

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

**Interpelace a dotazy
poslanců jako nástroj lesnické politiky**

Diplomová práce

Autor práce: Jana Bučková

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

Praha 2015

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jana Bučková

Lesní inženýrství

Název práce

Interpelace a dotazy poslanců jako nástroj lesnické politiky

Název anglicky

Question time and parliamentary questions as a tool of forest-related policy

---

Cíle práce

Cílem práce je analýza obsahu interpelací poslanců v zákonodárném sboru – Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, které se týkají problematiky lesního hospodářství, zpracování nebo obchodu s dřívím za období od roku 1993 po současnost a následné srovnání interpelací v Národním shromáždění republiky Československé z historického období existence tzv. první republiky v letech 1918 – 1938.

Metodika

Základní použitou metodou zkoumání je obsahová analýza písemných i ústních interpelací poslanců zákonodárných sborů a jejich následná komparace ve dvou různých obdobích: v historickém (interpelace v Národním shromáždění v letech 1918 – 1938) a v období po vzniku samostatné České republiky (v letech 1993 – 2013). Pro získání informací o interpelacích bude využito Společné česko-slovenské digitální parlamentní knihovny Parlamentu České republiky dostupné na webových stránkách tohoto zákonodárského sboru. V analytické části práce se autorka bude zabývat institutem interpelací z různých aspektů (např. z pohledu ústavně – právního, politologického).

Doporučený rozsah práce

40 – 60 stran vlastního textu bez příloh

Klíčová slova

interpelace, dotaz poslance, Národní shromáždění republiky Československé, Poslanecká sněmovna Parlamentu České Republiky, lesní hospodářství

Doporučené zdroje informací

- FILIP, J. Ústavní právo České republiky. Základní pojmy a instituty ústavní základny ČR. Dotisk 4. vydání. Brno: Masarykova univerzita a nakladatelství Doplněk, 2011, 370 s., ISBN 978 -80-904083-8-8
- FILIP, J. Vybrané kapitoly ke studiu ústavního práva. Dotisk 2. vydání. Brno: Masarykova univerzita a nakladatelství Doplněk, 2011, 328 s., ISBN 978 -80-904083-7-1
- HAASZ, J. Jednací řád poslanecké sněmovny, senátu a stálého výboru národního shromáždění Republiky Československé, Sběrka zákonů československých, sv. IV, Brno: Barvič a Novotný, 1920, 104 s.
- KOLÁŘ, P., VALENTA, P., Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, 1. vydání Praha: Ivan Král – Nakladatelství, 2011, s. 72, ISBN 978-80-87324-00-4
- Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky. Digitální repozitář. Společná česko-slovenská digitální parlamentní knihovna. Dokumenty českého a slovenského parlamentu [on line]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/index.htm> [citováno dne 31. 3. 2014]
- SEDLÁŘOVÁ M. Kontrolní funkce Parlamentu ČR. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno: Ekonomicko-správní fakulta, 2006, 79 s.
- SYLLOVÁ, J., KOLÁŘ, P., KYSELA, J., GEORGIEV, J., PECHÁČEK, Š., Parlament České republiky. 2. Vydání. Praha: Linde, 2008, str. 480, ISBN 978-80-7201-689-4
- TLAPÁK, J. HOŠEK, E. Vývoj lesnictví v českých zemích v 1. polovině 20. století. Prameny a studie svazek 26. 1. vydání. Praha: Zemědělské museum, 1984, 157 s.
- VÍZDAL, A. Opozice a její možnosti v Parlamentu České republiky. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno: Právnická fakulta, 2012, 79 s.
- WINTR, J. Česká parlamentní kultura. 1 vydání. Praha: Auditorium, 2010, 438 s.

Předběžný termín obhajoby

2015/06 (červen)

Vedoucí práce

Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

Elektronicky schváleno dne 21. 5. 2014

doc. Ing. Václav Kupčák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 1. 8. 2014

prof. Ing. Marek Turčáni, PhD.

Děkan

V Praze dne 02. 04. 2015

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Interpelace a dotazy poslanců jako nástroj lesnické politiky vypracovala samostatně pod vedením Mgr. Ing. Michala Hriba, Ph.D. a použila jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědoma, že zveřejněním diplomové práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.“

V Praze dne 20. 4. 2015

.....

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat Mgr. Ing. Michalovi Hřibovi, Ph.D. za odborný dohled a konzultace při zpracování této práce.

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá analýzou obsahu interpelací poslanců v zákonodárném sboru, Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky zaměřených na problematiku lesního hospodářství, zpracování nebo obchod s dřívím za období od roku 1993 po současnost, respektive do konce volebního období v roce 2013. Obsah interpelací z období od vzniku Poslanecké sněmovny České republiky do roku 2013 je následně porovnán s obsahem interpelací a dotazů v Národním shromáždění republiky Československé z historického období tzv. První republiky v letech 1918 – 1938, a to z pohledu ústavně-právního i politologického.

Klíčová slova:

Interpelace, dotaz poslance, Národní shromáždění republiky Československé, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, lesní hospodářství

Abstract

The dissertation analyses the content of interpellations of the deputies in the legislative body, Chamber of deputies of the Parliament in the Czech republic that is focused on the issues of forest economy and the processing or trade with timber since 1993 until now, respectively until the end of the end of the election period in 2013. The content of interpellations from the period since the origin of the Chamber of deputies of Czech republic until 2013 is subsequently confronted with the content of interpellations and questions in the National Assembly of Czechoslovakian republic since the historical period of so called First republic in years 1918 – 1938, and that is from both from the constitutional and political point of view. In the analytical part the content of interpellations is divided and evaluated according to the thematic sectors.

Key words:

Interpellation, question of Member of Parliament, National Assembly of Czechoslovakian republic, Chamber of deputies of the Parliament in the Czech republic, forest economy

Obsah

1. Úvod	13
2. Cíl a metodika	14
3. Literární rešerše.....	18
3.1. <i>Historický vývoj parlamentismu v České republice .....</i>	20
3.1.1. Zemské sněmy	20
3.1.2. Počátky ústavního parlamentismu v období 1848 až 1914.....	20
3.1.3. Období vzniku Československé republiky.....	21
3.1.4. Zákonomodárná moc v období od r. 1938 – 1992.....	22
3.2. <i>Ústava ČR.....</i>	22
3.2.1. Charakteristika parlamentu.....	23
3.2.2. Pravomoci Parlamentu	24
3.2.3. Dvoukomorový typ parlamentního systému.....	24
4. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR	25
4.1. <i>Orgány Poslanecké sněmovny .....</i>	25
4.2. <i>Vztah Poslanecké sněmovny k dalším ústavním institucím .....</i>	25
4.2.1. Prezident republiky	25
4.2.2. Vláda.....	26
4.3. <i>Jednání v Poslanecké sněmovně .....</i>	27
4.4. <i>Interpelace.....</i>	28
4.4.1. Pojem	28

4.4.2.	Vývoj institutu interpelací a dotazů v jednacích řádech.....	30
4.4.3.	Interpelace písemné a ústní	38
4.4.4.	Interpelace a dotazy jako nástroj kontroly vlády	40
4.4.5.	Interpelace na pořadu schůze	41
4.4.6.	Účast poslanců na schůzích Poslanecké sněmovny.....	43
5.	Struktura politických stran ve volebních obdobích	47
5.1.	<i>Období 1918 - 1938 .....</i>	<i>47</i>
5.2.	<i>Období 1993 – 2013.....</i>	<i>53</i>
6.	Analýza interpelací z období 1918 - 1938	56
6.1.	<i>Charakteristika hospodářství.....</i>	<i>56</i>
6.2.	<i>Témata interpelací k lesnímu hospodářství a obchodu s dřívím .....</i>	<i>57</i>
6.2.1.	Škůdci, kalamity.....	59
6.2.2.	Honitba, regulace stavu zvěře	60
6.2.3.	Zaměstnanci	60
6.2.4.	Lesní plody, vstup do lesa.....	61
6.2.5.	Obchod s dřívím a situace dřevozpracujících živností a podniků	62
6.3.	<i>Slovensko a Podkarpatská Rus.....</i>	<i>65</i>
7.	Analýza interpelací z období 1993 - 2013	66
7.1.	<i>Hlavní charakteristiky doby .....</i>	<i>66</i>
7.2.	<i>Témata interpelací k lesnímu hospodářství a obchodu s dřívím .....</i>	<i>67</i>
7.2.1.	Pozemky, restituce	67

7.2.2.	Škůdci, kalamity	68
7.2.3.	Honitby, regulace stavu zvěře	68
7.2.4.	Hospodaření podniku Lesy ČR	68
7.2.5.	Obchod s dřívím a dřevozpracující podniky.....	69
8.	Výsledky	71
8.1.	<i>Období 1918 -1938 .....</i>	<i>71</i>
8.1.1.	Celkový počet interpelací	71
8.1.2.	Tématické okruhy interpelací	71
8.1.3.	Zaměření interpelací podle území	72
8.1.4.	Politická příslušnost interpelujících poslanců.....	73
8.2.	<i>Období 1993 – 2013.....</i>	<i>75</i>
8.2.1.	Celkový počet interpelací	75
8.2.2.	Tématické okruhy interpelací	75
8.2.3.	Politická příslušnost interpelujících poslanců.....	76
8.2.4.	Zaměření interpelací podle území	77
9.	Diskuze	78
10.	Závěr.....	82
11.	Zdroje:	83
12.	Seznam příloh	97

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Základní charakteristiky komor Parlamentu.....	24
Tabulka č. 2: Přehled podmínek dotazů, interpelací a otázek v PS dle jednacích řádů.....	33,34
Tabulka č. 3: Celkový počet interpelací a dotazů v období 1918 – 1938.....	71
Tabulka č. 4: Počet interpelací podle tématických okruhů (1918 – 1938).....	72
Tabulka č. 5: Přehled politické příslušnosti interpelujících poslanců (1918 – 1938).....	74
Tabulka č. 6: Celkový počet interpelací a dotazů v období 1993 – 2013.....	75
Tabulka č. 7: Počet interpelací podle tématických okruhů (1993 – 2013).....	76
Tabulka č. 8: Přehled politické příslušnosti interpelujících poslanců (1993 – 2013).....	77

Seznam zkratek

A	Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu
Agr.	Českomoravská strana agrární, Republikánská str. českosl. venkova (od 1919)
ČNR	Česká národní rada
ČNS	Československá strana národně socialistická (značena od r. 1935)
ČR	Česká republika
ČS	Československá strana socialistická (Českosl. str. národně socialistická)
ČSD	Československá sociálně-demokratická strana dělnická
Čsl. S. D.	Československá strana demokratická
ČSSD	Česká strana sociálně demokratická
D	Demokratická strana (1918 – 1920)
DCHS	Německá křesťansko-sociální strana lidová
DN	Německá strana národní
DNS	Německá národně socialistická strana dělnická
DSD	Německá sociálně demokratická strana dělnická
HL	Slovenská strana ľudová (LS)
JŘPS	Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny
K	Komunistická strana československá
KDS	Křesťanskodemokratická strana
KDU-ČSL	Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová
KSČM	Komunistická strana Čech a Moravy
L	Československá strana lidová
LIG	Liga proti vázaným kandidátním listinám
LS	Slovenská strana ľudová

LSU	Liberálně sociální unie
LW	Svaz německých zemědělců
NA	Německý svaz zemědělců (1920 – 1925)
ND	Československá strana národně-demokratická
NDSS	Německá demokratická strana svobodomyšlná
NJ	Národní jednota
NN	Německá strana národní
NND	Německá národně sociální strana dělnická
NS	Národní shromáždění
NSD	Německá sociálně-demokratická strana dělnická
NSj	Národní sjednocení
ODA	Občanská demokratická aliance
ODS	Občanská demokratická strana
PSP	Poslanecká sněmovna Parlamentu
REP	Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu (1929 – 1935)
ř. z.	Říšský zákoník
Sb. z. a. n.	Sbírka zákonů a nařízení
SdP	Sudetoněmecká strana a karpatoněmecká strana
SPR-RSČ	Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa
SPÚ	Státní pozemkový úřad
SZ	Strana zelených
US	Unie svobody
US-DEU	Unie svobody – Demokratická unie
VV	Věci veřejné
Ž	Čsl. živnostensko-obchodnická strana středostavovská

1. Úvod

Les je velkým bohatstvím státu a představuje nejcennější část pozemkového vlastnictví. Z historického hlediska je les veřejným statkem s hospodářským a mimoprodukčním významem a právem všeobecného užívání. Vytvořené hodnoty přecházejí z generace na generaci, čímž je lesu zaručeno trvale udržitelné hospodaření.

Lesní hospodářství je součástí lesnicko-dřevařského sektoru národního hospodářství. Nezahrnuje jen lesní výrobu, ale mnoho dalších činností hospodářské úpravy lesů přes výstavbu a údržbu lesních komunikací, ochranu lesa, hrazení bystřin apod. Les, jako základní výrobní faktor, je zdrojem cenné suroviny pro jiná odvětví národního hospodářství, dřevařského a celulózopapírenského, ale i drobné spotřebitele a obchodníky. Je nepostradatelný svými životně důležitými mimoprodukčními funkcemi. Občané České republiky prostřednictvím svobodně zvolených zástupců přijali Ústavu, v jejíž preambuli projevíli odhodlání společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní bohatství.

K uskutečňování strategií a plnění cílů lesnická politika využívá nástrojů, mezi něž patří prostředky regulační, informační i ekonomické. Musí být využívány tak, aby motivovaly zájmové skupiny a uvedly do souladu správné hospodaření v lese, společenské a ekologické požadavky a práva vlastníků. Mezi regulační nástroje vůči vlastníků lesů patří zákony, normy a nařízení. Zákonodárná moc ve státě je úkolem Parlamentu a vykonavatelem státní moci je vláda. Tím je dáno, že tvorba zákonů a jejich ovlivňování se děje na nejvyšších místech politiky. Ke konfrontaci členů vládnoucích stran dochází v Poslanecké sněmovně Parlamentu. Poslanci jsou demokraticky volení zástupci lidu a je jim dána důvěra prosazovat v zákonodárném procesu odlišné názory s činností vlády a obhajovat zájmy občanů. K tomu mohou využít nástroj, který dává všem poslancům Jednací řád Poslanecké sněmovny, a to právo interpelací a dotazů na členy vlády. Většinou je uplatňované poslanci stran opozičních, neboť je to jediná možnost, jak činnost vlády kritizovat a vést ji k zodpovědnosti.

Historické události ukazují, že po každé změně politického režimu zavládne ve státě všeobecné nadšení a vize v lepší budoucnost. Realita se však často neztotožňuje s plány a do střetu se dostávají názory a cíle různých zájmových skupin.

2. Cíl a metodika

Česká republika procházela během historie změnami politických režimů, které sebou nesly i změny ve vlastnictví pozemků. Stát vydával k regulování lesnické politiky zákony a další právní normy, podle nichž musel postupovat a které v praxi chránily lesy proti devastaci a současně omezovaly činnost soukromých vlastníků lesních pozemků. Vydávání regulačních nástrojů lesnické politiky v podobě právních norem je plně v kompetenci státu.

Poslanci poslanecké sněmovny mají právo interpelovat členy vlády, a tím ovlivňovat zákonodárny proces a řízení národního hospodářství. Právě interpelace a dotazy poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu, které se týkají problematiky lesního hospodářství, jsou tématem této práce. Interpelace, jako nástroj kontroly vlády, se v legislativním procesu v oblasti lesní hospodářství, stávají i nástrojem lesnické politiky.

Cílem mé práce je analyzovat nejen interpelace poslanců v problematice lesního hospodářství, ale i interpelace v oblasti s tímto oborem úzce souvisejícím, a to ve zpracování nebo obchodu s dřívím. Analýza interpelací bude zaměřena na období - od roku 1993 po současnost, resp. do roku 2013 a období Národního shromáždění republiky Československé v historické době První republiky od r. 1918 do r. 1938. Dalším cílem je na základě výsledků analýz získat odpovědi na otázky:

1. Jak interpelace poslanců v Poslanecké sněmovně plní kontrolní funkci?
2. Jak se změnil přístup poslanců k problematice lesního hospodářství a prodeje s dřívím?
3. Mají obě období nějaké společné znaky?
4. Změnilo se chování a projevy poslanců při jednání na schůzích?
5. Jak byly v dané problematice zastoupeny politické strany?
6. Jaké bylo zastoupení žen při interpelacích?

Práce je členěna do několika částí. První část seznamuje čtenáře s historií parlamentismu v českých zemích, samotný pojem parlamentu, orgány, funkce a ústavní zakotvení parlamentu. Zmiňuje se o zemských sněmech, říšské radě v revolučním období 19. století a o období vzniku první republiky v roce 1918. Další kapitola charakterizuje novodobý Parlament České republiky od roku 1993, jeho orgány a kompetence. Poukazují na vznik

Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, její orgány, funkce, jednací řád a způsob jednání v Poslanecké sněmovně. Další část práce je zaměřená konkrétně na pojem interpelace dotazu, vývoj v historii jednacích řádů a jejich projev prostřednictvím poslanců v Poslanecké sněmovně (PS).

Analýza konkrétních interpelací poslanců na téma lesního hospodářství a obchodu s dřívím tvoří nejdůležitější částí mé práce. Vlastnímu rozboru jednotlivých dotazů a interpelací v každém volebním období konkrétního parlamentního systému doby věnuji největší pozornost. Mým cílem bylo vyhledat všechny dotazy a interpelace zaměřené na činnosti v lesním hospodářství a obchodu s dřívím. S ohledem na téma práce jsem se zaměřila pouze na období r. 1918 až 1938 a 1993 až 2013. Ke každé tématicky zaměřené interpelaci a dotazu je vytvořen přehled se stručným obsahem a tyto přehledy jsou uvedeny v přílohách č. 1 až 12. Srovnání obsahů dotazů a interpelací z období první republiky od r. 1918 do r. 1938 a období od r. 1993 po současnost je věnována poslední kapitola práce.

Pramenem pro mou práci byla literatura z parlamentního práva, tj. Ústava ČR, zákony o jednacích řádech a další dostupné publikace a internetové stránky uvedené v závěrečném přehledu použité literatury. Hlavním zdrojem informací byly především projednávané parlamentní tisky a stenoprotokoly věrně zachycující průběh jednání na schůzích Národního shromáždění a Poslanecké sněmovny Parlamentem ČR. Zaměřila jsem se na texty, které jsou pro téma mé práce nejdůležitější. Mým cílem bylo prozkoumat a na konkrétních příkladech textů interpelací ukázat, jakými problémy konkrétní doby se politické strany zabývaly, jakých změn dosáhly, případně poukázat na účinnost politických nástrojů, tedy dotazů a interpelací na členy vlády, které opozice využívala ve své činnosti v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Pro vypracování diplomové práce jsem využila dostupnou literaturu a zdroje uvedené v závěrečné části. Základním pramenem pro výběr dotazů a interpelací poslanců parlamentních sborů byl digitální repozitář společné česko-slovenské digitální parlamentní knihovny Poslanecké sněmovny České republiky umístěné na internetových stránkách, kde jsou zpřístupněny dokumenty společné historie českého a slovenského parlamentu od roku 1848 až po současnost. Parlamentní systémy jsou řazeny chronologicky podle volebních období. V každém volebním období je uveden věcný a jmenný rejstřík,

prezident a výbory, které byly zvoleny, stenoprotokoly z jednotlivých schůzí a přehled tisků. Tento přehled byl pro mne základem výběru dotazů a interpelací poslanců na konkrétní ministry nebo předsedu vlády. Věcné rejstříky jsou vytvořeny k parlamentním tiskům a jmenně obsahují informace o řečnících. V nich jsem zjišťovala klubovou příslušnost dotyčných poslanců. Zkratka politické strany je uvedena v závorce za jménem poslance nebo skupiny poslanců.

Způsob zápisu tisků do repozitáře se postupem času měnil, proto i vyhledávání bylo někdy složitější. Od roku 1918 jsem procházela, pročetla a vybírala tisky, které již v názvu byly zaměřené k lesnímu hospodářství a hospodaření se dřevem (lesním pozemkům, jejich zaborům pozemků, prodeji dříví, restitucím pozemků, honitbám, škůdcům porostu aj.). Některé tisky bylo nutno pročíst, zda se např. u pozemků jedná konkrétně o pozemky lesní. V dalším období 1920 – 1925 byly uvedeny bloky interpelací pod jedním názvem „Interpelace“, pod nímž se nacházel seznam interpelací, který bylo nutno projít a konkrétní tématicky zaměřené vyhledat. V této části se objevují tisky v původním znění v jazyce národnostních menšin (německé, maďarské) s připojenými překlady, zpočátku jako samostatné tisky, následně pak za původním textem. V období 1993 – 2013 bylo vyhledávání pro mne složitější. První volební období obsahovalo část tisků interpelací přednesených na schůzích České národní rady z konce roku 1992 a v roce 1995 se měnil zákon o jednacím řádu, což se projevilo i v záznamech. Mezi tisky označenými jako písemná interpelace byly uvedeny bloky „Interpelace a odpověď na interpelaci“, které obsahovaly buď jedinou interpelaci, nebo seznam „Ústní interpelace, podněty a dotazy přednesené na schůzi“. Bylo nutné všechny seznamy projít a opět vybrat ty, které odpovídaly tématu práce. Všechny interpelace byly označeny jako písemné interpelace, které byly ve smyslu § 89 odst. 1 ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, v platném znění, a poté podle § 112 zákona č. 90/1995 Sb. o jednacím řádu Poslanecké sněmovny předkládány interpelovaným poslancům prostřednictvím předsedy PS a byly přílohou sněmovního tisku. Pod „písemnou interpelací“ byl však uveden soubor „Ústní interpelace, dotazy a podněty přednesených na schůzi z konkrétního dne“. Od tisku č. 904 jsou v seznamu uvedeny „Informace o souboru interpelací a otázek přednesených na konkrétní schůzi viz. „INTERPELACE“. Právě tady jsem zjistila, že počet odpovědí nesouhlasí s celkovým počtem interpelací v souboru. Je to opět záznam bloku ústních interpelací, které byly předem rozeslány v písemné formě. Jde pouze systematickou změnu předchozího souboru přednesených interpelací. Pro výběr

požadovaných interpelací jsem využila seznamu ve výběru pouze „Písemné interpelace“. Protože se v ústních interpelacích objevovaly texty shodné s textem interpelace uvedené pod číslem tisku předkládaného na schůzi a vzhledem k tomu, že i jednací řád z té doby neuvažoval s ústními interpelacemi a uváděl obdobné podmínky pro interpelace písemné tak ústní, nebylo možné oddělit písemné od ústních a v přehledu uvádím pouze interpelace celkem. Z ústních jsem zaznamenala texty, které nebyly shodné s písemnými. Před rokem 1995 se písemné interpelace neprojednávaly na schůzi pléna. Datum k interpelaci jsem zvolila datum předložení interpelace na schůzi PS. Teprve od roku 1995, kdy vstoupil v platnost nový jednací řád, jsem zaznamenala rozdělení interpelací na písemné a ústní. Do celkového počtu jsem započítávala i otázky a podněty. V dalším období jsou zvláště tisky interpelací písemných i ústních. Ústní interpelace jsou seřazeny v každé schůzi podle vylosovaného pořadí na předsedu a členy vlády s uvedením stavu projednání. V celkovém počtu ústních interpelace nejsou interpelace ve stavu – stav interpelace neznámý, interpelace nepřednesené, vzaty zpět, propadlé, nepřednesené a zrušené. Databáze písemných interpelací obsahuje sněmovní tisky, které jsou číselně seřazeny s uvedením krátkého názvu a stavu projednání. Z těchto tisků byly odečteny pouze interpelace „stažené“ a „interpelující nebyl přítomen“. Většina je uvedena s projednáním bez usnesení, přesto po otevření konkrétního tisku není uveden datum projednání na schůzi, k čemuž jsem nepřihlížela. Každá přednesená interpelace je vlastně úsekem vystoupení poslance na pořadu konkrétní schůze v bodu ústních interpelací.

Vybrané texty z každého období jsem řadila do chronologického přehledu. Každé interpelace nebo dotazu je datum a číslo tisku (u ústních i s odkazem na schůzi a vylosované pořadí), jména interpelujícího poslance, interpelovaného ministra, resp. člena vlády. Následně uvádím téma a stručný obsah přeložený z tehdejšího jazyka (kromě slovenštiny) a na konci obsahu je uveden odkaz k tisku. Vzhledem k tomu, že byly interpelace ve stejném sboru Poslanecké sněmovny na stejná témata i na Slovensku a v Podkarpaté Rusi, zařadila jsem jejich přehled zvláště do přílohy č. 6. Obě časová období jsou porovnávána vzhledem k současnému uspořádání České republiky, tedy pouze z oblastí Čech, Moravy a Slezska. V části analýz jsem vytvořila skupiny témat rozdělených podle obsahů interpelací. Pro porovnání obou období z hlediska obsahu i politické příslušnosti interpelujících jsem vytvořila tabulky a zařadila je do výsledkové části práce. V kapitole „Diskuze“ odpovím na otázky, které jsem si kladla v úvodu této práce.

3. Literární rešerše

Problematika interpelací dosud nebyla zpracována samostatnou monografií. O problematice interpelací a dotazů poslanců se zmiňují autoři zabývající se komplexně problematikou ústavního práva např. FILIP J. (2011) v publikacích *Ústavní právo České republiky. Základní pojmy a instituty ústavní základny ČR* a *Vybrané kapitoly ke studiu ústavního práva*. Důležitým podkladem při zpracování diplomové práce byla Ústava ČR a zákony o jednacích řádech Poslanecké sněmovny, které obsahují zákonná ustanovení o Poslanecké sněmovně, jednáních a interpelacích.

Parlamentismu, Poslanecké sněmovně a institutu interpelací se věnují ve svých publikacích autoři, z nichž mnozí v Poslanecké sněmovně a Senátu řadu let působili. Jednou z nich je publikace autorů SYLLOVÁ, J., KOLÁŘ, P., KYSELA, J., GEORGIEV, J., PECHÁČEK, Š. V knize *Parlament České republiky* (2008) zúročili praktické zkušenosti z dob, kdy působili v Poslanecké sněmovně a Senátu. Popisují vzájemné vztahy mezi komorami Parlamentu, mezi Parlamentem a vládou, prezidentem republiky a Ústavním soudem. V knize vysvětlují pojem parlamentismu a popisují vývoj parlamentního zřízení v českých zemích. Autoři se zabývají právním postavením poslanců a senátorů, jednáním na schůzích Poslanecké sněmovny, institutem interpelací a zákonodárným procesem. Činnost Parlamentu ČR je v poslední části knihy doložena řadou tabulek a grafů.

WINTR, J., *Česká parlamentní kultura* (2010). V této knize autor popisuje účel, smysl a pravidla parlamentního jednání, charakterizuje jednolivá volební období Poslanecké sněmovny a srovnává PS a Senát. Práce je zajímavá způsobem zpracování v té části knihy, kde autor použil konkrétních citací těsnopisných záznamů z jednání na schůzích Parlamentu ČR, poukazuje na styl jednání a vzájemnou kritiku mezi členy vlády a opozice, popisuje význam institutu interpelací a jeho vývoj v jednacích řádech. Od stejného autora jsou na internetových stránkách uveřejněné texty, jako např. „*Odpovědnost vlád vůči parlamentu v Československu a České republice*“, v nichž je z historického hlediska popsán jak vývoj vlád a parlamentu, tak jednacích řádů a některých jejich institutů.

J. Winter se zabývá politologií i v dalších publikacích. O polistopadových politických záměrech a ústavním právu pojednává diplomová práce z politologie *Polistopadové proměny českého práva: politika a zákonodárství v letech 1989-1998*.

Další zajímavou prací je autorova postupová práce z r. 2001 *Odpovědnost vlád vůči parlamentu v Československu a České republice*. Nabízí pohled na vztah vlád a parlamentů a uvádí pasáže z parlamentních projednávání vládních prohlášení od doby První republiky do polistopadových řečnických soubojů. Cituje právní teoretiky z let První republiky, jimiž byli např. Bohumil Baxa, Jiří Hoetzel a František Weyr.

Chronologickým srovnáváním jednacích řádů od počátku parlamentarismu na našem území se zabývá diplomová práce J. Wintera z r. 2001 *Jednací řády našich parlamentů v letech 1861 až 2000*. Srovnává obsah pravidel při parlamentním jednáním a pojednává o jednacích řádech od počátků parlamentarismu na našem území. Zákonodárný proces je obsahem publikací: Knapp, V. *Teorie práva* (1995) a Knapp, V. at al. *Tvorba práva a její současné problémy* (1998).

O interpelacích pojednávají i diplomové práce SEDLÁŘOVÁ, M. *Kontrolní funkce Parlamentu ČR*. (2006), která je svým obsahem zaměřena na způsoby kontroly Parlamentu ČR, a popisuje interpelace poslanců v PS jako jeden z nástrojů kontroly.

V současné době je tato problematika hodnocena i z politologických hledisek, jako otázka funkčního parlamentního systému vlády. Zajímavé analýzy obsahují diplomové práce: VÍZDAL, A. *Opozice a její možnosti v Parlamentu České republiky* (2012), ŠIRŮČKOVÁ, E. *Parlamentní volby 1925* (2013).

Stěžejním zdrojem pro mou diplomovou práci byly internetové stránky Vlády ČR a PS Parlamentu ČR, hlavně digitální repozitář PS, ze kterého jsem čerpala informace z konkrétních parlamentních tisků.

3.1. Historický vývoj parlamentismu v České republice

3.1.1. Zemské sněmy

Historickým základem pro myšlenku zastoupení politického národa byly zemské sněmy. Vzešly z původních shromáždění svobodných Čechů. Ustálená podoba zemského sněmu pochází již ze 13. století, kdy samostatným poradním orgánem panovníka byla ustavena královská rada. Sněmu zůstala role politického reprezentanta stavovské obce, jejíž základ představovala šlechta. Postupem času krystalizovalo jasné oddělení panského stavu a nižší šlechty. Stěžejní diskuse probíhaly v kuriích (v Čechách panstvo, měšťané) a při schvalování návrhů se přihlíželo nejen k počtu hlasů, ale i k autoritě nositele hlasu (tzv. vážení hlasů) (SYLLOVÁ, 2008). V Čechách, na Moravě a ve Slezsku existovaly zemské sněmy i ve 2. polovině 19. století a přetrvávaly až do zániku habsburské monarchie. Jejich význam s postupující centralizací moci ve Vídni upadal, kompetence byly omezovány danými říšskými zákony a vycházely z rakouských ústav (SYLLOVÁ, 2008).

3.1.2. Počátky ústavního parlamentismu v období 1848 až 1914

Zásadní změnu v politickém zřízení habsburské monarchie přinesly revoluční události roku 1848 v zemích západní a jižní Evropy spojené se zaváděním občanských práv a svobod. Zavedení parlamentního ústavodárného sboru v revoluční době bylo provázáno nevyřešenými otázkami mocenskými, národnostními a vlasteneckými. V Evropě vrcholila nespokojenost s buržoazními vládami a monarchií. Ozývaly se hlasy pro autonomii, vlastenectví, ale i sjednocování politicky roztržštěných území. Nad stavovským zastoupením v habsburské monarchii a absolutistické moci panovníka začala převládat idea modelu moderního konstitučního parlamentismu zřízením voleného říšského sněmu zastupujícího národy monarchie (SYLLOVÁ ET AL., 2008). Se svoláním dvoukomorového parlamentu říšského sněmu, rozšířeného o poslance zvolené ve volbách, počítala i centralisticky zaměřená první rakouská ústava z dubna 1848. Skutečným parlamentním mocenským orgánem v mnohonárodnostní říši konstituční habsburské monarchie byla říšská rada sídlící ve Vídni. Vedle této centralizace moci měly zemské sněmy charakter spíše vrcholného orgánu územní samosprávy. Napjatá situace doby znemožňovala další jednání, ústavodárný sněm byl rozpuštěn a moc panovníka byla posílena. Říšská rada se stala pouze poradním orgánem exekutivy. K obnovení parlamentního zřízení v Rakousku došlo ve 2. polovině 19. století. Podle ústavy z února r. 1861 se rakouský parlament měl skládat ze dvou komor – panské

sněmovny, jejíž členové byli jmenováni císařem nebo obsazovali svá místa dědičně, a poslanecké sněmovny obesílané zemskými sněmy s uspořádáním tzv. kuriálním, reprezentovaným velkostatkáři, zástupci měst, obchodních a živnostenských komor. Současně ale tato ústava připouštěla možnost přímých voleb do říšské rady bez závislosti na zemských sněmech (SYLLOVÁ ET AL., 2008).

3.1.3. Období vzniku Československé republiky

V důsledku vstupu Rakouska – Uherska do války v červenci 1914 došlo k uzavření říšské rady a zemských sněmů. V květnu 1917 byla říšská rada dočasně svolána a současně se aktivizovala činnost domácích politických organizací, Národního výboru a Českého svazu poslanců na říšské radě, které byly v protíváze k zahraničním reprezentantům sdružených v Československé národní radě (SYLLOVÁ ET AL., 2008). V průběhu války připravovali existenci společného státu Čechů a Slováků představitelé zahraničního odboje v čele s Tomášem Garrigue Masarykem. Do té doby patřil každý národ do jiné části bývalého soustátí, Češi do Předlitavska, Slováci byli součástí Uher. Po uznání Československé národní rady v Paříži v červnu 1918 v revolučním sledu událostí vznikl bez volby lidu v červenci 1918 v Praze na podnět T. G. Masaryka **Národní výbor československý**, jehož představitelé dne 28. října 1918 vyhlásili samostatný československý stát. Činnost Národního výboru skončila 14. listopadu 1918, kdy se přeměnil na jednokomorové, tzv. revoluční Národní shromáždění (SYLLOVÁ ET AL., 2008).

Revoluční národní shromáždění, také Národní shromáždění československé, byl nejvyšší zastupitelský a zákonodárny orgán v době vzniku Československa v letech 1918 až 1920. Vzniklo z Národního výboru československého jeho rozšířením podle tzv. Švehlova klíče na základě voleb do říšské rady roku 1911. Fungování parlamentu a jeho vztah k vládě v nově vzniklém samostatném československém státu upravovala Prozatímní ústava přijatá Národním shromážděním dne 13. listopadu 1918, vláda byla plně závislá na Národním shromážděním. Na první schůzi dne 14. listopadu 1918 Revoluční národní shromáždění zvolilo prezidentem republiky Tomáše Garrigue Masaryka a jmenovalo vládu v čele s Karlem Kramářem. V následujících měsících přijal tento zákonodárny sbor klíčové zákony související se vznikem samostatného státu (PSP).

Po demisi Kramářovy vlády byla sestavena nová vláda s předsedou Vlastimilem Tusarem. Nebyla již volena parlamentem, ale na základě novely Prozatímní ústavy z r. 1919 už byla jmenována presidentem republiky (WINTR, 2001). Činnost Revolučního národního shromáždění byla ukončena parlamentními volbami v roce 1920, po nichž vzniklo volené dvoukomorové **Národní shromáždění republiky Československé**.

3.1.4. Zákonodárna moc v období od r. 1938 – 1992

Dne 15. prosince 1938 přijalo Národní shromáždění tzv. zmocňovací zákon ke změnám ústavní listiny a ústavních zákonů republiky Československé, kterým přešla zákonodárna moc na prezidenta a vládu. „Mnichovská dohoda“ nebyla v rozporu s ústavou v Národním shromáždění diskutována a stát se vzdal svého území bez souhlasu parlamentu, který ukončil v následujících dnech svoji činnost. Národní shromáždění rozpustil formálně prezident Emil Hácha (PSP) po vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava, autonomní součásti nacistické Velkoněmecké říše, kde nebylo pro volený zákonodárny sbor na území Československa místo (SYLLOVÁ ET AL., 2008). Po konci 2. světové války se na základě ústavního dekretu prezidenta republiky sešlo jednokomorové Prozatímní Národní shromáždění a potvrdilo ve funkci prezidenta E. Beneše. První poválečné parlamentní volby proběhly v květnu 1946, kdy nejvíce hlasů získala v Čechách komunistická strana (PSP). 9. května 1948 nově přijatou ústavou Československé republiky byla ustanovena existence jednokomorového Národního shromáždění, výkonnou moc ve státě měla komunistická strana. Její vedoucí úloha byla zakotvena až v tzv. socialistické ústavě z r. 1960, která platila až do rozpadu Československa v r. 1992.

Zlom v politickém režimu Československa nastal po 17. listopadu 1989, v průběhu tzv. „Sametové revoluce“. Byl zrušen ústavní článek o vedoucí úloze komunistické strany a Česká republika nastoupila cestu svrchovaného demokratického právního státu založeného na účtě k právům a svobodám člověka a občana.

3.2. Ústava ČR

Dne 16. 12. 1992 přijala Česká národní rada jako základ právního řádu ČR Ústavu České republiky (dále jen Ústava). Byla publikována ve Sbírce zákonů ČR pod č. 1/1993 Sb. s účinností od 1. 1. 1993. V preambuli Ústavy se hlásí občané ČR ke všem dobrým tradicím

dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, odhodlání budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku jako vlast rovnoprávných svobodných občanů, odhodlání společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství a řídit se všemi osvědčenými principy právního státu. (ÚSTAVA)

V čl. 2 Ústavy je stanoveno, že zdrojem veškeré státní moci je lid a vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

Politický systém ČR je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů. (ČL. 5 ÚSTAVY). Demokratickým způsobem pro vytváření státních orgánů jsou volby. Jejich prostřednictvím přenáší lid svou svrchovanost na zastupitelské sbory, legitimuje je k výkonu ústavně stanovených pravomocí. Moc zákonodárná v ČR dle Ústavy náleží Parlamentu České republiky (ČL. 15 ÚSTAVY)

3.2.1. Charakteristika parlamentu

Parlament ČR je jediným zákonodárným orgánem složený z volených kandidátů, reprezentantů lidu. Je tvořen dvěma komorami, první (dolní) komora je Poslaneckou sněmovnou a druhá (horní) komora je tvořena Senátem (ČL. 15 Odst. 2 ÚSTAVY). Zasedání komor jsou stálá, v jejich rámci se konají schůze, které jsou veřejné. Veřejnost může být vyloučena jen za podmínek stanovených zákonem (ČL. 36 ÚSTAVY)

V Ústavě je zakotvena neslučitelnost současného členství v obou komorách Parlamentu a dále funkce poslance nebo senátora s funkcí prezidenta republiky, soudce a dalšími funkcemi, které stanoví zákon. Komory Parlamentu ČR jednají zpravidla odděleně. Společnou schůzi obou komor (tedy celého Parlamentu) svolává předseda PS a pro jednání takovéto společné schůze obou komor pak platí jednací řád PS. Společná schůze je předepsána pouze pro volbu prezidenta republiky podle č. 54 odst. 2 Ústavy a pro přijetí slibu zvoleného prezidenta podle čl. 59 odst. 1 Ústavy (PSP).

3.2.2. Právomoci Parlamentu

- zákonodárná moc Parlamentu (ČL. 15 ÚSTAVY)
- rozhodnutí o vyhlášení válečného stavu v případě napadení republiky nebo je-li třeba plnit mezinárodní smluvní závazky o společné obraně proti napadení (ČL. 43 ÚSTAVY),
- možnost vyslat ozbrojené síly mimo území ČR jen se souhlasem obou komor (ČL. 43 ÚSTAVY),
- schvalování mezinárodních smluv vyžadujících souhlas Parlamentu (ČL. 49 ÚSTAVY)
- volba prezidenta republiky na společné schůzi obou komor (ČL. 54 Odst. 2 ÚSTAVY).

3.2.3. Dvoukomorový typ parlamentního systému

Parlament je v České republice tvořen dvěma komorami, a to PS a Senátem (ČL. 15 ÚSTAVY). PS má 200 poslanců, Senát 81 senátora. Do PS má právo volit každý občan ČR, který dosáhl věku 18 let, zvolen může být každý občan, který má právo volit a dosáhl věku 21 let. Do Senátu může být zvolen každý občan ČR, který má právo volit a dosáhl věku 40 let. Mandát poslance nebo senátora vzniká zvolením. Komory Parlamentu vznikají na základě odlišného volebního systému, PS podle zásad poměrného zastoupení, Senát na základě zásad většinového systému. Členové obou komor Parlamentu mají také různé dlouhé volební období, poslanci čtyřleté (volební období PS), senátoři šestileté, přičemž každé dva roky se volí třetina senátorů (volební období Senátu tak nekončí) (SEDLÁŘOVÁ, 2006).

Tabulka č. 1: Základní charakteristiky komor Parlamentu

	Poslanecká sněmovna	Senát
Počet členů	200	81
Délka funkčního období	4 roky	6 let, s obměnou 1/3 senátorů po 2 letech
Počet volebních obvodů	14	81
Vznik mandátu	Zásada poměrného zastoupení	Většinový dvoukolový systém
Pasivní volební právo	Občan starší 21 let	Občan starší 40 let

Zdroj: (PSP)

Senát je vůči Poslanecké sněmovně institutem vytvářejícím předpoklady kvalitnějšího legislativního procesu a zároveň prvkem kontinuity Parlamentu pro případ, že by byla PS rozpuštěna. (ÚSTAVA)

4. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR

Poslaneckou sněmovnou se stala dnem účinnosti Ústavy (1. 1. 1993) Česká národní rada. Vedle legislativního procesu, na kterém se podílejí obě komory Parlamentu ČR společně, má PS ještě další pravomoci stanovené Ústavou ČR a jednacím řádem. Do působnosti PS podle § 50 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (JŘPS) patří mimo jiné kontrolovat činnost vlády, jednat o důvěře vládě a usnášet se na vyslovení nedůvěry vládě, projednávat odpovědi vlády a jejich členů na písemné interpelace poslanců, navrhnout prezidentu republiky jmenování a odvolání prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a volit a odvolávat jeho členy. (JŘPS, 1995)

4.1. Orgány Poslanecké sněmovny

- **závazné** (definovány Ústavou ČR) - funkcionáři sněmovny (předseda a místopředsedové), výbory a komise
- **nepovinné** (komise) - stálé nebo dočasné, které může zřídit PS a stanovit jim v rámci své působnosti úkoly. Pro vyšetření věci veřejného zájmu může Sněmovna zřídit vyšetřovací komisi, navrhne-li to nejméně pětina (tj. 40) poslanců. (JŘPS, 1995)

4.2. Vztah Poslanecké sněmovny k dalším ústavním institucím

4.2.1. Prezident republiky

Zasedání PS po volbách svolává prezident republiky tak, aby bylo zahájeno nejpozději třicátý den po dni voleb. Neučiní-li tak prezident republiky, sejde se Poslanecká sněmovna třicátý den po dni voleb. Zasedání PS končí uplynutím jejího volebního období nebo jejím rozpuštěním (§ 21 JŘPS). Prezident republiky rozpouští PS v taxativně vymezených případech, má právo vrátit Parlamentu přijatý zákon (s výjimkou zákona ústavního), podepisuje zákony, vyhlašuje volby do PS a do Senátu, má právo účastnit se schůzí obou komor Parlamentu, jejich výborů a komisí. Prezidentovi je uděleno slovo, kdykoliv

o to požádá, prezident republiky se může vzdát svého úřadu do rukou předsedy PS, za okolností popsaných v Ústavě dočasně přebírá vyjmenované pravomoci prezidenta republiky předseda Poslanecké sněmovny (ÚSTAVA).

4.2.2. Vláda

Vláda jako vrcholný orgán výkonné moci je sborem, kolektivním exekutivním orgánem, který reprezentuje předseda vlády. Vládu ustanovuje nejsilnější politické uskupení, koalice, která má v parlamentě většinu. Zásadní ústavní vztah vlády k PS je vztah ústavní odpovědnosti daný možností vyslovit nedůvěru vládě Poslaneckou sněmovnou, nutností předstoupení nově jmenované vlády (do 30 dnů po svém jmenování) před Poslaneckou sněmovnou se žádostí o vyslovení důvěry. Tím se může uplatnit kontrolní funkce opozice, neboť návrh na vyslovení nedůvěry vládě projedná PS, je - li podán písemně nejméně 50 poslanci. K jeho přijetí je třeba nadpoloviční většiny všech (tj. 101) zvolených poslanců (VLÁDA).

Důsledkem odpovědnosti vlády Poslanecké sněmovně je demise vlády. Vláda podá demisi vždy po ustavující schůzi nově zvolené Poslanecké sněmovny. Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů. Vláda předstoupuje do 30 dnů po svém jmenování před Poslaneckou sněmovnou a žádá ji o vyslovení důvěry. Pokud nově jmenovaná vláda nezíská v PS důvěru, procedura se jmenováním vlády a jejích členů se opakuje. Jestliže ani takto jmenovaná vláda nezíská důvěru, jmenuje prezident republiky předsedu vlády na návrh předsedy PS (ÚSTAVA).

V souladu se zákonem o volbách do zastupitelstev v obcích a místním referendu vyhlašuje PS volby do zastupitelstev v obcích.

Každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Interpelovaní členové vlády odpovědí na interpelaci do 30 dnů ode dne jejího podání. (ČL. 53 ÚSTAVY)

4.3. Jednání v Poslanecké sněmovně

Od roku 1861, samého počátku parlamentu, byl způsob jednání parlamentů upraven zákonem. Vedle rámcové zákonné úpravy byla parlamentní pravidla v době monarchie soustředěna do podrobných autonomních jednacích řádů zemského sněmu i sněmoven říšské rady. Zákon o jednacím řádu Národního shromáždění z 13. listopadu 1918 je prvním podrobným zákonem upravujícím jednání parlamentu. Od tohoto okamžiku procedura jednání parlamentu podrobně upravuje přímo zákon. Následující ústavy a zákony o jednacím řádu pak obvykle obsahovaly zmocnění parlamentu upravit si vnitřní poměry a další pravidla jednání vlastním usnesením v rámci zákona o jednacím řádu (WINTR, 2001).

Demokratizace jednacího řádu. Poslanci během vývoje parlamentu získávají právo volit si své funkcionáře. Od roku 1918 není možnost zbavit poslance mandátu za delší neomluvenou absenci. Vznést interpelaci může každý poslanec, nikoli skupina poslanců. Dnes tedy poslanec může především pronést své mínění k jakémukoli projednávanému bodu a předložit jakýkoli návrh (včetně návrhu zákona), přičemž má zaručeno, že parlament se jím bude zabývat. Poslanec může kdykoli interpelovat člena vlády a žádat uspokojivou odpověď. Právo hlasovat o každém návrhu mu nemůže být rozhodnutím parlamentu odejmuto (WINTR, 2001).

V současné době používá Poslanecká sněmovna jako svůj jednací řád zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 1 odst. 1: *„Jednací řád Poslanecké sněmovny upravuje zásady jednání Poslanecké sněmovny, jejích orgánů a funkcionářů, zásady jednání společné schůze komor Parlamentu, styky Sněmovny navenek, postavení poslanců, orgánů a funkcionářů Sněmovny.“*

V § 1 odst. 2 se říká: *„Sněmovna upravuje v rámci tohoto zákona usnesením své vnitřní poměry a podobnější pravidla jednání Sněmovny a jejích orgánů“.*

Mandát poslance je zakotven v ustanoveních Ústavy i jednacího řádu a vzniká zvolením poslance. Znamená pověření nebo zmocnění zastupovat volební obvod v Poslanecké sněmovně. Poslanci svůj mandát vykonávají osobně v souladu se svým slibem. Poslance nelze odvolat a jeho mandát může zaniknout pouze z důvodů uvedených v Ústavě v č. 25,

odepřením slibu nebo složením slibu s výhradou, uplynutím volebního období, vzdáním se mandátu, ztrátou volitelnosti, rozpuštěním PS, vznikem neslučitelnosti funkcí dle čl. 22 Ústavy.

Poslanec požívá během výkonu své funkce imunitu, což je překážka v přestupkovém či trestním postihu, poslance nelze trestně stíhat bez souhlasu PS. Poslanec podléhá jen disciplinární pravomoci Poslanecké sněmovny, pokud zákon nestanoví jinak. Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny č. 90/1995 Sb. navazuje na ústavní úpravu, upravuje pravomoci funkcionářů Sněmovny, orgány, výbory a komise Sněmovny a sdružování v poslaneckých klubech, průběh jednání na schůzích Poslanecké sněmovny, tj. společné schůzi Sněmovny a Senátu, jednání o důvěře vládě, o mezinárodních smlouvách, o návrzích zákonů a upravují systém trojího čtení návrhu zákona a podrobněji upravuje zejména interpelace (JŘPS, 1995).

Na jednáních Sněmovny se pořizují písemné záznamy, stenoprotokoly. Zaznamenávají se v úsecích po deseti minutách a jsou dostupné obvykle do jedné hodiny. K stenoprotokolům je vytvářen časový a jmenný rejstřík (PSP). Dalším institutem, který je upraven jednacím řádem, jsou interpelace.

4.4. Interpelace

4.4.1. Pojem

Tradičním institutem parlamentní kontroly vlády, který se objevuje ve všech jednacích řádech od roku 1861, je interpelace. Je to jeden z nejstabilnějších institutů parlamentního práva, během let se však měnily jeho podmínky a forma. (WINTR JŘ, 2001)

Ottův slovník naučný (1897) říká:

„Interpellace (lat.) znamená v soukromém právu upomenutí dlužníka, aby zaplatil dluh; v právu veřejném nazývá se tak formální dotaz, jež členové zákonodárných sborů činiti mohou k vládě žádající za vysvětlení, jak nebo proč vláda v jisté záležitosti jistým způsobem jednala nebo se chovala a jak se hodlá v podobných případech napříště zachovati. Právo I. přiznávají poslancům všechny moderní ústavy, ať již výslovně ať mlčky. V Rakousku mají říšští poslanci právo interpellovati ministry, v Čechách zemští poslanci právo interpellovati místodržitele. I. Podávají se písemně předsedovi sněmovny a musí býti podepsány

ve sněmovně panské nejméně od 10, ve sněmovně poslanecké a na sněmu českém nejméně od 20 poslanců. Interpelovaný člen vlády může na I-ci odpovědět buď hned anebo odpověď pro pozdější dobu slíbiti nebo ji i odmítnouti anebo konečně vůbec ani neodpovědět. Na říšské radě může o I-ci zahájeno býti jednání, nikoliv však na českém sněmu.“

Ve Slovníku českého práva (1995) je interpelace definována jako „kvalifikovaná forma dotazu poslance vrcholného zákonodárského sboru, vzneseného vůči vládě jako celku nebo vůči členu vlády jako jednotlivci. Interpelace je jednou z forem uplatňování kontrolní působnosti zákonodárského sboru vůči výkonné moci a zároveň jednou z forem odpovědnosti výkonné moci vůči moci zákonodárské. Podle Ústavy České republiky má každý poslanec právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Interpelovaní členové vlády odpoví na interpelaci do třiceti dnů ode dne jejího podání. Podrobnosti ohledně interpelací jsou obsaženy v zákoně o jednáních řádu Poslanecké sněmovny (JEDNACÍ ŘÁDY KOMOR PARLAMENTU)“.

Masarykův slovník naučný (1925-1933) definuje interpelace takto: „upomenutí, v právu ústav. dotaz, podepsaný ještě aspoň 20 jinými poslanci (u senátu 10) senátory), na který musí dotázaný do 2 měs. odpovědět n. odpověď odeprít s udáním důvodů. I. se rozdá tiskem. Totéž platí s odpovědí, vyjma případy, kdy k žádosti člena vlády je příslušná schůze sněmovny prohlášena za důvěrnou, leč by se sněmovna jinak usnesla. Je-li I. označena jako naléhavá, rozhodne sněmovna prostým hlasováním, zda a kdy jest o ni zahájit rozpravu, v níž musí pak interpelovaný odpovědět. Oprávnění k podání přiznávají dnes všechny mod. Ústavy členům sněmoven.“

Blackův právní slovník (1993) uvádí: „obrátit se na někoho s otázkou, zvláště jde-li o formální nebo veřejnou věc; původně se používalo ve vztahu k francouzskému zákonodárskému procesu. Používá se v dotazech, s nimiž se soud obrací k advokátovi během sporu.“

HENDRYCH, D. (2003) říká: „interpelace je výzva ke složení účtů z činnosti – vlády nebo člena vlády ve formě kvalifikovaného dotazu položeného členem parlamentu. Funguje jako jedna z forem parlamentní kontroly vůči vládě. Právo interpelovat vládu a členy vlády ve věcech jejich působnosti mají pouze členové Poslanecké sněmovny. Interpelovaní jsou

povinni odpovědět do 30 dnů od podání I. (čl. 53 Úst.). Podle § 110 až 112 - jednacího řádu Poslanecké sněmovny se mohou poslanci přihlásit k podání ústní I., pořadí jejich podání se určí losem. Na ústní I. odpoví interpelovaný bezprostředně po přednesení. Je možno podat rovněž I. písemné. Není-li poslenec s odpovědí na písemnou I. spokojen, může požádat o její projednání na schůzi sněmovny a o odpovědi se koná rozprava. Pokud sněmovna s odpovědí nesouhlasí, je interpelovaný povinen vypracovat novou odpověď.“

Takto definice kopíruje pojem interpelace z jednacího řádu, právní normy, v níž je institut interpelace zakotven.

4.4.2. Vývoj institutu interpelací a dotazů v jednacích řádech

Během let se měnily podmínky a okolnosti interpelací, ale podstata zůstala zachována. V historii tohoto institutu se setkáváme s rozlišováním interpelace a dotazu, interpelace ústní a písemné, naléhavé, od interpelace skupiny 10 až 20 poslanců k právu interpelace jednoho poslance. Měnily se i povinnosti interpelovaného (WINTR JŘ, 2001).

Na základě jednacího řádu říšské rady **zákona č. 78/1861 ř. z.**, ministři obdrží slovo, kdykoli o ně požádají; výslovně je jim umožněno své projevy číst. Interpelace vůči ministrovi musí být opatřeny alespoň 20 podpisy poslanců nebo 10 podpisy členů panské sněmovny. Výslovně je sněmovnám zakázáno dopisovat si se zemskými sněmy a vydávat jakákoli prohlášení; deputace k císaři musela mít císařské svolení. Zákonodárny proces mohl začínat v kterékoli ze sněmoven (WINTR JŘ, 2001).

Český zemský sněm byl obnoven v roce 1861, na rozdíl od sněmů předbřeznových však byl již sborem parlamentním, nikoli stavovským. Ústavním základem českého zemského sněmu bylo Zemské zřízení pro království České. K zemskému zřízení byly přijaty *Dodatky k řádu zemskému království Českého, týkající se způsobu jednání na sněmu Českém, č. 56/1863 ř. z. pro království České*. Místodržící a jeho náměstek mohou být interpelováni skupinou nejméně 20 poslanců; jsou povinni odpovědět, nebo odepřít odpověď s udáním důvodu. O interpelacích ani o odpovědích na ně nesmí sněm jednat. Deputace nesmějí být přijímány ani v komisích sněmu (WINTR JŘ, 2001). Změna ústavních poměrů se odrazila i v zákoně o jednacím řádu říšské rady. Po novelizaci **zákonem č. 42/1868 ř. z.** došlo k některým, ne zásadním, změnám. K předložení interpelace např. dostačovaly podpisy 15 poslanců (WINTR

JŘ, 2001). Zákony upravující jednání říšské rady a zemského sněmu vycházely ze společného modelu. Skupina poslanců nebo členů sněmu odevzdá interpelaci předsedovi, ten ji nechá rozdat a předá interpelovanému reprezentantu exekutivy, jak stanovil **§ 12 zákona č. 94/1873 ř. z.** *“interpelovaný může buď hned odpovědět, nebo slíbiti, že odpoví v některém příštím sezení, anebo může odpověď odmítnouti, rozloživ toho příčiny”* (WINTR JŘ, 2001).

V roce 1873 byly zavedeny přímé volby do říšské rady, místo dosavadních voleb prostřednictvím zemských sněmů. Byl přijat nový zákon o jednacím řádu říšské rady, který platil téměř až do konce habsburské monarchie (WINTR JŘ, 2001).

Poslední zákon o jednacím řádu říšské rady **č. 253/1917 ř. z.** byl přijat po obnovení její činnosti v roce 1917. Ani tento se příliš nelišil od zákonů předchozích: upravil institut mandátu poslanců, počet poslanců při jednáních sněmoven, k podání interpelace stačily podpisy 10 poslanců (dříve 15). K tomu výslovně označoval dotazy (interpelace) a odpovědi na ně za součást veřejného jednání říšské rady ve vztahu k tiskovému zákonu. Za jejich pravdivé uveřejnění nemohl být nikdo postížen (WINTR JŘ, 2001).

Národní výbor v r. 1918 připravoval podmínky pro vznik budoucího parlamentu, jímž se mělo stát Národní shromáždění. Nápravu bylo třeba učinit v jednacím řádu, a to v otázce interpelace, neboť rakouský parlament při odpovědi na interpelaci zakazoval vést o interpelacích či odpovědích na ně rozpravu, debata nekončila hlasováním a nemohl být učiněn návrh. Parlament byl bezmocný vůči vládě a všem politickým a hospodářským událostem. Proto ustanovení nového jednacího řádu stanovilo, aby debata byla ukončena hlasováním nebo odkladem hlasování. Národní shromáždění nemuselo vládě prohlášení schválit, mohlo vyslovit nedůvěru vládě a vláda musela vyvodit z toho důsledky. Parlament mohl ke každé otázce zaujmout rozhodné stanovisko. Počínaje jednacím řádem z 9. listopadu 1918 byli předsedové, místopředsedové a předsednictvo voleni příslušným sborem, parlamentem nebo jeho komorou (WINTR JŘ, 2001).

Podle **zákona č. 36/1918 Sb. z. a n.** mohl položit dotaz členu vlády každý poslanec, interpelovaný odpovídal do šesti týdnů, poslanec mohl navrhnout, aby se o odpovědi vedla debata končící hlasováním. Na návrh 25 poslanců mohlo NS označit dotaz za naléhavý a zahájit ihned debatu, v níž člen vlády musel odpovědět.

Jednací řád č. **325/1920 Sb. z. a n.** rozeznával neformální dotaz, interpelaci a naléhavou interpelaci. Interpelaci mohlo podat 21 poslanců, interpelovaný byl povinen odpovědět do 2 měsíců nebo odepřít odpověď s udáním důvodu. Sněmovna se mohla usnést na rozpravě o odpovědi, na návrh člena vlády mohla sněmovna vyloučit veřejnost. Po rozpravě se mohlo hlasovat. Podaná interpelace mohla být označena za naléhavou; sněmovna pak rozhodla, zda kdy se povede rozprava, v níž interpelovaný odpoví. § 52 ústavní listiny dával právo interpelovat členy vlády i senátorům (WINTR JŘ, 2001).

Zákon o jednacím řádu Národního shromáždění č. **140/1947 Sb.** vyčlenil pro interpelace zvláštní jednací dny a zavedl stručné ústní dotazy na členy vlády v rozsahu 200 slov. Zákon č. **195/1949 Sb.** interpelace degradoval tím, že omezil jejich projednávání. Na tzv. písemné dotazy odpovídal interpelovaný do měsíce a dotaz ani odpověď se netiskly. O ústním dotazu (předem písemně odevzdaném) rozhodovalo užší předsednictvo, zda jej připustí k ústní odpovědi. Pokud ano, dotaz se přečetl ve schůzi a dotázaný odpověděl nebo odepřel s udáním důvodu (WINTR JŘ, 2001).

Jednací řád č. **61/1954 Sb.** věnoval interpelaci jedinou větu: *“Předseda vlády i ostatní členové vlády jsou povinni odpovědět na dotazy poslanců nejpozději do 30 dnů.”* Tutéž jedinou větu obsahuje i § 48 zákona č. 107/1960 Sb. Podle § 21 zákona č. 183/1964 Sb. byl dotázaný povinen odpovědět na dotaz ve schůzi, v níž byl položen; pokud to vzhledem k povaze dotazu není možné, odpoví písemně do 30 dnů.

Jednací řády z roku 1969 se vrátily k důstojnější úpravě interpelací. Jednací řád ČNR č. **1/1969 Sb.** rozlišoval interpelace a otázky. Interpelaci mohl podat i jednotlivý poslanec; interpelace se vytiskne a rozdává všem poslancům, v téže nebo nejbližší schůzi interpelovaný odpoví a o odpovědi se vede rozprava, na jejímž konci ČNR zaujme hlasováním k odpovědi stanovisko. Otázky byly písemné a ústní; na písemné odpovídal dotázaný písemně do 30 dnů, na ústní okamžitě ústně, nevyhradí-li si písemnou odpověď. I jednací řád Federálního shromáždění č. **56/1969 Sb.** rozlišoval interpelace a otázky. Úprava otázek byla obdobná jako v ČNR; na návrh kteréhokoli poslance se vedla rozprava. Sněmovna mohla interpelaci prohlásit za naléhavou, interpelovaný pak musel odpovědět hned na téže schůzi nebo se aspoň k interpelaci vyjádřit a odpovědět ve lhůtě určené sněmovnou (WINTR JŘ, 2001).

Tabulka č. 2: Přehled podmínek dotazů, interpelací a otázek v PS dle jednacích řádů

Zákon č.	Počet interpelujících	Forma podání	Čas na odpověď	Forma podání
78/1861 ř. z.	20 poslanců nebo 10 členů panské sněmovny	Bez rozpravy		
56/1863 ř. z.	20 poslanců			Možnost odepřít (udat důvody)
42/1868 ř. z.	15 poslanců			
94/1873 ř. z.				
253/1917 ř.z.	10 poslanců			
	Dotazy (interpelace) a odpovědi byly součástí veřejného jednání říšské rady a ve vztahu k tisk. Zákonu			
36/1918 Sb.	Dotaz – každý poslanec	P	6 týdnů	Ú, P T
	Naléhavý dotaz - návrh 25 poslanců	debata	odpověď v debatě max. ½ hod.	
325/1920 Sb.	Dotaz (každý poslanec) - k vládě - k předsedům	P P	do 14 dní	Ú, P
	Interpelace = tazatel + 20		do 2 měsíců	Ú, P (lze odepřít, udat důvody)
	Naléhavá interpelace			Odpověď v rozpravě
140/1947 Sb.	Stručné dotazy - každý poslanec (bez nepřipustných dotazů)	P (do 200 slov)	na 1. sch.	Ú (možnost odepřít, udat důvody)
	Písemné dotazy (stručné, nebyly přípustné pro Ú)	P	do 1 měs.	P, (může i Ú)
	Naléhavé interpelace = dotaz tazatelů + 30 podpisů		14 dnů	P, (i Ú na sch.), možnost odepřít, udat důvody
61/1954 Sb.	Dotazy	P, Ú	do 30 dnů	
1/1969 Sb.	Interpelace - 1 poslanec - skupina	P	rozprava	odpovědi na schůzi
	Otázky	P, Ú	do 1 měs.	P, Ú

Zákon č.	Počet interpelujících	Forma podání	Čas na odpověď	Forma podání	
56/1969 Sb.	Interpelace a otázky - 1 poslanec - skupina poslanců - SL - SN	P	Do 30 dnů	Do té doby i Ú na schůzi	
				P – na pořadu schůze	
	Naléhavá interpelace				
31/1989 Sb.	Interpelace a otázky - 1 poslanec - Skupina poslanců - SL - SN	P	do 30 dnů	Ú na schůzi	
		Naléhavá interpelace	Stanovní PS	30 dnů	
35/1989 Sb.	Interpelace , otázky - 1 poslanec - Skupina poslanců - ČNR	P	do 30 dnů	P Ú na schůzi	
		Naléhavá interpelace	Stanovní PS	kratší 30 dnů	
		Podněty a připomínky			
56/1991 Sb.	Interpelace a otázky - 1 poslanec - SL - SN	P	do 30 dnů	Ú na schůzi P na pořadu schůze	
		Naléhavá interpelace	Stanovní PS	kratší 30 dnů	
95/1995 Sb.	Interpelace	ústní	jednací den - čtvrtek	losované pořadí na schůzi	
	(určena doba interpelací)	písemné	do 30 dnů	Ú na schůzi Písemně ve lhůtě	
359/2004 Sb.		P		Zařazen bod odpovědi na písemné interpelace	

Poznámky: SN – Sněmovna národů, SL – Sněmovna lidu, ČNR – Česká národní rada,
P – písemné, Ú – ústní,

V letech 1969 - 1992 byly schváleny tři zákony o jednacím řádu FS č. 56/1969 Sb., č. 31/1989 Sb. a č. 56/1991 Sb. Tyto jednací řády blíže upravovaly především interpelace. Rozlišily běžnou interpelaci, na niž člen vlády odpoví do 30 dnů a sněmovna k odpovědi zaujme stanovisko, naléhavou interpelaci, na niž interpelovaný odpoví na téže schůzi sněmovny nebo ve lhůtě stanovené sněmovnou (od roku 1989), a pouhou otázkou, u níž se odpověď neprojednává (např. § 31-34 zák. č. 56/1969 Sb.).

Při projednávání návrhu zákona na 2. schůzi Federálního shromáždění dne 5. června 1969 se někteří poslanci vyjádřili ke konkrétnímu institutu interpelací a otázek:

Poslanec Zedník uvedl: *„V návrhu zákona se upravuje podrobněji než dosud také interpelační právo poslanců i jejich právo klást otázky členům vlády Československé socialistické republiky ve věcech jejich působnosti. Vypracovaný návrh ale nepřiznává a ani nemůže přiznat poslancům Federálního shromáždění právo interpelovat a klást otázky národním vládám a jejím členům. Právě kolem těchto otázek proběhlo ve výborech již mnoho diskusí, poněvadž z hlediska praktické poslancecké činnosti jsou tyto otázky velmi důležité. Nemůže je ale vyřešit zákon o jednacím řádu Federálního shromáždění, poněvadž rozsah interpelačního práva poslanců Federálního shromáždění upravil již ústavní zákon o československé federaci. Ovšem předpokládá se, že po schválení zákona dojde k politickým dohodám s národními orgány v tom smyslu, aby i tato problematika byla vyřešena“.*

Poslanec **Laštovička**: *„Jednací řád, který hodláme schválit, je velmi důležitým politickým nástrojem, protože ovlivňuje rozsah parlamentní demokracie a rozvoj parlamentarismu. Nehodláme napodobovat buržoazní parlamenty, máme však zájem, aby myšlení poslanců, které je z velké míry odrazem myšlení kolektivů pracujících, došlo většího uplatnění, aby se v jednání více realizovala živá konfrontace veřejného úsudku se záměry, které jsou konstruovány mnohdy z pohledu dílčího, užšího, resortního. Pro rozvoj takových možností, jaké mám na mysli, je důležité živé slovo z parlamentní tribuny maximálně otevřené posouzení veškerých otázek.*

K předloženému návrhu jednacího řádu měl připomínku, resp. návrh na změny v písemném podávání interpelací podle § 32 a 33: *„Je to věc podle mého názoru a znalostí v parlamentní praxi neobvyklá: limitování interpelací pouze na písemné interpelace. Právě živé slovo*

z parlamentní tribuny činí interpelace tím, čím interpelace mají být - silným instrumentem, který dotazovaného rázem konfrontuje s veřejností a nutí ho, aby své stanovisko ladil více v souladu s veřejným zájmem. Odpovědi by měly být v maximální míře rovněž ústní a ne písemné. Účinnost a také pečlivost takových odpovědí bývá zpravidla větší.“

Poslanec **Mand'ák**: „*V té části, kde se pojednává o interpelacích a otázkách, jsem si rovněž poznamenal podobné představy a názory jako poslanec Laštovička. Myslím, že jeho i můj postoj k této části navrhovaného jednacího řádu FS vyplývá z toho, že zde není provedeno dostatečně zřejmé odlišení toho, co je poslanecká interpelace a co to je poslanecký dotaz, otázka. Přitom se dělá rozdíl, pokud jde o interpelaci v tom smyslu, že musí být interpelace předložena písemně a při otázkách tomu tak není. Myslím si, kolik paragrafů řeší tuto otázku, která na sebe nenavazuje, řeší problém samostatný nebo od sebe odlišný. Je to paragraf 31, 32, 33, 34, 35. Mělo by to být jasně vystiženo a jasně řečeno. V § 31 se hovoří o interpelaci i o otázkách a v dalších paragrafech se rovněž hovoří o otázkách, aniž je tam poukázáno na § 31. Myslím, že by tato věc měla být přesněji formulována, jasněji řečeno, co skrývá pod pojmem interpelace. Soudím, že interpelace se má dotýkat nejzávažnějších zásadních otázek v našich zemích, že by interpelaci měl podepsat ne pouze jeden poslanec, ale mělo by se v praxi přistoupit k tomu, aby interpelaci podepisovalo poslanců několik. Přesný počet může být stanoven v jednacím řádu. Prosil bych, aby zpravodaj podal objasnění, pokud jde o rozdíl mezi interpelací poslance a mezi otázkou, dotazem, který poslanec bezprostředně předkládá, na který má právo dostat odpověď buď okamžitě nebo na příští schůzi. Může předkládat otázku ústní formou, jak o tom hovořil poslanec Laštovička.“ (URL 1).*

Zákon č. 35/1989 Sb., zákon České národní rady o jednacím řádu České národní rady upravoval interpelace, otázky, podněty a připomínky a platil až do 1. 8. 1995.

Interpelace (§ 89) - vládu České republiky a její členy ve věcech jejich působnosti mohou jednotliví poslanci nebo skupina poslanců. Podávají interpelaci písemně předsednictvu České národní rady. Předseda České národní rady zašle interpelaci předsedovi vlády České republiky, a je-li interpelován člen vlády, též tomuto členovi. Předsednictví zabezpečí, aby s obsahem interpelace byli poslanci seznámeni na nejbližší schůzi České národní rady; může též rozhodnout, že se interpelace rozdává nebo rozešle všem poslancům.

Vláda České republiky, popřípadě její člen jsou povinni odpovědět na interpelaci do 30 dnů písemně nebo ústně na schůzi České národní rady. Prohlásí-li Česká národní rada interpelaci za naléhavou, stanoví lhůtu k odpovědi na takovou interpelaci kratší než 30 dnů. Interpelující se vyjádří, zda odpověď považuje za uspokojivou. Písemná odpověď na interpelaci se zařadí na pořad nejbližší schůze České národní rady a o odpovědi na interpelaci se může konat rozprava. K odpovědi zaujme Česká národní rada stanovisko usnesením. Poslanec může na schůzi České národní rady interpelovat přítomného člena vlády České republiky též ústně. Pro ústní interpelaci platí přiměřeně ustanovení o písemné interpelaci.

Otázky (§ 90) - Česká národní rada i jednotliví poslanci mají právo klást otázky vládě České republiky a jejím členům ve věcech jejich působnosti. Poslanci kladou otázky ústně na schůzích České národní rady. Dotázaný odpoví na otázku na schůzi, na níž byla položena; jinak odpoví poslanci písemně do 30 dnů. Poslanec se na téže nebo nejbližší schůzi České národní rady vyjádří, zda považuje odpověď za uspokojivou. S obsahem odpovědi budou ostatní poslanci seznámeni na nejbližší schůzi.

Podněty a připomínky (§ 91) - mohou poslanci uplatňovat na schůzích ČNR, jejího předsednictva a výborů ze všech oblastí hospodářského a společenského života. Podněty a připomínky poslanců přednesené na schůzi České národní rady, pokud nebyly během jednání vysvětleny, zašle předsednictvo České národní rady nebo na základě jeho zmocnění předseda České národní rady předsedovi vlády, popřípadě příslušnému členu vlády České republiky, Nejvyššímu soudu České republiky, generálnímu prokurátorovi České republiky nebo vedoucímu jiného ústředního státního orgánu České republiky a požádá jej, aby do třiceti dnů sdělil, jaká opatření byla na jejich základě přijata. S těmito opatřeními budou poslanci seznámeni na schůzi České národní rady. Podněty a připomínky poslanců přednesené na schůzi České národní rady projedná organizační výbor a rozhodne o dalším postupu.

Podle § 92 mohli poslanci požadovat od členů vlády a vedoucích ostatních ústředních orgánů České republiky, jakož i od vedoucích dalších státních orgánů a organizací informace, vysvětlení a podklady potřebné pro výkon poslanecké funkce. Obdobné informace a vysvětlení mohli požadovat též od předsedy České národní rady (WINTR JŘ, 2001).

Základní rozdíl mezi interpelací a otázkou je v tom, že otázka je požadavek poslance, v němž žádá ministra o vysvětlení nebo o jednání v určité věci. Nemá žádnou okamžitou sankci a je tedy dobře odlišitelná od jiných forem parlamentní kontroly, jako jsou návrhy na projev nedůvěry vládě nebo interpelace. Interpelace také žádají vysvětlení od vlády, ale mají sankci, již může být hlasování o spokojenosti s odpovědí popř. o důvěře ministrovi či vládě. Po odpovědi na otázku má interpelující možnost položit interpelovanému doplňující otázku, která může být využita zejména v případě, kdy interpelující poslanec není spokojený s odpovědí, nebo když považuje za nutné určité vysvětlení k odpovědi (SYLLOVÁ, 2003).

Současný zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (JŘPS) byl přijat Poslaneckou sněmovnou v dubnu 1995 a nabyl účinnosti 1. srpna 1995. Navazuje na ústavní úpravu a podrobněji upravuje zejména interpelace. Dal sněmovnímu jednání vnější rámec fungující dodnes se svým trojím čtením návrhů zákonů, ústními interpelacemi a hlasováním podle jmen o důvěře vládě. Jak už bylo řečeno může PS upravovat své vnitřní poměry autonomním usnesením a ustálenými zvyklostmi. Takovým usnesením bylo např. usnesení č. 31 z 23. července 1996, v platném znění, o účasti členů vlády na schůzích PS, nebo autonomní usnesení č. 755 z 25. listopadu 2003 o přerazování bodů pořadu schůze a č. 686 z 13. března 2008 o zařazování odpovědí na písemné interpelace na pořad schůze (WINTR, 2010).

4.4.3. Interpelace písemné a ústní

JŘPS z roku 1995 rozlišuje interpelaci písemnou a ústní.

V odst. 1 § 110 je stanoveno: *„Každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Poslanec podává interpelaci ústně na schůzi Sněmovny nebo písemně prostřednictvím předsedy Sněmovny,“*

a v odst. 2 *„Poslanec podává interpelaci ústně na schůzi Sněmovny nebo písemně prostřednictvím předsedy Sněmovny.“* (WINTR JŘ, 2001).

- **Ústní interpelace** upravuje § 111 zákona o JŘPS. Losují se každý čtvrtek, pokud je jednacím dnem Poslanecké sněmovny, v 11.30 hodin. K ústní interpelaci je zapotřebí se předem písemně přihlásit u předsedy Sněmovny, a to nejpozději do 11. hodin dne, kdy

se interpelace projednávají. Pořadí přednesených ústních interpelací se určí losem a jejich počet se řídí časem určeným k jejich zodpovězení (PSP). Interpelace pak probíhají na předsedu vlády od 14.30, nejdéle do 16.00 hodin, a na členy vlády nejdéle do 18.00 hodin a členové vlády na ně bezprostředně odpovídají (§ 110 – 112). V této době jsou členové vlády povinni být přítomni na jednání schůze Poslanecké sněmovny. Není-li interpelovaný přítomen, nebo prohlásí-li, že nemůže odpovědět ihned, odpoví písemně do 30 dnů. Doba určená k přednesení interpelace je omezená. Každý poslanec má na přednesení dotazu 2 minuty, interpelovaný má 5 minut na odpověď, poté může poslanec přednést doplňující otázku ve lhůtě 1 minuty, na kterou interpelovaný odpoví do 2 minut. Nepřednesené interpelace propadají, stejně tak, je-li interpelující nepřítomen (PSP).

- **Písemnou interpelaci** podává poslanec prostřednictvím předsedy Sněmovny, interpelovaný je povinen odpovědět do 30 dnů. Není-li poslanec s odpovědí spokojen, zařadí se odpověď na pořad nejbližší schůze Sněmovny a koná se o odpovědi rozprava. Pokud po rozpravě přijme Sněmovna nesouhlasné stanovisko, je interpelovaný člen vlády povinen vypracovat novou odpověď do 30 dnů (PSP).

Zákon č. 90/1995 Sb. byl několikrát novelizován. V zákoně č. 359/2004 Sb. byla pozměněna pravidla interpelací a v § 111 zák. 573/2006 Sb. prodloužil dobu vyhrazenou na ústní interpelace (WINTR, 2010).

Projednávání interpelací je jediným pevně zařazeným bodem programu jednání Poslanecké sněmovny. Na pořad schůze Sněmovny je proto vždy zařazen bod „odpovědi členů vlády na písemné interpelace“. V případě, že jedním z jednacích dnů schůze Sněmovny je čtvrtek, je do programu schůze vždy zařazen bod „ústní interpelace“. V praxi nastává i situace, kdy je nejprve poslanec přihlášen k interpelaci ústní. Při svém přednesu oznámí, že interpelaci bude podávat jako písemnou. V případě, že interpelovaný není přítomen, interpelující otázku nepřednese a rovnou oznámí, že jeho dotaz bude adresován interpelovanému písemně.

Institut písemných interpelací si na rozdíl od interpelací ústních udržuje relativně vyšší kvalitativní standard. Členové vlády v zásadě odpovídají na písemné interpelace velmi podrobně písemně ve stanovené lhůtě. Z obdržených odpovědí přibližně u každé čtvrté požadují poslanci její projednání na plénu. V tomto případě je odpověď na interpelaci

rozeslána všem poslancům ve formě sněmovního tisku a o odpovědi se koná rozprava, ve které vystoupí interpelující poslanec a poté interpelovaný člen vlády. V této fázi také většina interpelací končí, neboť ve své odpovědi člen vlády uspokojivě vysvětlil problém, jenž byl předmětem interpelace a interpelující poslanec již nemá důvod navrhnout usnesení Sněmovny k odpovědi na interpelaci. Není-li však stále interpelující poslanec s vysvětlením spokojen, vyžádá si hlasování pléna Sněmovny o tom, že Sněmovna s odpovědí nesouhlasí (SYLLOVÁ ET AL., 2008).

4.4.4. Interpelace a dotazy jako nástroj kontroly vlády

Politická moc ve státě je rozdělena mezi vládu, moc výkonnou, a parlament, moc zákonodárnou. Z faktického hlediska je moc rozdělena mezi vládu a její parlamentní většinu na straně jedné a parlamentní menšinu (opozici) na straně druhé (WINTR, 2010).

Základní boj o moc v demokracii mezi jednotlivými politickými stranami se odehrává v pravidelně se opakujících volbách, v nichž politické strany získávají určitou sílu v podobě počtu mandátů v zastupitelském sboru. Podle této síly se tvoří vládní většina, popřípadě menšina a opozice (VÍZDAL, 2012).

O klíčových záležitostech ve společnosti se v moderním demokratickém státě rozhoduje v Parlamentu, konkrétně v jednacím sále Poslanecké sněmovny, kde mohou poslanci využít příležitosti k veřejné diskuzi, sdělovat si navzájem politické názory a vyjadřovat své připomínky a zároveň reagovat na stanoviska oponentů (WINTR, 2010).

Zde se snaží poslanci opozice vládu kritizovat, oponovat jí a tak zároveň realizovat kontrolu, jeden ze základních znaků právního státu. Tuto činnost realizuje opozice podle možných a dostupných prostředků (VÍZDAL, 2012).

Jedním z nástrojů kontroly vlády opozičními poslanci jsou interpelace (dotazy) poslanců na členy vlády, kteří jsou povinni na dotazy poslanců odpovědět. Vládní většina ve Sněmovně realizuje svoji politiku především přijímáním zákonů. Interpelacemi a dotazy poslanci mohou schvalování vládních návrhů zákonů parlamentem ovlivňovat.

Na přelomu let 1992 a 1993 vystoupil V. Klaus na slavnostní schůzi Poslanecké sněmovny (bývalé ČNR) spolu s předsedou Sněmovny Milanem Uhdem a přednesl projev ke vzniku samostatné ČR. Klausův postoj k PS byl charakterizován jeho hodnocením činnosti vlády v prosinci 1994. V projevu řekl: *“Toto obecnější hodnocení děláme vědomě i proto, abychom přispěli k nalezení většího souzvuku mezi vládou a parlamentem nebo možná - přesněji řečeno – mezi vládou a částí tohoto parlamentu. Naším úmyslem v žádném případě není konfrontace, cílem není ani docílení formální jednoty názorů za každou cenu, cílem je pokus o naladění se na stejnou strunu, o nalezení alespoň shodného okruhu problémů a o shodě na váze, která jednotlivým z nich má být přikládána. Nezdá se nám optimální vést monologické přestřelky formou interpelací. Za vítězství pro žádnou stranu nemůžeme považovat ani novou taktiku opozice neúnosně extendovat interpelace a tím nezanedbatelným způsobem zatěžovat vládní administrativu. Doufáme, že bude toto vystoupení předsedy vlády, který jinak nemá příliš mnoho příležitostí v parlamentu promluvit, přijímáno právě tímto způsobem a že přispěje ke zlepšení vzájemné komunikace a vzájemného pochopení”*, avšak zvolil k tomu formu, kterou opoziční poslanci ostře kritizovali. Využil ústavního práva, podle něhož se členovi vlády udělí slovo, kdykoli o to požádá, a poté přednesl déletrvající projev, k němuž nemohla být vedena rozprava, protože nezazněl v rámci bodu pořadu schůze (WINTR, 2010).

4.4.5. Interpelace na pořadu schůze

V úvodu schůze Sněmovna stanoví na návrh svého předsedy pořad schůze. Každý poslanec může navrhnout v pořadu schůze změnu. Projednávání interpelací je jediným pevným bodem programu schůzí PS. Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny už ve svém původním znění z roku 1995 určoval, že je-li jedním z jednacích dnů schůze Sněmovny čtvrtek, zařadí se na něj body „Odpovědi na písemné interpelace“ a „Ústní interpelace“ (§ 54 Odst. 4 JŘPS). Schůzi řídí předseda Sněmovny nebo jeden z místopředsedů, uděluje slovo řečníkům v pořadí, jak se přihlásili. Časové zařazení interpelací v rámci čtvrtka se několikrát od té doby změnilo, dnes § 111 JŘPS stanovuje na čtvrtek od 14.30 do 16.00 ústní interpelace.

Jednání má svá psaná pravidla a zvyklosti, ale reálně jsou uváděna do praxe konkrétními projevy jednotlivých poslanců. Jednací řád PS zaručuje širokou řečnickou volnost poslanců, což na druhé straně sebou nese riziko negativních dopadů na kvalitu sněmovních diskusí. Je třeba připustit, jak píše ve své publikaci J. Wintr (2010), *„že dnes (pokud vůbec kdy) parlamentní debata neslouží primárně k tomu, aby se přesvědčovali poslanci navzájem,*

ale spíše k veřejnému předložení argumentů pro a proti politickému rozhodnutí“. Diskuse se někdy snížila k vzájemnému osočování a ostré kritice osob i způsobu vládnutí.

V článku „Komu a čemu slouží interpelace poslanců na předsedu vlády?“ dne 2. 2. 2015 publikovaném v českém levicovém deníku „Haló“ píše poslanec Jiří Valenta o poloprázdné Poslanecké sněmovně v době pravidelných čtvrtěčních interpelací na předsedu vlády Bohuslava Sobotku, kdy se sešla jen hrstka poslanců, aby přenesla dotazy své, či otázky získané od občanů a uvedl vlastní názor, proč poslanci svoji, jednacím řádem nabízenou možnost, intenzivněji nevyužívají. Říká *„Vytvořil jsem si, v tomto ohledu, rychlou, velice jednoduchou a především objektivně vypovídající statistiku. Celkově vyčleněná doba na interpelace činí každý čtvrtek, v rámci probíhající schůze Poslanecké sněmovny, devadesát minut, potom bod jednání Interpelace na předsedu vlády končí. Interpelující poslankyně či poslanec má vyhrazené právo hovořit 2+1 minutu a premiér Sobotka může poté odpovídat 2+5 minut, tedy jedná se dohromady o časový úsek trvající většinou deset minut. Tentokrát podalo žádost o vznesení dotazu na Bohuslava Sobotku sedmnáct poslankyň a poslanců, někteří z nich se chtěli dotazovat dokonce vícekrát. Z prostého přepočtu vyplývá, že za předpokladu, když bude každý tazatel s premiérem komunikovat vymezených deset minut, dostane se tak na řadu, započteme-li i krátké prodlevy v jednání, zhruba osm až devět lidí.“*

Podle jeho slov řady interpelujících často, a zcela nelogicky, rozšiřují i poslanci koaličních stran, zejména potom členové ČSSD, přestože svého předsedu vidají častěji než ostatní a mohou se ho ptát a neubírat tak již velice omezený prostor celé opozici. Ze sedmnácti přihlášených poslanců bylo šest sociálních demokratů. V termínu uvedených devadesáti minut se ke slovu z nich dostali čtyři a vyplnili tak skoro polovinu vymezeného času. Opozici tak koaliční sociální demokraté připravili podle jeho názoru velice účelově, o čtyři desetiminutové možnosti k interpelaci, a to často navíc dotazy ještě tak mírnými a snadnými, že až předsedovi vlády vyvolávaly lehký úsměv na tváři. Zda jde v tomto případě o skutečně vyjevovaný zájem o problematiku, nebo pouze o taktické vyplňování času připravenými otázkami, které ve skutečnosti nic neřeší. Při takto zvolené strategii k ochraně svého stranického předsedy před často kritickými otázkami je zájem z řad ostatních, zejména členů opozičních poslaneckých klubů, o ústní interpelace často minimální a navíc trvale klesající (VALENTA, 2015).

4.4.6. Účast poslanců na schůzích Poslanecké sněmovny

Podle počtu mandátů získaných ve volbách se tvoří vládní většina, popřípadě menšina a opozice, kterou představují v demokratickém politickém systému všechny politické strany, které ve vládě zastoupené nejsou. Tyto dvě politické skupiny si navzájem konkurují. Poslanecká sněmovna parlamentu je místem, kde se opozice snaží vládu kritizovat, oponovat jí a tím zároveň interpelacemi a dotazy realizovat kontrolu vlády, jeden ze základních znaků právního demokratického státu.

Mezi nejdůležitější ústavněprávní instituty, které mají zajistit parlamentní kontrolu vlády patří právo interpelace (ČL. 53 ÚSTAVY), institut vyšetřovací komise (ČL. 30 ÚSTAVY) a povinnost člena vlády dostavit se do schůze PS na základě jejího usnesení (ČL. 38 Odst. 3 ÚSTAVY). Takové usnesení bylo přijato např. 23. července 1996. Návrh byl předložen organizačním výborem Sněmovny a pro návrh hlasovala i většina koaličních poslanců. Toto pravidlo symbolicky vyjadřovalo, jak obrovskou převahu Sněmovna nad slabými vládami u nás od roku 1996 měla. Sněmovna donutila tehdejšího premiéra V. Klause, aby seděl ve Sněmovně a poslouchal sněmovní debaty. Od té doby dodnes menšinová opozice tohoto pravidla využívala ke kritice nesvědomitě vlády a občas i ke zdržování jednání (WINTR, 2010). Přímo ústava garantuje právo poslanců klást dotazy vládě a jejím členům a zároveň povinnost členů vlády na tyto dotazy uspokojivě odpovídat.

Opoziční poslanci se leckdy velmi hlasitě domáhají povinné přítomnosti členů vlády a odmítají bez ní pokračovat v jednání. Příkladem je postup místopředsedkyně Poslanecké sněmovny M. Němcové (ODS) při interpelacích dne 27. listopadu 2003. Odmítla pokračovat v projednávání ústních interpelací na členy vlády, protože v sále nebyl přítomen premiér ani žádný z vicepremiérů. V konečné fázi přerušila i blok interpelací a ukončila jednání schůze s tím, že získala informaci i o nespokojenosti občanů sledujících dění ve Sněmovně, kteří se podivují tomu, že členové vlády neplní povinnosti tak, jak je zavazuje Ústava ČR. (WINTR, 2010). Poslanecké interpelace jsou nástrojem, jehož prostřednictvím mohou klást dotazy členům vlády jak poslanci vládních stran, tak poslanci stran opozičních. Větší význam mají pro opozici, protože to je jediná možnost, jak žádat po členech vlády vysvětlení jejich kroků, veřejně je podrobovat konfrontaci a vést je k odpovědnosti za jejich činnost. Poslanci podávali interpelace buď písemně podle § 112 JŘPS nebo ústně podle § 111 JŘPS. Bohužel, někdy interpelace posloužily spíše jako divadlo pro diváky – voliče, v němž se jednotliví

poslanci předvádějí a zviditelňují, než jako snaha o přispění k řešení naléhavých problémů společnosti (VÍZDAL, 2012).

Např. interpelace, kterými si republikáni monopolizovali tento institut 25. července 1996 nebo vzájemné urážky D. Ratha a M. Topolánka z 31. ledna 2008. I přes tyto nedostatky se od roku 2005 interpelace staly obávaným nástrojem opozice, dokonce tak obávaným, že se k podávání ústních interpelací přihlašovali vládní poslanci, aby ochránili svého premiéra Stanislava Grosse, který čelil aféře s financováním svého bytu. Interpelace byly tedy zvláště na předsedu vlády fungujícím nástrojem opozice a skýtaly prostor pro kritiku a umožňovaly opozičním stranám otevřít ve sněmovně rozpravu na aktuální téma. (WINTR, 2010).

Dalším problémem je účast poslanců nebo obsah interpelací, který se týká kritiky způsobu vládnutí, etiky vlády a kritiky konkrétních členů vlády.

Taková situace, kdy jsou jednak nepřítomni poslanci nebo se přednáší interpelace kritizující způsob vlády, nastala na 45. schůzi dne 6. 9. 2012. V úvodu schůze předsedkyně PSP Miroslava Němcová přečetla omluvy členů vlády včetně premiéra Petra Nečase a jednání mělo pak následující průběh. Předsedkyně PSP žádá: *„Prosím, dámy a pánové, o klid, případně opusťte jednací síň, pokud nemáte zájem sledovat průběh interpelací. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím, pane kolego“* První vylosované místo interpelace měl pan poslanec Ladislav Šincl ve věci špatných výsledků vlády ČR: *„Děkuji, paní předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, velice mě udivuje, že jste před chvílí odešel, když jste mohl odpovídat na tyto interpelace. Nicméně dovoluji mi moji interpelaci.“* Následovaly další interpelace na nepřítomného předsedu vlády, mezi tím paní Fischerová, která byla třetí vylosovanou, se vzdala své interpelace. Další poslanec Jan Látka při interpelaci konstatoval: *„Vážený pane premiére, protože na interpelacích se s ministrem Kubíkem již více než rok mjíme, obracím se v této záležitosti na vás. Bohužel, tentokrát jste nepřítomen zase vy.“*

Předsedkyně PSP v průběhu schůze sděluje interpelujícím poslancům, že obdrží v zákonné lhůtě písemnou odpověď na přednesenou ústní interpelaci na nepřítomného poslance. Následuje výzva k další vylosované interpelaci: *„Pátou interpelující je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Ta svou interpelaci stahuje. Přicházíme tedy k interpelaci šesté, vznášejí ji pan kolega Radim Jirout na předsedu vlády ve věci České republiky jako finančního centra.“*

Ale pana poslance Radima Jirouta nevidím v jednacím sále, čili jeho interpelace propadá. Sedmou interpelací vznáší pan kolega Radek John na předsedu vlády ve věci naplňování šluknovských opatření. Ani on není přítomen, takže též jeho interpelace propadá. Pan kolega Ivan Ohlidal, osmá interpelace, se obrací na předsedu vlády ve věci růstu chudoby v České republice. Prosím, pane kolego.“

Poslanec Ivan Ohlidal: *„Vážený nepřítomný pane premiére, já budu velmi stručný kvůli vaší opětovné nepřítomnosti při plnění svých ústavních povinností, to znamená při účasti na písemných i ústních interpelacích“.*

Předsedkyně PSP prosí o desátou interpelací a o slovo pana poslance Miroslava Váňu, který se obrací se předsedu vlády Petra Nečase ve věci práce vlády. Poslanec Miroslav Váňa: *„Vážená paní předsedkyně, nepřítomný pane premiére, já musím říct, že má interpelace měla význam, byl-li by pan premiér přítomný. Přesto zde musím jako opoziční politik vyslovit zásadní nesouhlas s tím, jak vláda, jak předseda vlády přistupuje k plnění svých povinností, jak předseda vlády zachází s opozicí, jak předseda vlády zachází s Parlamentem České republiky. A ono to o něčem svědčí. Nemůžeme se potom divit, že na ulicích demonstruje 120 tisíc naštvaných, nespokojených lidí, 120 tisíc lidí, ano, plní Václavské náměstí, plní i náměstí ostatních měst a to je vizitka práce vlády. Vláda ignoruje občany, vládě totiž jsou lidé zcela ukradeni. Proto teď tady vidíme prázdnou sněmovnu. My si tady povídáme se zdí, povídáme si sami se sebou a pan premiér nechce slyšet ..... , pane premiére, to vše takto lidé vnímají. A já jsem se chtěl s vámi podělit o to, jak lidé vidí vaši práci, a vy tady v té práci nejste. Vy nás tady necháte zcela opuštěné, zcela osamocené. Já se tedy ptám, pane premiére, když vám nezáleží na lidech, na pracujících, na důchodcích, na matkách samoživitelkách, na kom vám vlastně záleží. Oč vám potom jde? Jakou politiku vy děláte, pane premiére? (Předsedající upozorňuje na čas.) Pro koho pracuje tato vláda? (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)*

Poslanec Adam Rykala: *„Děkuji za slovo. Je tedy škoda, vážená paní předsedkyně, že zde není přítomen premiér na interpelaci a já bych vás chtěl poprosit, abyste do budoucna na interpelace zajistila jako předsedkyně Sněmovny, aby premiér byl přítomen.“*

„Vážený nepřítomný premiére, pod tíhou reforem dochází k tlaku občanů České republiky na jejich reprezentanty na půdě Sněmovny, aby ventilovali jejich nálady, pocity a nervozitu, kterou vy a vaše vláda v těchto lidech vzbuzujete. Den co den lidé s neklidným pocitem čtou, co je čeká, co je nemine, o kterých zákonech se bude hlasovat a které vláda s vysokou pravděpodobností i přes odpor opozice, odpor Senátu a odpor prezidenta odhlasuje. Bouří se senioři, bouří se studenti a celé společenské vrstvy. Včetně té nejbohatší. Ale premiér Nečas dělá jako by nic“ (URL 3).

Takových příkladů je možno v průběhu schůzí najít, bohužel, dost. Útoky na nepřítomné poslance, na práci poslanců a etiku vlády je v interpelacích nesčetně. Ve výše uvedeném příkladu zkráceného průběhu schůze z dvaceti vylosovaných interpelací na předsedu vlády bylo předneseno pouhých sedm a to ještě na předsedu vlády v nepřítomnosti. Na 53. schůzi dne 16. 5. 2013 byl dotázán pan předsedající poslancem Adamem Rykalou, proč není ani jeden člen vlády přítomen na ústních interpelacích. Po odpovědi, že ministři jsou řádně omluveni, se poslanec A. Rykala ujal slova v rámci své ústní interpelace, která zněla: *Vážený pane nepřítomný premiére. Tady vlastně téma té interpelace se úplně hodí na situaci, která právě nastala. Jedná se tedy o téma neúčast ministrů na zasedání Poslanecké sněmovny. Já se chci zeptat, vážený pane premiére, když jsou ústní interpelace v Poslanecké sněmovně, nemyslíte si, že by měli být přítomni ministři vaší vlády a že byste měl být přítomen i vy? Já bych chtěl zdůraznit, že když jsou ústní interpelace, tak na ústní interpelaci musí poslanec, zdůrazňuji slovo musí, dostat odpověď. A pokud se jedná tedy o interpelace ústní, tak se předpokládá samozřejmě, že dostane na místě přímo ústní odpověď od premiéra nebo ministra. Víte, ústní interpelace jsou každý čtvrtek, pokud zasedá Poslanecká sněmovna, od 14.30 do 18 hodin a každý poslanec v této Sněmovně by měl mít možnost se ptát ministrů této vlády. Vy jste dnes omluven, ale chtěl bych se zeptat. Tedy pane premiére, kde jste byl 6. září 2012, kde jste byl 8. 11. 2012, kde jste byl 6. 12. 2012, kde jste byl 13. 2. 2012? Kde jste byl 7. února 2013, kde jste byl 14. února 2013 a kde jste byl 21. března 2013? Pokud umím dobře počítat, tak za posledních deset ústních interpelací na ministry jste chyběl sedmkrát. Dnes chybíte poosmé. Vážený pane premiére, já vás žádám, abyste si udělal pořádek ve své vládě, abyste si udělal pořádek i u sebe, a donutil k účasti vaše ministry a vás na zasedání Sněmovny při ústních interpelacích. Děkuji. (Potlesk poslanců levice.) (URL 2).*

Na pořadu schůze je zařazen i bod odpovědi členů vlády na písemné interpelace. V rámci tohoto bodu předkládají odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni. Podle § 112 odst. 6 JŘPS, není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, tak se o odpovědi nekoná rozprava a Sněmovna nezaujme stanovisko ani o interpelaci nejedná. Příkladem je schůze PS ze dne 6. září 2012, kdy předsedkyně PSP paní Miroslava Němcová zahájila 45. schůzi PS a přednesla omluvy. Před zahájením bodu „Odpovědi poslanců na písemné interpelace“ se přihlásil kolega Koníček: *„Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že nemůžete zahájit bod, protože zde není ani jeden zástupce vlády. Podle jednacího řádu a dopisu pana premiéra, který pověřil zástupce na jednání Poslanecké sněmovny, by tu někdo z těch zástupců měl být.“* Předsedkyně PSP na informaci odpověděla: *„Takže máme dvě možnosti - buďto přeručíme toto projednávání do doby, než se dostaví někdo ze zástupců vlády, nebo budeme pokračovat v jednání a každý z poslanců má také své možnosti. Vzhledem k tomu, že tady nebude přítomný zástupce vlády, kterého interpeluje, může tuto svou interpelaci stáhnout a předložit ji příště, to znamená, že ta interpelace v žádném případě nepropadá, nemizí, anebo ji může přednést. To jsou vlastně ty možnosti, pro které se bude muset sám rozhodnout.“* (URL 3).

5. Struktura politických stran ve volebních obdobích

5.1. Období 1918 - 1938

Národní výbor československý 1918. Nová kapitola české státnosti se začala psát 28. října 1918. Stát se stal demokratickou republikou. Prvním prezidentem byl v polovině listopadu 1918 zvolen Tomáš G. Masaryk a prvním vládním orgánem nového státu - Československa byl Národní výbor, který původně vznikl jako reprezentativní orgán domácí politiky již v roce 1916. V červenci 1918 byl Národní výbor zásadně reorganizován, někdy je dokonce používán termín ustaven, aby na základě výsledků posledních voleb do říšské rady, konaných roku 1911, odrážel předpokládanou sílu českých politických stran. Jeho předsedou se stal patrně nejvýznamnější český předválečný politik, dříve mladočech, posléze představitel sjednocené pravicové politické strany - dr. Karel Kramář. Hlavním úkolem byla příprava na převzetí moci. Vznikly zde návrhy na první politická, hospodářská a právní opatření samostatného státu. Zároveň začala vznikat síť místních Národních výborů, jimž v tu pravou chvíli měla připadnout role představitelů nové moci v regionech. Předpokládané převzetí moci mělo být organizováno tak, aby se předešlo zmatkům, které mohly vyústit v násilí (VLÁDA).

Kromě Národního výboru existovala ještě jedna vládní reprezentace státu – exilová vláda vytvořená 14. října 1918 z Československé národní rady sídlící v Paříži a složená z „prezidenta prozatímní vlády“, předsedy ministerské rady a zároveň ministra financí Tomáš Garrigue Masaryka, ministra zahraničních věcí a ministra vnitra Edvarda Beneše a ministra války Milana Rastislava Štefánika. 28. října 1918 přijalo v Praze předsednictvo Národního výboru – Antonín Švehla, František Soukup, Jiří Stříbrný, Alois Rašín a Vavro Šrobár (zvaní proto též „Mužové 28. října“) zákon o vzniku samostatného československého státu, jehož autorem byl Alois Rašín. Je nazýván „recepčním zákonem“, neboť na jeho základě byl přejet do československého práva (recipován) dosavadní rakousko-uherský právní řád a více méně i dosavadní správní organizace. Národnímu výboru se měly podříditi všechny správní orgány. Zahrnoval jak nejvyšší exekutivní moc, tak i moc legislativní a jeho práci řídilo předsednictvo, které se tak stalo de facto československou vládou, zatímco roli zákonodárného orgánu hrálo plénum Národního výboru (VLÁDA).

Ačkoli v zásadě československý stát přejímal rakouské a uherské právo a správní organizaci, nejvyšší ústavní orgány pro oblast zákonodárné, výkonné a soudní moci musely být vytvořeny nově. První československá vláda vznikla na základě prozatímní ústavy č. 37/1918 Sb. z. a n., která byla projednána a přijata Národním výborem ve dnech 12 a 13. listopadu 1918. Vláda vzešla především z předsednictva Národního výboru a z členů exilové prozatímní vlády a měla 17 členů. Byla koncipována jako orgán Prozatímního národního shromáždění a byla jím volena z členů parlamentu (VLÁDA).

Národní shromáždění československé. Vládu v čele s ministerským předsedou Karlem Kramářem schválilo slavnostně a jednomyslně na schůzi dne 14. listopadu 1918 Prozatímní (Revoluční) Národní shromáždění. Jejími členy se stali dosavadní členové exilové vlády Edvard Beneš jako ministr zahraničních věcí a Milan R. Štefánik jako ministr vojenství. Dalšími členy se stali Václav Klofáč, Karel Prášek, Alois Rašín, Adolf Stránský, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a další. Svůj slib jako ministři složili do rukou předsedy Prozatímního Národního shromáždění Františka Tomáška. První vláda byla nazývána vládou všenárodní koalice, neboť se na její činnosti podílely v podstatě všechny české politické síly. Postavení vlády se zásadním způsobem změnilo novelou prozatímní ústavy z 23. května roku 1919. Moc výkonná byla oproti parlamentu posílena mimo jiné tím, že jejího ministerského předsedu a jednotlivé členy jmenoval prezident republiky. Počáteční období přineslo velmi

častá zasedání vlády, způsobená potřebou řešit nejrůznější aktuální problémy, s nimiž se nový stát potýkal (VLÁDA).

Po volbách do obecních zastupitelstev v roce 1919 došlo k první výraznější politické obnově vlády. Do čela nové vlády, tzv. „rudo-zelené“ koalice, se dostal sociální demokrat Vlastimil Tusar. Z této vlády s dominancí socialistických stran a agrárníků byla vyloučena pravicová národní demokracie dosavadního ministerského předsedy. Postavení vlády pro celou dobu první Československé republiky bylo definitivně upraveno přijetím Ústavní listiny z 29. února 1920, podle níž patřila vláda spolu s prezidentem republiky mezi orgány moci vládní a výkonné. Ministerského předsedu a členy vlády, stejně jako podle novely prozatímní ústavy, jmenoval prezident republiky. Pro zabezpečení administrativních činností vlády, neboli také ministerské rady, byl zřízen úřad nazvaný Předsednictvo nebo také presidium ministerské rady. Na rozdíl od vlády a jednotlivých ministerstev nemělo žádnou speciální právní normu, která by upravovala jeho působnost, složení či kompetence, ale bylo pokládáno za orgán zajišťující jednotnost legislativní a správní činnosti vlády. Předsednictvo ministerské rady zejména vedlo evidenci v parlamentu podaných interpelací a jejich vyřízení a zajišťovalo veškerý styk mezi Národním shromážděním a vládou. Sekretariát vedl evidenci politických záležitostí, personální složení úředníků a agendu Podkarpatské Rusi a národnostních menšin. Vlády se vyznačovaly tím, že se jednalo pokaždé o koaliční vládu, s výjimkou vlád úřednických (VLÁDA).

Československo zažilo vlády plně politické, úřednické i polouřednické. Systém českých politických stran se v základních rysech ustálil na počátku 20. století a po roce 1918 došlo spíše k dílčím změnám. Jedinou výraznou politickou stranou, která se úspěšně nově vyprofilovala v meziválečném období, byla komunistická strana, ale na vládní pozici v této době nedosáhla (VLÁDA).

Přesvědčivým počtem mandátů disponovalo pět hlavních politických stran, jejichž zástupci také vytvořili první Švehlovu vládu, legendární instituci zvanou Pětka, kde každá strana bez ohledu na sílu mandátu měla po jednom zástupci. Ne náhodou se Pětka vytvořila z jiného legendárního orgánu - z Mužů 28. října. Konkrétně se jednalo o zástupce sociální demokracie (Rudolf Bechyně), národní demokracie (Alois Rašín), lidovců (Jan Šrámek), agrárníků (Antonín Švehla) a národních socialistů (Jiří Stříbrný). Tento institut zajišťoval v národnostně

a politicky roztržitém prostředí meziválečného Československa stabilitu a funkčnost systému. Pětka představovala koaliční kompromis a mimoparlamentní dohodu stran. Uzavíraly se zde dohody o konkrétních otázkách ještě dříve, než začaly být projednávány standardním způsobem ve vládě či parlamentu. Tento mechanismus vládnutí odsouval parlament do pozadí. Dalo by se říci, že parlament i vláda poslušaly příkazy Pětky. Tato mimoústavní instituce padla až s pádem všenárodní koalice (VLÁDA).

Českomoravská strana agrární (původ v r. 1896), od r. 1919 Republikánská strana československého venkova, od roku 1922 Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu). (A)

V roce 1896 vzniklo Sdružení českých zemědělců v rámci tehdejší strany mladočeské, které se r. 1900 osamostatnilo v Českou stranu agrární, v roce 1905 došlo ke sloučení s moravskými agrárníky v Českomoravskou stranu agrární. Po vzniku Československé republiky v důsledku úspěšné pozemkové reformy nejsilnější politickou stranou, od 1919 pod názvem Republikánská strana československého venkova, od 1922 po sloučení se slovenskou a podkarpátorskou agrární stranou Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu. Účastnila se všech vládních koalicí a obsazovala funkce ministerského předsedy. Na podzim 1938 vstoupila do Strany národní jednoty jako její vedoucí složka, po roce 1945 byla obviněna z údajného podílu na rozbití republiky a její další činnost nebyla povolena (VLČEK, 2005).

Agrárníci už na svém prvním sjezdu v roce 1919 zdůraznili, že jsou představiteli půdy na území republiky, která je základem státu. Agrární strana v čele s Antonínem Švehlou od roku 1922 začala provádět samostatnou politiku tzv. agrární demokracie, kdy je půda brána jako národní zdroj života. Toto hnutí mělo masový charakter, kterého získalo v bojích o pozemkovou reformu. Agrárníci prosadili požadavek parcelace zkonfiskované půdy velkostatkářské půdy. Tím na svou stranu získali především střední vrstvy obyvatelstva na venkově včetně tzv. domkařů, neboť právě jim přinesla pozemková reforma výrazný užitek. Agrární strana ČSR si díky pozemkové reformě a podpoře hospodářských organizací získala venkov a rolníky a od voleb 1925 se dostala do čela politického života. Její síla spočívala v monopolní postavení mezi zemědělským obyvatelstvem. Strana podporovala i sociální reformy a v rámci zahraniční politiky se členové strany vyslovovali pro princip

míru, ne však socialismu. Byli pro vznik komunistické strany, protože tak došlo k oslabení pozice československé sociální demokracie (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Československá strana lidová (L.)

Do jejího čela se postavil Jan Šrámek. Program lidové strany zdůrazňoval svou závislost na katolické víře a prosazoval ideu vzájemné spolupráce a podpory křesťanství v jednotlivých sociálních vrstvách společnosti. Požadavkem strany byla spravedlnost vůči menšinám, což znamenalo i zřizování katolických škol a povinné vyučování křesťanství ve školách. Strana hájila náboženskou svobodu a armáda byla podle lidovců nezbytnou zárukou bezpečnost (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Československá sociálně demokratická strana dělnická (Čsl. S. D.)

Stala se první prvorepublikovou politickou stranou s celostátní působností a vyhraňovala se v polemice s komunistickými stanovisky. Bojovala za přeměnu kapitalistické soustavy výrobní na soustavu socialistického kolektivismu, kde měl být odstraněn námezdní poměr a zrušeno soukromé vlastnictví výrobních prostředků a prohlašovala, že bude hájit třídní zájmy pracujícího lidu. Sociální demokraté zdůrazňovali svůj podíl na vzniku Českosloveska s demokratickou ústavou bez politických výsad tříd, pohlaví, národnosti, majetku, atd. (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Československá strana národně socialistická (Č.S.)

Měla za svého předsedu v roce 1925 Václava Klofáče, který byl přesvědčen, že tato strana, která byla za války nejvíce postižena politickou perzekucí, má naději stát se vůdčí silou české politiky. Tyto cíle strany se ukázaly jako nereálné a proto se snažila o sblížení se sociální demokracií a dalšími politickými subjekty inklinujícími k socialismu. Strana věřila, že nabízí program, který řeší dvě nejproblematictější otázky, a to otázky sociální a národní. Program představoval opozici proti revolučnímu marxismu (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Československá strana národně demokratická (N.D.)

Za její vznik se postavili mladočeši v čele s Karlem Kramářem. K nejvýraznějším osobám této strany patřil Alois Rašín. Jednalo o stranu všenárodní, demokratickou a pokrokovou. Stavěla se proti nadvládě jiné třídy. Strana podporovala oddělení církve a státu, ale hlásala zachování náboženské svobody, požadovala silnou pozici prezidenta země a národní český stát. V zahraniční politice byli pro vzájemnost slovanských národů a navázání nových styků s Ruskem. Strana se hlásila k zachování soukromého vlastnictví. Národní demokracie byla postupem doby čím dál více označována znepokojeným lidem za viníka sociální bídě a nespravedlnosti. Další příčinou potíží národní demokracie byla zahraniční politika a její orientace Karla Kramáře. Kramář se obával nájezdů a okleštění ze strany Německa, za jedinou garanci bezpečí považoval obnovu slovanského Ruska. Tento návrh kritizoval samotný prezident T. G. Masaryk a ministr zahraničních věcí E. Beneš, kteří prosazovali spojení se státy na západě; především Francií (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Tato pravolevá koalice složená z Čechů a Slováků vydržela do roku 1926. Od poloviny 20. let až do roku 1938 participovaly na vládě i německé politické strany, Existovaly vlády politické i úřednické, čistě české a slovenské, ale také s účastí menšinových Němců, nejčastěji pravolevé, zkrátka široké koalice. První Kramářova vláda, která vydržela necelého tři čtvrtě roku, byla vládou pouze Čechů a Slováků (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Poté následovalo období dvou Tusarových rudo-zelených koalic. Krize v sociální demokracii roku 1920 vyústila ve vznik komunistické strany a způsobila citelné oslabení tohoto politického subjektu, jenž tak definitivně ztratil svoji poválečnou politickou dominanci. Na scénu se dostala první úřednická vláda, v jejímž čele stanul prezident zemské správy politické na Moravě Jan Černý, který si premiérství zopakoval ještě roku 1926. Premiérství si načas okusil i ministr zahraničí Edvard Beneš, který vedl poloúřednickou vládu v letech 1921-1922 (ŠIRŮČKOVÁ, 2013).

Podzim roku 1922 je možno považovat za zlomový, neboť tehdy se poprvé stává premiérem patrně nejvýraznější osobnost v meziválečném období – agrárník Antonín Švehla, který byl s krátkou přestávkou právě roku 1926 ministerským předsedou až do roku 1929 (VLÁDA). Na podzim roku 1926 vznikla pod vedením Antonína Švehly nová podoba vlády. Někdy

pro ni bývá používán termín – vláda panské koalice, což znamenalo, že z koalice byly vyloučeny levicové strany. Úbytek socialistických hlasů byl nahrazen některými německými stranami. Již od počátku 20. let především sociálně demokratické kruhy usilovaly o navázání užší politické spolupráce mezi Čechy a Němci v Československu. Paradoxně byli z první československo-německé kombinace vyloučeni právě sociální demokraté. Od podzimu 1926 až do jara 1938 participovaly německé strany na všech československých vládách (VLÁDA).

Další změna přišla koncem roku 1929, kdy z vlády definitivně odcházejí slovenští údáci a naopak se do ní vracejí sociální demokraté a nově přicházejí i němečtí sociální demokraté. Od té doby můžeme hovořit o širokých koalicích, jak v politickém tak nacionálním slova smyslu. Na tomto faktu v podstatě nic nemění ani to, že roku 1934 koalici opustila pravicová národní demokracie, a sice na protest proti devalvaci koruny, jež měla být prostředkem k zmírnění dopadů hospodářské krize (VLÁDA).

Mezi roky 1929 - 1938 se vystřídali tři agrární ministři – František Udržal, Jan Malypetr a Milan Hodža. Agráři se poněkud paradoxně stali v průmyslovém Československu nejsilnější stranou díky politické taktice, kdy dokázali účinně hájit zájmy v podstatě veškerého venkovského obyvatelstva. To jim zajišťovalo největší počet voličů. (VLÁDA).

5.2. Období 1993 – 2013

I. Volební období 1992 - 1996 Parlamentu ČR se vyznačovalo kolísáním počtu poslaneckých klubů. Tento problém posléze upravil § 77 nového jednacího řádu v roce 1995, který stanovil, že poslanci příslušející k jedné politické straně mohou vytvořit jen jeden poslanecký klub s minimálním počtem deseti poslanců. První vláda byla jmenována ještě za trvání federace. Předseda vlády a současně předseda v té době dominantní strany ODS V. Klaus sestavil koaliční vládu složenou z ODS, KDU-ČSL, ODA a KDS. Vláda disponovala v Poslanecké sněmovně většinou hlasů (WINTR, 2010) ODS. Předsedou vlády byl Václav Klaus, mandát od 2. 7. 1992 do 4. 7. 1996.

II. Volební období 1996 – 1998 bylo od samého počátku poznamenáno neshodami mezi koaličními partnery a ODS, zejména mezi ODS a křesťanskými demokraty. Na podzim 1997 se ODS potýkala s vnitrostranickými spory. Následně vláda padla. Václav Klaus, mandát

od 4. 7. 1996 do 2. 1. 1998, demise 30. 11. 1997). President V. Havel pověřil sestavením nové vlády předsedu KDU-ČSL J. Luxe, která měla původně vládnout až do řádných voleb v roce 2000. ODS a ČSSD se však dohodly na vypsání předčasných voleb v červnu 1998. Do voleb vládla v ČR Tošovského „poloúřednická“ vláda (WINTR, 2010). Josef Tošovský měl mandát od 2. 1. 1998 do 17. 7. 1998.

Po vzniku této vlády odešla ODS do opozice. V tomto volebním období se pod vedením J. Luxe posunula KDU-ČSL do středu politického spektra. Koaliční potenciál této strany tak vzrostl a strana se stala koaličním partnerem jak pro ODS, tak i pro ČSSD. ODA v tomto volebním období postupně ztrácela na svém vlivu (VÍZDAL, 2012). Ve volbách v roce 1996 ztratila vládní koalice většinu a V. Klaus byl nucen sestavit menšinovou vládu složenou z ODS, KDU-ČSL a ODA. Na základě politické dohody se stal předsedou Poslanecké sněmovny předseda opoziční ČSSD Miloš Zeman a od tohoto volebního období už vždy byli zastoupeni opoziční poslanci ve vedení Sněmovny (WINTR, 2010).

III. volební období 1998 - 2002. Ve volbách zvítězila ČSSD a druhou nejsilnější stranou se stala ODS. Od předčasných voleb v roce 1998 až do voleb v r. 2010 bylo ve Sněmovně stále pět stran – ODS, ČSSD, KSČM, KDU-ČSL a Unie svobody. Vláda byla sestavena na základě opoziční smlouvy uzavřené ČSSD a ODS (WINTR 2010). Předsedou vlády byl Miloš Zeman s mandátem od 22. 7. 1998 do 12. 7. 2002.

IV. volební období 2002 - 2006 se vyznačovalo velmi těsnými hlasovacími poměry. Koaliční vlády ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU měly velice křehkou většinu 101 hlasu. Do předních funkcí v Poslanecké sněmovně se poprvé dostala KSČM (WINTR, 2010). Ve volbách do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2002 obhájily místo všechny dosavadní parlamentní politické strany (KDU-ČSL a US-DEU v rámci Koalice). Volby vyhrála ČSSD a obhájila tak postavení nejsilnější parlamentní strany díky stabilizované ekonomické situaci a novým lidem kolem předsedy V. Špidly a také díky volebnímu neúspěchu ODS a Čtyřkoalice. ODS se umístila ve volbách na druhém místě s 24,5 % hlasů, což bylo považováno za volební prohru. Jedinou stranou, která ve volbách v roce 2002 ve srovnání s volbami v roce 1998 posílila, byla KSČM, která získala 18,5 % hlasů. Koalice KDU-ČSL, US-DEU získala 14,27%.. Vlivem volebního neúspěchu Koalice a slabé pozice US-DEU ukončila Koalice v červenci 2002 svou činnost. (VÍZDAL, 2012) V předsednictví vlády

se vystřídal Vladimír Špidla, mandát od 15. 7. 2002 do 4. 8. 2004, demise 1. 7. 2004, Stanislav Gross, mandát od 4. 8. 2004 do 25. 4. 2005, demise 25. 4. 2005 a Jiří Paroubek, mandát od 25. 4. 2005 do demise 3. 7. 2006.

V. Volební období 2006 – 2010 bylo charakteristické tím, že první vláda nezískala důvěru Poslanecké sněmovny. Více jak sedm měsíců trvalo, než Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru druhé vládě. Vítěznou stranou voleb do poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se v roce 2006 stala ODS. Druhou nejsilnější politickou stranou se stala po volbách ČSSD, která sice dosáhla historicky největšího vítězství - avšak na vítězství ve volbách to nestačilo. Po volbách rezignoval Jiří Paroubek na post předsedy ČSSD. Po tzv. volebním patu, v němž hlasy levicových stran ČSSD a KSČM (poslanci těchto stran hlasovali proti vyslovení důvěry vládě) a pravostředových stran ODS, KDU-ČSL a Strany zelených (SZ) činily shodně 100, nebyla Poslanecká sněmovna schopna zvolit svého předsedu. Ani jedna strana nechtěla svěřit tuto funkci svému soupeři. Po několika pokusech volby byl zvolen sociální demokrat Miloslav Vlček. Po skončení ustavující schůze mohl premiér Paroubek podat demisi své vlády a prezident republiky jmenoval předsedou vlády M. Topolánka. Menšinová vláda ODS nezískala potřebný počet poslaneckých hlasů, proto vláda musela podat demisi. Premiér Topolánek představil koaliční vládu ODS, KDU-ČSL a SZ s tichou podporou dvou poslanců ČSSD. (VÍZDAL, 2012) Předsedou vlády byl Mirek Topolánek, mandát od 4. 9. 2006 do 9. 1. 2007, demise 11. 10. 2006, Mirek Topolánek, mandát od 9. 1. 2007 do 8. 5. 2009, demise 26. 3. 2009, a vystřídal ho Jan Fischer, mandát od 9. 4. 2009 do 13. 7. 2010, demise 25. 6. 2010.

VI. Volební období 2010 – 2013 přineslo vítězství ČSSD a druhou pozici získala ODS. Další se umístila nová strana TOP 09, KSČM a nováček v Poslanecké sněmovně strana Věci veřejné (VV). (VÍZDAL, 2012). Předsedou vlády Petr Nečas, mandát od 13. 7. 2010.

6. Analýza interpelací z období 1918 - 1938

6.1. Charakteristika hospodářství

Vzniku revolučního národního shromáždění předcházelo historické období Národního výboru československého v roce 1918. V digitálním repozitáři PS Parlamentu České republiky jsou z tohoto období vystaveny pouze poslední čtyři schůze z 2., 5., 9., a 13. listopadu 1918. Stenoprotokoly z předchozích schůzí se nepodařilo v archivech nalézt.

Schůze Národního výboru československého v listopadu 1918 se nesly v duchu převedení válečného hospodářství do stavu normálního, poválečného. Hlavním úkolem členů Národního výboru bylo uvedení hospodářství do chodu, zavedení systému v řízení nově vznikajícího státu, předložení návrhů na způsob vyhlášení zákonů a nařízení, zřízení centrálních úřadů a zřizování okresních národních výborů jako orgánů kontrolních, jejichž úkolem měla být hlavně výživa obyvatel po válečném období.

Na jednání byl předložen i návrh na nový zákon o obstarání deskových statků. Jednalo se o statky českých šlechticů, které byly již po bitvě na Bílé hoře darovány panovníkem jako dar těm, zvláště cizincům, kdo pronásledovali český lid. Jelikož statky zůstaly dědicům těchto rodin, měla být učiněna opatření k jisté spravedlivosti a k zamezení velkostatkářům prodávat tyto statky ve snaze zachovat si jmění. Statky byly zapsány v zemských deskách, ovšem bez výměry. Podle nového zákona by nesměly být bez svolení úřadu pro správu zemědělskou zcizeny nebo zastaveny. Dalším opatřením měla být přeměna latifundiového hospodářství zemědělského i lesního ve střední statky.

Zemědělství a lesního hospodářství byla odedávna závislá na přírodních podmínkách s namáhavou prací vykonávanou lidmi z nejchudší vrstvy obyvatel venkova. Zemědělství trpělo katastrofálními následky povodní, suchem, ale i škodami způsobenými chorobami a škůdci. Období je charakterizováno hospodářskou krizí. Zemi sužovala zvyšující se nezaměstnanost, nedostatečné zásobování a drahota životních potřeb obyvatel. Uhelná krize donutila obyvatele orientovat se na dostupnější druh topiva, dříví, což v souvislosti s pozemkovou reformou a přidělování lesních pozemků způsobovalo problémy. Zdlouhavé a někdy protizákonné provádění pozemkové reformy jak u pozemků zemědělských, tak i lesních, zapříčinily neshody mezi obyvateli a úřady a nevraživost mezi obyvateli navzájem.

Cenová hladina surovin vzrostla a do ekonomiky hospodářství v průběhu poválečných let musel stát zasáhnout zavedením přidělového systému, aby zajistil zásobování obyvatel dostatkem základních životních potřeb. Bylo nutno řešit problémy cen dřeva užitkového i palivového, cel, daní, dopravních poplatků, ale i sociálního zabezpečení zaměstnanců. Doba je charakteristická přidělovým hospodářstvím, drahotou, nedostatkem uhlí a jiných základních potřeb obyvatel. Vedle hospodářských problémů jsou v interpelacích zaznamenány národnostní a sociální neshody a porušování jazykového zákona na úřadech, ve školství a tisku, což často spolu úzce souviselo. V období 1920 – 1925 se interpelace poslanců týkají často národnostních střetů, jazykovými problémy azabavováním časopisů a novin hlavně německ. Cenzura a konfiskace novin a časopisů byla na denním pořádku. V letech 1935 až 1938 se národnostní problémy stupňovaly až k diskriminaci zaměstnanců s politickou příslušností k sudetoněmecké straně.

6.2. Témata interpelací k lesnímu hospodářství a obchodu s dřívím

Les je výrobním prostředkem a jeho obhospodařování zahrnuje celou řadu činností. Interpelace a dotazy zaměřené na lesní hospodářství byly většinou adresované ministru zemědělství nebo celé vládě. Můžeme je rozdělit podle obsahu do několika kategorií: pozemky (resp. vlastnictví a převody pozemků), škůdci a kalamity, honitby (pronájem honiteb, zákon o myslivosti, regulace stavu zvěře), zaměstnanci (sociální otázka, pojištění), ostatní (lesní plody, tříslo, vstup do lesa). V některých případech se témata vzájemně prolínají. Lesní hospodářství je samo o sobě téma široké a obchod s dřívím s ním úzce souvisí. Dřevo je hlavním produktem lesa, obchodním zbožím, ale i spotřebním předmětem. Kromě toho les poskytuje další vedlejší produkty. Oblast obchodu s dřívím ponechám jako samostatnou kategorii, která obsahuje výrobu a prodej užitkového dříví, export, příděly palivového dříví a situaci dřevozpracujících podniků a živnostníků.

Radikální změna nastala v držbě pozemků v roce 1918. Byl vydán zákon o prozatimní ochraně lesů, jehož úkolem bylo čelit neúměrnému těžení v lesích. Nejžhavějším tématem doby byla bezpochyby pozemková reforma zemědělská i lesní. Prováděla se na základě zákonů, kterými byly např. zákon o obstavení velkostatků, záborový zákon a přidělový zákon. Po vydání zákona o pozemkové reformě následovalo vyvlastnění pozemků bývalých šlechtických rodů a velkostatkářů a jeho zpřístupnění pracujícímu venkovskému lidu a svazkům územní samosprávy, především měst a obcí. Mezi obcemi a městy se mělo přihlížet

k tomu, zda obce les mají a ty, které les potřebují. Hospodářský život nedovoloval, aby byl vydán striktní zákaz jakéhokoliv zcizení a změny zabraného majetku, ale na druhé straně bylo třeba opatření, aby se majetek nevymkl se záboru různými machinacemi (URL 13). Že tu nešlo o ojedinělé případy, nýbrž o soustavné pokusy o zmar pozemkové reformy, je patrné z mnoha interpelací. Pozemkové reformy se zneužívalo ke spekulacím, zabraná půda se stala předmětem lačnosti a hladovosti a zákony o pozemkové reformě obcházeli jak původní majitelé, tak úředníci. Spekulantů využívali státní pozemkový úřad. Mluví se o „plundrování“ lesů, podvodech a korupci. Časopisy a noviny zveřejňovaly případy nespravedlivého postupu jak pozemkového úřadu, tak i české strany agrární (URL 61), která byla obviňována zneužíváním pozemkové reformy ve prospěch svých přívrženců za spoluúčasti jak pozemkového úřadu, tak české Agrární banky v Praze.

Vnucená správa. Na řadu velkých majetků jejichž vlastníky byli většinou šlechtici nebo cizí státní příslušníci (např. panství Johannisberku u Javorníka ve Slezsku patřící vřatislavskému biskupství), byla uvalena tzv. vnucená správa. Touto správou byla jejich práva velmi omezena, ale majetky jim byly ponechány. O to více se původní majitelé snažili získat na svoji stranu správce a z majetku získat maximum. Vnucená správa poškodila také těžce průmysl v severozápadním Slezsku, zabývající se zpracováním dříví, uzavírala s cizími firmami smlouvy o kácení lesů a prodeji dříví a nepřihlížela k dosud platnému klíči pro přidělování dříví jednotlivým pilám, odedávna v severozápadním Slezsku existujícím. Vnucená správa svěřila však také v jednotlivých revírech veškerou výrobu palivového dříví jednotlivým velkým firmám a znemožnila tím domácímu obyvatelstvu zásobit se palivovým dřívím (URL 29).

Úpravou pozemkového vlastnictví se rozumělo zpřístupnění pozemků pracujícímu venkovskému lidu odnětím velkého pozemkového majetku pozemkovému dosavadním kapitalistickým a šlechtickým majitelům. Týkalo se to hlavně vlastnictví Jana knížete z Lichtenšteina, deskového panství Liběchova hraběnky Marie Louisy Lippé-ové z Biesterfeldu-Weissenfeldu v Teichnicích u Budyšina (v Sasku), a v Čechách panství Fürstenbergova na Křivoklátsku, panství Czerninova-Morzinova a Schwarzenbergova v Jižních Čechách. Dá se říci, že převažovala kritika bývalých majitelů pozemků a jejich snahy obcházet zákony a docílit co největšího obohacení. S tím často souviselo zneužívání moci úředníky. Podezření, že zde jde o nekalé manipulace s pozemky, potvrzoval i způsob hospodaření na pozemcích. Zajímavý je např. případ odkoupení Lán. Jak píše „Rudé Právo“

ze dne 10. května 1920, mohla republika získat celé panství fürstenbergské i s Lány za 42 milionů Kč. Zatím však jenom za Lány bylo zapláceno 25,000.000.- Kč k tomu ještě ponechána Fürstenbergovi celá lesní těžba lánských revírů. Za nového režimu ředitele dr. Krtka začalo soustavné plundrování křivoklátského panství. Vykácené plochy se proti zákonu nezalesňovaly (URL 65).

Co nejvíce znepokojovalo občany, bylo zdlouhavé provádění pozemkové reformy, nedodržování a obcházení zákonných ustanovení zákona a přístup úřadů k provádění reformy. Velkostatkáři uzavírali kupní smlouvy, jimiž drobili svůj majetek a snažili se ho udržet. S pozemkovou reformou, přidělovým hospodářstvím, uhelnou krizí, a zvyšováním cen základních životních potřeb úzce souvisela problematika obchodu s dřívím, neboť v době uhelné krize byli obyvatelé nuceni hledat si jiné zdroje pro topení. Lesy v obecním majetku rozdělené do užívání starousedlých rolníků, kteří se obávali budoucího obecního hospodaření, byly bez povolení káceny. Některé kauzy a obvinění byly publikovány i v tehdejšímu tisku a poslanci je v interpelacích citovali. V dalším období přibývaly případy, kdy byly při parcelování pozemků znevýhodňovány národnostní menšiny. K problematice se začaly vyjadřovat zástupci německých stran zastupující obyvatele německé národnosti.

Pozemková reforma na zemědělské půdě byla provedena ve svém jádru v letech 1921 až 1927. Veřejnost se domnívala, že stejným tempem bude provedena reforma lesní. Tyto předpoklady se však nesplnily. Největším držitelem lesů v českých zemích se stal podnik Státní lesy a statky (SLS), který spravovalo Ministerstvo zemědělství.

6.2.1. Škůdci, kalamity

Během války byla se strany majitelů pozemků zredukována péče o ochranu polních a lesních kultur na nejmenší míru, takže se rozšířili různí živočichové i parazitní rostlinní škůdci. Tuto skutečnost popisuje naléhavá interpelace poslance Německého svazu zemědělců dr. Georga Hanreicha a kolegů z 12. července 1921, ve které upozornili na hrozící nebezpečí rozšíření ještě dosud nepozorovaného škůdce zavíječe řepového v moravských řepových oblastech, který poškozují všechny rostliny i jehličnaté stromy, vyjma borovice (URL 44). Majitelé lesů, kterými byli většinou velkostatkáři z řad cizí šlechty, nevěnovali ochraně lesů dostatečnou péči a v lesích se katastrofálně rozšířila i mniška. Tyto lesy měly být podle záborového zákona převzaty státem, proto původní vlastníci neměli již žádný zájem na jejich dalším

vývoji a snažili se této situaci využít ve svůj prospěch výhodným prodejem dřeva. Aby úřady přiměly vlastníky zalesnit vykáčený les, vydaly nařízení, podle něhož měla být zaplacená peněžní jistota za zalesnění. Mniška se objevila např. v lesích okresu Domažlice již v roce 1916, les byl napaden na výměře 43 ha, ale město nepodniklo žádná ochranná opatření.

Velká smršť v červenci 1929 a sněhová a vichřicová katastrofa ve dnech 26. a 28. října a 23. listopadu 1930 způsobily v našich lesích další ohromnou škodu (URL 97).

6.2.2. Honitba, regulace stavu zvěře

Docházely četné stížnosti na to, jaké škody působí zvěř na polních plodinách. Zastaralý zákon o myslivosti (zákon ze dne 14. ledna 1893, čís. 11 z. z.) chránil zvěř, ale ne lidi a jejich práci proti zvěři. Majiteli honitby ukládal povinnost hájení a šetření zvěře, nikde však v zákoně nebyla uložena povinnost hubit zvěř, jestliže její počet přestoupí přípustnou míru a její stav bude povážlivě ohrožovat úrodu zemědělců. Zvláště velké škody působili divocí králíci, chovaní v obrovském množství konkrétně v panských lesích (URL 41).

6.2.3. Zaměstnanci

Teprve od roku 1919 byla zavedena povinnost nemocenského pojištění také pro zemědělské a lesní dělníky, kteří byli dříve úplně vyřazeni ze sociálních opatření na ochranu zdraví a tělesné bezpečnosti (URL 51). Toto téma také dalo podnět k diskusím o zřízení zvláštního oddělení u vysokých zemědělských škol, které by se zabývalo systematickým studiem ochranných prostředků proti úrazu a poškozování zdraví zemědělských a lesních dělníků. V prosinci 1932 podala skupina poslanců ČSD interpelaci o zoufalých hospodářských a sociálních poměrech a veliké nezaměstnanosti lesních zaměstnanců. Ministerstvo zemědělství převzalo pravomoc nad velkostatky a jednalo o úpravě platů a výsluh lesních úředníků za desítky let ve službách na panstvích (správci, hajní, lesmistři, lesní aj). Diskutovanou otázkou bylo i systemisování lesnicko – technických úředníků. O zajištění existence zaměstnanců a dělníků se měl dle zákona postarat i státní pozemkový úřad. Zákony o pozemkové reformě ukládaly tomuto úřadu, při němž bylo zřízeno sociální oddělení, aby se postaral o zaměstnance v případě, kdy budou propuštěni z práce novým majitelem pozemků. Pozemkový úřad ale ustanovení zákona obcházel i v tomto případě. Schvaloval např. přiděl majetnějším obcím na úkor obcí chudších, jak se stalo v případě města Domažlice

a nemajetné vesnice Volmavy. Po převzetí pozemků velkostatku městem dostali místní obyvatelé ihned výpověď a státní pozemkový úřad se o jejich existenční zajištění nepostaral (URL 58). Jindy se jednostranným diktátem správních orgánů rušila dlouholetá práva dřevorubců na deputát a jejich bídné služební byty byly vydány přímo lichvářskému zvyšování nájemného (URL 106).

V období 1935 až 1938 zaměstnanci podniku Státní lesy a statky podléhali platovému zákonu a měli nárok jako ostatní pragmatikální zaměstnanci v jiných resortech na systemizaci a povýšení. Služební řád byl vydán a schválen na základě ustanovení § 210, odst. 1. platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n. (1935) (URL 128).

Příkladem porušování zásad rovnoprávnosti a politické diskriminace tohoto období bylo propuštění lesních dělníků ze zaměstnání lesním radou státní lesní správy v Horšovském Týně, a to z důvodu politické příslušnosti k sudetoněmecké straně, největší politické strany ve státě (URL 130). Lesní správ v Schönwaldě u Tachova odepřela přijmout příslušníky sudetoněmecké strany jako lesní dělníky. Zaměstnání bylo podmíněno tím, že dělníci z této strany vystoupí (URL 132). V obcích na jihu Čech byli do práce přijímáni pouze ti, kteří byli organizováni v agrární Domovině anebo v agrární Odborové jednotě (URL 136).

Poměry v těžbě i na trhu dřeva, způsobené jednak katastrofální mniškovou pohromou a velkými lesními polomy způsobily další hospodářskou krizi v lesním a dřevařském hospodářství, důsledkem čehož trpěli nejvíce lesní zaměstnanci.

6.2.4. Lesní plody, vstup do lesa

V lesích náležejících dříve šlechtickému panství mohli chudí lidé volně používat lesní cesty, majitelé jim nebrali právo volného vstupu do lesů. Lidé mohli volně sbírat lesní plody a klest. Od té doby, co lesní panství přešla do státní správy, byl sběr lesních plodů, chrástí a dříví ve státních lesích pouze za poplatek. Všeobecné právo užívání lesů nebylo respektováno. Dokonce docházelo ze strany lesmistrů vůči lesním dělníkům a chudému lidu k šikaně, fyzickému násilí, zabavování a ničení nasbíraných plodů (URL 100).

I v období 1935 – 1938 byly také zaznamenány případy omezování vstupu do lesů a vybírání poplatků za sběr chrástí a lesních plodů. Tak tomu bylo v lesích schwarzenberských

podléhajících lesní správě Třeboň-Domanín-Ledenice. Dřívější majitel byl k chudým lidem humánnější než lesní státní správy, které po zestátnění majetků požadovaly poplatek 20 Kč za jednotlivce (URL 125). Lesník z vrchlabské lesní správy odmítal vydat lístky na sbírání jahod a nasbírané lesní plody zabavoval a ničil (URL 127).

6.2.5. Obchod s dřívím a situace dřevozpracujících živností a podniků

Palivové dříví. Způsob prodávání dříví v lesích veřejnou dražbou zavinil neomezené zdražování dříví, o čemž svědčil i případ v lese města Přerova, kde zájemci o palivové dříví ve snaze získat dřevo za každou cenu, kupovali dříví na místě v lese za vysoké ceny. Pro posouzení mohu uvést příklad z dotazu č. 449 z 31. 1. 1919 členů Národního shromáždění R. Mlčocha, Časného, Dědice a dalších na ministra pro zásobování dr. Vrbenského o předražování dříví veřejnými dražbami, kde byly uvedeny ceny za dříví s dovozem za K 120 – 130, oproti cenám před válkou za 8 – 12 K za 1 m³. Lidé si stěžovali na vysoké, pro ně nedostupné ceny dříví v panských lesích, při nepatrných přidělech uhlí neměly mnohdy ani čím topit. Ve smyslu zákona o prozatímní ochraně lesů ze dne 17. prosince 1918, čís. 82 Sb. z. a n. se zásobování obyvatel palivovým dřívím na Moravě mělo provést v období 1920 až 1921 podle směrnic, které vydaly Okresní správy na Moravě všem lesním správám (URL 35). Tam, kde by nebylo možno opatřit si dostatek palivového dříví, měla vláda zajistit dodávky uhlí. O neslýchaných podvodech za tiché podpory státních orgánů se dopouštěli zástupci správy fürstenberské v Čechách, správní rady akciové společnosti Podnikatelství staveb Kress v Praze, Moravské agrární a průmyslové banky v Praze, správní rady dřevařské akciové společnosti Lesna a další z koncernu Fürstenberg Moravobanka. Podkladem všech nezákonností na Křivoklátsku byly podvržené smlouvy mezi Fürstenbergem a Kressem s fingovaným datem na den 14. října 1918, aby dřívějším datem před 28. říjnem 1918 zabránili odebrání velkého pozemkového majetku. Předmětem těchto smluv byl prodej a koupě veškerého mnišskou zamořeného dříví v křivoklátských revírech. Vykácené plochy se proti zákonu nezalesňovaly (URL 65).

Dřevozpracující živnosti. Lesní správy odmítaly prodat užitkové dříví dřevozpracujícím řemeslníkům, kteří nemohli tuto nezbytnou surovinu buď vůbec dostat, nebo jen za lichvářské ceny od různých zprostředkovatelů. Živnosti truhlářská, tesařská, kolářská a zejména výroba nábytku byly ve velmi kritické situaci. Z důvodu nedostatku dřeva a drahoty materiálu ocitly se tyto obory výroby v mimořádně těžké krizi. Velikou drahotu dřeva způsobily zejména

banky, které skoupily téměř všechno dřevo a obchod s tímto si téměř zmonopolizovaly. Je také nutné poukázat na to, že dřevo prvotřídní kvality se ve velkém množství vyváželo do ciziny nebo dodávalo velkokapitalistickým firmám, přičemž malý a střední výrobce musel draze kupovat dřevo podřadné. Pokud byl majetek dán do nucené správy, časem se začali sobecky chovat i správci majetku. Uzavírali smlouvy o kácení lesů a prodeji dříví a svěřovali také v jednotlivých revírech veškerou výrobu palivového dříví velkým firmám, čímž znemožnili místním obyvatelům zásobit se palivovým dřívím.

Vývoz dřeva. Přestože obce ležely v krajinách bohatých na lesy a v okolí se nacházela pila velkostatku, vázly i stavby naprostým nedostatkem stavebního dřeva, protože pila raději řezivo vyvážela (URL 24). Po povodni se zdráhala poskytnout dřevo i postiženým oblastem. V roce 1920 bylo vydáno nařízení československé dřevařské komise (URL 33), kterým byla stanovena vývozní dávka 25 % z obnosu faktur, a tím se snížily zisky z vývozu. Takovým jednáním se znemožňoval obchod v dřevařském odvětví i za hranice.

Továrny na nábytek. Z období 1925 – 1929 jsou interpelace uvedeny v příloze č. 3. Zajímavá je interpelace o tzv. pseudofirmách. Podali ji dne 15. 3. 1926 poslanec Hug. Bergman s ostatními soudruhy.

Kauza „MUNDUS“. Jednalo se o nostrifikaci cizích firem v Československé republice. Rakouské firmy na ohýbaný nábytek "Mundus" a "Jakub a Josef Kohn" měly řadu továren na ohýbaný nábytek, jejichž vlastníci si své podniky nalézající se na území československého státu různě navzájem prodávali, zpětně odkupovali, přejmenovávali a zakládali továrny nové. Továrny měly současně více majitelů, ale vedení v Rakousku zůstávalo stejné. Obrovská vývozní společnost měla hlavní účetní knihy mimo stát, stejně tak konta, což způsobovalo v Československu i zavírání továren, nezaměstnanost a hlavně ztráty a nízké odvody daní státu. Taková organizace činila průmysl státem ve státě. Československý průmyslník byl ve svém vlastním státě jen továrníkem, v Rakousku překupníkem svého vlastního zboží, v ostatním světě jeho importérem a v neutrálním státě bankéřem. A měl-li dříve továrny i v jiných nástupnických státech, byl dokonce sám sobě konkurentem. Další sloučení ve firmu Thonet–Mundus zničilo plno československých továren, přesto firma hlásala, že může dodávat až 80 % veškeré světové výroby ohýbaného nábytku (URL 68).

V letech 1917 – 1927 došlo snad k největší kalamitě v našich lesích, kterou způsobila bekyně mniška, a bylo třeba vykácet velké plochy lesa. Další velká smršť v červenci 1929 a sněhová a vichřicová katastrofa v roce 1930 způsobily v našich lesích další ohromnou škodu. Zatímco vývoz našeho dřeva do ciziny klesal, stoupal ustavičně dovoz cizího dřeva. Zde mělo konat povinnost v první řadě generální ředitelství Státních lesů a statků jako největší výrobce dřeva v republice, aby se našlo uplatnění dřeva jako stavební hmoty nebo bylo jinak využito, např. na dřevěné uhlí (URL 97).

SOLO Sušice. Problematice sirkárny věnuje pozornost ve své interpelaci (URL 108) poslanec Komunistické strany československé J. Dvořák se svými stranickými kolegy. Tato akciová společnost sirkárenského průmyslu kladla na dělníky takové požadavky, které jim způsobovaly ještě větší bídu a hlad. Docházelo k dalšímu propouštění a omezování délky pracovní doby. Důvodem tohoto postupu společnosti byl pokles odbytu jak v tuzemsku, tak v zahraničí, což bylo způsobeno zdražením zapalovadel zákonem z roku 1931.

Papírenský průmysl. V roce 1937 byly pro výrobu papíru v Československu příznivé podmínky. Byl dostatek dříví, uhlí, vodních sil i výrobních zkušeností, ale přesto se držely ceny papíru nepřiměřeně vysoko. Byly udržovány kartelem až na 100% světové ceny. Ve srovnání s cizinou jsme patřili k nejdražším státům Evropy. Vysoké ceny byly zdůvodňovány vysokou cenou dřeva. Na druhé straně ovšem existovaly mezinárodní dohody s jinými kartely v Rakousku, Německu, Norsku a Švédsku, ve kterých se stát zavázal, že nebude vyvážet papír do těch zemí, do kterých dovážejí jmenované státy, ale za podmínky, že zase tyto státy nebudou vyvážet papír do Československa (URL 135).

Sublima Březnice. V Československé republice bylo 6 soukromých firem s 11 továrnami, které se zabývaly impregnací dřeva. V roce 1930 byla založena nová firma na impregnaci dřeva v Březnici. Všechny soukromé firmy pracovaly jen s nepatrným využitím své kapacity a dělníci těchto firem byly často bez práce a stát musel platit podpory nezaměstnaným. Při tom tato polostátní firma připravovala zřízení nového závodu pro impregnaci dřeva na Slovensku. Stávající továrny na impregnaci dřeva byly tímto postupem společnosti ještě více poškozeny (URL 124).

6.3. Slovensko a Podkarpatská Rus

Tyto oblasti byly zasaženy chudobou ještě více než české země. V horských oblastech byly životní podmínky drsnější a obyvatelstvo chudší. Zkrácené obsahy textů jednotlivých interpelací jsou uvedeny v příloze č. 6.

Zástupci nejvýchodnější části republiky, Podkarpatské Rusi a jejího obyvatelstva, byli např. poslanci dr. József Gáti, Ivan Kurťak, Ivan Mondok, ing. Jaromír Nečas, Nykolaj Sedorjak a Emanuel Šafránko. Naprostou nezbytností se v Podkarpatské Rusi stala pozemková reforma. Zákon o pozemkové reformě byl ze sociálního hlediska nejvážnější otázkou. V horském území tzv. Verchovině patřila půda a lesy hraběti Schönbornovi nebo velkostatkářům (např. Telekyům) a státu. Drobné neúrodné pozemky lidem nestačily k jejich obživě. V interpelacích se stejně jako v českých zemích objevily stížnosti na křivdy a porušování zákonů při provádění pozemkové reformy. Situace chudých lidí se zhoršila, neboť uzavření hranic zabránilo lidem odjíždět za prací do Maďarska a Rumunska. Značné škody v Podkarpatské Rusi způsobily katastrofální povodně, sucho i divoká zvěř. Problémem bylo i nerespektování menšinových práv obyvatel. Zhoršení hospodářské situace Podkarpatské Rusi vyplývalo z nejedné interpelace nebo projevu poslanců různých stran ve sněmovně Národního shromáždění. (URL 164). V roce 1929 předložili sociální demokraté naléhavou interpelaci o potřebě zvýšené kontroly nad hospodařením cizích zahraničních koncesionářů na bývalém panství Schönbornově na Podkarpatské Rusi. Velká část bývalého panství Schönbornova byla odevzdána na 40 let do hospodaření cizincům, kteří pod francouzskou firmou Bignonovou utvořili společnost nazvanou podkarpatsko-slovenským jménem "Latorica". Dle zpráv v odborných listech ("Hospod. Politika", "Dřevařské Listy" atd.) byla však "Latorica" financována z téhož zdroje, který financoval dřevařskou "Ofu" na Slovensku, jejíž generální ředitel p. Sonnenfeld měl sídlo v Budapešti.

Poslanci se dovolávali revize pozemkové reformy, snížení daní, náhrad za škody způsobené každoročně divokou zvěří, regulace řek a výpomoci hladovějícímu lidu.

7. Analýza interpelací z období 1993 - 2013

7.1. Hlavní charakteristiky doby

Změna politického režimu v roce 1989, následné restituce, privatizace a transformace podniků státních lesů znamenala pro lesnictví přechod k novému způsobu obhospodařování majetku. Monopol tehdejších státních lesů padl, ale bylo nutné nastavit nové organizační postupy. K transformaci státních lesů došlo až v roce 1992 vznikem státního podniku Lesy České republiky a podnikatelských subjektů. Do té doby se hospodařilo s lesním majetkem podle zavedeného způsobu hospodaření lesními závody. Byla obnovena vlastnická práva fyzických osob i obcí, o vrácení lesního majetku církvím bylo rozhodováno až v roce 2012. Oproti procesům z minulosti byly tyto procesy opakem zestátnňovacího procesu, provázely je však podobné problémy. To potvrzuje následné srovnání analyzovaných témat.

Období je kromě privatizačního a transformačního procesu poznamenáno snahou o zlepšení životního prostředí a ochranu přírody a krajiny. Vyhlásování a úprava chráněných krajinných oblastí, ochrana krajiny při výstavbě nových silnic a dálnic a rozšiřování dobývacích prostor lomů, vytváření ptačích oblastí pro zachování populací ptáků, záchrana ohrožených druhů živočichů a ochrana jejich biotopů jsou aktivitami téměř vždy zasahujícími do lesního ekosystému. Např. k návrhu o rozšíření chráněné krajinné oblasti Pálava se dle vyjádření ministra životního prostředí Františka Bendy ministerstvo zemědělství v roce 1995 vyslovilo nesouhlas odůvodněn tím, že „rozšíření *CHKO* by znamenalo přímý střet zájmů zemědělství a zejména lesního hospodářství a myslivosti s omezujícími podmínkami režimu *CHKO*“ pro vlastníky pozemků (URL 4). Podobně při přípravě vyhlášení Národního parku Labské pískovce, původně navrženého k vyhlášení NP České Švýcarsko, poslankyně Petra Buzková řekla, že: „území pokrývají souvislé lesní porosty naprosto mimořádné zchovalosti z hlediska druhové skladby“, (URL 292) a při výstavbě lanovky v Národní přírodní rezervaci Moravský Kras se interpelující zmínil o ničení jedné z mála ploch úspěšného přirozeného zmlazení jedle bělokoré. Interpelace s výše uvedenou charakteristikou se objevují hlavně v období let 1996 až 2000 a v analýze na téma lesní hospodářství jsem tato témata nezaznamenávala, neboť nejde o pěstování lesa a výrobu a zpracování dřeva v rámci lesnicko-dřevařského komplexu.

7.2. Témata interpelací k lesnímu hospodářství a obchodu s dřívím

7.2.1. Pozemky, restituce

Interpelace z období 1993 – 2013 jsou uvedeny v přílohách č. 7 až 12.

Restituce pozemků šlechty. Proces restituce není podmíněn následným využíváním získaného majetku, u privatizace se očekává lepší hospodaření se získaným majetkem. Restituční nároky uplatňovali zástupci šlechtických rodů, např. Bartoňů z Dobenína, Schwarzenbergů, Kolowratů. Převody majetků vyvolávaly časté emoce jak u občanů, tak u poslanců. Na případ devastace území, které získal šlechtický rod Bartoňů z Dobenína, poukázala interpelace poslance Jiřího Šolera ze dne 27. 10. 1995 na ministra životního prostředí Fr. Bendu. Týkala se devastace chráněného území Krňov, kdy za pravděpodobného přispění staronových majitelů ze šlechtického rodu Bartoňů došlo k bezpříkladné devastaci chráněné oblasti Krňov na území místní části Praha Zbraslav nedaleko Zbraslavského zámku. Zbraslavské občany už nepokojil samotný fakt restituce příslušníků šlechtického rodu Bartoňů z Dobenína, kteří se za nacistické okupace podíleli na činnosti kolaborantských organizací. Případ pokusu nabýt majetek rodu Leopolda Thun Hohensteina, který přešel do majetku státu a byl zkonfiskován dle dekretů presidenta E. Beneše, byl námětem interpelace Miroslava Grebeníčka z 12. 3. 2004.

Církevní restituce. Do popředí zájmu se dostaly i církevní restituce. Od počátku roku 2013 začal přijímat Státní pozemkový úřad výzvy církví a náboženských společností k vydání nemovitého zemědělského majetku dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Vzhledem k tomu, že dle zákona mohou oprávněné osoby ve výzvě uvádět původní označení pozemků z doby, kdy byly převáděny na stát, počet vydávaných pozemků vzhledem ke změnám v katastrech nemovitostí se lišil. Z církevních institucí se reforma dotkla Řádu německých rytířů.

Restituce obcí. Spory mezi institucemi byly důsledkem rozdílného výkladu tzv. restitučních zákonů při převodech půdy z vlastnictví státu a Správy Pozemkového fondu ČR.

V souvislosti s navrácením majetku obcím zákon č. 173/2012 Sb. stanovil podmínky, za kterých měl nemovitý majetek do vlastnictví obcí k 1. lednu 2014 přejít. Obce nechaly zpracovat dokumenty a zaslaly je příslušným lesním správám Lesů ČR. Důvodem odmítnutí

ze strany lesních správ Lesů ČR bylo sdělení, že se řídí interním pokynem svého právního oddělení a posouzení každého jednotlivého případu závisí na konkrétních okolnostech.

Pozemky ve správě Lesů ČR. Státnímu pozemkovému úřadu byly zaslány také kopie výzev ostatních povinných osob, které spravují či hospodaří se státním zemědělským majetkem. Jde zejména o Lesy České republiky. Interpelace týkající se vypořádání historického a přidělového majetku obcí, stejně tak jako interpelace v souvislosti s církevními restitucemi, byly ve většině případů spojeny s pozemky, které obhospodařují Lesy ČR.

7.2.2. Škůdci, kalamity

Šumava. Území, o kterém se diskutovalo v médiích v souvislosti s rozšířením kůrovce a ekologickými aktivisty. K tomuto tématu byly nalezeny dvě interpelace. Interpelací ze dne 25. 9. 2003 poslankyně E. Dundáčková z politického klubu ODS apelovala na ministra životního prostředí v záležitosti plošného odumírání šumavských lesů, ke kterému dochází v důsledku rychlého plošného šíření kůrovcové nákazy. Taková devastace krajiny znamená i ohrožení života v šumavských obcích, a to zejména ztrátou pracovních příležitostí v turistice a lesním hospodářství. V roce 2007 způsobil velkou kalamitu v lesích jeden z nejrozsáhlejších hurikánů na území ČR. Na likvidaci této větrné pohromy paradoxně získaly firmy na zpracování dřeva zakázky od Lesů ČR.

7.2.3. Honitby, regulace stavu zvěře

Příkladem k tomuto tématu může být parlamentní interpelace poslance sociální demokracie Ladislava Velebného ze dne 16. 5. 2013 ve věci novely zákona o myslivosti, která by mohla být nápomocna napravit nevyvážené postavení vlastníků honebních pozemků, nájemců honebních pozemků a uživatelů honiteb, nebo interpelace (URL 240) z listopadu 1994 o odstřelu volavek popelavých na základě výjimky udělené ministerstvem zemědělství podle vyhlášky, kterou se provádí zákon o myslivosti.

7.2.4. Hospodaření podniku Lesy ČR

Podnik Lesy České republiky, a.s. je významný státní podnik s vysokým obratem. Konstatování, že k únikům a nevratným škodám v lesnickém odvětví dochází nastaveným způsobem prodeje dřeva, bylo obsahem některých interpelací. Interpelace z období 2010

až 2013 jsou uvedeny v příloze č. 11 a většinou se týkaly transparentnosti a zadávání veřejných zakázek. Hospodaření tohoto podniku bylo i předmětem kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ), jak zmínila dne 7. 6. 2012 na 40. schůzi v ústní interpelaci na Petra Nečase poslankyně Kateřina Klasnová (VV). Předseda vlády P. Nečas se vyjádřil, že vláda vše pečlivě projedná a přijme opatření. Poslankyně nebyla s odpovědí spokojena, proto požádala o zařazení odpovědi na pořad schůze Sněmovny. Vypracovala písemnou interpelaci č. 774/0, než se interpelace dostala k adresátovi, uplynulo i několik měsíců. Podána byla 28. 6. 2012, požádáno o zařazení na schůzi dne 13. 8. 2012, rozesláno poslancům 28. 8. 2012 jako tisk 774/0. Dne 6. 9. 2012 na 45. schůzi nebyl předseda vlády Petr Nečas přítomen, paní poslankyně K. Klasnová svou interpelaci stáhla s tím, že ji uplatní příště. Na 47. Schůzi dne 25. 10. 2012 poslankyně K. Klasnová interpelovala premiéra P. Nečase ohledně tunelování Lesů ČR a nařkla přímo činnost vlády z podpory korupce ve státním podniku a z ignorování výsledků kontroly NKÚ ve státním podniku Lesy ČR, který zjistil závažná pochybení a porušení zákona, co se týká hospodaření se státními lesy a nevýhodného rozprodeje nemovitého majetku. Hovořilo se o prorůstání organizovaného zločinu do státního podniku Lesy ČR, na které upozorňovala také Bezpečnostní informační služba. Na neprůhledné finanční toky poukazuje také to, že státní podnik Lesy ČR je rekordmanem v zadávání zakázek firmám s neprůhlednou majetkovou strukturou.

Dodávky dřevní hmoty jsou ovlivněny sezónností, ale i kalamitami biotickými (kůrovec) i abiotickými (vichřice). ČR se v roce 2007 potýkala s jedním z nejrozsáhlejších hurikánů na území ČR. Lesy ČR v té době zadaly zakázky ve výběrovém řízení na odklizení kalamitního dříví řadě firem na likvidaci kalamitního dříví. Byly mezi nimi i firmy regionální.

7.2.5. Obchod s dřívím a dřevozpracující podniky

Ve II. volebním období od r. 1996 – 1998 jsou pouze dvě interpelace, a to z oblasti dřevozpracujícího průmyslu a hospodaření s lesními porosty. Uvedeny jsou v příloze č. 8. Interpelace č. 434 ze dne 25. 3. 1998 poslance Petra Šuláka z politického klubu ČSSD na téma uzavírání závodů dřevozpracujícího průmyslu, a to konkrétně v regionu Valašska, ale také v jiných podobných regionech České republiky. Tuto skutečnost přisuzuje nedostatku surové dřevní hmoty, tj. kulatiny, a to hlavně z důvodu neúměrného exportu kulatiny do okolních zemí, především do Rakouska, Německa a Itálie. Zahraniční zpracovatelé dočasně a spekulativně nabízejí vyšší ceny, než mohou zaplatit tuzemské dřevozpracující

závody, čímž je likvidují. K interpelaci se vyjádřil ministr průmyslu a obchodu K. Kühnl (URL 248). Prohlásil, že dle informací z Okresního úřadu ve Vsetíně, Městského úřadu ve Valašském Meziříčí, od předsedy Společenstva dřevozpracujících podniků v ČR a Městských lesů ve Vsetíně, nebyla informace o významnějším zastavování provozu na pilách ve zdejších regionu potvrzena. Ředitelství Moravsko-slezských závodů v Šumperku v rámci zefektivňování výroby uvažovala o zredukování počtu pilařských provozů, čímž by měla být zvýšena ve zbývajících provozech směnnost, zlepšilo by se využití technologických zařízení a snížily celkové provozně-režijní náklady. Uvažovalo se o tom, že z pily ve Vsetíně bude vybudován odbytový sklad, kde bude realizován prodej dřevěných domků z vlastního výrobního programu. Uvedl, že podnikatelské subjekty, zejména s větším rozsahem výroby, se však nechtějí smířit se skutečností, že o toto množství tuzemské vstupní suroviny se na vnitřním trhu uchází podstatně větší počet zpracovatelů, a to zejména malých a středních podnikatelů. Cenu, za kterou jsou zpracovatelé ochotni surovinu nakupovat, uplatňují ve své podstatě jako limitní, neboť její výše je poplatná instalovanému technickému vybavení a ceně finálních produktů, která je vnitřním, ale i zahraničním trhem akceptovatelná. Dodávky dřevní hmoty navíc jsou a vždy budou ovlivněny sezónností (vegetační období, dovolené, kalamity sněhové, kůrovcové a pod.). Přitom výstupní ceny tuzemské produkce jsou již srovnatelné se světovými cenami, ale podniky dřevozpracujícího průmyslu nedosahují takové rentability v důsledku vysokých provozně režijních nákladů. Podle K. Kühnla byla i výše vývozu stanovena po dohodě Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO) a Ministerstva zemědělství. Do konce roku 1996, byly na vývozy pilařských výřezů a na vlákninové dřevo vystavovány Licenční správou MPO vývozní licence, množstevně omezené. V roce 1997 byly již vystavovány bez množstevního omezení, čímž nastalo podstatné zvýšení vývozu dřevařské suroviny.

Problematika vývozu suroviny se objevila i v interpelaci dne 8. 2. 2007 poslance Vl. Hinka (ODS) na ministra zemědělství Petra Gandaloviče. Upozornil na to, že když při zadávání zakázek získala jedna firma více jak 70 procent objemu těžby, dostala se naše republika a hlavně malé a střední dřevozpracující podniky do velkých potíží, poněvadž tato firma převážnou část svého objemu vyváží do zahraničí, není na našem trhu žádná kulatina, žádná surovina a tito podnikatelé, většinou malí a střední, nemají na svou produkci. Na Slovensku zavedli opatření, kdy Lesy Slovenské republiky zakázaly vývoz dřevní hmoty a podporují přidanou hodnotu na svoji surovinu (URL 262).

8. Výsledky

8.1. Období 1918 -1938

8.1.1. Celkový počet interpelací

Tabulka č. 3: Celkový počet interpelací a dotazů v období 1918 – 1938

Období	Interpelace a dotazy		Celkem
	Písemné	Ústní	
1918 - 1920	634	X	634
1920 – 1925	3054	X	3054
1925 – 1929	1781	X	1781
1929 – 1935	2689	X	2689
1935 – 1938	2074	X	2074
Celkem	10232	X	10232

8.1.2. Tématické okruhy interpelací

V období let 1918 – 1938 se interpelace a otázky nejvíce dotýkaly pozemkové reformy. Počet 46 interpelací z celkového počtu 137 na dané téma, představuje 33,6 %. S přiděly dříví souviselo i hospodaření dřevozpracujících podniků, což se projevilo i v počtu interpelací na tento tématický okruh. Situací dřevozpracujících živností, podniků a obchod s dřívím se poslanci zabývali ve 37 interpelacích, což představuje 27 %. Vyskytla se i řada kauz v souvislosti s nerespektováním obecného užívání lesa tzn. zákazem vstupu do lesa, sběru plodin a dříví. Toto téma bylo v 12 interpelacích, což je 8,8 %.

Problematika lesního hospodářství a obchodu s dřívím se projevila i v interpelacích vztahujícím se k území Slovenska a Podkarpatské Rusi, a to celkem v počtu 93 interpelací, což je 40,4 % z celkového počtu vč. českých zemí.

Tabulka č. 4: Počet interpelací podle tématických okruhů (1918 – 1938)

Téma interpelace a dotazu	Volební období					Celkem	%
	1918-1920	1920-1925	1925 – 1929	1929-1935	1935-1938		
Pozemková reforma	6	15	9	14	2	46	33,6
Škůdci, kalamity		6		1	3	10	7,3
Honitby, zvěř (myslivost)		1	1	2		4	2,9
Zaměstnanci	2	6	6	7	7	28	20,4
Ostatní (les. plody, třísko, vstup do lesa)		2	2	5	3	12	8,8
Dřevozpracující živnosti, podniky, obchod s dřívím	12	16	3	6		37	27,0
Lesní hospodářství a obchod s dřívím celkem	20	46	21	35	15	137	100
Slovensko a Podkarpatská Rus	2	13	15	34	29	93	40,4
Celkem	22	59	36	69	44	230	

8.1.3. Zaměření interpelací podle území

Zjišťovala jsem, jakých území českých zemí se problematika lesního hospodářství a obchodu s dřívím nejvíce týkala. Zmiňovaná pozemková reforma byla uzákoněna na území Českoslovenka, ale pokud byla interpelace zaměřena místně, jednalo se hlavně o území velkostatku Brandýsa n. Labem, okresu Hradce Králové (Jaroměřice), okolí Prahy (Klanovice, Hořovice), Křivoklátsko (panství Furstenbergovo), arcibiskupského statku u Týna n. Vltavou, v jižních Čechách okolí Třeboně, lesy v okrese Českého Krumlova, Vimperk (panství Schwarzenbergovo) a Domažlice. Na Moravě se jednalo o pozemcích v okrese Vyškov, Zábřeh na Moravě (panství Lichtenšternovo), Česká Třebová, Olomouc, Buchlov na Moravě a Knížecí Dvůr u Opavy. V období První republiky byl v interpelacích zaznamenán i postup státního pozemkového úřadu při propouštění lesní a zemědělské půdy pro vojenskou střelnici v Brdech (URL 80). Zprávy o šikaně obyvatel v souvislosti se sběrem

lesních plodin a dříví byly zjištěny nejen v hoských oblastech na Šumavě, Krkonoších v okrese Vrchlabí na panství Czenin-Morzina a ve Slezsku, ale i na Křivoklátsku a jinde, kde les přešel pod státní správu. Pokud se jedná o lesní škůdce, místní zprávy přicházely ze Šumavy v souvislosti s mniškovou kalamitou, a z Moravy, odkud se rozšířili zavíječi pelyňkový a řepový. Místní příslušnost dřevozpracujících podniků určuje již název, např. SOLO Sušice, Sublima Březnice, pila v Kařízku v Brdech.

8.1.4. Politická příslušnost interpelujících poslanců

Z rozboru stranické politické příslušnosti interpelujících poslanců v letech 1918 – 1938 byla zjištěna největší angažovanost poslanců Československé strany národně socialistické (ČS, ČNS) (29) např. J. Slavíčkem, Jos. Seidlem, R. Laubem, dr. Uhlířem, Hug. Bergmanem, L. Pechmanovou a Fr. Zeminovou. Podíleli se 21 % z celkového počtu 137 interpelací na téma lesního hospodářství a obchodu s dřívím.

Dalšími nejčastěji interpelujícími poslanci byli zástupci Československé sociálně demokratické strany dělnické (ČSD – zástupci L. Pik, Fr. Nový, R. Mlčoch, Fr. Biňovec, J. Svozil) a Svazu německých zemědělců (NA, LW – poslanci Wolfg. Zierhut, F. Windirsch) se stejným počtem 15 interpelací poslanců, následováni 13 zástupci Komunistické strany československé (K), kterou reprezentovali mezi jinými i V. Mikulíček, F. Toužil, Fr. Chloubá, J. Novotný a J. Štětka.

Československá strana národně demokratická (ND) byla zastoupena zejména Fr. Petrovickým a dr. Rašínem.

Tabulka č. 5: Přehled politické příslušnosti interpelujících poslanců (1918 – 1938)

Politická strana	Počet poslanců ve volebním období					Celkem
	1918 – 1920	1920 – 1925	1925 – 1929	1929 – 1935	1925 – 1938	
Agr., A, REP	3	3		1		7
Čsl.S.D	7					7
Č.S., ČNS	6	4	11	7	1	29
ČSD		4	4	7		15
D	4					4
ND		7				7
K		3	1	7	2	13
Ž		1			1	2
L		1		3		4
HL				1		1
DN				2		2
DCHS			1			1
NA, LW		10	3	2		15
NN		3				3
DSD				1		1
NDSS		1				1
DNS			1	3		4
NSD		6				6
NND		3				3
NSj					3	3
Nj					1	1
SdP					7	7
LIG				1		1
Celkem	20	46	21	35	15	137

Poznámky:

a) strana Agr. (agrárníků), A (od r. 1922 Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu), od r. 1929 označena REP,

b) strana ČS (Československá strana socialistická 1918-25), od r. 1925 Československá strana národně socialistická, od r. 1935 označena ČNS.

8.2. Období 1993 – 2013

8.2.1. Celkový počet interpelací

Tabulka č. 6: Celkový počet interpelací a dotazů v období 1993 - 2013

Období	Interpelace a dotazy		Celkem
	Písemné	Ústní	
1993 – 1996	637	X	637
1996 – 1998	84	245	329
1998 – 2002	129	458	587
2002 – 2006	94	799	893
2006 – 2010	66	979	1045
2010 – 2013	64	1065	1129
Celkem	467	3546	4620

Poznámky:

a) mezi interpelace jsou započteny i otázky a podněty

b) v období 1993 – 1996 od r. 1995 platil nový JŘPS, do té doby se nerozlišovaly interpelace písemné a ústní, přesto pro informaci bylo zaznamenáno 258 interpelací přednesených na schůzích, z uvedeného počtu písemných interpelací je 30 dle JŘPS.

8.2.2. Tématické okruhy interpelací

Nejčastěji se poslanci zaměřovali na téma pozemků v rámci restitucí (šlechtickým rodům, obcím a církvím). Na celkovém počtu se podílely 28 interpelacemi, což je 46, 7 %. S 11 interpelacemi bylo zastoupeno téma obchodu s dřívím, což je 18,3 %. Téměř stejným počtem interpelací (12) se poslanci zabývali problematikou hospodaření Lesů ČR, tj. 20 %.

Tabulka č. 7: Počet interpelací podle tématických okruhů (1993 – 2013)

Téma	Volební období						Celkem	%
	1993-1996	1996-1998	1998-2002	2002-2006	2006-2010	2010-2013		
Pozemky, restituce	8		3	3	7	7	28	46,7
Škůdci				1	2		3	5,0
Honitby, stavy zvěře	2					1	3	5,0
Zaměstnanci					1	1	2	3,3
Lesy ČR (hospodaření)	1		1	3	3	4	12	20,0
Dřevozpracující podniky, obchod s dřívím	4	2	2		2	1	11	18,3
Ostatní – školní podnik					1		1	1,7
Celkem	15	2	6	7	16	14	60	100

8.2.3. Politická příslušnost interpelujících poslanců

V období 1993 – 2013 se s největším počtem hlasů (22) interpelujících poslanců na dané téma umístila strana sociální demokracie (ČSSD), což je 36,7 % z celkového počtu 60 interpelací na lesní hospodářství a obchod s dřívím. Následovala ODS s 15 interpelujícími poslanci a další komunistická strana (KSČM) s počtem 8 poslanců z celkového počtu 60 interpelací na téma lesního hospodářství o obchodu s dřívím.

O téma hospodaření Lesů ČR se zajímali poslanci Michal Hašek, Ivan Ohlidal, Eva Fišerová (ČSSD), Stanislav Grospič, J. Mandík (KSČM), Petr Krill (ODS) a v posledním období K. Klasnová (VV) a Ladislav Šincl (ČSSD), kteří v této věci žádali odpovědi od předsedy vlády P. Nečase. Hana Orgoníková (ČSSD) interpelovala ve věci kontroly restitučních řízení a k transformaci lesního hospodářství měl výhrady Čestmír Hofthanzl z ODA.

Tabulka č. 8: Přehled politické příslušnosti interpelujících poslanců (1993 – 2013)

Politická strana	Počet poslanců za volební období						Celkem
	1993 – 1996	1996 – 1998	1998 – 2002	2002 – 2006	2006 – 2010	2010 – 2013	
ODS			3	6	5	1	15
ČSSD	4	1			9	8	22
LSU	4						4
SPR-RSČ	4	1					5
ODA	1						1
KSČM	2		2	1	2	1	8
NEZAŘAZENÍ						1	1
VV						3	3
KDU-ČSL			1				1
Celkem	15	2	6	7	16	14	60

8.2.4. Zaměření interpelací podle území

Stejně jako pozemková reforma, tak restituce pozemků v ČR byla celoplošná. Místní zaměření interpelací se shodovalo s místy restituovaných pozemků šlechtických rodů, např. Praha – Zbraslav (rod Bartoňů) a obcí např. město Letovice v okrese Blansko při převodu pozemků od Lesní správy Tišnov na Moravě. Interpelace P. Šuláka na ministra průmyslu a obchodu Ing. Karla Kühnla ohledně hospodaření s dřevní hmotou byla zaměřená na regiony Valašska. Další interpelace se zaměřily na kácení dřevní hmoty v oblasti Národního parku Šumava postiženého kůrovcovou kalamitou a v Krkonošském národním parku na kácení z důvodu výstavby nové sjezdovky.

9. Diskuze

Základním a výchozím materiálem pro analýzu obsahu interpelací zaměřených k danému tématu mi byly sněmovní tisky a stenoprotokoly ze schůzí Poslanecké sněmovny zveřejněné v digitální knihovně Parlamentní knihovny Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Mimo jiné se práce opírá o několik politologických a ústavněprávních publikací.

Cílem diplomové práce bylo zanalyzovat interpelace týkající se lesního hospodářství a obchodu s dřívím, a to v období od vzniku tzv. První republiky v r. 1918 do roku 1938 a v období od vzniku České republiky v roce 1993 až do roku 2013. Chtěla jsem předložit ucelený pohled na vývoj interpelací ve dvou časově vzdálených obdobích. Z tabulky výsledků počtu interpelací lze zjistit, že v období 1918 – 1938 bylo podáno celkem 10 232 interpelací a dotazů a v období 1993 – 2013 celkem 4 620 interpelací, včetně dotazů, otázek a podnětů, což je 45,2 % oproti období První republiky. Z analýzy poslaneckých interpelací a dotazů bylo vybráno na téma lesní hospodářství a obchod s dřívím celkem 137 v období 1918 – 1938 a 60 interpelací z období 1993 – 2013, což je 43,8 % počtu z období První republiky.

Samozřejmě, že celkový počet byl navýšen o dotazy a interpelace poslanců k problémům na území Slovenska a Podkarpatské Rusi. Proto při zpracování zadaného tématu jsem posuzovala pouze dotazy a interpelace vztahující se k území Čech, Moravy a Slezska. O lesním hospodářství a obchodu s dřívím na Slovensku a Podkarpatské Rusi se jednalo v 93 interpelacích nebo dotazech, jak je uvedeno v tabulce č. 4 (u rozdělení dle témat).

Při zpracování zadaného tématu jsem dosud nezjistila, kdo by se tímto srovnáním zabýval. Pokusila jsem se o komparaci dvou období vzdálených od sebe téměř jedno století, ale v mnoha aspektech si naopak velice blízkých. V úvodu práce jsem si položila několik otázek, na které si chci po provedené analýze odpovědět.

Jak interpelace poslanců v Poslanecké sněmovně plní kontrolní funkci? Významným regulačním nástrojem, kterým stát usměrňuje hospodaření v lese, je příslušná legislativa a její uplatňování v praxi. Svůj podíl na stavu dnešních lesních porostů měla legislativa už v dobách minulých. Po roce 1989 došlo v oblasti hospodářské politiky ke změnám, které ovlivnily i hospodaření v lese. Proběhla transformace státních lesů spojená s privatizací. Hospodaření v lese bylo interpelacemi v PS zmiňováno pouze v souvislosti

se státním podnikem Lesy ČR, jako největším vlastníkem a zadavatelem veřejných zakázek. V této souvislosti poslanci, využili svého práva a požadovali hlavně na předsedovi vlády vysvětlení, jaké kroky vláda učiní, pokud bude zjištěno nezákonné hospodaření státního podniku. Interpelace často směřovaly k ministru životního prostředí, protože vznikala nová území chráněných krajinných oblastí a do právního řádu byla implementována soustava NATURA 2000.

Změnilo se chování a projevy poslanců při jednání na schůzích? Z výsledků analýzy v tematickém rozboru lze vysledovat, že v období První republiky byly interpelace intenzivnější a častěji adresně zaměřené na konkrétní osoby, obce a města. Poslanci vyžadovali plnění zákonů příslušnými úřady i jednotlivci. Při porušování zákonů požadovali uložení sankce, potrestání úředníka, navrhovali řešení, jaká nařízení pozměnit, která zrušit a která naopak zavést. Kritizovali chování úředníků a nedůsledné dodržování konkrétních ustanovení zákona.

Mají obě období nějaké společné znaky? Společným okruhem analýzy interpelací bylo lesní hospodářství a obchod s dřívím. Můžeme konstatovat, že kategorie témat z analýzy se objevují v obou obdobích. Z výsledků je patrné, že nejvíce kritizovanou částí lesního hospodářství byla kategorie pozemků. V První republice pozemková reforma a v České republice restituce vyvolávaly nejvíce emocí u občanů a interpelujících poslanců. Obě období se potýkala s kalamitami biotickými (mniškou, kůrovcem) i přírodními (povodně, vichřice). Konkrétně v obchodu s dřívím se jednalo o kauzy větších dřevozpracujících podniků (Mundus - podnik na ohýbaný nábytek, SOLO Sušice - sirkařský podnik, Sublima Břežnice, podnik na impregnace dřeva), i kritické situace drobných živností hlavně truhlářských. Pouze téma sběru lesních plodin a dříví a vstupu do lesů se v období České republiky v letech 1993 až 2013 vůbec neobjevuje, neboť právo užívání lesů a současně povinnost občanů les nepoškozovat je zakotveno v lesním zákoně. Pro občany se obecné užívání lesů stalo samozřejmostí.

Příkladem komparace obou období je např. téma vojenské střelnice v Brdech, kde se některá témata vzájemně prolínala. Již v době První republiky byla zaznamenána interpelace na téma vojenské střelnice v Brdech v rámci zestátnování zabraných lesů. Do služeb ministerstva národní obrany (MNO) byli převzati zaměstnanci z předchozích služeb u velkostatků. Vojenská lesní správa po převzetí lesů na brdskou střelnici potřebovala množství řeziva

a trámů na stavby vojenských rozhleden, nových hájoven a potřebných budov. MNO byla převzata i pila, kde byl ale povoz zastaven a materiál a dodávky na řezivo byly zadávány jiným pilám. Na kácení lesa byli najímáni dělníci z Podkarpatské Rusi. V období ČR se o střelnici v Brdech jednalo v rámci optimalizace vojenských újezdů, konkrétně zrušení zmiňovaného vojenského újezdu Brdy, o problematice očisty tohoto prostoru od potenciální nevybuchlé munice, ale také v souvislosti s ochranou přírody. Tento vojenský prostor i v minulosti, kdy byl velmi silně střežen komunistickou armádou, byl hojně navštěvován obyvateli jak Středočeského, tak Západočeského kraje - sběratelé hub, turistika, cokoliv dalšího souvisejícího s přírodou.

Obě období mají další, bohužel i negativní, společné znaky. Na konkrétních příkladech v obsahu dotazů a interpelací z První republiky se můžeme přesvědčit a nedodržování zákonných ustanovení, o protekčním a korupčním chování ze strany úřadů, zneužití moci úředníků a podvodném jednání bývalých majitelů s úmyslem se obohatit na úkor státu. Ke zmíněnému chování docházelo i v období po vzniku České republiky, a to hlavně v souvislosti s restitucemi majetků. Staronoví majitelé pozemků, zvláště zástupci šlechtických rodů, se snažili získat zpět majetek, který jim podle zákona již nepatřil. Nařčení z korupce se týkalo hlavně podniku Lesy ČR v souvislosti se zadáváním zakázek v lesním hospodářství a samotným hospodařením podniku.

Změnilo se chování poslanců při jednání na schůzích? Úkolem analýzy bylo mimo jiné prokázat a vysledovat změny v praxi interpelací. Od zavedení interpelací písemných i ústních do praxe parlamentní kontroly v ČR si můžeme povšimnout jak změny etiky jednání na schůzích, tak obsahu interpelací. Poslanec J. Valenta ve svém článku hovořil o poklesu zájmu poslanců ve využívání tohoto institutu. Zjištěné výsledky počtu interpelací prokázaly, že zájem o tento institut nepoklesl, ale poklesla morálka a zodpovědnost. Z důvodu častých absencí poslanců interpelace, buď propadají, nebo jsou staženy, čímž vlastně vynaložená práce poslance na přípravu interpelací postrádá smysl. Tato skutečnost budí dojem potřeby vykázat činnost a zviditelnit se při řešení problému, ale na druhé straně nezájmu o konečný výsledek. Není divu, že se občané při sledování průběhu jednání Sněmovny, kde předseda Poslanecké sněmovny v úvodu předčítá omluvy z účasti na jednání a ve druhé části se poslanci navzájem napadají, cítí jako voliči oklamáni. V prosinci 1994 V. Klaus v projevu již naznačil, že cílem není konfrontace ani docílení jednoty názorů, ale pokus naladit

se na stejnou strunu, nalezení shodného okruhu problémů a nepovažoval za optimální vést monologické přestřelky formou interpelací. Analýzou obsahu interpelací jsem došla k závěru, že se vlastně vedou tyto „monologické přestřelky“. Pevné body ústních interpelací a odpovědí na interpelace postrádají smysl. Věcný obsah interpelací a dotazů nebyl v některých případech specifikován. Prakticky byl zaměřen na konstatování situace ve Sněmovně, což dokazují i konkrétní příklady z jednání Poslanecké sněmovny uvedené v diplomové práci. Etika a morálka poslanců, osobní útoky, a to ještě na nepřítomné poslance, zastiňují hlavní, důležitější funkci dotazu. Interpelace poslanců sloužily více pro zviditelnění osoby poslance a osobním a politickým útokům než k tomu, aby přispěly k řešení naléhavých problémů státu. Způsob využívání interpelace často vyvolal při jednání chaos než věcnou debatu a polemiku.

Jak byly v dané problematice zastoupeny politické strany? V období První republiky bylo spektrum tehdejších politických stran proti období České republiky velice široké. Zástupci tehdejších politických stran vystupovali k obhajobě práv obyvatel národnostních menšin velmi často. Angažovalo se celkem 23 stran, z toho 1 slovenská a 10 německých. Z českých stran nejčastěji vystupovali zástupci strany národně socialistické následovníci sociálními demokraty a zástupci Svazu německých zemědělců. V období České republiky vítězí sociální demokracie. Poslanci z komunistické strany v obou obdobích byli shodně třetí politickou stranou, která se v daném tématu angažovala.

Jaké bylo zastoupení žen při interpelacích? V období První republiky se mezi poslanci objevovaly ženy stejně, jako nyní. O dané téma se zajímala poslankyně paní Fr. Zeminová (ČS) při interpelacích týkajících se úprav výslužného úředníků, ale i postupu Státního pozemkového úřadu v souvislosti s pozemkovou reformou zemědělskou i lesní, a B. Ecksteinová (Čsl.S.D.) ve věci kritické situace truhlářských živností. Jejich účast byla zaznamenána nejen jako interpelující poslankyně, ale svými podpisy podporovaly i jiné interpelující poslance. V období České republiky kladla nejvíce dotazy Petra Buzková (ČSSD) k tématu restitucí, Kateřina Klasnová (VV) v souvislosti s hospodařením Lesů ČR a E. Dundáčková (ODS) ve věci kůrovcové kalamity na Šumavě.

10. Závěr

Shrnu-li poznatky z provedené analýzy a zpracovaných výsledků, dospěla jsem k závěru, že interpelace v daném tématu problematiky lesního hospodářství a obchodu s dřívím mají podobné tematické okruhy – pozemky, zaměstnanci, ochranu porostů, hospodaření v lese, vliv na dřevozpracující podniky a živnostníky. Stejně tak obcházení zákonů, zneužívání veřejné moci úředníků, nepřehledné finanční toky, tlaky zájmových skupin, touha po penězích a obohacování se na úkor státu jsou společné znaky dvou období vzdálených od sebe jedno století. Největší podíl v tematicky zaměřených interpelacích měly pozemky. Rozdíl byl pouze v manipulaci s pozemky podle daných zákonů. Společenské změny po r. 1989 se projeví výrazně i ve vlastnictví lesů a ve způsobu hospodaření. Podle nových restitučních zákonů bylo od roku 1991 obnoveno soukromé a obecní vlastnictví lesů. Zásadní odlišností v pohledu na hospodaření v lese je vznik státního podniku Lesy ČR v roce 1992. Otázky hospodaření Lesů ČR byly v současné době druhou nejvíce diskutovanou problematikou na půdě Poslanecké sněmovny a s tím úzce související oblast obchodu s dřívím. V novodobé analýze se neobjevovaly interpelace na téma zákazu vstupu do lesů nebo zákazu sběru lesních plodů. Obecné užívání lesů bylo zakomponováno do lesního zákona a stalo se pro občany samozřejmostí.

Politický profil tehdejších interpelujících poslanců byl širší, než v současné době. K obhajobě práv národnostních menšin vystupovali poslanci zastupující národnostní menšiny. Angažovalo se celkem 23 stran, z toho 1 slovenská a 10 německých. Z českých stran nejčastěji interpelovali zástupci strany národně socialistické následování sociálními demokraty a zástupci Svazu německých zemědělců. V období České republiky vítězí sociální demokracie. Poslanci z komunistické strany v obou obdobích byli shodně třetí politickou stranou, která se k danému tématu vyjadřovala.

Závěrem bych chtěla říci, že kroky lesnické politiky státu by se neměly řídit zájmy dosažení co největších zisků a získání největších tendrů, ale měly by mít vliv i na regionální zaměstnanost a podnikání v lesnicko-dřevařském odvětví, práci lesníků, dodavatelů služeb v lesnictví a dřevozpracovatelů. Proto na lesnickou politiku nemohou mít vliv vlastníci ani zájmy podnikatelských a politických skupin, nelze ji omezovat a přizpůsobovat volebním intervalům na úkor stavu lesa.

11. Zdroje:

Monografie - tištěná:

BLACK, H. C. *Blackův právní slovník*. 1. svazek, z amerického originálu Black's Law Dictionary, Nakladatelství Victoria Publishing, a.s., Praha 1 1993, ISBN 80-85605-23-6.

FILIP, J. *Ústavní právo České republiky. Základní pojmy a instituty ústavní základny ČR*. Dotisk 4. Vydání. Brno: Masarykova univerzita a nakladatelství, Doplněk, 2011, 370 s., ISBN 978-80-904083-8-8.

FILIP, J. *Vybrané kapitoly ke studiu ústavního práva*. Dotisk 2. Vydání. Brno: Masarykova univerzita a nakladatelství, Doplněk, 2011, 328 s., ISBN 978-80-904083-7-1.

HAAZ, J. *Jednací řád poslanecké sněmovny, senátu a stálého výboru národního shromáždění Republiky Československé*, Sbíрка zákonů československých, sv. IV, Brno: Barvič a Novotný, 1920, 104 s.

HENDRYCH, D., at. al. *Právní slovník*, 2. rozšířené vydání 2003, Praha: C.H.Back, 2003, 1340 s. ISBN 80-7179-740-5

KNAPP, V. at al. *Tvorba práva a její současné problémy*. 1. Vydání Praha: Linde. 1998

KNAPP, V. *Teorie práva*. 1. Vydání. Praha: C.H.Beck 1995

KOLÁŘ, P., VALENTA, P., *Parlament České republiky*, Poslanecká sněmovna, 1. Vydání. Praha: Ivan Král – Nakladatelství 2011, 72 s., ISBN 978-80-87324-00-4.

KYSELA, J. *Dvoukomorové systémy (Teorie, historie a srovnání dvoukomorových parlamentů)*. Europlex Bohemia, Praha 2004, 1. Vydání, ISBN 80-86432-89-0.

MADAR, Z. at. al. *Slovník českého práva*. Linde Praha. Právnícké a ekonomické nakladatelství a knihkupectví Bohumily Hořínkové a Jana Tuláčka 1995, ISBN 80-85647-62-

MASARYK, T. G. *Masarykův slovník naučný: lidová encyklopedie všeobecných vědomostí. Sv. 3., H – Kn.* Praha: Československý kompas, 1925 – 1933 1040 s.

OLIVA, J. *Lesnická politika.* 1. vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, 2005. 164 s. ISBN 80-213-1385-4

OLIVA, J., *Stát a vlastník lesa,* první vydání. Praha: CZU, 2006. 47 s. ISBN 80-213-1490-0

SYLLOVÁ, J., KOLÁŘ, P., KYSELA, J., GEORGIEV, J., PECHÁČEK, Š., *Parlament České republiky.* 2. vydání. Praha: Linde, 2008, 480 s., ISBN 978-80-7201-689-4

TLAPÁK, J. – HOŠEK, E. *Vývoj lesnictví v českých zemích v I. polovině 20. Století. Prameny a studie – svazek 26,* 1. Vydání. Praha: Zemědělské museum, 1984, 157 s.

WINTR, J. *Česká parlamentní kultura.* 1. vydání. Praha: Auditorium, 2010. 438 s., ISBN 978-80-87284-13-1

Monografie - z elektronického zdroje

CÍSAŘ, O. *Základy politologie.* [on line]. 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně: Ekonomicko-právní fakulta, 2005, 188 s. [cit. 17. 3. 2015]. Dostupné z: https://is.muni.cz/el/1456/podzim2014/BKV_ZAPO/um/BKV_ZAPO_politologie_DSO.pdf

LNĚNIČKA, L. *Vybrané texty z politické geografie.* [on line] Masarykova univerzita Brno: Pedagogická fakulta, 2011, 83 s., ISSN 1802-128X. [20. 12. 2014] Dostupné z: <http://is.muni.cz/do/rect/el/estud/pedf/ps11/polgeo/web/pdf/vybrane-texty-z-politicke-geografie-09-2011.pdf>

Ottův slovník naučný. [on line]. Praha: J. Otto, 1897. Dvanáctý díl. str. 694 – 695. [cit. 30. 11. 2014]. Dostupné z: <http://archive.org/stream/ottvslovnknauni30ottogoog#page/n732/mode/2up>

SEDLÁŘOVÁ, M. *Kontrolní funkce Parlamentu ČR*. [on line]. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno: Ekonomicko-správní fakulta, 2006, 79 s. [cit. 27. 11. 2014]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/56720/esf_m/

SYLLOVÁ, J. *Otázky a interpelace v parlamentní proceduře*. [on line]. 2003. 29 s. [cit. 11. 3. 2015]. Dostupné z: <file:///C:/Documents%20and%20Settings/Vlastnik/Dokumenty/Downloads/pi-1-038.pdf> - interpelace v praxi

ŠIRŮČKOVÁ, E. *Parlamentní volby 1925*. [on line] Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze: Filozofická fakulta, 2013. 71 s. [cit. 11. 3. 2015]. Dostupné z: [file:///C:/Documents%20and%20Settings/Vlastnik/Dokumenty/Downloads/DPTX_2012_1_1_1210_0_343565_0_132803%20\(1\).pdf](file:///C:/Documents%20and%20Settings/Vlastnik/Dokumenty/Downloads/DPTX_2012_1_1_1210_0_343565_0_132803%20(1).pdf)

VÍZDAL, A. *Opozice a její možnosti v Parlamentu České republiky*. [on line]. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno: Právnická fakulta, 2012, 79 s. [cit. 27. 11. 2014]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/262166/pravf_m/

VÍZDAL, A. Stav legislativní nouze. Rigorózní práce. Masarykova univerzita Brno: Právnická fakulta, 2013/2014, 329 s. [cit. 1. 4. 2015]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/262166/pravf_r/legislativni_nouze_rigorozni_prace.pdf

WINTR, J. *Polistopadové proměny českého práva: politika a zákonodárství v letech 1989-1998*. [on line]. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze: Filozofická fakulta, 2004, 91 s. [cit. 25. 11. 2014]. Dostupné z: <http://tf.webz.cz/jw/diplomkadev.pdf>

Články – dostupné z internetu

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky [online]. [cit. dne 19. 11. 2014]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/docs/status.html>

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Parlamentní kontrola vlády v ČR. [online]. Kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. 2011. [cit. 9. 11. 2014]. Dostupné z: http://www.psp.cz/kps/pi/gi/infocentrum/04_parlamentni_kontrola_05_2011.pdf

VALENTA, J. Komu a čemu slouží interpelace poslanců na předsedu vlády? *Haló noviny*. [on line] Futura: 2. 2. 2015. ISSN 1210-1494 [cit. dne 12. 3. 2015] Dostupné z: www.halonoviny.cz/articles/view/33807805

Vláda České republiky [on line]. [cit. 19. 11. 2014]. Dostupné z: <http://www.vlada.cz/assets/Obdobi-prvni-republiky-1918.pdf>

Právní normy - dostupné z programu Codexis

Zákon č. 140/1947 Sb., o jednacím řádu ústavodárného Národního shromáždění

zákon č. 31/1989 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění

Zákon č. 325/1920 Sb., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národních shromáždění

Zákon č. 35/1989 Sb., Zákon České národní rady o jednacím řádu České národní rady ve znění dle z. č. 35/1989 Sb.

Zákon č. 36/1918 Sb., o jednacím řádu Národního shromáždění

zákon č. 56/1991 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění

Zákon č. 61/1954 Sb., o jednacím řádu Národního shromáždění

Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. zákon č. 56/1969 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

Zákon č. 359/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění dle 234/2014 Sb.

Zákon č. 1/1969 SB., Zákon České národní rady o jednacím řádu České národní rady

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

Další internetové zdroje

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Digitální repozitář. Společná česko-slovenská digitální parlamentní knihovna. Dokumenty českého a slovenského parlamentu [on line]. [cit. 14.11.2014]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/eknih/index.htm>

WINTR, J. *Jednací řády našich parlamentů v letech 1861 až 2000*. [on line]. Diplomová práce. 2001. [cit. 10. 1. 2015]. Dostupné z: <http://tf.webz.cz/jw/jednacirady.pdf>

WINTR, J. *Odpovědnost vlád vůči parlamentu v Československu a České republice*. [on line]. Postupová práce. 2001. [cit. 10. 1. 2015]. Dostupné z: <http://tf.webz.cz/jw/vladyparlament.pdf>

VLČEK, T. Agrární strana. *Totalita.cz* [on line]. © 1999 - 2015 [cit. 17. 2. 2012] Dostupné z http://www.totalita.cz/vysvetlivky/s_agrarni.php

Zákony pro lidi [on line]. [cit. 22. 1. 2015]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1989-35/zneni-0#cast9>

Použité internetové texty tisků a stenoprotokolů PS Parlamentu ČR

URL 1 <http://www.psp.cz/eknih/1969fs/sl/stenprot/002schuz/s002003.htm>

URL 2 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053193.htm>

URL 3 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/045schuz/s045084.htm>

URL 4 <http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1607a00.htm>

URL 5 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t0101_00.htm

URL 6 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t0449_00.htm

URL 7 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t0619_00.htm

URL 8 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1112_00.htm

URL 9 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1179_00.htm

URL 10 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1236_00.htm

URL 11 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1335_00.htm

URL 12 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1407_00.htm

URL 13 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1572_00.htm

URL 14 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/t1712_00.htm

URL 15 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2073_00.htm
URL 16 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2074_00.htm
URL 17 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2128_00.htm
URL 18 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2140_00.htm
URL 19 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2167_00.htm
URL 20 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2297_00.htm
URL 21 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2457_00.htm
URL 22 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2464_00.htm
URL 23 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2710_00.htm
URL 24 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2756_00.htm
URL 25 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0084_00.htm
URL 26 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0136_00.htm
URL 27 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0140_00.htm
URL 28 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0247_00.htm
URL 29 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0265_00.htm
URL 30 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0343_00.htm
URL 31 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0355_00.htm
URL 32 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0414_00.htm
URL 33 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0417_00.htm
URL 34 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0665_00.htm
URL 35 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0982_00.htm
URL 36 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1057_00.htm
URL 37 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1331_00.htm
URL 38 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1374_00.htm
URL 36 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1483_00.htm
URL 37 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1801_00.htm
URL 38 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1867_00.htm
URL 39 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1873_00.htm
URL 40 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1945_00.htm
URL 41 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2294_00.htm
URL 42 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2338_00.htm
URL 43 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2485_00.htm
URL 44 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2565_00.htm

URL 45 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2551_00.htm
URL 46 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2577_00.htm
URL 47 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2589_00.htm
URL 48 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2659_00.htm
URL 49 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3190_01.htm
URL 50 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3190_01.htm
URL 51 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3201_02.htm
URL 52 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3201_02.htm
URL 53 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3351_01.htm
URL 54 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3410_02.htm
URL 55 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t3442_02.htm
URL 56 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T3717_00.htm
URL 57 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T3785_01.htm
URL 58 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T4009_01.htm
URL 59 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T4098_01.htm
URL 60 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T4263_00.htm
URL 61 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4317_02.htm
URL 62 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4317_03.htm
URL 63 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4426_00.htm
URL 64 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4824_02.htm
URL 65 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4889_00.htm
URL 66 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5246_01.htm
URL 67 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5359_00.htm
URL 68 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0181_03.htm
URL 69 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0182_00.htm
URL 70 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0229_02.htm
URL 71 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0249_01.htm
URL 72 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0285_03.htm
URL 73 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0663_01.htm
URL 74 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0696_00.htm
URL 75 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0746_01.htm
URL 76 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0797_01.htm
URL 77 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0840_01.htm

URL 78 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1032_02.htm
URL 79 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1122_01.htm
URL 80 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1495_01.htm
URL 81 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1495_02.htm
URL 82 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1495_02.htm
URL 83 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1580_03.htm
URL 84 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1580_03.htm
URL 85 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1859_00.htm
URL 86 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2111_01.htm
URL 87 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2133_01.htm
URL 88 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2183_03.htm
URL 89 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0014_02.htm
URL 90 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0014_04.htm
URL 91 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0079_01.htm
URL 92 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0320_01.htm
URL 93 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0402_02.htm
URL 94 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0561_02.htm
URL 95 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0747_02.htm
URL 96 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0801_01.htm
URL 97 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0917_02.htm
URL 98 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0917_02.htm
URL 99 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1017_01.htm
URL 100 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1029_02.htm
URL 101 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1097_02.htm
URL 102 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1157_01.htm
URL 103 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1210_02.htm
URL 104 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1407_01.htm
URL 105 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1780_02.htm
URL 106 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1841_01.htm
URL 107 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1844_00.htm
URL 108 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1988_00.htm
URL 109 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2075_02.htm
URL 110 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2084_02.htm

URL 111 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2116_01.htm
URL 112 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2116_02.htm
URL 113 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2131_02.htm
URL 114 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2144_01.htm
URL 115 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2153_01.htm
URL 116 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2343_00.htm
URL 117 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2459_01.htm
URL 118 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2669_01.htm
URL 119 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2669_01.htm
URL 120 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2669_01.htm
URL 121 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2732_01.htm
URL 122 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2790_01.htm
URL 123 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2992_00.htm
URL 124 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0305_02.htm
URL 125 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0497_01.htm
URL 126 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0586_02.htm
URL 127 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0675_02.htm
URL 128 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0785_01.htm
URL 129 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0847_01.htm
URL 130 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0888_04.htm
URL 131 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0911_02.htm
URL 132 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0960_02.htm
URL 133 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1039_01.htm
URL 134 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1039_02.htm
URL 135 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1089_01.htm
URL 136 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1165_01.htm
URL 137 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1338_01.htm
URL 138 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1405_01.htm
URL 139 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2064_00.htm
URL 140 http://www.psp.cz/eknih/1918ns/ps/tisky/T2250_00.htm
URL 141 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t0227_00.htm
URL 142 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1105_00.htm
URL 143 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1871_00.htm

URL 144 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2458_00.htm
URL 145 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2573_00.htm
URL 146 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2646_00.htm
URL 147 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2808_00.htm
URL 148 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t2891_00.htm
URL 149 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/T3879_00.htm
URL 150 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4824_02.htm
URL 151 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t4840_00.htm
URL 152 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5216_00.htm
URL 153 http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5246_01.htm
URL 154 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0351_01.htm
URL 155 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0285_02.htm
URL 156 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0622_01.htm
URL 157 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0712_00.htm
URL 158 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t0760_00.htm
URL 159 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1205_02.htm
URL 160 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1498_00.htm
URL 161 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1767_02.htm
URL 162 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1815_01.htm
URL 163 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t1939_00.htm
URL 164 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2032_00.htm
URL 165 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2048_02.htm
URL 166 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2181_01.htm
URL 167 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2204_00.htm
URL 168 http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/tisky/t2278_01.htm
URL 169 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0014_01.htm
URL 170 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0209_02.htm
URL 171 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0209_03.htm
URL 172 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0338_00.htm
URL 173 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0386_01.htm
URL 174 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0386_02.htm
URL 175 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0402_02.htm
URL 176 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0488_01.htm

URL 177 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0747_01.htm
URL 178 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0822_01.htm
URL 179 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0844_02.htm
URL 180 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t0938_01.htm
URL 181 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1045_03.htm
URL 182 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1210_01.htm
URL 183 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1422_01.htm
URL 184 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1483_02.htm
URL 185 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1507_00.htm
URL 186 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1668_02.htm
URL 187 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1693_02.htm
URL 188 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1695_00.htm
URL 189 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1797_02.htm
URL 190 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1878_02.htm
URL 191 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1878_02.htm
URL 192 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1878_02.htm
URL 193 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1878_02.htm
URL 194 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1927_00.htm
URL 195 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1956_01.htm
URL 196 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t1956_01.htm
URL 197 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2204_01.htm
URL 198 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2523_02.htm
URL 199 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2799_02.htm
URL 200 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2826_02.htm
URL 201 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2846_01.htm
URL 202 http://www.psp.cz/eknih/1929ns/ps/tisky/t2846_02.htm
URL 203 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0141_01.htm
URL 204 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0147_01.htm
URL 205 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0296_01.htm
URL 206 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0296_01.htm
URL 207 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0296_02.htm
URL 208 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0305_02.htm
URL 209 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0330_01.htm

URL 210 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0330_02.htm
URL 211 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0395_01.htm
URL 212 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0422_02.htm
URL 213 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0424_03.htm
URL 214 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0566_01.htm
URL 215 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0619_01.htm
URL 216 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0683_02.htm
URL 217 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0766_01.htm
URL 218 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0769_01.htm
URL 219 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0771_01.htm
URL 220 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0804_04.htm
URL 221 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0827_01.htm
URL 222 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0858_01.htm
URL 223 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0858_01.htm
URL 224 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0861_02.htm
URL 225 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0864_01.htm
URL 226 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t0874_01.htm
URL 227 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1216_03.htm
URL 228 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1292_02.htm
URL 229 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1324_01.htm
URL 230 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1330_02.htm
URL 231 http://www.psp.cz/eknih/1935ns/ps/tisky/t1347_02.htm
URL 232 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0300_00.htm
URL 233 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0380_00.htm
URL 234 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0592_00.htm
URL 235 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0763_00.htm
URL 236 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0898_00.htm
URL 237 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0910_00.htm
URL 238 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t0911_00.htm
URL 239 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1123_00.htm
URL 240 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1309_00.htm
URL 241 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1374_00.htm
URL 242 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1452_00.htm

URL 243 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1774_00.htm
URL 244 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1781_00.htm
URL 245 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1959_00.htm
URL 246 <http://www.psp.cz/eknih/1993ps/stenprot/032schuz/s032033.htm#r5>
URL 247 <http://www.psp.cz/eknih/1996ps/stenprot/008schuz/s008064.htm>
URL 248 <http://www.psp.cz/eknih/1996ps/tisky/t043400.htm>
URL 249 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/017schuz/s017138.htm>
URL 250 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/017schuz/s017323.htm>
URL 251 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/017schuz/s017505.htm#r6>
URL 252 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/029schuz/s029123.htm>
URL 253 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/034schuz/s034123.htm>
URL 254 <http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/047schuz/s047127.htm>
URL 255 <http://www.psp.cz/eknih/2002ps/stenprot/018schuz/s018123.htm>
URL 256 <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=455&CT1=0>
URL 257 <http://www.psp.cz/eknih/2002ps/stenprot/020schuz/s020106.htm>
URL 258 <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=608&CT1=0>
URL 259 <http://www.psp.cz/eknih/2002ps/stenprot/033schuz/s033110.htm>
URL 260 <http://www.psp.cz/eknih/2002ps/stenprot/041schuz/s041115.htm>
URL 261 <http://www.psp.cz/eknih/2002ps/stenprot/042schuz/s042111.htm>
URL 262 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/011schuz/s011209.htm>
URL 263 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/022schuz/s022099.htm>
URL 264 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/027schuz/s027107.htm>
URL 265 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/027schuz/s027108.htm>
URL 266 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/032schuz/s032207.htm>
URL 267 <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=5&CT=610&CT1=0>
URL 268 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/048schuz/s048232.htm>
URL 269 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/059schuz/s059228.htm>
URL 270 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/060schuz/s060102.htm>
URL 271 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/060schuz/s060101.htm>
URL 272 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/060schuz/s060102.htm>
URL 273 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/066schuz/s066110.htm>
URL 274 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/066schuz/s066116.htm>
URL 275 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/067schuz/s067098.htm>

URL 276 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/067schuz/s067102.htm>
URL 277 <http://www.psp.cz/eknih/2006ps/stenprot/067schuz/s067263.htm>
URL 278 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/036schuz/s036104.htm>
URL 279 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/038schuz/s038057.htm>
URL 280 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/040schuz/s040121.htm>
URL 281 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/040schuz/s040239.htm>
URL 282 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/045schuz/s045085.htm>
URL 283 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/045schuz/s045090.htm>
URL 284 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/047schuz/s047092.htm>
URL 285 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/047schuz/s047104.htm>
URL 286 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/052schuz/s052094.htm>
URL 287 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053056.htm>
URL 288 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053067.htm>
URL 289 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053193.htm>
URL 290 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053195.htm>
URL 291 <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/053schuz/s053195.htm>
URL 292 http://www.psp.cz/eknih/1993ps/tisky/t1613_00.htm

12. Seznam příloh

Příloha č. 1: Národní shromáždění československé 1918 – 1920	98
Příloha č. 2: Národní shromáždění republiky Československé 1920 – 1925	108
Příloha č. 3: Národní shromáždění republiky Československé 1925 – 1929, PS	139
Příloha č. 4: Národní shromáždění republiky Československé 1929 – 1935, PS	158
Příloha č. 5: Národní shromáždění republiky Československé 1935 – 1938, PS	185
Příloha č. 6: Slovensko a Podkarpatská Rus	194
Příloha č. 7: Parlament České republiky 1993 – 1996, PS	240
Příloha č. 8: Parlament České republiky 1996 - 1998, PS	249
Příloha č. 9: Parlament České republiky 1998 – 2002, PS	251
Příloha č. 10: Parlament České republiky 2002 – 2006, PS	255
Příloha č. 11 Parlament České republiky 2006 – 2010, PS	260
Příloha č. 12 Parlament České republiky 2010 – 2013, PS	270

Příloha č. 1: Národní shromáždění československé 1918 – 1920

Revoluční národní shromáždění 14. 11. 1918 – 15. 4. 1920

Datum	Tisk č.	Dotaz poslanců (politická strana)
		Dotazovaný
26. 11. 1918	101	J. Svozil, (Č.S.) Ludvík Pik (Čsl. S. D.)
		Vláda
<p>Znárodnění a lidovění velkých statků, dolů, velikých domovních majetků a jmění.</p> <p>Zatímní obstavení velkostatků prohlášené Národním výborem bylo nedostatečné a postihovalo jednak jen statky deskové, jednak neznemožnilo vykořistění obstavených statků po dobu obstavení, poněvadž z vlastnictví latifundii vyrostly také jiné velké majetky. Proč nebyl vládou dosud podán návrh zákona o znárodnění a zlidovění velkých pozemkových majetků (URL 5).</p>		
31. 1. 1919	449	R. Mlčoch, Felix Časný, K. Dědic a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr pro zásobování lidu Dr. Vrbenský
<p>Předražování dříví veřejnými dražbami.</p> <p>Dosavadní způsob prodávání dříví v lesích veřejnou dražbou zavinilo neomezené zdražování dříví. O tom svědčil i případ v lese města Přerova, kde zájemci o palivové dříví ve snaze získat dřevo za každou cenu, kupovali dříví na místě v lese za vysoké ceny (bez dovozu za K 84 a odpadky a třísky, jinak bezcenné za K 40 za 1 m³). Dřevozpracujícím maloživnostníkům se navyšují provozní náklady, neboť cena dříví s dovozem je za K 120 až 130, oproti cenám před válkou za 8 – 12 K za 1 m³. Aby se takovému zvyšování cen dříví zabránilo, je nezbytné veřejné dražby na dřevo vůbec zakázat a dříví v lese prodávat za určitou, úředně stanovenou cenu (URL 6).</p>		

14. 3. 1919	619	Dr. E. Franke, J.V.Hrouda, Em. Špatný a soudruzi (Č.S.) Ministr zemědělství K. Prášek, Ministr vnitra Švehla
<p>Loupení obecních lesů na českém jihu a útisk chalupníků a domkařů starousedlími rolníky a obecními zastupitelstvy.</p> <p>Přicházejí zprávy o řádění starousedlých rolníků na českém jihu, zvláště v některých obcích a obecních lesích okresu Veselí nad Lužnicí (Horusicích, Bošilci, Žišově), Mazalov v okrese Třeboňském. Lesy v majetku obecním byly rozděleny do užívání starousedlých rolníků, kteří z obavy, že jejich majetek se stane v budoucnu základem poctivého obecního hospodaření, a ne jejich právoplatným vlastnictvím, hromadně a bez povolení kácení v nich stromy každého stáří. Po stížnostech místních chalupníků a domkařů nedbají úředních zákazů a dřevo bez potřeby hromadí na svých dvorech nebo je prodávají. Proti stěžovatelům vystupují starousedlíci v čele se starostou obce tím, že jsou starostou vydány zákazy k připouštění jejich dobytka obecními býky, plemennými vepři a obecním kovářům je zakazováno pracovat pro jejich hospodářství. Stížnosti byly podány u okresního hejtmanství v Třeboni, u okresního výboru, u lesních inspektorátů v Táboře a Budějovicích, u ministerstva vnitra, ode všech byly vydány zákazy dále kácet, sedláci se však zákazů nedbají (URL 7).</p>		
27. 5. 1919	1112	J. Vraný, Fr. Hybš., R. Beran a soudruzi (Agr.) Ministr zemědělství K. Prášek
<p>Nespravedlivý pronájem luk od velkostatku Brandýs n. L.</p> <p>V katastru obce Dřísy nejsou žádná luka. Tamní lid je odkázán najímat si luka od lesní správy v Brandýse n. L., velkostatku, který je nyní pod dozorem ministerstva zemědělství. Lesní správa doposud pronajímala luka větším podnikatelům, kteří je zase dávali do podnájmu maloroelníkům za větší obnos. Drobný lid se u lesní správy ucházel o přímý nájem, ale správa nedostála slovu (URL 8).</p>		

10. 6. 1919	1179	Ferd. Jirásek a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr zemědělství K. Prášek
<p>Řádění lesmistra Jindřicha Hradetzkého na nadačním panství v Třemošnici na Čáslavsku.</p> <p>Již za doby války vzbuzovalo vystupování a chování lesmistra Hradetzkého veřejné pohoršení mezi obyvatelstvem Třemošnice i širokého okolí a zdálo se, že po převratu tento pán své jednání bude mírnit. Nestalo se tak, naopak, lesmistr Hradetzky ohrožuje veřejný pořádek a klid. Plundrování majetku velkostatku pokračuje dále. Chceme v zájmu veřejného dobra, aby se konečně přikročilo k nestrannému vyšetřování úřední činnosti lesmistra Hradeckého v Třemošnici, šikanování dělníků, lesních zřizenců, hajných a úředníků. Na ministerstva byly již podány stížnosti o jeho úřední a mimoúřední činnosti. Snaha místních řadů i širší veřejnosti byla marná a lesmistr Hradetzky nejen, že byl ponechán na svém místě, byl dokonce povýšen za administrátora celého nadačního panství (URL 9).</p>		
24.6.1919	1236	Vlad. Hatlák, Vil. Votruba a soudruzi (D.)
		Ministr pro zásobování lidu
<p>O zásobování obyvatelstva dřívím.</p> <p>Živnostníci, dělníci a vůbec veškeré vrstvy lidové na Moravě dovolávají se na všech veřejných schůzích ochrany při zásobování a stanovení cen za palivové dříví. Tak z okresu boskovického, novoměstského, žďárského, velkomeziříčského, místeckého aj. jsou neustále stížnosti na to, že ceny dříví v panských lesích (na stojato) jsou tak vysoké a pro pracující lid nedostupné, že je zaplatit nemohou. Na veřejných schůzích se přednášejí resoluce. Nevyhoví-li se lidu a nebudou-li ceny dříví sníženy aspoň o 50%, že lidé půjdou sami do lesa, dříví si odeberou a zaplatí za 1 m³ dřeva 10 K (URL 10).</p>		

11.7.1919	1335	Fr. Zeminová, J. Svozil a soudruzi (Č.S.) Ministr zemědělství K. Prášek
<p>Otázka úpravy výslužného úřednictva velkostatků v republice československé.</p> <p>Prosba ministerstvu zemědělství, které převzalo pravomoc nad velkostatky, za úpravu neudržitelně nízkých platů výsluhových na velkostatech za desítky let ve službách na panstvích. Výsluhy se týkaly správců, hajných, nadhajných, lesmistrů, lesních, aj. (URL 11).</p>		
17. 7. 1919	1407	R.Mlčoch, B. Ecksteinová a soudruzi (Čsl. S. D.) Vláda republiky československé
<p>O kritických poměrech živnosti truhlářské.</p> <p>Živnost truhlářská a zejména výroba nábytku je ve velmi kritické situaci. V době války byly stavební práce podniků zastaveny, podniky se začaly zabývat výrobou nábytku, stejně tak jako truhláři vracující se z války. Z důvodu nedostatku a drahoty materiálu ocitl se tento obor výroby v mimořádně těžké krizi. Svědčí o tom skutečnost, že dřevo měkké stálo před válkou 50 K jeden metr, dnes stojí 250-300 K. Tvrdé dřevo, dub, stouplu z 250 K na 650 až 700 K a zvýšila se cena ostatního materiálu. Cena dýhy, nejdůležitějšího materiálu při výrobě nábytku, stoupla ze 60 h na 13 K, tedy o 2500%. Ale i dovoz materiálu byl ztížen vysokým clem a zdražením dopravy, takže vídeňské nábytkové firmy mohou konkurovat lacinějšími hotovými výrobky nábytku. Velikou drahotu dřeva způsobují banky, které skoupily téměř všechno dřevo a obchod s tímto si téměř zmonopolizovaly. Dřevo prvotřídní jakosti ve velkém množství se vyváží do ciziny, nebo se dodává velkokapitalistickým firmám, přičemž malý a střední výrobce musí draze kupovat dřevo podřadné. Náprava je možná, pokud se vláda zasadí o snížení cen dřeva, o usnadnění dovozu materiálů potřebných pro výrobu nábytku a rychlé navázání obchodních styků, zejména s Francií, Anglií a Amerikou, aby se tyto materiály nemusely kupovat vesměs ve Vídni, o zrušení cel a snížení dopravní sazby, zákaz dovozu hotového nábytku z ciziny, aby veškeré veřejné</p>		

dodávky nábytku byly zadávány domácím a též menším výrobcům (URL 12).		
18. 9. 1919	1572	Fr. Biňovec, L. Pik a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr zemědělství p. Prášek
<p>O maření pozemkové reformy prodejem jednotlivých částí zabraných velkostatků.</p> <p>Zákonem ze dne 16. dubna 1919, sb. z. a n. č. 215 o zabrání velkého majetku pozemkového je zahájeno veliké dílo pozemkové reformy v republice československé. Úpravou pozemkového vlastnictví se rozumí odnětí velkého majetku pozemkového z rukou dosavadních kapitalistických držitelů a jeho zpřístupnění pracujícímu lidu venkovskému v takové formě, jak to vyžadují životní zájmy všeho obyvatelstva a státu. Pružnost hospodářského života nedovoluje, aby byl vydán striktní zákaz jakéhokoliv zcizení a změny zabraného majetku. Na druhé straně je třeba opatření, aby tento majetek nevymkl se záboru různými machinacemi. Pro zcizení, pronájem zabraného majetku a jeho dělení je třeba úředního souhlasu. Přes tato opatření dějí se pokusy, aby zákon záborový byl zbaven účinnosti. Velkostatkáři uzavírají kupní smlouvy, jimiž drobí svůj majetek, a snaží se takto udržet dosavadní soustavu, která zákonem má být odstraněna. Docházejí zprávy z různých velkostatků, takže tu nejde o ojedinělé případy, nýbrž o hromadné a přímo soustavné pokusy o zmar pozemkové reformy (URL 13).</p>		
7. 10. 1919	1712	Dr. Josef Kubíček a soudruzi (Agr).
		ministerský předseda Tusar, ministr zemědělství K. Prášek
<p>Proč vrchní správa býv. císařských velkostatků ve Smiřicích aj. nevyhoví žádostem bezzemků, domkařů, rolníků a živnostníků o prozatímní pronájem pozemků a luk?</p> <p>Záborový zákon vyvolal domněnku, že v brzké době se bezzemci, domkaři, rolníci a živnostníci dočkají přidělu půdy a přímo samozřejmým se zdálo, že se tak stane nejdříve na velkostatech, zabraných členům bývalého rodu habsburského. Lid je zklamán, neboť zatím nebylo vyhověno těm, kdo o pozemky žádali. Nemají přesvědčivý důkaz, že republika</p>		

s reformou půdy již započala (URL 14).		
18. 12. 1919	2073	J. Srnec, Vlad. Drobný, J. Kopeček a soudruzi (Č. S.)
		Ministr vnitra
<p>Dotaz o povolování kácení dříví starousedlíkům v obecních lesích na rok 1919.</p> <p>Zákonem o statku obecním zastaveno bylo konečně skoro padesátileté užívání obecního majetku starousedlíky, které oprávněně způsobovalo po venkově tolik zlé krve mezi chudšími občany. Hospodaření starousedlíků v obecních lesích bylo vždy špatné, katastrofálních rozměrů dosáhlo vsak v prvních měsících letošního roku, kdy byly podány interpelace o ničení obecních lesů starousedlíky v jižních Čechách a jednáno o tom také v ministerské radě. Zemská správa politická v Praze rozeslala všem okresním správám politickým oběžník, v němž se zmocňují politické úřady udělovat svolení pro rok 1919 k tomu, aby starousedlíci směli kácet dříví v lesích obecního statku v rozsahu dle hospodářských plánů. Toto nařízení způsobí po venkově všeobecné pobouření a výsledkem bude, že v obecních lesích bude kácet každý a v lesním hospodaření obcí nastane úplná anarchie (URL 15).</p>		
17. 12. 1919	2074	J. Veselý, dr. Fr. Lukavský a soudruzi (D)
		Minister. předseda, ministr zemědělství, vnitra a ministr pro zásobování lidu
<p>Dotaz o povolování kácení obecních lesů starousedlíky (rustikalisty).</p> <p>Podle oběžníku, zasláno všem okresním polit. správám, nařizuje se jim, aby všude tam, kde o to starousedlíci požádají, bylo starousedlíkům povoleno, v obvyklé výměře vykácet si pro spotřebu jejich obecní les, který podle zákona ze dne 17. července 1919 stal se právem obecním jměním. Dosah tohoto nařízení je dalekosáhlý a způsobilo rozhořčení lidu. Proč dříve jmenovaným nařízením dává se určité třídě občanů v obci přes jasné znění zákona právo na užitky z obecního majetku, zatím co ostatní vrstvy občanů jsou z tohoto práva vyloučeny, přestože zákon o úpravě obecního statku přijatý v Národním shromáždění tento</p>		

způsob vylučuje? (URL 16).		
6. 1. 1920	2128	L. Pik, Johanis, Bechyně a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr vnitra
<p>Dotaz v záležitosti výnosu zemské politické správy o obecním statku.</p> <p>Dne 4. ledna 1920 se konala v Plzni konference obecních starostů a delegátů domkářských a maloroľnických sdružení z okresů plzeňského, blovického a přeštického, která přijala jednomyslně resoluci proti výnosu zemské politické správy ze dne 10. prosince 1919, jímž dostalo se zmocnění úřadům, že mohou v roce 1919 udílet svolení, aby starousedlí směli v roce 1919 kácet dříví v lesích obecního statku a že bylo odvoláno dřívější povolení ke kácení v lesích těch, které bylo obcím zásobovacím plánem uděleno. Výnos zemské politické správy, opírající se o výnos ministerstva vnitra, odporuje zákonu ze dne 17. července 1919 sb. zák. a nař. č. 421, kterým obecní statek ode dne účinnosti zákona stal se kmenovým jměním obecním. Od toho okamžiku přešly užitky z lesů býv. obecního statku na obec. Zákon výslovně stanovil, že jen sklizeň z oseté orné půdy a luk za r. 1919 patří starousedlým, nikoli však kácení lesních dílů. Ministerstvo vnitra podlehló nátlaku starousedlých a dalo nesprávný výklad zákonu ze dne 17. července 1919 (URL 17).</p>		
9. 1. 1920	2140	Dr. F. Soukup a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr zemědělství K. Prášek
<p>Prováděné parcelace a prodeje Lichtenštejnských lesů panství Ouřiněvského v Klanovicích.</p> <p>Ve vložce čís. 265 zemských desek je zapsáno panství Ouřiněves jako vlastnictví Jana knížete z Lichtenšteinu na základě listiny úřadu nejvyššího dvorského maršálka byly 7.února 1901 z knihovní vložky zemských desek odepsány lesy tzv. Jirenské v ohromné výměře, ležící v katastrální obci Kolodějské a podle usnesení okresního soudu v Říčanech jako vlastnictví téhož knížete byly zapsány do knihovní vložky katastrální obce Kolodějské</p>		

v pozemkových knihách okresního soudu v Říčanech. Přestože tyto lesní plochy byly zapsány do pozemkové knihy okresu říčanského jako neplodná půda, nepřestaly být ve skutečnosti nikdy součástí deskového statku Ouříněvského, podle něhož hospodářskou a lesní správou až do dnešního dne se stále nalézají. Kupující jednotlivci získali tyto plochy jenom za účelem, aby spekulovali s lesními pozemky a cenou dříví! (URL 18).

14. 1. 1920	2167	Václ. Johanis a soudruzi (Čsl. S. D.)
		Ministr vnitra

O poškozování obecního statku v okrese hořovickém.

Zákonem ze dne 17. července 1919 č. 421 Sb. z. a n. prohlášen s výhradou v §§ 3. a 4. uvedenou, obecní statek za kmenové jmění obce a zrušena veškerá práva starousedlíků k obecnímu statku. Zákonem je zakázáno kácet dříví v obecních lesích, pouze výjimečně mohou nadřízení úřady svolit k žádosti obce o kácení, zejména z důvodu zásobování obyvatelstva dřívím. V zastupitelském okrese hořovickém, kde v některých obcích jsou lesy a louky předmětem obecního statku, je porušován okresní politickou správou v Hořovicích zákon (URL 19).

27. 1. 1919	2297	Dr. Jar. Budínský a soudruzi (D)
		Ministr zemědělství, ministr financí

O hospodaření na panství Salmově v Rájci na Moravě.

Salmovo panství v Rájci spravuje jeho nevlastní otec a jeho žena, matka Salmova, oba příslušníci rakouští, jejichž pobyt zde se zakládá na pasu pro Mariánské Lázně. Oba jsou nepřáteli Čechů a republiky, a podle toho panství spravují. Dosazují na vůdčí místa cizí příslušníky, Němce a Maďary. Mimo to se hospodaří na panství podle došlých informací ke škodě republiky. Též osev a hospodaření na panství Jedovnice aj. se děje způsobem nápadným. Jsou ochotni ministři dát provést revizi Salmova panství a výsledek oznámit Národnímu shromáždění? Je ochoten ministr zemědělství v případě potřeby zavést vnucenou

správu na tomto panství? (URL 20).		
27. 1. 1920	2457	F. Petrovický a soudruzi (D)
		Ministr zemědělství, ministr obchodu
<p>O odpírání užitkového dříví řemeslníkům, dřevo zpracovávajícím některými lesními správami.</p> <p>Lesní správa panství ve Smiřicích odmítla prodat užitkové dříví z paseky kolářským mistrům v Josefově a Jaroměři. Odůvodňovala své zamítací stanovisko tím, že lesní paseka je v obvodu jiného politického okresu, než-li jsou kupci. Lesní správa p. Nostitze v Měšicích odmítá také prodat užitkové dříví dřevozpracujícím řemeslníkům. Je mnoho případů, kdy jsou dlouholetí odběratelé užitkového dříví vylučováni z jeho nákupu a je dávana přednost poptávce ve velkém rozsahu. Bylo by spravedlivé, kdyby i malým, hospodářsky slabším bylo vyhověno (URL 21).</p>		
20. 2. 1920	2464	J. Srnec, Vl. Drobný, J. Slaviček a soudr. (Č.S.)
		Ministr zemědělství
<p>Zvýšení cen palivového dříví správou statků arcibiskupských.</p> <p>Lesní správa arcibiskupských statků sdělila městské radě v Týně n./Vlt., že 1. února 1920 zvyšuje ceny palivového dříví v lese a to dříví polenové z 28 K na 40 K za jeden metr a kuláče ze 24 K na 32 K za metr, ačkoliv se výrobní náklady nijak nezvýšily, poněvadž dělníci lesní pracují za odpadkové dříví, jako v dobách předválečných. Toto nepoměrné zvýšení cen palivového dříví vyvolává mezi lidem neklid, neboť nemajetné vrstvy lidu nemohou za těchto poměrů dříví koupit a tyto při nepatrných přidělech uhlí nemají mnohdy čím topit (URL 22).</p>		
16. 3. 1920	2710	Al. Konečný a spol. (Č. S.)
		Ministr vnitra

O protizákonném kácení stromů na obecních pastvinách V Telnici u Brna.

Na základě zákona ze dne 17. července 1919 o zrušení obecního statku usneslo se obecní zastupitelstvo obce Telnice, pol. okres Brno-venkov, že žádný občan nesmí na obecních pastvinách kácet nebo sekát dříví, a starosta obce nechal vyhlásit zákaz. Přesto starousedlíci obce Telnice na obecních pastvinách všechny vrby vykáceli a způsobili tak obci velkou škodu. Aby se předešlo zničení obecního majetku, odebral se starosta obce na okresní politickou správu v Brně a žádal přednostu o okamžité zakročení, což se však neučinilo. Tak se stromoví kácí a pustoší dále (URL 23).

6. 4. 1920	2756	Otm. Hrejsa a soudruzi (A.)
		Ministr veřejných prací, ministr zemědělství, ministr vnitra

O příčině znovuzřízení staveb, povodní r. 1919 zničených.

Správa státní povodňové akce v Uher. Hradišti má postavit červencovou povodní r. 1919 zničené objekty v 36 obcích v povodí řeky Olšavy, Brumovky a Dřevnice. K těmto stavbám bude třeba stavebního dřeva a řeziva. Přestože dotčené obce leží většinou poblíž na lesy bohatých krajín, vážne stavba naprostým nedostatkem dřeva, zejména řeziva. Přitom existuje v povodní postižené krajině parní pila velkostatku Dreherova, najatá německo-židovskou firmou »Akciovou společností pro průmysl dřevařský ve Vídni«, která vyváží denně 5-8 vagonů řeziva do Itálie, ale zdráhá se dodávat řezivo pro postižené povodní (URL 24).

Příloha č. 2: Národní shromáždění republiky Československé 1920 – 1925, PS

I. volební období, Poslanecká sněmovna 26. 5. 1920 – 16. 10. 1925

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
2. 6. 1920	84	Fr. Petrovický, V. Veverka a soudruzi (ND)
		Ministr zemědělství a obchodu
<p>O nedostatečném prodeji dříví živnostem je zpracujícím.</p> <p>Živnosti kolářské, truhlářské, bednářské, soustružnické a jiné dřevo zpracující trpí ohromným nedostatkem této suroviny, neboť lesní správy odpírají koupi dříví těmto drobným živnostníkům. Dávají přednost kupcům ve velkém, kteří dříví takto získané za velmi zvýšené ceny vyvázejí do ciziny, nebo v tuzemsku prodávají za přemrštěné ceny. Hospodářství se dřívím v naší republice je katastrofální. Ministr pro zahraniční obchod poukázal na ceny dříví, které z 250 Kč za m³ vystoupily dnes už na 800 Kč a prohlásil toto za zločin. Nutností je přísná kontrola výnosu dříví a stanovení přidělu dříví z lesních pasek přednostně živnostníkům dřevozpracujícím za přiměřené ceny (URL 25).</p>		
15. 6. 1920	136	Jos. Sajdl, Jan Slavíček, Rud. Laube, Dr. Uhlíř a spol. (ČS)
		Ministr financí
<p>O přidělu cukru, pro výrobu šťáv a nápojů z plodin lesních</p> <p>Z rozhodnutí cukerní komise byl obmezen - či lépe - úplně zastaven, přiděl cukru k výrobě ovocných šťáv a vín a to i pro výrobu z lesních plodin (malin, ostružin a borůvek). Tím by byly značně poškozeni jak výrobci, tak chudý lid horských oblastí, odkázaný téměř jedině na příjem ze sbírání lesních plodů a odkupem těchto plodů výrobci šťáv (URL 26).</p>		

16. 6. 1920	140	V. Vávra, Fr. Horák a spol. (Ž) Ministr veřejných prací
<p>Interpelace o nedostatečné zásobování uhlí, dřívím a svítivem mistrů pekařských, krejčích a živnostníků vůbec.</p> <p>Živnosti dožadující se nápravy, utrpěly během války a trpí dnes obhospodařováním všech produktů státem k provozování živnosti potřebných a k tomu ještě nepřidělováním nutného paliva a svítiva. Okresní a obecní rozdělovny nekonají v mnoha případech nestranně (URL 27).</p>		
18. 6. 1920	247	D. Leibl, J. Schweichhart, dr. O. Hahn, S. Taub a soudruzi (NSD) Vláda
<p>O postavení Pozemkového úřadu při provádění § 63. zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 sb. z. a n. o přidělování půdy do zatímního drobného pachtu.</p> <p>Příslušná nařízení Pozemkového úřadu překypují rozpory i nejasnostmi a poskytují libovůli byrokratických okresních správ rozsáhlé pole působnosti. Ve výnosu Pozemkového úřadu ze dne 10. února se výslovně říká, že drobní zemědělci, domkáři, drobní řemeslníci, lesní a zemědělská zřízení, bezzemkové, legionáři atd. mají oprávněný nárok a to s výhradou, že mají nutné zemědělské provozovací prostředky a mohou prokázat zemědělské odborné znalosti (URL 28).</p>		
9. 6. 1920	265	Dr. Brunar. Dr. Schollich, F. Matzner a soudruzi (NN) Ministr zemědělství
<p>Interpelace ve věci státního hospodaření na velkostatkách.</p> <p>Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a nařízení ze dne 18. června 1919, č. 341 Sb. z. a n. byla řada velkostatků, které podle zákona ze 17. února 1920,</p>		

č. 118 Sb. z. a n. zůstaly nedotčeny, dána pod vnučenou správu. Správcové, kteří podle zákona mají ve svém úřadu provádět jenom kontrolu hospodářství, chovají se při správě a hospodaření na dotyčném velkostatku tak, jako by byl už vyvlastněn, popřípadě byl majetkem správce. Mnozí vnučení správci připravují i počesťování čistě něm. krajin, jak je tomu např. u panství Johannisberku u Javorníka ve Slezsku, patřící vratislavskému biskupství. Tataž vnučená správa poškodila také těžce průmysl v severozápadním Slezsku, zabývající se zpracováním dříví, uzavírala s cizími firmami smlouvy o kácení lesů a prodeji dříví a nepřihlížela k dosud platnému klíči pro přidělování dříví jednotlivým pilám, odedávna existujícím v severozápadním Slezsku. Vnučená správa svěřila však také v jednotlivých revírech veškerou výrobu palivového dříví jednotlivým velkým firmám a znemožnila tím domácím obyvatelstvu zásobit se palivovým dřívím. Podobně je tomu u vnučené správy panství Ondřejovic, kde následkem silného kácení za války se nyní téměř neporáží, a dříví nestačí ani samotným majitelům panství, nemluvě ještě o uhrazení nákladu na vnučenou správu. Vnučené správy jsou nepotřebné a působí jen zbytečná vydání (URL 29).

6. 7. 1920	343	Wolfg. Zierhut a soudruzi (NA)
		Ministr zemědělství

Interpelace týkající se opatření proti ohrožení lesů mniškou.

Na Šumavě řadí mniška na mnoha místech tak, že celé lesy jsou dohola ožrány a propadají zkáze. Obzvláště v obci Volmavě, v okrese domažlickém, ožrala mniška les na výměře 43 ha dohola. Mniška objevila se v těchto lesích již v roce 1916 a přes toto zjištění nepodniklo město Domažlice, jemuž les náleží, dodnes nic proti tomu. Teprve nyní, když je les ožrán, jediný muž sbírá pupy. Tak samozřejmě nebude nebezpečí odstraněno; je nutno zakročit proti nebezpečnému rozšiřování mnišek rozhodnými a dalekosáhlými odbornými opatřeními, jinak by byly ohroženy také lesy sousední. Mniška na Šumavě pustoší a je tomu třeba čelit účinnými a rychlými opatřeními (URL 30).

21. 6. 1920	355	H. Simm a soudruzi (NND) Ministr veřejných prací
<p>Naléhavá interpelace o regulaci Bílé Desné.</p> <p>Obec Desná, politický okres Jablonec n. N., byla r. 1916 hrozně postižena příkvapivším neštěstím (průlomem údolní přehrad) a pomocná opatření jsou tu i nadále naléhavě nutná. Ministerstvo veřejných prací, aby vyhovělo prosbě ústně tlumočené deputací obce Desné, zahájilo ještě na podzim r. 1919 regulační práce na Bílé Desné v územích, postižených katastrofálním průlomem údolní přehrad r. 1916. To podnítilo naději, že se bude v pracích přiměřeně pokračovat, jakmile nastane příznivá roční doba 1920. Ale počet dělníků byl silně zmenšen. Má-li být zachováno, čeho bylo doposud dosaženo a údolí ušetřeno dalších škod a mají-li být dosud prostavěné peníze účelně uloženy, je bezpodmínečně nutné, aby nyní, kdy řečiště je vyklizeno na nejhorších místech, poloha dna řeky byla zabezpečena pevnými prahy (URL 31).</p>		
8. 7. 1920	414	dr. Lukavský, dr. Rašín, dr. Hajn a soudr. (ND) Ministerský předseda, ministr sociální péče, veřejných prací a ministr vnitra
<p>Interpelace o katastrofální situaci stavebních živností.</p> <p>Stavební krize nabývá tak nebezpečného rozsahu a vážně ohrožuje existenci tisíců stavebních živnostníků. Vláda se nestará, aby bylo docíleno zlevnění stavebních hmot. Nečinně přihlíží k tomu, že se obchoduje se stavebními hmotami s nesolidními obchodníky. Zdražování způsobuje také vývoz stavebních hmot do ciziny. Přestože náš stát má velké bohatství dřeva, naše živnosti dřevo obrábějící nemohou tuto nezbytnou surovinu buď vůbec dostat, nebo jen za lichvářské ceny od různých zprostředkovatelů. Vláda je povinna co nejdříve zregulovat obchod dřívím tak, aby se živnostníkům dostalo náležitého přídělů dříví za ceny pevně stanovené. Setkáváme se s tím, že zákony nemají účinek na lichvu se stavebními hmotami a potřebami. Hospodářské ústředny hospodařící</p>		

stavebními potřebami nepodporují stavební živnosti, ale poškozují je (URL 32).		
18. 7. 1920	417	K. Kostka, dr. Kafka a soudruzi (NDSS)
		Vláda, ministr pro zahraniční obchod
<p>Interpelace o vývozu dříví.</p> <p>Nařízením ze dne 11. března 1920, č. 213 byla československé dřevařské komisi udělena plná moc bez zákonného podkladu, podle které je dřevařská komise oprávněna stanovit si podle tohoto nařízení vývozní dávku ve výši daně bez součinnosti parlamentu. Kompetencí, danou dřevařské komisi a jejím jednáním se znemožňuje obchod v tomto odvětví. Komise stanovila dávku, kterou vývozce má odvést státu, 25 % hrubého obnosu faktury. Za dnešního stavu valuty a exportní ceny stanovené komisí, není vývozce vůbec s to, aby vyvážel kulatinu a řezivo, měl-li by se zavázat, že odvede státu 25 % z kupní ceny. Bohužel ale komisí stanovené minimální ceny jsou zároveň nejvyššími cenami, které cizina povoluje prodavačům v Československu. Zákonně neoprávněnými opatřeními dřevařské komise se nejen těžce poškozují tuzemský vývoz dříví. Hromadí se vagony všude připravené k odeslání. Stát sám se připravuje o miliony v cizí valuté (URL 33).</p>		
4.11. 1920	665	Albín Chalupa, Fr. Biňovec, A. Černý a soudruzi (ČSD)
		Ministr vnitra
<p>Interpelace ve věci velké stávky na panství Křivoklátském patřící bývalému knížeti Fürstenbergovi, nyní pod vnucenou správou pozemkového úřadu.</p> <p>Nucený správce panství nemá potřebnou autoritu proti klíce Fürstenbergově a hlavně proti úředníku p. Šneiberkovi, který si dal za úkol odstranit dělnické důvěrníky. Před měsícem po velkém šikanování byl propuštěn důvěrník na dvoře Amalie z důvodu, že měl odvahu podat stížnost k pozemkovému úřadu na špatné hospodaření, které se po vyšetření prokázalo. Po oznámení propuštění, intervenoval v této věci</p>		

interpelant jménem československého svazu zemědělského a lesních dělníků v Praze, a bylo přislíbeno, že důvěrník bude ponechán. Fürstenberský úředník prohlásil, že se rozkazu nepodvolí, což si mohl dovolit proto, že v čele Pozemkového výboru stojí Dr. Viškovský, který nejenom nerespektuje zákony o pozemkové reformě, ale sám v područí Fürstenberském, neboť si vyžádal pro sebe ponechání honitby na Křivoklátsku a tudíž trpí a schvaluje zvlí úředníků Fürstenbergových a vše podporuje (URL 34).

4. 12. 1920	982	F. Staněk, F. Molík, D. Nejezchleb-Marcha, S. Vacula a soudruzi (A)
		Vláda

Interpelace o zásobování obyvatelstva na Moravě palivem.

Jednotlivé okresní správy politické na Moravě vydaly se zřetelem k výnosu zemské správy politické ze dne 27. října 1920 výnosy všem lesním správám. Ve smyslu zákona o prozatímní ochraně lesů ze dne 17. prosince 1918, čís. 82 Sb. z. a n. a ministerského nařízení ze dne 3. prosince 1918, čís. 69 Sb. zák. a nař. zásobování obyvatelstva palivovým dřívím na Moravě se provede se v období 1920—1921 podle následujících směrnic, které obsahují celou řadu úprav - např.: Normální roční těžba dříví nesmí být větší než normální roční přírůstek dřevní hmoty, opak byl by spojený s pustošením lesů. Následkem této zásady stačí normální roční těžba palivového dříví na Moravě pouze na podpal; skoro 3/4 skromné a šetrné spotřeby paliva musí se však hradit uhlím, jak již bylo zvykem před válkou. Podrobný rozvrh těžby palivového dříví na jednotlivé obce provedou příslušné okresní lesní inspekce, podle něhož lesní správa předá na žádost každé obce jejím zástupcům v lese celé vypočítané množství dříví. Další rozdělení tohoto dříví na obyvatele a úřady není již povinností lesní správy, nýbrž obecní hospodářské rady v zastoupení představenstva obce, která ručí za spravedlivé rozdělení dříví (URL 35).

30.11. 1920	1057	Frant. Petrovický a soudruzi (ND)
		Ministr zemědělství, obchodu a veřej. prací
<p>Interpelace o chystané nové úpravě hospodaření dřívím na úkor užitkového dříví, zpracovávaného živnostníky i průmyslově.</p> <p>Podle dosud provozované praxe se vyrábí kolem 20% palivového dříví při kácení v lesích. Nyní má být zmíněné procento zvýšeno o 100%, přestože se nedostává u nás dříví užitkového. Tímto nařízením se nepodpoří ani stavební ruch. Jsou velké stížnosti, že je nedostatek užitkového dříví, že se odpírá středním a malým živnostem (např. tesařským mistrům, kolářům, truhlářům aj.) při nákupu na pasekách a že s ním spekulují lesní správy, počínají si na mnohých místech libovolně. A nyní zvětšením výroby palivového dříví o 100 % ještě se zmenší již dnes nevyhovující množství užitkového dříví. Konají se veřejné dražby dříví na pasekách, což je způsob prodeje pro hospodářsky slabé zákeřný. Těmi jsou většinou živnostníci dřevozpracující, jimž se stává jak dřevní surovina, tak její cena vylíčenými způsoby nepřipustná (URL 36).</p>		
21. 1. 1921	1331	J. Dubický, Boh. Bradáč a soudruzi (A)
		Vláda
<p>Interpelace, aby v důsledcích nařízení ministerstva vnitra býv. Rakouska ze dne 26. června 1849 a se zřetelem na předpisy obsažené v zákoně ze dne 7. září r. 1848 a císař. patentu ze dne 4. března 1849 zabrala tak zvané dominikální pozemky na Vysocku a Jilemnicku atd. a přiřkla je bez náhrady oprávněným nabyvatelům.</p> <p>Při vyvázání selských pozemků v r. 1848 a 1849 bylo zapomenuto na zastrčené horské osady, jichž chudí obyvatelé měli nárok na osvobození z pout panství Harrachova v Jilemnici. Panství mu bylo darováno po 30tileté válce jeho švagrem Waldštýnem. Ve všech obcích vznikl na tomto panství značný počet zemědělských osídlení. Osadníci ti nebyli jen dřevorubci v panských lesích, ale i drobní zemědělci, kteří užívali pozemků vrchnosti za dávky, jaké platili i ostatní poddaní sedláci v Čechách, kteří byli politicky</p>		

i hospodářsky osvobození již v r. 1848. Po staletí platili malou činží vrchnosti, která nikdy až do r. 1848 nebyla zvýšena, volně prodávali i převáděli své domy s výše uvedenými panskými pozemky, které byly jim připsány v knihách pozemkových pod jejich parc. číslly, aniž si žádali svolení od vrchnosti. Vrchnost sama považovala pozemky za vyvázané, chyba byla jen v tom, že osvobození nebylo provedeno i formálně, což bylo zaviněno jen nevědomostí horského lidu, zaostalého a důvěřujícího vrchnosti (URL 37).

28. 1. 1921	1374	R. Bergman, Fr. Mašek, Fr. Zavřel a soudruzi (ND)
		Vláda

Interpelace o opatření, jaké míní učinit, aby se zabezpečila existence úředníků a zřízenců na zabraných velkostatkách, kteří parcelací velkostatků přijdou o existenci.

Když se položily právní základy k nové úpravě pozemkového majetku, přichází naše pozemková reforma do nového stadia, kde půjde o spravedlivější a rovnoměrnější rozdělení zemědělské půdy. Parcelování velkých pozemkových komplexů až do výměry 150 ha zemědělské půdy nebo 250 ha půdy vůbec zasáhne pronikavě do života těch, kdo na zabraných velkostatkách pracují. O zabezpečení zaměstnanců na zabraném a přejímaném pozemkovém majetku jedná z našich pozemských zákonů ještě zákon ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový. § 73 tohoto zákona zmocňuje vládu, aby se řídila zásadami o pensijním a úrazovém pojištění a určila míru zaopatření všech zaměstnanců na zabraném velkém majetku, pokud náleží do kategorie osob podléhajících pensijní povinnosti. K zabezpečení těchto nároků byl zřízen u Všeobecného pensijního ústavu v Praze fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků. Má-li být pozemková reforma dílem sociální spravedlnosti, musí být vláda spravedlivá a dohlédnout, aby k zabezpečení existence hospodářského i lesnického zaměstnanectva platné zákony — jmenovitě zákon záběrový, pokud jedná o zajištění existence úředníků a zřízenců na zabraných velkostatkách, jmenovitě pozemkovým úřadem byl řádně prováděn (URL 38).

3. 2. 1921	1483	Fr. Petrovický a soudruzi (ND) Ministr zemědělství, ministr pro zásobování lidu
<p>Interpelace o odpírání prodeje užitkového dříví lesními úřady panství v Brandýse nad Lab., Poděbradech a všeobecně všude živnostníkům je zpracujícím.</p> <p>Koláři a jiní řemeslníci dříví zpracující v obvodech zmíněných panství žalují těžce svým vyšším odborným organizacím na to, že lesní úřad brandýského panství v Brandýse n. L. zpracovává jenom sám užitkové dříví na dužiny bednářské nebo fošny, za které potom žádá přemrštěné ceny. Tak např. táž lesní správa požadovala cenu za jilmové dříví tutěž jako za dub 30 cm síly 1 m³ Kč 1.000,-. Lesní správa poděbradského panství v Sadské prodává dříví zase jenom pilám, velkoobchodům a malým je odpírá. A tyto stížnosti nejsou ojedinělé, jsou všeobecného rázu. Tesaři a jiní stavební živnostníci neobdrží přímým nákupem téměř žádného dříví. Panuje zde téměř smluvený komplet mezi producenty a velkoobchodníky, kteří nedbají ani výnosu ministerstva zemědělství ze dne 18. října 1919 č. 34820, vyvolaného tehdy interpelanty, vylučují skoro nadobro koláře, truhláře, tesařské mistry, bednáře, řezbáře aj. z přímého nákupu. Nákup všeho dříví a druhu ve velkoobchodech je nemožný (URL 36).</p>		
5. 11. 1920	1801	J. Schweichhart, D. Leibl a Fr. Beutel (NSD) Ministr zemědělství
<p>Interpelace o prodeji zabraného panství Liběchova n/L. pozemkovým úřadem v Praze.</p> <p>Takzvaný revoluční parlament Československé republiky usnesl se na řadě zákonů, které měly umožnit moderní pozemkovou reformu ve smyslu omezení pokud se týče zrušení výsad velkých kapitalistických majitelů latifundií. Pozemkový úřad, zřízený podle zákona ze dne 11. června 1919 byl vládním nařízením oprávněn provést na zabraných pozemcích</p>		

všechny přípravné práce, sloužící k vypracování plánu pro převzetí a přidělení zabraného majetku. Činnost pozemkového úřadu se stále ještě vymyká kontrole. Ze všech stran docházejí stížnosti, že započatá akce neprovádí se ve smyslu moderní pozemkové reformy, ale že dosud zabraný, většinou německý pozemkový majetek, stal se kořistí českých spekulantů. K této domněnce opravňuje kupní smlouva, uzavřená 30. srpna 1919 mezi dosavadní majitelkou deskového panství Liběchova hraběnkou Marií Louisou Lippé-ovou z Biesterfeldu-Weissenfeldu v Teichnicích u Budyšína (v Sasku) na jedné straně a správcem statku v Liběchově a továrníkem ze Strašnic u Prahy na straně druhé. Podle této kupní smlouvy přešlo toto panství, k němuž patří 5 dvorců (Liběchov, Rýmaj, Brocno, Radoň, Chcebuz), a jež má mnoho lesů, za směšnou částku 4 milionů K do vlastnictví uvedených dvou kontrahentů. Podezření, že zde jde o nekalou manipulaci, potvrzuje i způsob hospodaření nových majitelů. Snaží se zvyšováním pozemkových a pachtovních cen, prodáváním dříví atd. docílit co nejrychleji osobního obohacení (URL 37).

15. 3. 1921	1867	Fr. Petrovický a soudruhů (ND)
		Ministr železnic

Interpelace o zlepšeném propůjčování nákladních vozů.

Československé státní dráhy zdědily po Rakousku ve válce zavedený a naprosto neosvědčený způsob dopravovat vagónové zásilky jenom s nákladními listy opatřenými dopravním povolením od příslušného ředitelství státních drah. Toto opatření z války, kdy byla velká a stálá nouze o vagóny, se neosvědčilo. Je to zbytečné zatěžování obchodníků, živnostníků a průmyslníků. V této věci akce již zahájily odborné korporace: Svaz majitelů pil v Praze, Dřevařské grémium a Říšská Jednota společenstev obchodníků dřívím a majitelů pil v Praze. Tento zastaralý způsob, vázaný na dopravní povolení na nákladních listech, by se měl odstranit (URL 38).

16. 3. 1921	1873	Jan Koudelka a soudruzi (ČSD)
		Ministerský předseda
<p>Interpelace o právním poměru rodu Lichtensteinského k republice Československé.</p> <p>Jakmile otázka vyvlastnění velkostatku v republice Československé vstoupila do popředí zájmů politických činitelů tohoto státu, činila správa lichtensteinských statků v naší říši neustálé pokusy, aby rodu Jana II. knížete z Lichtensteina přiznáno bylo na území našem zvláštní postavení podle mezinárodního práva. Veřejné mínění mělo být přesvědčeno o tom, že rod Lichtensteinský zaujímá v našem státě zvláštní výjimečné postavení a že se na jeho statky zákony o pozemkové reformě nevztahují. Státní pozemkový úřad projevil úmysl převzít letošního roku část statků Lichtensteinských a provést na nich pozemkovou reformu, sdělil to ústřední správě lichtensteinské, která se zvláštním přípisem proti úmyslu pozemkového úřadu ohrazuje. Tvrdí, že panující kníže Jan II. z Lichtensteina je suverénním panem, požívajícím v našem státě zvláštních výsad, že jeho majetek zabrán být nemůže a Lichtensteinská správa hrozí žalobou u nejvyššího soudu. I ze všeobecných důvodů politických a státních je třeba žádat naléhavě jasného a určitého prohlášení vlády, jaký je právní poměr státu našeho k rodu lichtenštejnskému (URL 39).</p>		
10. 3. 1921	1945	F. Windirsch, W. Zierhut a soudruzi (NA)
		Ministr zemědělství, veřejných prací a sociální péče
<p>Interpelace o nuceném dodávání palivového dříví ze selských lesů.</p> <p>Všem majitelům lesů i drobným rolníkům na pohraničí Čech předepsaly okresní politické správy podle zákona ze dne 3. prosince 1918, č. 69 Sb. z. a n. dodávky palivového dříví, které je nemožné splnit bez největších škod v rolnických lesích. Majitelé selských lesů poukazují na to, že nemohou uložené předpisy splnit, poněvadž je to přímo vyloupení svých lesů. Velká většina majitelů selských lesů nemůže ani pro vlastní potřebu ze svého</p>		

lesa brát palivové dříví, ale zpravidla musí ještě dříví a drahé uhlí přikupovat. Mezi největšími lesními podniky a hospodařením v lesích selských je podstatný rozdíl, neboť při provozování velkých lesních podniků je směrodatné pasečení holosečné, kdežto podle přirozené povahy udržování rolnického lesa bere se jen to, co vyžaduje vlastní potřeba. V selském lese hospodaří se jen tzv. pasečením výběrkovým, kdy je smíšený porost různého stáří a různého dřeva, hodící se k různému kácení. Rolníci pro udržení svých lesů a v zájmu všeobecném mohou provozovat jen toto pasečení výběrkové a nikoli pasečení holosečné. Majitelé selských lesů pociťují jako velké bezpráví, musí-li ze svých porostů beztak již prořídilých, kácet nejlepší kmeny na dříví palivové, kdežto velké lesní podniky při pasečení holosečném jako užitkového dříví mohou používat i kmenů méně cenných. Dodávka palivového dříví ze selských lesů může být jen dobrovolná a lze ji žádat jenom na těch majitelích, jejichž les dovoluje. V mnoha velkostatkářských lesních podnicích, v nichž se hospodaří odborně, leží palivové dříví již po léta pokácené a trouchniví, poněvadž se jím nedisponuje (URL 40).

24. 5. 1921	2294	Jan Koudelka a soudruzi (ČSD)
		Ministr zemědělství a ministr vnitra

Interpelace o škodách, způsobených zvěří na zemědělské úrodě.

Ze všech stran dochází četné stížnosti na to, jaké škody působí zvěř na polních plodinách, a ochrany se nelze dovolat. Zákon o myslivosti (zákon ze dne 14. ledna 1893, čís. 11 z. z.) je naprosto zastaralý a chrání zvěř, nikoli ale lidi a jejich práci proti zvěři. V § 32. citovaného zákona zabezpečuje se ochrana zvěři, majiteli honitby ukládá se povinnost hájení a šetření zvěře, nikde však v zákoně není uložena majiteli honitby povinnost hubit zvěř, jestliže její počet přestoupí přípustnou míru a její stav ohrožuje zemědělské zájmy. Ustanovení zákona dává držitelům pozemků právo požadovat náhradu škod způsobených zvěří. Zvláště velké škody působí divocí králíci, chovaní v obrovském množství konkrétně v panských lesích. Vláda by měla předložit k ústavnímu projednání osnovu nového, moderního zákona honebního a s největším urychlením vydat nařízení o povinném hubení zvěře, zvláště divokých králíků, ohrožuje-li její stav zemědělskou výrobu, a ukládající

pánu honitby povinnost, aby škody zvěří způsobené hradil po případě in natura (URL 41).		
31. 5. 1921	2338	dr. R. Lodgman (NN), Křepek, inž. R. Jung (NND), dr. Kafka (NDSS) a soudruzi
		Vláda
<p>Interpelace vládě, že prý má v úmyslu zabrat pohraniční lesy.Podle novinářských zpráv zamýšlí Pozemkový úřad zabrat pohraniční lesy v šířce 50 km prý ze strategických důvodů. Zda skutečně takový úmysl je a jaké účely při tom sleduje? (URL 42)</p>		
19. 5. 1921	2485	Emil Špatný, Jindřich Trnobranský a soudruzi (ČS)
		Ministerský předseda
<p>Interpelace o postupu zúčastněných úřadů při provádění pozemkové reformy.</p> <p>Rozhodnutí okresní politické správy v Žižkově ze dne 23. září 1920 vydané podle § 63 zákona ze dne 30. ledna 1920 č. 81 Sb. z. a nař. a podle instrukce pozemkového úřadu, přidělilo 27 rodinám v obci Tehově (polit. okres Žižkov) 2,68 ha luk z pozemků, spravovaných lesní správou ve Škvorci. Rozhodnutí bylo ihned vykonáno a půda přidělena žadatelům do pětiletého pachtu. Ke stížnosti lesní správy ve Škvorci zrušil státní pozemkový úřad rozhodnutím opatření okresní politické správy a nařídil, aby se louka ihned navrátila lesní správě. Rozhodnutí pozemkového úřadu prohlašuje pravý opak tvrzení okresní politické správy. V přímém rozporu se zákonem je rozhodnutí pozemkového úřadu, že kolektivní smlouvou může být zaručeno zaměstnancům velkostatku jakékoliv množství půdy, a že zaměstnanci mohou i tam, kde je nedostatek půdy, obdržet kolektivními smlouvami půdu nejen k produkci pro vlastní potřebu, nýbrž i pro obchod. Je nutno, aby politické úřady prováděly pozemkovou reformu s největší pečlivostí (URL 43).</p>		

12. 7. 1921	2565	dr. Georg Hanreich a soudruzi (NA) Vláda
<p>Naléhavá interpelace o potírání zaviječe řepového.</p> <p>V posledních týdnech se ukázalo v moravských řepových oblastech hrozivé množství dosud ještě nepozorovaného škůdce. Z odborných kruhů máme tento posudek: Objeví-li se hromadně a má bídu, poškodí všechny rostliny i jehličnaté stromy, vyjímaje borovice. V severních krajinách má za léto jednu generaci, v teplejších dvě a za příznivých poměrů i tři. První generace je nyní zakuklena, druhou generaci lze očekávat v srpnu, třetí v říjnu, tedy kdy zimní setba bude v prvním období rozvoje, výživě obyvatelstva hrozí nesmírné nebezpečí. Vláda by měla učinit obranná opatření proti rozšíření škůdce a dát bezplatně obcím potřebné obranné prostředky, nelze-li je opatřit v tuzemsku, opatřit je ihned z ciziny (URL 44).</p>		
12. 7. 1921	2551	Jan Pelikán, Rud. Laube, Fr. Langr a soudruzi (ČS) Vláda
<p>Naléhavá interpelace o pohromě, kterou úrodě listnatých plodin hrozí účinky zhoubné housenky "zaviječe pelyňkového".</p> <p>Lány řepných polí na Moravě a podle došlých zpráv i na Slovensku, jakož i polí osetých jinými listnatými plodinami napadeny jsou velkým množstvím rychle se množících a úžasně žravých housenek "zaviječe pelyňkového". Veškerá snaha zemědělců tuto housenku od rostliny k rostlině ničit je nedostatečná. Hmyzu není možné čelit ani vápnem ani ohněm. Vláda by se měla postarat o to, aby do ohrožených krajin bylo vysláno vojsko na ničení zhoubného hmyzu od rostliny k rostlině, nežli bude učiněno opatření účinnější, a veřejnými vyhláškami vyzvat na pomoc nezaměstnané z obcí ležících okolo ohrožených polí za odměnu stanovenou zemskou politickou správou nebo županskými úřady a za stravování. Měla by být ihned byla svolána porada vědeckých kruhů a odborných činitelů zemědělských pro urychlená opatření záchranná</p>		

proti nové generaci housenek (URL 45).		
12.7.1921	2577	J. Adámek a soudruzi (L)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o krocích podniknutých státní správou na ochranu lesů před mniškou.</p> <p>Lesy v republice Československé, zejména lesy v Čechách byly napadeny škůdcem mniškou. Celé veliké plochy lesů propadly zkáze, která nyní se valně rozšiřuje a zasáhla již další obrovské komplexy lesů. Až dosud ale nic není známo, že by k odvrácení této katastrofy vládou, zejména pak kompetentním orgánem ministerstvem zemědělství, učiněny byly nějaké kroky. Lesy jsou národním jměním, o které dlužno vším úsilím pečovat. Jaká opatření podniklo ministerstvo na záchranu lesů a jak se užitě prostředky osvědčily? Bude vydáno nařízení, aby vlastníci lesů úmyslně nebo z netečné nedbalosti ničeho na ochranu lesů před touto zkázou nečiní, byl povolán k zodpovědnosti? (URL 46)</p>		
12. 7. 1921	2589	S. Vacula, K. Sonntág, F. Staněk a soudruzi (A)
		Vláda
<p>Naléhavá interpelace o pohromách způsobených na sklizni škůdcem "zavijčem pelyňkovým".</p> <p>Asi před 4 týdny vyskytly se v některých obvodech moravských škody na plodinách, o jejichž původci fytopatologická služba si nebyla jista. Ve dvou až třech dnech padly škůdci za obět' celé lány úrody, zejména řepy cukrovky a jiných zemědělských plodin. Neznámý škůdce se šířil takovou zhoubnou silou, že v krátké době byly postiženy pohromou dvě třetiny Moravy. Fytopatologické instituty brněnský a pražský zjistily, že škůdcem je u nás dosud téměř neznámý zavijče pelyňkový. Stasisice housenek motýlů do dneška zničily již téměř jednu čtvrtinu řepné úrody a nyní se vrhají na ostatní polní plodiny. Zachváceny jsou již okresy na Moravě a četné okresy na Slovensku. Všechny dosavadní prostředky hubení se neosvědčily. Je nutné přikročit k nejenergičtějšímu hubení</p>		

tohoto škůdce, aby nebyla ohrožena výživa obyvatel (URL 47).		
24. 6. 1921	2659	dr. Brunar (NN) Fr. Matzner (NN), R. Schälzky (NL), F. Röttel (NA) a soudruzi
		Předseda vlády, ministr financí a ministr veřejných prací
<p>Interpelace o povodni údolí Bělé a Děsné.</p> <p>O povodni, jež v noci z 1. na 2. června obyvatelům údolí Bělé ve Slezsku a údolí Děsné na severní Moravě způsobila nevyhlíděnou bídu a nenapravitelnou škodu, netřeba mnoho mluvit, neboť vláda ví o ní dost ze stejné interpelace, podané v senátě a z novinových zpráv. Lze se domnívat, že vláda ví, že způsobenou škodu lze odhadnout na nejméně 20 milionů korun a že postiženo bylo velkou většinou nejchudší obyvatelstvo, tovární a lesní dělníci, nádeníci, domkáři a drobní živnostníci (URL 48).</p>		
16. 11. 1921	II./3190	V. Mikulíček a soudruzi (K)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o potřebě účinnější ochrany zemědělských a lesních kultur.</p> <p>Během války byla se strany zemědělců zredukována péče o ochranu polních a lesních kultur na míru nejmenší, takže i různé živočichové i parazitní rostlinní škůdci rozšířili se ve velké míře. Příčinu tohoto povážlivého zanedbávání ochrany zemědělských a lesních kultur byla nejen redukce dělníků a nedostatek ochranných prostředků, ale i snížený zájem soukromých majitelů půdy po zvýšení půdního výnosu, jehož pokles byl nahrazován stálým zvyšováním cen zemědělských produktů. Úřady, které dle naprosto nedostatečných zákonů k ochraně rostlin a hubení plevelu, mají dozírat na jejich plnění, nevěnují plnění své povinnosti žádnou pozornost. Dosud není odborné vzdělání zemědělských producentů. Nedostalo se jim náležitého poučení o nutnosti ochrany kulturních rostlin proti různým škůdcům a o prostředcích k jejich ničení. Důležitou příčinou rozšíření škůdců a epidemií na kulturních rostlinách je značný pokles zájmu o racionální hospodaření na velkostatecích. Nejvíce byla zanedbávána ochrana rostlin. Majitelé lesů, kterými jsou většinou</p>		

velkostatkáři z řad cizí šlechty, nevěnovali ochraně lesů péči a mimořádné mýcení, vyvolané rozšířením škůdců lesů, bylo jim vítanou příležitostí k využitkování mimořádně příznivých cen dříví. U nás se rozšířila mniška v takové míře, že našim lesům hrozí přímo katastrofa. Tyto lesy mají být podle záborového zákona převzaty státem, dosavadní jejich vlastníci ztratili zájem na jejich další prosperitě a patrně úmyslně nečinili potřebná opatření k jejich záchraně. Byl vydán zákon o zajištění řádného hospodářství na pozemcích, podléhajících záboru, ale splnění povinnosti uložené v zákoně zaměstnancům bylo stíháno šikanováním a propouštěním ze služby. Občanská kontrola nad řádným hospodářstvím byla znemožňována a orgány státní správy podporují systém vykořistění půdy, k zabranému majetku náležející, a ničení objektů, podléhajících záboru. Ministerstvo zemědělství by mělo učinit opatření k organizaci systematického a racionálního potírání škůdců polních, lesních a ovocných kultur, učinit revizi dosavadních úplně nedostatečných zákonů, podat návrh zákona na zřízení státního ústavu pro výrobu skutečných ochranných prostředků a organizovat službu výchovnou a propagační a zajistit, aby i ve školách byla věnována největší pozornost poučení o ochraně rostlin (URL 49).

16. 11. 1921	XIV./3190	F. Toužil a soudruzi (K)
		Ministr zemědělství

Interpelace o provádění zákona o prozatímní ochraně lesů.

Zákonem ze dne 17. prosince 1918, čís. 82 Sb. zák. a nař., vyhlášeného dne 20. prosince 1918, měla být učiněna opatření k ochraně lesů a zabezpečení řádného lesního hospodářství. Za tím účelem měli také všichni lesní úředníci slíbit, že budou plnit povinnosti plynoucí z tohoto zákona. Pan ministr by měl co nejdříve podat Národnímu shromáždění zhruba zprávu, jaká opatření byla učiněna k provedení tohoto zákona, zejména v kterých případech byla nařízena ve smyslu jeho ustanovení sekvestrace lesů jednotlivých majitelů tam, kde k porušení zákona došlo, nebo byla důvodná obava, že k němu dojít může, a ve kterých případech bylo zavedeno trestní řízení proti majitelům lesů a lesním úředníkům, kteří ustanovení tohoto zákona hrubě nedbali (URL 50).

19. 10. 1921	VIII./3201	dr. Czech, K. Čermak a soudruzi (NSD)
		Ministr spravedlnosti
<p>Interpelace o zabavení článků čísla 16. časopisu „Sozialdemokrat“, ústředního orgánu německé sociálně-demokratické strany dělnické v Československé republice.</p> <p>„Svoboda tisku je zabezpečena“. Tak se říká v § 113 ústavní listiny Československé republiky. Přesto zabaven článek „Zločiny československého militarismu“. Pojednává to tom, že staré Rakousko mělo zvláštní vojenské střelnice v neobydlených krajinách. Československé vojsko střílí v lesích a na polích, působí nedozírné škody na úrodě a při tom vyžaduje si oběti, které docela i podle zásad militarismu nutno označit za nepotřebné. Při každém cvičení ve střelbě lze zjistit počet zalétlých střel (URL 51).</p>		
23. 11. 1921	XIII./3201	Ladislav Kučera, J. Blažek, J. Krejčí a soudruzi (K)
		Ministr sociální péče
<p>Interpelace o sociálních opatřeních na ochranu zemědělských dělníků.</p> <p>Zemědělství dělníci byli až do nedávné doby úplně vyřazeni ze sociálních opatření na ochranu zdraví a tělesné bezpečnosti. Teprve zákonem z 15. května 1919 byla zavedena povinnost nemocenského pojištění také pro zemědělské dělníky. Ochrana zemědělských a lesních dělníků proti úrazu je naprosto nedostatečná, nejsou úřady, které by dohlížely na pravidelnou inspekci, zda nařízená ochranná opatření proti úrazu při používání strojů se dodržují a není také instituce, která by se plánovitě zabírala studiem ochranných prostředků při používání zemědělských strojů a na ochranu zdraví dělníků při zdraví škodlivých pracích. Je to na dobré vůli zaměstnavatele. Tak je tomu i s úrazy dělníků zaměstnaných na lesních kulturách, kteří ve velkém počtu případů nejsou vůbec pojištěni proti úrazu a v neštěstí bývají poškozeni nebo jejich pozůstalí odbyti žebráckou almužnou. Dělníci marně se domáhají ochrany příslušných úřadů a téměř každá stížnost má za následek výpověď z práce. Mělo by být zřízeno zvláštní oddělení u vysokých škol zemědělských, které by se zabývalo systematickým studiem ochranných</p>		

prostředků proti úrazu a poškozování zdraví zemědělských a lesních dělníků (URL 52).		
10. 1. 1922	III./3351	Dr. Patejdl, Fr. Zeminová, J. Pelikán, L. Pechmanová, R. Laube, dr. Uhlíř a spol. (ČS)
		Vláda
<p>Interpelace v záležitosti náležitého tlaku na zlevnění cen potravin a výrobků průmyslových.</p> <p>Nadměrné zisky uhlobaronů, dřevařů, továrníků textiliemi, kůžemi, pivovarů, cukrovarů atd. jsou způsobeny vysokými cenami. Neoprávněné zisky jdou na účet výrobců. Neslýchaně vysoké jsou i ceny dříví stavebního, palivového a uhlí. Ceny dříví možno nyní regulovat levnějšími cenami dříví ze státních statků. Ministerstvo zemědělství nesmí myslet jen na obohacování ze státních statků ve prospěch zbohatlých velkostatkářů. Otázka uhelná je jedna z nejpálčivějších. Vláda by měla urychlit znárodnění dolů. Zlevněním cen uhlí, odstraněním drahoty by došlo ke zlevnění dalších životních potřeb. Zabráním lesů do státní správy by se snížily ceny palivového, stavebního a průmyslového dříví, ostatní majitelé a dřevařské kartely by byly donuceni zlevnit. (URL 53).</p>		
17. 1. 1922	XII./3410	A. Dietl, D. Leibl a soudruzi (NSD)
		Ministr spravedlnosti
<p>Interpelace, že nebyl proveden zákon ze dne 27. května 1919, č. 31 Sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům.</p> <p>Zákonem ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n. zajišťuje se půda drobným pachtýřům a upravuje se převod do jejich vlastnictví. V mnoha územích, zvláště na knížecím schwarzenberském panství ve Vimperku, Plané a Krumlově se provedení velmi zpozdilo, poněvadž vyměření částečně vázne, a příslušné soudy nejsou s to došlé spisy zpracovat. Naprosto se nedbá ustanovení § 8 o přejímací ceně podle ceny pozemků v roce 1913 a přejímací cena většinou přesahuje 6krát až 8krát cenu z roku 1913. Ač ve starých pachtovních smlouvách je obsaženo ustanovení, že všechny daně a dávky nese správa</p>		

velkostatku (pachtýři jsou jako zemědělstí lesní dělníci ve službách těchto správ velkostatků), vyžadují se na nich nyní tyto daně a mimo to vybírá se od nich chlebová dávka a přirážky na pensijní fond (URL 54).

28. 3. 1922	XVII./3442	R. Heeger, H. Jokl, dr. V. Haas a soudruzi (NSD)
		Ministr zemědělství

Interpelace o postupu pozemkového úřadu při parcelaci brantického dvora knížete Lichtensteina.

Brantický obecní úřad dostal od krnovského komorního úřadu knížete Jana Lichtensteina tento přípis brantického dvora. Podle výnosu kolodějského knížecího lichtensteinského ústředního ředitelství má být dvůr brantický, pokud je majetkem panujícího knížete Lichtensteina, pojat do programu pozemkové reformy pro účely osídlovací. Skutečně byla dána výpověď všem pachtýřům. Toto nařízení vyvolalo u všeho maloroľnického obyvatelstva krnovského okresu a u brantických dělníků, kteří také žádali o pozemky do pachtu, zcela oprávněné pobouření, pachtýři přihlásili se včas ke koupi, nyní mají být přeskočeni (URL 55).

20. 6. 1922	3717	W. Zierhut a soudruzi (NA)
		Ministr sociální péče

Naléhavá interpelace, že se nezákonnitě brání zřizovat nemocenské pokladny pro zemědělské a lesní dělníky.

Jak je známo, pan ministr sociální péče vydal zemským politickým správám výnos, v němž byly tyto úřady vyzvány, aby až do dalšího opatření nedovolovaly zřizovat nemocenské pokladny pro zemědělské dělníky. Toto paušální odmítnutí zřizovat nemocenské pokladny pro zemědělské dělníky - ač stran těchto pokladen má zákon ustanovení a nařizuje je - tak zvaným vnitřním správním opatřením, tedy přímo v odporu se samým zákonem, není ničím jiným, než obstrukcí proti provádění samotného zákon.

Zruší pan ministr někdejší svůj výnos zemským politickým správám, jímž se protahuje zřizování nemocenských pokladen pro zemědělské dělníky, a bude podporovat nejrychlejší projednání věci? (URL 56)

26. 6. 1922	III./3785	W. Zierhut a soudruzi (NA)
		Ministerský předseda

Interpelace o protizákonném postupu v pozemkovém úřadě.

V § 10 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n. (zákon o zabránění velkého majetku pozemkového) je výslovně ustanoveno, že pokud stát nepodrží pro účely všeobecně prospěšné majetek, přidělí jej úřad pozemkový postupně do určité výše do vlastnictví nebo pachtu malým zemědělcům, domkářům, drobným živnostníkům, bezzemkům, družstvům bytovým, spotřebním a zemědělským, obcím a jiným veřejným svazkům k účelům všeobecně prospěšným, vědeckým a humanitním ústavům. Výraz „půda“ vztahuje se nejen na zemědělskou půdu, nýbrž zahrnuje také půdu lesní. V zákoně z 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. (v zákoně přidělovém), jímž se podle § 10 zákona o zabránění majetku pozemkového vydala ustanovení o přidělu zabrané půdy, jsou skutečně obsažena podrobnější ustanovení nejen o přidělu zemědělské půdy, nýbrž i o přidělu pastvin a lesní půdy. § 10 tohoto zákona ustanovuje: „Půdu lesní lze podle prokázané místní potřeby a se zřetelem ke: zvláštním poměrům místním přidělit v první řadě obcím a jiným veřejným svazům. Dosavadní souvislé hospodářství lesní jednotky (polesí, revíry) budou zpravidla zachovány, což nevylučuje přidělení více uchazečům jako hospodářský celek do společného vlastnictví a užívání.“ Státní pozemkový úřad nedodrží tato zákonná ustanovení, např. v případě s velkostatkem Fichtenbachem na Šumavě. Tento velkostatek se skládá hlavně z lesů, má však také zemědělskou půdu a pastviny. O přiděl tohoto velkostatku ucházela se politická obec Volmava, k níž náleží osada Fichtenbach, ve které leží tento zabraný velkostatek. Dále se ucházelo o nabytí tohoto statku také družstvo utvořené z drobných zemědělců z Volmavy a okolí. Obec sama nemá les a nemá vůbec obecní pozemky. Pozemkový úřad nepřihlížel k místním poměrům a schválil městu Domažlice koupí tohoto velkostatku od dosavadního vlastníka, a tím tento velkostatek přímo odňal přidělovému řízení. Statek leží v katastrální obci Dolní Volmavě.

Proto podle přidělového zákona měla především obec volmavská právo na nabytí tohoto velkostatku. Pozemkový úřad postupuje nezákonně (URL 57).

30. 1. 1923	IX./4009	W. Zierhut a druzi (NA)
		Předseda vlády

Interpelace o zřejmém bezpráví, páchaném na německém venkovském lidu při provádění pozemkové reformy.

Ukazuje se stále více, že se pozemkové reformy zneužívá ke spekulacím úmyslům, že se zabraná půda stala předmětem nestydaté lačnosti a hladovosti beztoho bohatých osob a korporací. Platné zákony o pozemkové reformě se obcházejí a spekulanti využívají státního pozemkového úřadu, aby porušením práva nabyli ještě většího bohatství. Státní pozemkový úřad (SPÚ) se kryje svou státní mocí. První větší věc týká se velkostatku Fichtenbach v německé obci Volmavě na bavorských hranicích. Tam byla tato obec prostě oloupena o své zákonné právo na přidělení půdy z tohoto velkostatku tím, že SPÚ schválil prodej tohoto statku z volné ruky české obci Domažlicům. Pan předseda vlády byl tázán, zda je ochoten dát obci Volmavě náhradu a chce-li vůbec nařídít Státnímu pozemkovému úřadu, aby měl ohled na obce zvláště při přidělování lesů. Nynější předseda vlády pan Švehla v odpovědi nám oznámil, že vláda nemá žádný důvod k nějakému opatření, poněvadž postup SPÚ vyhovuje zákonu o pozemkové reformě. Pan předseda vlády neodpověděl dosud, jak mohl schválit postup státního pozemkového úřadu k obohacení města Domažlice na úkor nemajetné vesnice Volmavy. I samo obyvatelstvo osady Fichtenbach, ležící v této obci, bylo nezákonným postupem státního pozemkového úřadu zbaveno práva na přiděl půdy. Po převzetí velkostatku městem Domažlicemi dostali místní obyvatelé ihned výpověď, SPÚ se při schválení prodeje ani nepostaral o zajištění existence těchto zaměstnanců a dělníků, přestože to zákony o pozemkové reformě ukládají a je proto zřízeno ve SPÚ tzv. sociální oddělení. Nyní si chce i české městské plzeňské zastupitelstvo zajistit takovou nespravedlivou kořist v území obývaném Němci. Plzeňské městské zastupitelstvo má v úmyslu koupit fideikomis říšskoněmeckého knížete Trna-Taxise z Řezna Chotěšov za 20 milionů Kč. Pomýšlí tedy zřejmě na to, že stejným bezprávím jako město Domažlice, ale v ještě větším rozsahu, obejde účely pozemkové

reformy. Můžeme si představit bídu, jaká postihne obyvatele německých obcí, v nichž má chotěšovské panství svých 25 dvorů. Tento postup je i porušením menšinových práv, která byla národní menšině v tomto státě přislíbena a zaručena mezinárodními smlouvami. Žádáme parlamentní kontrolu státního pozemkového úřadu, které se státní pozemkový úřad dosud vymykal (URL 58).

26. 4. 1923	VII./4098	R. Bergman, Fr. Mašek a druzi (ND)
		Ministr vnitra a zemědělství

Interpelace o nemírném kácení dříví v obecních lesích.

Podepsaných docházejí se všech stran zprávy o nesmírném kácení dříví v obecních lesích, jakož i těch, které se v důsledku zákona ze dne 17. července 1919, č. 421 Sb. z. a n., staly kmenovým aneb osadním jměním. Ustanovení zákona ze dne 14. ledna 1893, č. 11 z. z., který týká se dohledu nad hospodářstvím v lesích obecních, jsou praktikována obecními správami i dozorčími orgány velmi nepřesně, ba jsou namnoze vůbec ignorována. Není proto divu, že ozývají se stížnosti do hospodaření obecními lesy, které rychle umenšuje kmenové jmění, odporujíc hospodářsko-technickým požadavkům. Tyto poměry vyvolávají potřebu, aby obecní hospodaření lesy se postavilo pod účinnou kontrolu veřejné státní správy. Byl-li v souvislosti se zákonem o zrušení obecního statku vydán zákon ze dne 17. července 1919, č. 422 Sb. z. a n., kterým se zakázalo kácet dříví v obecních lesích, bylo by dnes na místě obnovit platnost tohoto zákona, jenž přestal platit dnem 30. června 1920. Není pochyb, že výše dovolaný zákon o dohledu nad hospodářstvím v lesích obecních svému účelu plně neslouží, neboť tyto lesy nejsou spravovány podle pravidel lesnických tak, aby poskytovaly co možná největších trvalých užitků, resp. cíle schváleného hospodářského plánu. Zákon by potřeboval potřebnou korekturu i co do sankcí, aby jej svědomitěji plnili ti, kdo mají pečovat o zvýšení užitků obecního kmenového jmění a zabránilo se zpustošení obecních lesů (URL 59).

30. 10. 1923	4263	Fr. Windirsch a druzi (NA) Ministr zemědělství
<p>Naléhavá interpelace, že při kácení lesů, mniškou poškozených, požaduje se peněžní jistota za opětné zalesnění.</p> <p>Vrchlabská okresní politická správa zaslala vlastníkům lesů poškozených mniškou, které musily být vykáceny přípis, v němž podle § 4 zákona ze dne 17. prosince 1918 č. 82 Sb. z. a n., souhlasí s povolením na vykácení, uděleným zdejším rozhodnutím. Podmínky, které v něm byly uloženy, schválilo a dále nařídilo, aby se upustilo od jakéhokoliv kácení v zdravých porostech a aby k zajištění řádného opětného zalesnění v lesích úplně vykácených byla složena zalesňovací jistota 1000 Kč za každý hektar lesní půdy vykácený pro poškození mniškou podle toho, jak bude pokračovat prodej nebo jiné využití dřeva, buď najednou, nebo v několika splátkách u vrchlabské okresní politické správy. Jistota za zalesnění bude po opětném zalesnění, jež bude uznáno za zdařilé, na návrh okresního lesního inspektorátu v Liberci opět uvolněna. Podle výnosu pražské zemské politické správy se má oznámit, zda, kolik a komu se již prodalo dříví postižené mniškou, aby úřad měl přehled o postupu prodeje zboží. Takové přípisy dostali vlastníci lesů v obci Chotěvicích, a též vlastníci mniškou poškozených lesů v jiných obcích v okresu vrchlabském. Je zvláště podivné, že úřad ukládá vlastníkům lesů, kteří se dostali do kritického stavu, rozkazy, jichž nemohou splnit. Zákaz "aby nechali kácení zdravých a zelených porostů" je zbytečný proto, že vlastníci lesů jsou úplně zaměstnání kácením a zpeněžováním lesních ploch zpustošených mniškou. Nesmyslným je však žádat od vlastníků lesů, kteří jsou zároveň rolníky, aby zaplatili jistotu za zalesnění, neboť zemědělství a lesnictví mají největší starosti, jak si opatřit peníze na zaplacení daní. Jisté je, že kácení a zalesnění ploch mniškou zraněných přijde mnohem dražší, než kolik činí výnos z prodeje dřeva. I vykácení starších a středních porostů je veskrze škodou pro vlastníky lesů, poněvadž pro zvětšenou nabídku dřeva byly ceny velice stlačeny. Mimo to poslední dobou ustal vývoz dřeva do Německa a vnitrozemí samo nepotřebuje ohromné zásoby dříví. Vlastníkům hrozí, že nebudou-li jistoty zaplacené, uzavře se jim</p>		

vývoz dřeva z lesa. Překází se tím vlastníkům lesů v jejich vlastním provozu a postup úřadu je dokonce nebezpečím, neboť nesmí-li se vykácené dříví odvézt, pak je nutno přestat s kácením lesů sežraných mniškou. Tak by se podporoval rozvoje jiného škůdce lesů, kůrovce. Je tedy ve veřejném zájmu, aby lesy zpustošené mniškou byly rychle vykáceny. Je pan ministr ochoten zajistit, aby zemědělství a lesnictví, beztoho stísněné nemírnými požadavky peněžními, nebylo ještě více trápeno zbytečnými nařízeními a vhodnými opatřeními (podporami k zalesňování, dodávkou sazenic atd.) a působit, aby vlastníci lesů poškození mniškou mohli co nejdříve vyklidit zpustošené lesní plochy a znovu je zalesnit? (URL 60)

21. 11. 1923

XVII./4317

J. Schweichhart, D. Leibl, K. Čermak a druzi (NSD)

Vláda

Interpelace o pozemkové reformě.

Podle přidělového zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. § 1 má pozemkový úřad přidělovat zabranou a převzatou půdu, pokud ji stát sám nepodrží nebo nepoužije k účelům všeobecně prospěšným, malým zemědělcům, domkářům, drobným živnostníkům, bezzemkům, dále sdružením, bytovým, spotřebním a zemědělským družstvům, obcím a jiným veřejným svazům, vědeckým a lidumilným ústavům do vlastnictví nebo pachtu. Půdy lze také užít k jiným obecně prospěšným účelům. Podle § 10 uvedeného zákona lze lesní půdu podle prokázané místní potřeby přidělit především obcím a jiným veřejným svazům. Pozemkový úřad nejedná v duchu přidělového zákona. Půda přiděluje se mnohdy podle protekce. Jsou známy i další případy. V časopisech jsou vznášeny nejtěžší výtky k hospodářství v pozemkovém úřadě a na českou stranu agrární, a převody označovány za podvod. Časopis "Čech" psal: "Zákonem o pozemkové reformě byla okradena církev o svůj majetek, agrární klika, která vládne v pozemkovém úřadě, žije z parcelace, nabývá zbytkové statky, a kdo si nemůže nic vydělat na parcelaci, vydělává si přijímáním úplatků, které jsou placeny, aby k parcelaci nedošlo." Česká agrární strana byla obviňována, že má vinu na neuvěřitelných poměrech v pozemkovém úřadě a zneužívá pozemkové reformy

ve prospěch svých přívrženců za spoluúčasti české Agrární banky v Praze (URL 61).		
21. 11. 1923	XXII./4317	J. Patzel a druzi (NND)
		Předseda vlády a ministr sociální péče
<p>Interpelace o starobním zaopatření úředníků a zřízců velkostatků.</p> <p>Pensijní poměry na mnohých velkostatech jsou špatné. Lesní správce, jenž sloužil 44 let a své starobní zaopatření zaplatil, ačkoliv dostával plat 40.000 Kč, dostává jen 10.000 Kč důchodu, v němž je zahrnut 300% přídavek. Nelze tedy pensijní poměry na velkostatech považovat za upravené; než pozemková reforma pokračuje dále. Jestliže vlastník prohlásí, že je ochoten zvýšit pense, umožní-li mu to pozemkový úřad, odepře v této věci ochotu pozemkový úřad a rovněž ministerstvo sociální péče. Jelikož cena odprodané půdy se zvyšuje až o 300%, je nutná úprava pensijní otázky. Neupraví-li se starobní zaopatření, znamená to, že se pozemková reforma provádí na útraty starobního zaopatření velkostatkářských úředníků. Jsou páni ministři ochotni konečně se postarat před dalším prováděním pozemkové reformy o dostatečné starobní zaopatření velkostatkářských úředníků? (URL 62).</p>		
26. 2. 1924	III./4426	J. Patzel, inž. Jung a druzi (NND)
		Předseda vlády ministr sociální péče
<p>Interpelace o starobním zaopatření úředníků a zřízců na velkostatech.</p> <p>Podepsaní podali dne 27. listopadu 1923 interpelaci, tisk 4317/XXII, z níž je vidět, že v jednom případě revírník, který měl 40.000 Kč platu, dostává jen 10.000 Kč pense. Tento případ je ještě jedním z příznivých, poněvadž se stává, že vdova po lesníkovi, jejíž muž sloužil 36 let, dostává od Všeobecného pensijního ústavu jen Kč 223,10. Tyto poměry nelze naprosto nazvat starobním zaopatřením a znamenají, že se při pozemkové reformě skoro úplně přešlo přes starobní zaopatřovací nároky velkostatkářských úředníků. Jsou páni ministři ochotni před dalším prováděním pozemkové reformy zvýšit starobní</p>		

zaopatření velkostatkářských úředníků, aby jim vystačilo na živobytí a postarat se, aby nároky zaplacené ve zlaté měně byly valorizovány (URL 63).

2. 9. 1924	XII./4824	Fr. Windirsch a druzi (NA)
		Ministr zemědělství

Interpelace o postupu státní lesní správy v okrese vrchlabském.

Od té doby, co lesy vrchlabského panství byly převzaty do státní správy, má domácí obyvatelstvo mnoho stížností proti postupu státní lesní správy. Za dřívějších poměrů mezi domácím obyvatelstvem a lesní správou Czernina - Morzina nebyly konflikty, nyní mnoho událostí zavdává podnět k živým žalobám. Vedou se stížnosti proti vysoké ceně lístků na sbírání dříví. Za dřívějších poměrů vydávaly se za 25 Kč lístky opravňující ke sbírání dříví (chraští a drobného dříví), obyvatelé, kterých se užívalo při stavbách cest a ke kulturním pracím, dostávali tyto lístky zdarma. Státní lesní správa však vůbec nevydává zadarmo lístků na sbírání dříví, nýbrž žádá za ně 40 - 100 Kč. Budí to dojem, jakoby lesní personál pověřený vydáváním těchto lístků vystavoval je libovolně a jakoby se poplatek vyměřoval nestejně. Dříve také sbírání hub a jahod bylo domácím obyvatelstvu povoleno beze všeho, nyní se musí žádat o povolení. V několika případech, kde někdo byl postižen bez lístku, zakročil lesní personál a zařídil potrestání. Za dřívějších poměrů směli horalé také vyžínat a zkrmovat trávu. Asi od 14 dnů je to však zakázáno s pohrůžkou trestu, bude-li zákaz překročen. Senoseče, které majitelé buď v Krkonoších od nepaměti provádějí, byly letos náhle zakázány bez uvedení důvodu. Obyvatelstvo politického okresu vrchlabského je téměř všechno německé. Lesní personál nedbá ustanovení jazykového zákona a vydává lístky české. Také kamení a písek, které byly dosud vždy bezplatně poskytovány obcím a německému krkonošskému spolku ke spravování cest, musejí nyní být placeny státní lesní správě. Dává si tedy platit hmoty, z jejichž užití má prospěch také sama státní lesní správa. Vydá pan ministr v Krkonoších pokyny, aby nastal stav, který trval před tím, než státní správa převzala vrchlabské panství? (URL 64)

29. 9. 1924	4889	J. Teska a soudruzi (ČSD)
		Vláda

Naléhavá interpelace o protizákonném a podvodném řádění fürstenberské kliky na Křivoklátsku a o podezřelém mlčení státních úřadů.

Deník „Rudé Právo“ píše o neslýchaných švindlech, jichž se dosud beztrestně a za blahovolného mlčení státních orgánů dopouštěli zástupci správy fürstenberské v Čechách, správní rady akciové společnosti Podnikatelství staveb Kress v Praze, zodpovědné orgány filiálky Moravské agrární a průmyslové banky v Praze, správní rady dřevařské akciové společnosti Lesna, jakož i někteří „silní“ jedinci z koncernu Fürstenberg-Moravobanka. Podkladem všech těchto nezákonností - které poškodily nejen republiku, ale i věřitele těchto podniků a zaměstnance přímo nebo nepřímo závislých závodů, jakož i maloročníky, marně čekající na provedení tzv. pozemkové reformy na Křivoklátsku - jsou dvě podvržené smlouvy mezi Fürstenbergem a Kressem, opatřené obě fingovaným datem 14. října 1918. Účelem fingování doby těchto smluv bylo, aby stát byl jimi vázán, neboť smlouvy uzavřené po 28. říjnu 1918 jsou podle § 18 zákona a zabírání velkého majetku pozemkového jsou neúčinné. Předmětem těchto smluv byl prodej a koupě veškerého mniškou zamořeného dříví v křivoklátských revírech. 30. prosince 1920 konala se ustavující valná hromada akciové dřevařské společnosti Lesna na základě povolení ministerstva vnitra, uděleného Moravobance a firmě Kress jako zakladatelům. Státní finanční orgány jdou na ruku této fürstenberské klice, nebyla např. vůbec od r. 1920 předepsána daň z příjmů. Neméně zajímavý je případ odkoupení Lán. Jak píše „Rudé Právo“ ze dne 10. května, mohla republika v r. 1920 tehdy byla koruna „nízko“- získat celé panství fürstenberské i s Lány za 42 milionů Kč. Zato však byla by převzala úrodu v ceně 10 milionů, lesní výnos v ceně 15 mil. a jiná aktiva v ceně 2 a půl milionů, takže by státní pokladna byla doplatila na celé fürstenberské panství i s ány toliko asi 14 milionů. Zatím však jenom za Lány zapláceno 25,000.000.- Kč k tomu ještě ponechána Fürstenbergovi celá lesní těžba lánských revírů. Za nového režimu ředitele dr. Krtka začalo soustavné plundrování křivoklátského panství. Vykácené plochy

se proti zákonu nezalesňují, a když přece, děje se to takovým způsobem, že se mladá kultura nemůže uchytit (kopečkové hospodářství). Kmenové dříví způsobilé k seřezání na pilách, rozřezává se do méněcenného brusného dříví, které se pak ve statisících metrů vyváží do Německa. Tím nejen uniká státu 2% daň obrátová, jež se při vývozu neplatí, ale domácí pily, odkázané na dříví z lesů fürstenberských, jsou nuceny zastavovat práci a zvyšuje se nedostatek a drahota stavebního a truhlářského dříví. Kdyby vykácené plochy byly řádně dle zákona zalesňovány, našly by tam zaměstnání stovky lesních dělníků. Úřady nekonaly svou povinnost. Ke všem obviněním o podvodech a korupcích fürstenberské koalice a o podivném mlčení státních orgánů však mlčely též úřady dohlédací a nadřízené, mlčí i ministerstva a Státní pozemkový úřad (dále jen SPÚ), Nejvyšší kontrolní úřad i Úřad pro vyměřování poplatků a Státní lesní inspekce. Fürstenberg předlžuje svá panství, plundruje lesy, vyváží dříví do ciziny za nižší cenu. Lesy nevysazuje a daně neplatí, odprodává z volné ruky pozemky atd., zdá se, že počítá s tím, že v nejhorsím případě odevzdá státu úplně vyplundrované panství. Proč konaly se zbytečné odhadní komise, když se pak na odhady jejich nevzal zřetel? Jak byla možno smlouvu o Lánech tak dlouho nepředložit parlamentu ke schválení, až Fürstenberg mohl odprodat zásoby pokáceného dříví v revírech, jichž cena byla v kupní ceně Lán? Uvážíme-li, že úřední odhad byl pod 18 milionů a že republika dala mu 25 milionů Kč, je přímo záhadou 12 a půl milionu Kč za dříví, které odprodal. Omlouvá prý se to tím, že Fürstenberg musí platit 10 milionů Kč převodních poplatků, ale jeho otcí Maxu Egonu Fürstenbergovi hrozilo, že mu jakožto spoluviníku světové války budou jeho statky zabráný bez náhrady. Převedení statků na syna bylo tedy pouhým zmařením konfiskace a tzv. „restituce Bílé Hory“. Na pustošení Křivoklátska má podíl centrální ředitel dr. Krtek. Již dávno před nastoupením svého nynějšího úřadu zabýval se záležitostmi fürstenberskými jako ministerský rada v ministerstvu zemědělství a zábor Křivoklátska provedl tak důkladně, že nastoupil na tomto panství úřad centrálního ředitele. Komise vyslané na Křivoklátsko ministerstvem zemědělství, SPÚ a Lesní inspekcí buď nechtějí vidět, nebo nejsou schopny posoudit pravý stav lesního a polního hospodaření na statcích. Zajímavý je případ volného odprodeje dvora Petrovic u Rakovníka. Na dvoře tom není vnucené správy, ač je majetkem starého Maxe Egona Fürstenberga a měl tudíž dávno být bez náhrady zabrán. Inž. Karel Čermák, který se první postavil proti těmto praktikám, je fürstenberskou klikou existenčně poškozován. V r. 1921 a 1922 znemožnil mu úplně provoz na pile v Městečku. Správa křivoklátská odepřela dodávat dříví pro tuto pilu,

ač se říví za daleko nižší ceny vyváží do Německa. To znamená zastavení práce nejen na této pile, ale také skoro na všech místních pilách. Úřady mlčí a nedbají toho, aby zákony dodržovali nejen chudáci, ale i privilegovaní silní jedinci. (URL 65).

18. 6. 1925

III./5246

W. Zierhut a druzi (NA)

Předseda vlády

Interpelace, že pozemkový úřad provádějící přidělové řízení zabrané půdy, dopouští se zneužití moci.

V odpovědi na naši interpelaci o úředním listě Státního pozemkového úřadu odpověděl nám náměstek předsedy vlády, že uchazeči o půdu dostávají potřebné informace prostřednictvím obvodového poradního sboru a místního poradního sboru, přednáškami přidělového komisaře a vyhláškami o řízení přidělovém podle vládního nařízení č. 117/1922 Sb. z. a n. V této věci ale mnozí byli proti. Pozemkový úřad pečuje o informaci uchazečů o půdu sobě příjemných. Poradní sbory v německých obvodech a obcích nebyly dosud vůbec svolány, přidělový komisař tam také nekonal přednášky. Znění „informační přednášky“ nesouhlasí se zákonnými předpisy, může tedy posluchače uvést v omyl. Z předpisů vychází najevo, že při přidělu zbytkových statků náleží přednost nejen sdružením vyjmenovaných uchazečů, nýbrž i obcím a jiným právnickým osobám a obecně prospěšným ústavům před jednotlivci (tedy pachtýři a zaměstnanci na velkostatkách). Přesto pozemkový úřad zadává zbytkové statky a dává zásadně přednost jen jednotlivcům. Mimo to si ještě upravil přidělové řízení, které zaručuje jeho svévoli naprostý úspěch. Příslušné vládní nařízení sice nařizuje, že je nutno brát zřetel na bývalé pachtýře, že však především je třeba dbát předpisů vládního nařízení ze dne 6. dubna 1922, č. 117 Sb. z. a n. (tedy nikoliv předpisů přidělového zákona) a předpisuje proto vedle veřejné zdánlivé soutěže tajné projednání nabídek, jež pozemkovému úřadu dovoluje předem vyloučit uchazeče, „s jejichž osobou nesouhlasí“. Uvážíme-li, že pozemkový úřad podle tohoto nařízení nemusí vyhlásit veřejnou soutěž v obcích, nýbrž jen v Úředním listě, a jak bylo vylíčeno, ustanovuje jen několikadenní lhůtu. Pozemkový úřad a jeho činitelé dopouštějí se zneužití moci. Správní výbor povoláný dozírat na úřadování pozemkového úřadu podle § 15 záborového zákona měl by být nově

zvolen, poněvadž jeho funkční období již dávno uplynulo (URL 66).		
2. 10. 1925	5359	Dr. Hanreich a soudruzi (NA)
		Ministerská rada
<p>Naléhavá interpelace o provádění pozemkové reformy v obcích Kučerou, Hlubočany, Terešov a Čechyně v politickém okrese vyškovském.</p> <p>V okrese vyškovském osm opravdu německých obcí tvoří tzv. „vyškovský jazykový ostrov“. Způsob, jak se provádí pozemková reforma v tomto území obydleném Němci neponechává pochybnosti o tom, že účelem pozemkové reformy zde je výlučně počestění. Nejde tu o příděl do vlastnictví, nýbrž pouze o propachtování, což dokazuje, že Národní jednota má mít možnost rozhodovat o pozemcích, které jí byly přiděleny. Tak např. v obcích Terešově a Hlubočanech zbytkový statek dostali bratři Hyttichové prý za 126.000 Kč, z čehož splatili sotva pětinu. Ze zbývajících asi 50 měr dostali 2 němečtí zemědělci, kteří i tak mají dobrá hospodářství, přes 30 měr do vlastnictví, a nyní posílají své děti do české školy v Hlubočanech. Na dvoře v obci Hlubočanech patřícím velkostatkáři Gomperzovi, kde má být proveden příděl půdy, leží také asi 350 měr lesa zmíněného velkostatkáře. O tento les se ucházejí nabyvatelé dvora hlubočanského a obec vyškovská. Spravedlivou věcí by však bylo odevzdat tento les do vlastnictví obci hlubočanské, která se o něj rovněž uchází a kde se dříví opatřuje velice těžce. (URL 67).</p>		

Příloha č. 3: Národní shromáždění republiky Československé 1925 – 1929, PS

II. volební období 17. 12. 1925 – 27. 6. 1929

Datum	Tisk č	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
15. 3. 1926	XXIII./181	Hug. Bergmann a spol. (ČS)
		Vláda
<p>Interpelace o nostrifikaci cizích firem v republice Československé.</p> <p>Dle stanov schválených ministerstvem vnitra dne 8. května 1922 č. 35.651/22 provedly rakouské firmy "Mundus" a "Jakub a Josef Kohn", jakož i uherská "Mundus" nostrifikaci svých podniků nalézajících se na území čsl. státu tím způsobem, že prodaly své továrny nové čsl. akc. spol. "Mundus - Jakub a Josef Kohn" se zpětnou platností od 1. 1. 1921. Tento úřední dokument obrovské vývozní společnosti mluví o řadě továren na ohýbaný nábytek, např. v Mimoni v Čechách, v Příboře, Doholci a Hranicích na Moravě, v Šibicích ve Slezsku s právem, vykořisťovat lesy v obci Drahové na Slovensku, se vším příslušenstvím, zvláště s továrnami, budovami, se stroji, parními kotly, atd., jakož i se speciálními železničními vagony pro dopravu hotového nábytku a velkou vilou v Šibicích. Nabývací hodnota celé této řady továren v r. 1922 je Kč 5,254.626.89, kdežto akciový kapitál figuruje v tomto úředním dokumentu obnosem Kč 24 mil. Firma Kohn přešla již po válce do majetku firmy "Mundus". Před nostrifikací vyměnila firma "Mundus" akcie svých podniků, tedy i firmy Kohn tím způsobem, že jimi založila firmu "Züricher Handelsgesellschaft Mundus" a její hospodářské vedení z Rakouska si ponechala. Rakouská Mundus provedla i nostrifikaci svých podniků v ČSR opětným prodejem všech továren na firmu Mundus - Jakub a Josef Kohn a ani po oficiálním přeložení sídla do ČSR koncem r. 1922 neprovedla výmaz svých starých firem ze zahraničních obchodních rejstříků. Tak existovala v ČSR největší akc. spol. pro export ohýbaného nábytku, jejíž továrny měly současně více oficiálních majitelů a sice 2 v Rakousku, i v Uhrách, 1 ve Švýcarech a 1 v ČSR. I její hospodářské vedení spočívalo v rukách starých firem. Čsl. ústředna směla jen prodávat zboží ve vnitrozemí, všechno ostatní</p>		

obstarávaly staré firmy za hranicemi. Tak neviděl čsl. exportní podnik první třídy celý rok ani jediný originál objednávky z exportu ani tržby z prodeje. Musel proto neustále prosit své zahraniční majitele o finanční prostředky. Čsl. průmyslník byl ve svém vlastním státu jen továrníkem, v Rakousku překupníkem svého vlastního zboží, v ostatním světě jeho importérem a v neutrálním státu - bankéřem. A měl-li dříve továrny i v jiných nástupnických státech, byl dokonce i konkurentem sám sobě. Všude na jiné jméno. Taková organizace činí průmysl státem ve státě. Jeho hlavní knihy se nalézají mimo stát a vedlejší knihy mu dovolují lecjakou operaci na úkor státu nebo jeho zřízenců. Rakouská firma Thonet zřídila si před nostrifikací podobnou "Handelgesellschaft" v Amsterodamu. Sloučení ve firmu Mundus - Jakub a Josef Kohn mělo v zápětí úplné zastavení továren v Příboře, v Šibicích a v Drahově. Sloučení ve firmu Thonet - Mundus bylo již katastrofální, neboť přitom byly dále zastaveny všechny továrny firem Mundus v Mimoni, Hranicích, Báňské Bystřici a značná část továren firmy Thonet. Thonet - Mundus přitom hlásal, že nyní po zničení tolika československých továren může tato firmy dodávat 80 % veškeré světové výroby ohýbaného nábytku. Při vší bídě si firma Mundus zakoupila resp. založila za hranicemi další podniky. Firma uměle zkracovala zisk a hromadila miliony čsl. bohatství za hranicemi, přiznala hodnotu továren místo nejméně Kč 76 mil. jen 5,254.626.89 Kč. Čsl. banky tento podnik patronisovaly. Zakročí vláda, aby takové pseudofirmy konečně byly učiněny neškodnými? (URL 68)

4. 3. 1926	III./182	Fr. Weisser a druzi (LW)
		Ministr financí

Interpelace o povážlivých daňových poměrech v obcích Rokytnici v Orlických Horách a Deštné, ležících v Orlických Horách.

Orlické hory, které byly několikrát uznány za nouzové území pro drsné podnebí, pro nepatrný výtěžek půdy a pro každoroční živelní pohromy (šedivé mrazy) nezajišťují zemědělskému obyvatelstvu nutnou výživu. Podobně je to s živnostníky, poněvadž obchodují s obyvatelstvem malé kupní síly. Zemědělci, kteří pro klimatické poměry a pro špatnou půdu nemohou dovážet své výrobky na trh, nýbrž musí si pro svou rodinu celého půl roku kupovat sadbu, brambory atd., musí si shánět živobytí pílí svých rukou a to výrobou dřevěných

dračkových krabiček, kácením dříví, vozením dříví apod. (URL 69)		
20. 4. 1926	XVI./229	Inž. R. Jung (DNS), dr. Luschka (DCHS) a druzi
		Předseda vlády
<p>Interpelace o pronájmu zbytkového statku na Knížecí dvůr v Opavě.</p> <p>Město Opava usiluje již od roku 1920 o to, aby na ně bylo pamatováno při rozdělení velkého pozemkového majetku ležícího v oblasti měst. Na prvá podání z roku 1920 odpověď nedošla. Počátkem roku 1921 pozemkový úřad vydal vyhlášku, podle níž mohou být podávány žádosti o přiděl zabrané půdy z Lichtensteinova majetku a majetku německého řádu. Žádosti, které podal městský úřad na základě této vyhlášky, byly však zamítnuty. Když se počátkem roku 1924 městský úřad dozvěděl, že státní pozemkový úřad činí přípravy k provedení přidělového řízení na Lichtensteinově majetku v Opavě, zahájil znovu vyjednávání, ale opět bezvysledně. Vyjednávání s lichtensteinským lesním úřadem v Krnově o prodeji pozemků vedla sice k dohodě, která byla zaslána pozemkovému úřadu prostřednictvím zemské správní komise, avšak po rozmluvě dne 17. září 1925 o směrnících přidělového plánu pro pozemky tzv. Knížecího dvora bylo prohlášeno mimi jiné, že 18 ha bude ponecháno dosavadnímu majetníku statku jako záloha pro rozšíření města, kdežto zbytkový statek Knížecí dvůr má být prozatím pronajat na 10 let. Zakrátko byl skutečně pronájem rozepsán. Podle usnesení městského zastupitelstva město Opava se o tento pronájem ucházelo, ale o osudu Knížecího dvora až před nedávnou dobou vešlo ve známost, že nemá být pronajat, nýbrž odevzdán do vlastnictví protěžované osobnosti (URL 70).</p>		
23. 4. 1926	I./249	Hugo Bergmann a spol. (ČS)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o pronájmu honitby na státním velkostatku v okrese hodonínském a uherskoskalickém.</p> <p>V okrese hodonínském a uhersko - skalickém mají stát velkostatky většího rozměru. Honitba</p>		

na těchto statcích byla pronajata velkomlynáři Kudrnovi z Hodonína, v rozměru 7000 ha za roční nájem 7000 Kč na dobu 12ti roků, ačkoliv byly zde nabídky vyšší. Pro celý tento veliký honební katastr vydržuje nájemce pouze po dobu 6 měsíců 2 hajné, jimž platí měsíčně 50 Kč. Když však pro nedostatečné hájení vyskytují se zejména v blízkosti obce Kopčan četní pytláci, dožaduje se na zemském četnickém velitelství v Bratislavě pomoci četnické a stěžuje si, že mu četníci pytláky nechytají a žádá tím nepřímou, aby mu četníci dělali hajné. Pronajetím honitby za tak nízké peníze utrpí stát za dobu 12ti let škodu kolem 200.000 Kč v době všeobecného šetření v státním hospodářství (URL 71).

18. 5. 1926	XVII./285	Fr. Windirsch a druzi (LW)
		Ministr zemědělství

Interpelace, aby chudému obyvatelstvu v obvodu státní lesní správy v Krkonoších byly vydávány lístky na sbírání dříví.

Pokud byly lesy náležející k panství Czerninovu-Morzinovu a Harrachovu v soukromém provozu, nečinily se chudému obyvatelstvu žádné překážky, aby si obstarávalo chřastí a dřevo sbíráním dříví v panských lesích. Od té doby, kdy část uvedených lesních panství přešla do státní správy, od té doby může sbírat chřastí a dříví ve státních lesích jen ten, kdo má lístek na sbírání dříví. Pro vydání lístku musí však být splněny zvláštní podmínky. Tak lístek na sbírání dříví dostane za 15 Kč jen ten, kdo 10 dní vypomáhá vysazovat lesní kulturu, při čemž se ovšem za tuto práci platí 10 Kč denně. Lístek na sbírání dříví vydává se však zadarmo, vypomáhá-li se vysazovat lesní kultura za náhradu výše zmíněné mzdy, 20 dní. Za lístek na sbírání dříví musí však zaplatit 100 Kč, kdo při vysazování lesních kultur nevypomáhá. Tento případ je častý, neboť muži z chudých rodin jsou jinak zaměstnáni a nemohou se pro vysazování lesních kultur zřít práce, někdy nemohou zastávat práci ani ženy. Je možno zařídit, aby lístky na sbírání dříví nebyly vázány na zbytečné krutosti? (URL 72).

17. 11. 1926	VIII./663	Jan Koudelka a soudruzi (ČSD) Ministr zemědělství a ministr financí
<p>Interpelace o devastaci lesů vůbec a na panství Komorní Hrádek zvláště.</p> <p>V poslední době bylo zjištěno, že na mnohých velkostatkách byly lesy „překáceny“. Příčinu toho nutno hledat jinak v nejistotě budoucího vlastnictví před provedením lesní reformy, jednak v tom, že snad ani jeden velkostatkář pro překácení nebyl dosud potrestán. Zákony a nařízení vztahující se na velký zabraný pozemkový majetek jsou sice přísné, ale v praxi se le nich hospodářství neprovádí, což dává velkostatkářům podnět ke drancování lesů, jak je patrné z uvedeného příkladu. Na velkostatku Komorní Hrádek, patřícímu rakouskému příslušníku Khevenhüllerovi, zjišťovala komise Stát. poz. úřadu, zemské lesní inspekce a okresní správy politické v Českém Brodě stav lesního hospodářství. Bylo zjištěno překácení 31.732 plm. Tato přeseč povstala jednak mniškovým žírem, jednak úmyslným kácením. Na základě zjištěných závad bylo navrženo k nápravě hospodářství opětně uvalit úřední správu, která byla v roce 1920 zrušena. Vlivem různých intervencí byl původní návrh komise na uvalení úřední správy změněn na pouhý úřední dozor, který se však dosud nevykonává. Když pan Khevenhüller uznal, že naše úřady jsou vůči němu ohleduplné, dovolil si dříví prodat, ač pozemkový úřad kupní smlouvy neschválil. Peníze za dříví místo na účet velkostatku poukazyval do banky na svůj osobní účet, které pak podloudně převezl svým autem přes hranice. V zájmu záchrany zabraných lesů a proti jejich devastaci i v zájmu státu nutno uvalit úřední správu na tento velkostatek a zajistit řádné hospodaření (URL 73).</p>		
11. 11. 1926	696	K. Moudrý a druzi (ČS) Předseda vlády a příslušní ministři
<p>Naléhavá interpelace o sporu Cyrila Koburka a trestních opatřeních s věcí tou souvisejících.</p> <p>Úsilí rodiny koburské o záchranu statků před důsledky pozemkové reformy trvá v naší</p>		

republice od prvních revolučních zákonů, které zabíraly velký statek a směřovaly k tomu, aby velkostatkářské latifundie byly znárodněny. V poslední době tato snaha vynesla na veřejnost činy, které podléhají opatřením trestním a vedly k zatčení pražského advokáta dr. Eislera na jedné straně a bývalé baronky von Einem a Štěpána Steinera na straně druhé. Obě tyto osobnosti jsou příslušníky rakouskými. Poněvadž tato opatření souvisí se snahami rodiny koburské, aby na provádění pozemkové reformy na jejích statcích bylo působeno určitým směrem a poněvadž osoby v této věci zúčastněné nadevší pochybnost měly styky s různými politicky činnými osobami v naší republice, naskytá se otázka, zda nebyly policejní zákroky jednostranně a stranicky podnikány pod různými vlivy politickými, které v podezřelém zájmu se nepřipustně uplatňovaly. Když byla docílena dohoda mezi oběma větvemi koburskými, bylo žádáno na Cyrilu Koburkovi, aby odstoupil značnou část svých nemovitostí ve prospěch státní správy pod titulem pastvin. K tomu účelu byl věnován les, který byl vykácen a tak získány požadované pastviny. Dříví, které znalci bylo oceněno v hodnotě několika milionů, bylo prodáno za 400.000 Kč. Jsou na těchto obchodech přímo, anebo ve společnosti tyto obchody provozující nepřímo zúčastněny vlivné osoby politického světa anebo státní úředníci? (URL 74).

27. 11. 1926	II./746	H. Bergmann, Fr. Buřival, B. Procházka a spol. (ČS) Vláda
--------------	---------	--

Interpelace o poměrech stavebních dozorců při hrazení bystřin.

Dozorci zaměstnaní při hrazení bystřin (ministerstvo zemědělství) žádali o zařazení mezi státní zaměstnance, jako zaměstnanci podniku státního, resp. státem spravovaného a zákonů a dle výnosu ministerské rady, týkajícího se pomocných technických sil při státních vodohospodářských úřadech. Pro tyto zaměstnance ministerstvo zemědělství vypracovalo a podalo ke schválení min. financí zvláštní návrh. Ten byl zamítnut s poznámkou, že zvláštní kategorie státních zaměstnanců není možno zavádět, ale že by dozorci měli být zařazení v rámci systemisovaných míst. Na to vypracovalo ministerstvo zemědělství nový návrh na systemisování lesnicko - techn. úřednictva, ve kterém je pamatováno na dozorce. Návrh byl podán ke schválení na ministerstvo financí. Odborný přednosta ministerstva zemědělství sdělil dozorcům zaměstnaných při hrazení bystřin, že jedině správní soud jej může přesvědčit

o tom, je-li hrazení bystřin podnikem státním anebo státem spravovaným. Uvádíme, že se nejedná se o nově přijaté zaměstnance, ale o zaměstnance, kteří jsou v podniku zaměstnaní již 10 až 25 let, a dále že hrazení bystřin je podnikem státním. Tím je dokázáno, že hlavní správou tohoto podniku je ministerstvo zemědělství, kterému podřízeny jsou jednotlivé odbory, a to lesnicko - technické oddělení. Všichni úředníci s vysokoškolským vzděláním v oboru hrazení bystřin zaměstnaní jsou úředníky státními a požívají veškerá práva státních zaměstnanců (úředníků); jedině stavbyvedoucím dozorcům, jako pomocným a technickým silám, jsou tato práva upírána bez ohledu na jejich dlouholetou službu v oboru hrazení bystřin. Na fondy, z kterých provozováno je hrazení bystřin, připlácí většinou stát a z těchto fondů jsou placeni veškerí státní úředníci. Z uvedených důvodů je hrazení bystřin buď podnikem státním, nebo státem spravovaným, a proto stavbyvedoucí dozorcí při hrazení bystřin zaměstnaní právem se domáhají, aby jako duševně pracující za svou dlouholetou službu dosáhli práv státních zaměstnanců a upravení svého služebního a sociálního poměru, platným na základě nařízení v Československém státě. Byla vydána resoluce: "Vláda se vybízí, aby upravila poměry stavebních dozorců při hrazení bystřin." (URL 75).

9. 12. 1926	III./797	Fr. Windirsch a druzi (LW)
		Ministr zemědělství

Interpelace, aby se při kácení stromů ve státních lesích používalo domácích dělníků.

V části postátněného lesa (v údolí Keilova Potoka) ležící v obvodu obce Pommerndorf v okrese vrchlabském, vyvrátila bouře v r. 1925 větší plochy lesa. Toto dříví bylo během posledních měsíců zpracováno a k jeho odklizení byli povoláni cizí dělníci. Tímto opatřením přišli o práci a tím o výdělek domácí dělníci, kteří tam za dřívějšího majitele Černína vždy pracovali, neboť obyvatelé Krkonoš jsou na takový výdělek odkázáni. Domácí dělníci se cítí poškozeni také proto, poněvadž právě oni se svými příslušníky rodin vypomáhají při zalesňovacích pracích. Nepostupovalo se také s nutnou opatrností při odlizovacích pracech. Kmeny byly spouštěny přes stráně bez ohledu na to, že tam ještě zůstal les, čímž velmi utrpělo jak dříví, tak také ještě zbylý les. Dříve se prováděly odklizovací práce tak, že domácí dělníci dopravovali poražené kmeny v zimě do údolí na rohačkách. Dříví dopravené do údolí v letě nebylo však dopravováno déle, nýbrž v údolí Keilova Potoka

(revír Volský Důl) bylo složeno a leží tam ještě dnes a to takové množství dříví, že by se obyvatelé malého polabského údolí octli ve velkém nebezpečí, kdyby povodeň uvedla toto dříví do pohybu. Je třeba, aby správa státních lesů rozdělující práci, postupovala způsobem podle zkušenosti v této krajině, aby při tom zvláště pamatovala na domácí dělníky, jimž právě lesní práce v zimě přinášely přiměřený výdělek (URL 76).

15. 2. 1927	840/VI.	K. Riedl, Fr. Langr, Václ. Mikuláš a spol. (ČS)
		Ministr financí a zemědělství

Interpelace o poměrech na Salmově panství rájeckém a o dosazení vnucené správy tamtéž.

Státní finanční správa má eminentní zájem, aby rájecké panství Salmovo bylo spravováno hospodárně, neboť majitel panství Salm dluží státu vysoké částky a přepychové potřeby rodiny jsou hrazeny z výtěžku panství, ale daně neplatí! Majitel panství Salm dlí nyní mimo republiku a správu velkostatku vede jako jeho zplnomocněnec velkostatkář Belcredi z Líšně u Brna. Správa se však nijak nezlepšila. Také lesní hospodářství, tak důležité na rájeckém panství (zabraných lesů je tu 10.500 ha), trpí po stránce odborně-technické. Desíletý plán lesního hospodářství vykazuje značné překáčení v prvních 4 letech; navrhoval tedy odborný lesní úředník, aby toto překáčení se vyrovnalo v dalších 4 letech zmenšenou výrobou dřeva. Pan Belcredi chce však rozvrhnout ono nutné vyrovnání na celých posledních 6 let, chce kácet více, nežli připouští řádné a zákonné hospodářství. Je jistě na místě volání poplatníků, kteří vidí hospodářství v Rájci zblízka, aby stát zasáhl a dosadil vnucenou správu (URL 77).

10. 5. 1927	1032/X.	Dr. Luschka, H. Bartel a druzi (DCHS)
		Ministr zemědělství a veřejných prací

Interpelace o stavbách na ochranu břehů v území Praděda. Bouře, která v noci z 5. na 6. května t. r. postihla území Praděda, způsobila ohromné spousty zvláště v porůčí Desné a Moravice. Opakují se zde škody, které lze bohužel zjistit skorem každoročně i při menších živelních pohromách. Příčinou toho je, že Desná, Merta i Lust, jakož i Moravice nejsou buď

vůbec uznány za bystřiny, nebo jen částečně a postrádají dosud veškerého hrazení nebo úpravy. Budou učiněna ihned všechna opatření, jichž je ještě třeba ke stavbám na ochranu břehů, a tím také uspíšit stavbu údolní přehrady v Koutech, která s tím souvisí? (URL 78).

23. 6. 1927

1122/IV.

K. Moudrý, V. Mikuláš a druzi (ČS)

Vláda

Interpelace o přidělu lesů z velkostatku Zelená Hora družstvům starousedlíků.

Na Nepomucku pod vedením pana senátora Štolby utvořila se družstva starousedlíků, která uzavřela prozatímní smlouvy o přidělu lesů s dosavadním vlastníkem velkostatku Zelená Hora. Dosavadní vlastník vzpírá se nyní dodržet prozatímní úmluvu z důvodu, že odporuje přidělovému zákonu. Překvapuje jednání odpovědných činitelů pozemkového úřadu, kteří usilují, aby došlo k realizování těchto smluv. Podle jasného znění § 10. přiděl. zákona půdu lesní lze přidělit v první řadě obcím a jiným veřejným svazům. Dále stanoví zákon, že dosavadní souvislé hospodářské lesní jednotky (polesí, revíry) mají být zachovány. Jednotlivcům lze přidělit lesní pozemky jen výjimečně a v menší rozloze a tyto případy taxativně vymezuje. Ustanovení zákona dovolují, aby lesní půda byla přidělena pouze veřejnoprávním korporacím s taxativně vyjmenovanými výjimkami, a aby zpravidla zachovány byly souvislé hospodářské jednotky. Prozatímní smlouvy uzavřené mezi vlastníkem velkostatku Zelená Hora a družstvy starousedlíků odporují přidělovému zákonu, neboť jmenovaná družstva nelze zařadit mezi korporace veřejnoprávné. Pozemkový úřad uskutečnění těchto smluv by neměl připustit (URL 79).

13. 3. 1928	1495/VI.	V. Mikuláš, Fr. Zeminová, E. Špatný a druzi (ČS) Vláda
<p>Interpelace o postupu státního pozemkového úřadu při propouštění lesní a zemědělské půdy ze záboru církevním velkostatkům.</p> <p>Loňského roku při projednávání státního rozpočtu prohlásil prezident Státního pozemkového úřadu (SPÚ), že úřad pod titulem § 11. záborového zákona propouští jednotlivým vlastníkům průměrně 291 ha půdy celkem a dle § 20 přidělového zákona průměrně 326 ha půdy celkem, tedy dohromady průměrně 627 ha půdy celkem. Zkušenosti z poslední doby svědčí o jiném postupu a praxi SPÚ při řešení § 11. záborového zákona a § 20. přidělového zákona. Tam, kde ještě drobný zemědělský lid, zaměstnanci velkostatků, obce i okresy právem očekávali, při velkých výměrách zemědělské a lesní půdy u jednotlivých velkostatků, že bude dodatečně prováděna pozemková reforma, tam dnes SPÚ propouští velkostatky s ohromnými výměrami ze záboru, přezírá i vážné žádosti obcí. Na stížnosti odpovídají referenti tím, že se tak děje na základě vlivu některých politických stran dnešní vládní majority. Pražskému arcibiskupství bylo z jeho ohromného pozemkového a lesního majetku ve výměře 23.717 ha převzato SPÚ a přiděleno v řízení necelé tři tisíce ha půdy zemědělské a jen tři tisíce 252 ha lesů pro vojenskou střelnici na Brdech. Ostatní půda byla propuštěna SPÚ ze záboru. Tento čin je protizákonný, ale i odsouzeníhodný. SPÚ při jednání o propuštění panství pražského arcibiskupa Kordače ze záboru nebral v úvahu potřebu dalšího přidělu pro drobný zemědělský lid. Také lesní reforma a přiděl rybníků je tímto propuštěním ze záboru již vyřešeným problémem. Dle tohoto stavu věci zůstaly nepovšimnuty i žádosti a zákroky města Týna n. Vlt. o přiděl lesů, které byly městu vítězem bělohorským konfiskovány. Platí zákony o pozemkové reformě i pro církevní velkostatky? Je vláda ochotna sjednat nápravu ve smyslu zákonů o pozemkové reformě? Městu Týn n. Vlt. by se mělo dostat přidělu lesa výměnou, vzhledem k jeho historickému nároku a právu na lesy v majetku pražského arcibiskupa (URL 80).</p>		

15. 3. 1928	1495/IX.	Josef Knejzlík, K. Riedl a druzi (ČS) Ministr zemědělství
<p>Interpelace o převzetí lesních komplexů na lichtensteinském velkostatku v Zábřehu na Moravě.</p> <p>Je všeobecně známo, že není ubožejšího kraje nad okres šilperský, kde lid z výtěžku půdy uživit se nemůže, protože je to půda horská, šterkovitá. Nejsou zde ani průmyslové závody. Proto tu lid trpí podvýživou, předčasně zmirá a kraj se vylidňuje. Aby se tomu předešlo, marně prosí Šilpersko již dlouhá léta o zřízení státního průmyslového závodu. Nikdo nejví o Šilpersko zájem, protože tu není spojení se světem, proto i snaha o zřízení průmyslového závodu končí bezvýsledně. Nebýt války, dosavadní železná dráha z Lipky do Šilperka byla by prodloužena do Hoštejna na hlavní trati Olomouc-Česká Třebová. Po válce poměry se změnily, od stavby dráhy bylo upuštěno. Šilpersko se domáhá alespoň řádně vybudované silnice. Dle prohlášení lesní správy lichtensteinské dostalo by se pomoci Šilpersku k této nutné stavbě, kdyby ministerstvo zemědělství rozhodlo o převzetí lichtensteinského lesního velkostatku okres Zábřeh, jehož majetkem má z největší části vést silnice. Lesní panství knížete Lichtensteina v okrese zábřežském je sice státem zabráno, o převzetí dosud však rozhodnuto není. Intervence zástupců šilperského a zábřežského okresu v Praze na úřadech byly bezvýsledné, přestože dopisem pozemkový úřad v Praze sdělil, že ministerstvo zemědělství rozhodne o této věci do podzimu minulého roku; avšak doposud se tak nestalo. Zřízení státní silnice ze Šilperka do Hoštejna ke hlavní železniční trati závisí na tom, zda státem bude či nebude převzato lichtensteinské panství v okrese zábřežském (URL 81).</p>		

15. 3. 1928	1495/XII.	J. Knejzlík, K. Riedl a druzi (ČS) Ministr veřejných prací
<p>Interpelace o definitivním ustanovení pevného bodu pro stavbu přehrady na řece Březné u Hoštejna na severní Moravě a o neodkladném zahájení řízení, aby se stavbou mohlo být započato.</p> <p>Projektovaná přehrada na řece Březné u Hoštejna na severní Moravě nemá posud stanoveného pevného bodu a tato otázka nejenom že oddaluje uskutečnění projektu, ale působí naprostou nejistotu v povodí řeky Březné potud, pokud ono leželo by pod projektovanou přehradou. Je všeobecně známo, že Šilpersko je ve veliké bídě tím, že nemá žádného spojení se světem. Moravský zemský výbor uznal za nutné připojení Šilperska řádnou silnicí, a sice ze Šilperka do Hoštejna na hlavní trati Olomouc-Česká Třebová a dal také svými techniky tuto silnici vyměřit. O dalším postupu této stavby nebylo však možno jednat, neboť nebylo vyřešeno převzetí lesů lichtensteinského panství v okrese zábřežském státem, jehož majetkem má silnice z velké části vést. Tato záležitost spěje nyní k rozhodnutí, ale nastává další překážka, totiž že není dosud definitivně rozhodnuto o přehradě. Dle informací, jež jsme získali, je prý míněna stavba přehrady až u Šilperka s opěrnou příční zdí u Crhova místo dosavadního projektu. Kdyby skutečně byla projektována vodní přehrada od Crhova k Šilperku, nebylo by to na závadu zemským moravským výborem projektované silnici k Hoštejnu, oproti tomu však projekt přehrady u Hoštejna je právě na místě, kde silnice stavěna by být měla. Stavba přehrady u Šilperka byla by i pro tento kraj daleko výhodnější, neboť přehrada u Hoštejna zabrala by téměř všem zdejším rolníkům veškeré louky. Postavení přehrady a připojení elektrické centrály, jakož i vybudování potřebné silnice, znamenalo by oživení tohoto přeubohého kraje (URL 82).</p>		

1. 6. 1928	1580/X.	Alois Kříž a soudruzi (ČSD)
		Vláda

Interpelace o tom, že zpráva arcibiskupských statků v Týně n. Vlt. neplní podmínky, dané jí při propuštění pozemkového majetku ze záboru a že vandalsky ničí objekty, propuštěné ze záboru, jako krajinné krásy.

Státní pozemkový úřad (SPÚ) rozhodnutím ze dne 7. září 1926, č. j. 103.940/26 a ze dne 2. prosince 1926, č. j. 91.796/26 propustil pražskému arcibiskupství ze záboru lesní a zemědělské objekty v Týně nad Vlt. Propuštění těchto objektů ze záboru je příslušným výměrem SPÚ podmíněno zachováním některých podmínek, kterým se má majitel podrobit a je zachovávat. Kdyby podmínky zachovány nebyly, má pozemkový úřad právo, převzít majetek znova do záboru a provést zde příslušné přidělové řízení. V podmínkách, uložených správě arcibiskupských statků v Týně nad Vlt. výslovně se stanoví, že „ v revíru Semenec a v revíru Hněvkovickém nebudou prováděny žádné holoseče, nýbrž pouze seč výběrová a že podvolení se daným podmínkám a jejich přesné plnění v celku i jednotlivě tvoří další výminku přiznaného ponechání uvedených nemovitostí, takže, nepřistoupí-li žadatel na odmítnutí tyto, rozhodnutí samo (o zrušení záboru) je pokládat za neúčinné, nedodrželi se pak v budoucnu některá z daných podmínek - vzhází pro SPÚ právo, nemovitosti uvedené a podle § 20 žadateli ponechané, pokládat dále za zabrané a je ihned převzít a přidělit.“ Správa arcibiskupského panství v Týně n.Vlt. nedodržela tuto podmínku při osposáření na objektech, které jí ze záboru půdy byly vráceny a získává dřevní hmotu ve výše jmenovaných revírech čistou holosečí. Když toto Městská obec v Týně n. Vlt., která se o přiděl tohoto, kdysi jí patřícího majetku podle přidělového zákona ucházela a která na zachování přírodních krás svého okolí má krajní zájem, rozhodla se vyžádat si názor povolání. Za tím účelem požádala lesmistra a soudního znalce krajského soudu v Táboře, p. Jar. Rodra, aby podal svůj odborný posudek o těžbě dřeva v revírech Semenec a Hněvkovice, a zda při způsobu těžby v těchto revírech zachovány jsou podmínky, na které ráva panství při vrácení a převzetí lesů ze záboru přistoupila. Po pečlivém shlednutí hněvkovického revíru se znalec přesvědčil o jedině správném a účelném rozhodnutí SPÚ. Na základě všech uvedených a zjištěných důkazů lze mít za prokázané, že vlastník lesních revírů Semenec a Hněvkovice, propuštěných SPÚ v Praze podle § 20 přidělového zákona

ze záboru, nehospodařil na těchto lesních komplexech způsobem ujednaným, čímž nevyhověl podmínkám v § 20 tohoto zákona obsaženým - zda vědomým způsobem, nelze znalci rozhodovati. Poté Městský úřad v Týně n. Vlt. žádal, aby byly objekty vltavotýnského arcibiskupského panství znovu do záboru pojaty, provedeno řádné přidělové řízení, kde nový nabyvatel by podmínkám SPÚ uložených náležitě šetřil. Město Týn vykonalo jen svou povinnost, jestliže stojí na straně veřejných zájmů. Jde také o majetek, který mu kdysi patřil, neprávem byl mu po bělohorské bitvě odňat a jehož se marně domáhá. Je vláda ochotna uložit SPÚ, aby nařídil urychlené a přísně nestranné komisionální řízení o tvrzeních ve stížnosti města a znaleckém posudku obsažených? (URL 83).

8. 6. 1928	1580/XV.	Fr. Chlouba, V. Mikulíček, J. Juran a soudruzi (K)
		Ministr zemědělství

Interpelace o zákazu ředitelství lesního velkostatku v Adamově vstupovat do tamějších státních lesů, sbírat houby a lesní plodiny a o zdražení stavebního materiálu.

Své doby byl vyvlastněn lesní velkostatek knížete Jana Lichtensteina, ředitelství v Adamově a vyvlastněná část byla převedena do správy státní školy zemědělské v Brně. Tímto převedením byly obce Babice n. Sv., Bílovice, Řícmanice, Kanice, Březina, Proseč, Bukovina, Křtiny, Habrůvka, Olomoučany, Adamov a Útěchov, nalézající se vesměs v obvodu tohoto velkostatku, vyňaty nejen z jakékoliv účasti a podílu na lesní reformě, ale převodem jmenovaného velkostatku do rukou státní školy zemědělské v Brně se stav obcí a jich obyvatelstva zhoršil. Správa velkostatku jednak vůbec zakázala vstup do lesů, jednak vstup do lesů je na zvláštní doporučení hodné dobrozdání obcí v obvodu velkostatku, a to pouze na dvě dopoledne v týdnu; po většinu měsíců v roce je však vstup do lesů zakázán vůbec. Pokud lesy náležející panství Lichtensteina byly v soukromém provozu nebránilo se chudému lidu, aby si obstaralo chřastí a dřevo sbíráním dříví v lesích, sbíráním lesních plodin a léčivých bylin, levným prodejem nebo zdarma poskytováním trávy na lesních pasekách. Kromě toho bylo dovoleno zdarma nebo levně hrabat lesní listí jako stelivo pro užitková zvířata; levně koupit stavební materiál apod. Dřívější výhody na žádost obcí nebo jednotlivců, aby si mohli nalámat kámen a nakopat písek k účelům stavebním bezplatně, poskytované ve značné míře bývalou správou úplně odpadly. Výhody mizely,

jakmile byl velkostatek převeden do státní správy, až nedávno naříkaným zákazem vstupu do lesů byly zrušeny. Tím se ještě zhoršila špatná situace chudých obyvatel ve jmenovaných obcích, mnohdy odkázaných po celé měsíce pouze a jedině na tržbu z odprodeje nasbíraných lesních plodin. Obyvatelé předpokládali, že lesní reforma bude sloužit obyvatelům, že bude prostředkem pro zlepšení nejen stavu venkovských obcí, ale zejména nejchudších obyvatel. Obecní zastupitelstva poukazují na to, že pozemkové reformy bylo zneužito; aby agrární a průmyslový kapitál se zmocnil lesů a aby monopolním postavením, které se mu dostalo, vytěžil lesy, které mají především sloužit obcím a jejich obyvatelům. Poukazují mezi jiným také na to, že tamní správa státních lesů byla první, která zdražila stavební dřevo. Nejhuře a nejtížeji je zákazem vstupu do státních lesů postižena vesnická chudina, která sbíráním hub a lesních plodin a jejich odprodejem doplňovala si skrovnou existenci, stejně jako domkáři a chalupníci získávali trávu pro dobytek vyžínáním z lesních pasek. Tamní obyvatelé se bouří proti takovému nesmyslnému zákazu vstupu do lesů a stoupá nenávisť proti ředitelství státních lesů, neboť v nich opatřuje nové panstvo. Obecní správy proto právem odmítají odpovědnost za pořádek, který tamní správa státních statků svým nesmyslným zákazem o přístupu do lesů sama porušila. Nařídí pan ministr tamější státní správě, aby ihned odvolala a zrušila zákon o vstupu do státních lesů? (URL 84)

31. 10. 1928	1859	A.Remeš, J. Koudelka, inž. Nečas a soudruzi (ČSD)
		Vláda

Naléhavá interpelace o nátlaku generálního ředitelství státních lesů a statků na zaměstnance podniku při podpisování služebního řádu.

Při projednávání rozpočtu v rozpočtovém výboru poslanci sociálně demokratické strany ukázali na nedostatky služebního řádu, vydaného generálním ředitelstvím státních lesů a statků, a žádali o nápravu a odvolání řádu. Pan ministr zemědělství dal ujištění, že služební řád bude změněn a doplněn. Generální ředitelství vydalo tzv. směrnice pro převzetí zaměstnanců do služebního poměru podle služebního řádu zaměstnanců státních lesů a statků. Směrnice uvádějí, že Ministerstvo zemědělství výnosem stanovilo lhůtu k předložení přihlášek a převzetí do poměru podle služebního řádu zaměstnancům převzatým se statky podle zákonů o pozemkové reformě, jakož i zaměstnancům stanoveným

na individuální smlouvu a konečně zaměstnancům převzatým s objekty, které stát nabyt koupí do dne 15. října 1928, zaměstnancům pak, kterým byly upraveny požitky podle usnesení vlády ze dne 4. dubna 1925 a ostatním lesním hajným, do dne 31. října 1928. Generální ředitel dr. Šiman na zaměstnance vykonává nepřímou a způsobem těžko kvalifikovatelným nátlak, aby podepsali služební řád, a to i když jsou v pragmatikálním poměru. Protože služební řád generálního ředitelství státních lesů a statků znamená pro zaměstnance krok zpět a velká většina zaměstnanců vyslovila se proti němu, učiní vláda přítrž přímému i nepřímému nátlaku p. generálního ředitele dra Šimana na zaměstnance ve věci podpisování služebního řádu? Je ochotna působit k tomu, aby služební řád pro zaměstnance státních lesů a statků byl dle slibu p. ministra zemědělství změněn a doplněn a teprve změněný a doplněný byl učiněn předmětem jednání za spoluúčasti odborových organizací zaměstnaneckých? (URL 85).

7. 3. 1929	2111/IV.	Josef Knejzlík a druzi (ČS)
		Ministr vnitra

Interpelace o odškodňování pasekářů za škody způsobené zvěří na velkostatku Seilerna.

Strašlivý život prožívají kopaničáři na Valašsku, kde v blízkosti pánských lesů vysoká zvěř a zajáci sežirají jim skrovnou úrodu jejich kamenitých políček, aniž by se mohli dovolat sebemenší náhrady škody. Nejkřiklavější poměry panují v Dršťkově, kde neomezeným vládcem nad kopaničáři je revírník Boh. Starý, který určuje a přiděluje náhradu škody dle své libovůle. Náhrada škody přiděluje se v naturalích - ve dřevě. Tomu, kdo upadne v jeho nemilost, přidělí náhradu škody ve dřevě nejhorší jakosti a v revíru tak nepřístupném a vzdáleném, že odvoz dřeva je nemožný, jako např. v lese tzv. Tisovém. Poškození, jimž by se nevyplatilo ani přidělené dřevo nejhorší jakosti odvézt z lesa, marně si stěžovali u majitele honitby a na okresní správě politické v Holešově na šikanování se strany revírníka, ale bez příznivého výsledku. Za to, že si stěžovali, dal jim revírník krátkou lhůtu k odvezení dřeva a po jejím vypršení náhrada škody propadla majiteli honitby. Takovýchto šikan používá revírník proti nepohodlným a bezbranným s vědomím, že přidělené dřevo jako náhrada škody nebudou moci ze vzdáleného a nepřístupného místa odvézt a tak se jim vlastně nedostane odškodnění za škody způsobené zvěří, která v pohraničí lesů spase chudou

polní úrodu. Okresní správě politické v Holešově byly podány stížnosti poškozených o tomto šikanování nepohodlných kopaničářů, ale ta stěžovatelům k právu nepomohla. Vyšetří pan ministr tvrzení této interpelace a ochrání úmyslně poškozované kopaničáře nařízením, aby velkostatek Seilernův ohradil les a tak uchránil už tak ubohé kopaničáře nenahraditelných škod na úrodě zvěří? (URL 86).

13. 3. 1929	2133/VIII.	Inž. J. Nečas, J. Koudelka, A. Kříž, J. Bečko, dr. Dérer a soudr. (ČSD)
		Vláda

Interpelace ve věci zákona o scelování pozemků.

Ve vládním prohlášení, učiněném 14. února t.r. věnoval p. ministerský předseda Udržal značnou pozornost investicím, které mohou přispět k zintenzivnění zemědělství, zvláště k jeho zprůmyslnění. Z nejrentabilnějších investic bylo by provedení scelování (komasací) v naší republice, pomohlo by se všem zemědělcům. Scelování pozemků náleží k těm prostředkům, které směřují ke zlepšení zemědělské výroby. Scelování pozemku je úprava trvalá, kdežto druhé hospodářsko-technické úpravy jsou rázu dočasného. Dnes je zemědělská a lesní půda naší republiky roztříštěna asi na 40 mil. parcel. V jižní Moravě jsou dnes v poměrně úrodné a dobře vzdělávané krajině znojemské dlouhé pruhy polí 4 1/2 km dl. a jen 4-6 m široké - poměr šířky k délce bývá 1 : 500, 1 : 800, 1 : 1000 - zatím co nejlepší a výrobě nejvíce prospívající poměr šířky k délce parcely je 1 : 3. Pozemková reforma přispěla k dalšímu tříštění půdy. Na východě republiky jde také hojně o scelení pastvin a luk vzhledem k důležitému tam problému pastvin. Zrušením četných mezí a jinou úpravou brázd získalo by se scelováním v Čechách, na Moravě a ve Slezsku 162.000 ha půdy, na Slovensku a Podk. Rusi 156.000 ha, tedy celkem 318.000 ha. Veliké výhody komasací jsou také v tom, že se získávají nové komunikace, silnice výhodně položené, že se účelně dají provést meliorace, že se vyloučením mezí ničí největší část živočišných a rostlinných škůdců atd. Výhody ze scelování pozemků jsou odborným kruhům známy, a proto se z jejich řad stále volá po předložení zákona o scelování pozemků v naší republice. Naléhavost scelování pozemků a jejího ústavního rychlého projednání je však diktována též jinou ještě okolností. S komasacemi spojen je totiž nerozlučně i problém katastrální, meliorační a regulační. Při scelovacím řízení se dají řešit nejracionálněji i otázky meliorační. Výroky odborníků

nejsou respektovány. V r. 1927 byl přijat zákon o pozemkovém katastru a jeho vedení, jehož některá ustanovení povedou k ohromným ztrátám, nebudou-li prováděna současně s melioracemi a scelováním. Provádění katastrálního zákona je nutností, protože jediné po jeho provedení mohou zemědělci získat úvěr, jinak propadají nesmírné lichvě. Je nutností předložit i zákon o scelování pozemků. Byl připravován projekt zákona pod titulem: „Vládní návrh o scelování hospodářských pozemků a lesů a jiných úpravách pozemkové držby“. Organizace scelovacích úřadů, ale i zásady nuceného scelování nezaručovaly by za dnešních poměrů nestrannost a znamenaly by již napřed poškození pro množství malých a středních zemědělců. Je vláda ochotna předložit v nejbližší době návrh zákona o scelování pozemků, vypracovaný s náležitým zřetelem k pracím melioračním a katastrálním a v návrhu o scelování pozemků věnovat mimořádnou pozornost horským krajům, u nichž je úprava údolního statku s melioracemi horských polnin, pastvin a lesů, jakož i s akcí scelovací podkladem pro budoucí lepší život nejchudších krajů republiky? Jak si vláda představuje v souvislosti s otázkou scelovací provádění lesní reformy u nás? (URL 87).

18. 6. 1929	2183/XIX.	H. Bergmann, Fr. Buřival, Al. Tučný, B. Procházka a druzi (ČS)
		Vláda

Interpelace o poměrech zaměstnanců státních lesů a statků.

Vládním nařízením ze dne 17. července 1928 byl vydán pro zaměstnance státních lesů a statků služební řád, který vyvolal v řadách těchto zaměstnanců největší nespokojenost, poněvadž se tímto služebním řádem mění dosavadní veřejnoprávní poměr v poměr soukromoprávní se všemi právními důsledky. Výnosem ministerstva zemědělství ze dne 10. března 1929 bylo stanoveno, že započtení služební doby soukromé při převodu do služby státní je vázáno na vynikající služební výsledky a gen. ředitelství státních statků a lesů považuje za samozřejmé, že započtení služby soukromé nastane teprve, když zaměstnanec odchází do výslužby nebo zemře. Generální ředitelství donucovalo zaměstnance, aby se přihlašovali na nový služební řád. Dokladem toho je výnos ministerstva zemědělství ze dne 18. ledna 1929. Pragmatikální poměr zaměstnanců byl stanoven zákonem a nelze ho libovolně měnit usneseními vlády, je tedy toto opatření nezákonným. Zaměstnancům státních lesů a statků nezabezpečuje se žádným způsobem plnění závazků ze služebního řádu

vyplývající a zejména závazků pensijních a zaopatřovacích, neboť je-li dnes zaměstnavatelem ministerstvo zemědělství, může se jím stát v budoucnosti osoba soukromá, která určitý objekt koupí nebo směnou získá. Kdo zaručí v takovýchto případech plnění předpisu služebního řádu, když nebude mít nový zaměstnavatel z čeho platit závazky? Zaměstnanci státních lesů a statků v pohraničí trpí nepříznivými poměry, drahotou, drsnými poměry povětrnostními a nemohou své děti posílat do škol, poněvadž jsou daleko od služebního místa a jsou nuceni vydávat značné náklady na vzdělávání mimo dům. Dosud nebyla v podniku státní lesy a statky provedena systemizace služebních míst. Je vláda ochotna zrušit přihlášky na služební řád a přihlášeným ponechat dosavadní pragmatikální poměr služební, projednat otázku novelisace služebního řádu, přeradit pohraniční místa služební do vyšší skupiny míst činovného, přiznat zaměstnancům zvláštní přídavek hraniční a zvýšit přiděl deputátního dříví a pozemků zaměstnancům státních lesů a statků? Je ochotna provést systemisaci služebních míst zaměstnanců státních lesů a statků? (URL 88).

Příloha č. 4: Národní shromáždění republiky Československé 1929 – 1935, PS

III. volební období 12. 12. 1929 – 12. 4. 1935

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
12. 12. 1929	14/IX.	V. Mikuláš, F. Zeminová, E. Špatný, J. Knejzlík, I. Hrušovský, V. Polívka a druzi (ČS)
		Vláda
<p>Interpelace o dokončení pozemkové a lesní reformy.</p> <p>Státní pozemkový úřad provádí sice zaknihování přidělané půdy a rovněž i lesní reformu, ale takovým způsobem, že to budí všeobecnou nespokojenost. V díle „Pozemková reforma za první desetiletí Československé republiky“ podává státní pozemkový úřad přehled činnosti knihování drobného přidělu a poznamenal, že za dosavadního počtu úředního personálu trvalo by provedení zaknihování drobného přidělu do roku 1961. Pro urychlené zaknihování byl podán návrh na provisorní urychlené zaknihování přidělu. Měly být zřízeny zvláštní přidělové knihy. Postup při přejímání a přidělování lesů je na pováženou. Také výkon státního pozemkového úřadu je při lesní reformě za poslední dvě léta nepatrný. Při lesní reformě nejde ale o statisíce drobných uchazečů jako při přidělu půdy zemědělské. Včasné převzetí lesů a jejich přidělení, je prostě státní nezbytností, jak s hlediska lesa hospodářského, tak i celostátního. V posledních letech byly způsobeny ohromné škody na lesním majetku mniškou a letos živelnými pohromami. Nelze dopouštět, aby protahováním lesní reformy byly způsobovány další nedozírné škody ještě jinými zásahy, zejména nedostatečným zákonem o lesním hospodaření. Lesní reforma nesnese odkladu. Hrozí nebezpečí, že státní pozemkový úřad bude přebírat a přidělovat nikoliv lesy, nýbrž holé, bezcenné pláně. Vyjednává-li státní pozemkový úřad s velkostatkářem po dvě tři léta o převzetí lesů a ví-li předem, co mu bude vzato, přenesse prostě celou lesní těžbu na tyto objekty, které musí dát k dispozici k účelům lesní reformy. Poněvadž jedním z největších přidělců zabraných lesů je stát, je především povinnost vlády, aby to, co hodlá převzít, převzal dokud je čas. Je také třeba upozornit vládu na zvláštní praxi státního pozemkového</p>		

úřadu při lesní reformě. § 4 zákona o pozemkovém úřadě sice praví: „Majetek prováděním záborového zákona do státní správy připadlý spravuje státní pozemkový úřad samostatně.“ Tento paragraf si v praxi vykládá státní pozemkový úřad tak, že přejímá velké komplexy lesů a ponechává si je ve vlastní správě. Např. majetek Koburků, Rosice-Veveří o výměře 10.000 ha, převzatá v roce 1925, majetek de Forestův a Křivoklát o výměře 29.000 ha, převzatý roku 1929, majetek Fürstenbergův aj. Veřejnost jistě by zajímalo, jaká cena byla zaplácena za tyto převzaté statky, speciálně za velkostatek Křivoklát, o kterém je známo, že jeho lesy byly zničeny valné většiny mniškou. Jaké pohnutky vedly státní pozemkový úřad k tomu, že právě tyto objekty s urychlením převzal a hotově zaplatil, když o jiných velkostatecích je známo, že jsou již 5 roků převzaty, ale nezaplaceny. Je třeba vysvětlit, proč tyto objekty byly koupeny za přemrštěné ceny, bylo-li hotově vyplaceno např. za Křivoklát 80 milionů Kč, pak jde o ceny přemrštěné o 300% oproti cenám u jiných objektů. Chybí nad postupem pozemkového úřadu náležitá kontrola a dozor (URL 89).

12. 12. 1929	14/XX.	Hugo Bergmann a druzi
		Vláda

Interpelace ve věci provádění pozemkové reformy na velkostatku Brandýs n. Labem.

Státní pozemkový úřad v Praze převzal od státního velkostatku v Brandýse n. Labem pozemky katastrálním území některých obcí, na kterých provedl pozemkovou reformu, jejíž provádění vyvolalo velkou nespokojenost zejména malých uchazečů o půdu. Nebyla dodržována zákonná opatření, zaručujících přednost dlouholetým pachtýřům, legionářům, válečným invalidům atd. Za to však byla půda přidělena uchazečům, kteří své pozemky prodali nebo pronajali, vlastní půdy více jak ve výměře 6 ha nebo nejsou praktickými zemědělci. V obci Brandýs n. Labem se stal případ, že velkoobchodník v Brandýse n. Labem bylo přiděleno 6 ha, ačkoliv své vlastní pozemky ležící v katastru obce Křenku každoročně pronajímá. Proto nemohli být uspokojeni jiní oprávnění uchazeči v Křenku. O tento pozemek ucházelo se vodocestné ředitelství, ale upustilo od přidělu na žádost těch, kteří tento příděl poté obdrželi a drobným uchazečům starost tvrdil, že nemohou se o tyto pozemky ucházet, poněvadž prý je má v nájmu vodocestné ředitelství. To bylo jen zástěrkou, aby malí zemědělci a košíkáři přihlášky nepodali a půda mohla být přenechána jiným

zájemcům. Bylo uvedeno mnoho případů nespravedlivého přidělu a z případů přidělování pozemků je patrné, že se při provádění pozemkové reformy na brandýském velkostatku nepostupovalo správně a že legitimace „domoviny“ anebo republikánské strany platila více než nároky zákonné. Je vláda ochotna nařídít Státnímu pozemkovému úřadu, aby provedl přísnou revisi přidělů pozemků daných mu k dispozici státním velkostatkem v Brandýse n. Labem a odstranil všechny nesrovnalosti v interpelaci uvedené? (URL 90).

13. 12. 1929

79/III.

L. Schubert, inž. R. Jung, A. Stenzl (DG) a druzi (DNS)

Vláda

Interpelace o přidělování lesů státním pozemkovým úřadem.

Město Mohelnice ucházelo se od roku 1921 o přiděl lesního revíru „Charlottendorf“ vyvlastněného knížeti Janu II. Lichtensteinovi, aby si zaokrouhlilo vlastní lesní majetek ve velikosti asi 521 ha. Muselo očekávat, že této žádosti bude tím spíše vyhověno, když pozemkové zákony výslovně ustanovují, že má být dávána přednost obcím. Nehledě k tomu, že by se tím dosáhlo větší výnosnosti správy lesního majetku a že by se ulehčilo obecnímu hospodářství, dostalo by se výhod s tím spojených celku a nikoliv jednotlivcům. Les však byl ve skutečnosti přidělen Lesnímu družstvu městysu Trnávka. Jak se odůvodní, že přednost dostali jednotliví členové družstva před veřejnými zájmy obce? Je vláda ochotna zrušit přiděl lesnímu družstvu v městysi Trnávce a Charlottendorf přidělit městu Mohelnici v duchu pozemkových zákonů? (URL 91).

31. 3. 1930

320/IX.

J. Štětka, J. Novotný a soudruzi (K)

ministr zemědělství

Interpelace o prodeji buquoiských lesů z katastru obce Zubčice.

Katastrální obec Zubčice, politický okres Český Krumlov, podala 24. října 1929 žádost za přiděl lesa z buquoinského velkostatku asi o 65 ha. Žádost byla náležitě odůvodněna poměry v obci a všeobecnou potřebou obecního lesa, o nějž se obec ucházela již dříve přímo

u majitele prostřednictvím zplnomocněného člena obecního zastupitelstva F. Macha. Tehdy bylo panstvím obci sděleno, že lesy nemohou být odprodány pro nebezpečí porušení hospodářské rovnováhy celého polesí. Proto obrátila se obec na SPÚ, ale bylo jí řečeno, že musí počkat na pozemkové řízení. Zatímco obec Zubčická čekala, správa velkostatku Karla Buquoie prodala lesy, o které obci šlo, řediteli nemocenské zemědělské pojišťovny v Č. Budějovicích, který opět část tohoto lesa postoupil Fr. Machovi, statkáři v Zubčicích. Obce Zubčice, Netřebice, Plání a Střítěž vyšly zcela naprázdno. SPÚ vyhlásil veřejně a dle § 10. přidělového zákona, že při přidělu budou v první řadě brány v úvahu žádosti obcí, okresů resp. státu. Poněvadž však pověstné Viškovského „svinstvo pozemkové reformy“ je roztahováno i do reformy lesní. Platnost prodeje zmíněných lesů soukromníkům měla by být zrušena a požadavky obcí, zainteresovaných na lesích, byly by plně uspokojeny. Zavede přísnými tresty pořádek do vyřizování žádostí o přiděly lesů obcím? (URL 92).

24. 4. 1930	402/XVII.	Fr. Nový, L. Pik a soudruzi (ČSD)
		Ministr národní obrany

Interpelace o zrušení pily v Kařízku a o poměrech v obvodu střelnice v Brdech.

V lednu 1928 byla převzata státním pozemkovým úřadem pila Kařízek a předána ministerstvu národní obrany téměř za 4 miliony Kč. Ačkoliv na této pile řezalo se do konce r. 1927, vojenská správa provoz nezahájila a pilu dala do pronájmu. Od té doby nebyl provoz na pile zahájen. Na této pile stojící uprostřed nejchudších vesnic, Chezňovice, Svata Dobrotivá, Mýto, Sirá, Medový Újezd a Cekov pracovalo průměrně 150 dělníků, kteří pozbyli zaměstnání, ačkoliv jim bylo slibováno, že pila bude uvedena do provozu a v nejhorším případě že dělníci budou mít náhradní práci při kácení lesa. Ministerstvo národní obrany nejen že provoz nezahájilo, ale na kácení lesa najalo dělníky z Podkarpatské Rusi a jen malé procento domácích dělníků. Domácí dělníci marně doufali, že bude na pile Kařízek provoz znovu zahájen; nestalo se tak, naopak nyní ministerstvo národní obrany hodlá tuto pilu zbourat, materiál a stroje rozprodat soukromým podnikatelům. O to víc je překvapující, že Vojenská lesní správa po převzetí lesů na brdskou střelnici potřebovala a dosud potřebuje množství řeziva a trámů na stavby vojenských rozhleden, nových hájoven a potřebných budov, dále staví v Jincích asi 28 dřevěných ubytoven pro dělostřelectvo

a kanceláře. Materiál na tyto stavby kupuje od soukromníků až z Mělníka, zadala dodávku na řezivo soukromým pilám v Příbrami a okolí z vlastního dříví cca po 1.000 až 2.000 m3. Je otázkou, proč ministerstvo národní obrany takto jedná, když má samo vlastní pilu úplně vyhovující všem potřebám. Mimo toho má vojenská správa ještě v revírech Dobříš, Strašice, Padrt' a Nepomuk velká kvanta dřeva z kácení v r. 1929, která nemůže prodat. V místě je velký počet dělníků bez zaměstnání. V r. 1926 byla zastavena soukromá pila v Mýtě, která zaměstnávala 70 dělníků a pila fy Čihák, kde zaměstnáno bylo 40 dělníků. Zastavením provozu na pile v Kařízku ztratilo zaměstnání 150 dělníků. V roce 1928 zastaven byl provoz v továrně na celulosu v Holoubkově, kde ztratilo práci 250 dělníků. Je pan ministr ochoten vyšetřit poměry v Brdech a zasadit se o zachování pily v Kařízku a o odběr potřebného dříví a materiálu v obvodu střelnice? (URL 93)

4. 7. 1930	561/X.	J. Štětka, J. Novotný, J. Juran a soudruzi (K)
		Vláda

Interpelace o chystaném zašantročení velkostatku Haugwitzova v Náměšti n. Osl.

Z Haugwitzova velkostatku v Náměšti nad Oslavou mělo přijít původně do záboru asi 5.000 ha lesních kultur a pivovar. 2.400 ha má zůstat v rukou velkostatkářů. Ale i těch 2.600 ha a pivovar, které se nyní prodávají, má dostat výdělečný soukromý podnik, který je součástí agrární strany (velkoagrárníků). Příklad prosazuje nejvíc agrární poslanec Staněk a podobní velkostatkáři, kterým jde o nová koryta. Přirozeně jdou agrárikům na ruku i ostatní strany v ministerstvech, na Státním pozemkovém úřadě a jinde. Pokud se mezi sebou navenek hádají, činí tak jen pro oklamání pracujícího lidu. Zástupci fašistických a sociálfašistických stran v obecním zastupitelstvu v Náměšti nad Oslavou snaží se zmíněný velkostatek získat pro tuto obec. Dosavadní zkušenosti s obecními statky a podniky potvrzují, že kapitalistické obce nezacházejí se svými zaměstnanci a dělníky o nic lépe, než kapitalistický stát nebo soukromí podnikatelé (URL 94).

22. 10. 1930	747/XII.	F. Matzner a druzi (DN) Ministr vnitra
<p>Interpelace o vydávání honebních lístků, které se neshodují s nařízeními.</p> <p>V měsíci červenci zastřelil honební host pan Adolf Hauke na obecní honitbě v Heřmanovicích u Cukmantlu ve Slezsku jelena. V honebním lístku pana Hauke, jakož i v honebním lístku nájemce honitby pana Knappe byla uvedena doba hájení od 1. července. Podle slezského honebního zákona je jelen přebíhavá zvěř a může být zastřelen kdykoliv. Pan Knappe byl odsouzen okresním úřadem ve Frývaldově k 150 Kč pokuty. Ví pan ministr, že jsou vydávány honební lístky, které se neshodují se zákony a nařízením a je ochoten prominout trest uložený panu Knappe? Je pan ministr ochoten předložit k usnesení nový honební zákon, který by vylučoval jakýkoliv dvojí výklad a také upravoval nové předpisy pro nájem honitby? (URL 95)</p>		
20. 11. 1930	801/V.	Jiří Stříbrný, dr. Karel Pergler a druzi (LIG) Předseda vlády
<p>Interpelace o prodeji lesů z volné ruky záhadnému spolku "Budoucnost" v Kolíně, velkostatkářem Lichtensteinem na panství Rataje n. Sáz., se schválením SPÚ.</p> <p>Dle zákonných ustanovení při provádění lesní reformy má se přidělu lesní půdy v prvé řadě dostat státu a pak dle § 10 zákona o lesní reformě územním svazkům samosprávným. Těchto zákonných ustanovení nebylo dbáno při provádění lesní reformy v Ratajích n. Sáz. Velkostatkáři Lichtensteinovi propuštěna určitá výměra lesů na Moravě ze záboru, ač tu byli uchazeči obce i okresy, aby mohl z volné ruky se schválením SPÚ prodat lesy v Ratajích spolku "Budoucnost" v Kolíně. Činnost tohoto spolku veřejnosti není vůbec známa. V I. etapě koupil spolek "Budoucnost" 392 ha lesa za přidělovou cenu 1,600.000 Kč. Obecná cena lesa v tomto případě by byla 3.300.000 Kč. Vykácením asi 80 ha dozrálého lesa utrženo</p>		

bude přes 1,000.000 Kč, odprodejem mysliven a letohrádků přes půl milionu Kč. Ve II. etapě byly přiděleny ještě spolku "Budoucnost" 103 ha lesa za 107.000 Kč, tedy jeden ha něco přes 1.000 Kč, ač obecná cena jednoho ha by činila 5 - 6.000 Kč. Z tohoto je patrné, že spolek je skrytou obchodní společností. Všechno toto se dělo se schválením Státního pozemkového úřadu, i když se o přiděl lesů plným právem ucházelo město Rataje n. Sáz. Úřad neuznal za potřebné městu vůbec odpovědět nebo s ním jednat. Obyvatelstvo města Rataje je odkázáno na turistický ruch. Tím, že se přilehlé lesy stanou majetkem podniku soukromě výdělečného, může dojít k zákazu vstupu do lesa vůbec nebo za určitý poplatek, čímž město Rataje nebude pro letní pobyt vyhledáváno. Pozastavit se můžeme i nad tím, že čestným členem spolku "Budoucnost" je úředník SPÚ (URL 96).

6. 2. 1931	917/XV.	Ferd. Richter, J. Knejzlík, Fr. Langr a druzi (ČS)
		Vláda republiky Československé

Interpelace provádění pozemkové reformy na půdě lesní ve střední Moravě.

3. ledna 1931 svolal SPÚ do Brna informační schůzi o provádění pozemkové reformy na půdě lesní ve střední Moravě, v okresích Boskovice, Prostějov, Vyškov, Mor. Třebová. Účast na schůzi, na níž nebyli pozváni někteří starostové z řad socialistických, dosvědčovala zájem veřejnosti o lesní reformu. Jde celkem o 17,400 ha půdy lesní s příslušenstvím a o více než 100 obcí, majících na těchto lesích zájem. Podle výkladu zástupce Státního pozemkového úřadu (SPÚ) má z uvedeného komplexu půdy přejít menší část do vlastnictví jednotlivých měst, největší část pak má připadnout lesnímu a hospodářskému družstvu obcí Středomoravskému lesnímu družstvu. Členy tohoto družstva mohou být podle SPÚ jedině obce a jiné veřejné Svazy. Zástupcem SPÚ bylo oznámeno na schůzi, že má být členem družstva také Zemědělská rada moravská (český odbor). Účast tohoto ústavu je podmínkou utvoření družstva a přidělu lesní půdy. Podle § 10. zákona přidělového lze půdu lesní přidělit v první řadě obcím a jiným veřejným svazům. Těmito veřejnými svazy nutno rozumět vedle obcí - okresy a země. Podle projeveného úmyslu tedy chce SPÚ pominout okresy, ale pamatovat na Zemědělskou radu (český odbor) přesto, že zemědělská rada není veřejným svazem, je ústavem zemským, jenž v rozpočtu nemá položky na lesy pro Zemědělskou radu a lesy pro své úkoly nepotřebuje. Ústřední výbor Zemědělské rady Moravské dokonce prý

odmítl získávání vlastnictví lesů. Naproti tomu přiděl lesů může tvořit dobrý hmotný základ pro rozvoj okresů, které na lesy reflektují. Také by přidělem lesů a jejich vlastnictvím vzrostl zájem volených zástupců v okresních zastupitelstvech na okresním hospodaření, ale okresy byly úplně pomínuty. Mohla-li by být členem družstva Zemědělská rada, mohou jimi být i okresy. Jsou vládě známy úmysly SPÚ? Jak chce působit vláda na SPÚ, aby se přidělu lesů dostalo vedle obcí v první řadě zájímajícím se o ně okresům, které podle § 10 přidělového zákona nárok na lesy mají? (URL 97)

7. 2. 1931

917/XVI.

Inž. J. Nečas, J. Koudelka, J. Bečko a soudr.
(ČSD)

Předseda vlády

Interpelace o živelních katastrofách v našich lesích a nutnosti bezodkladného zásahu státu.

Velká smršť v červenci 1929 a sněhová a vichřicová katastrofa ve dnech 26. a 28. října a 23. listopadu 1930 způsobily v našich lesích ohromnou škodu odhadem celkem na 9 mil. m³. Říjnová katastrofa sama vyvrátila a zničila 6 mil. m³ dřeva a zasáhla právě kraje chudé v takových rozměrech, že od šumavské pohromy v létech sedmdesátých, není pamětníka podobného neštěstí. Na Žďársku činí škoda více jak 1 mil. m³, na Litomyšlsku a Rychmbursku přes 700 tisíc m³, kolem Maršova téměř 1/2 mil. m³ atd. Celé oblasti jsou zničeny a hrozí nyní nebezpečí dalších pohrom i nákazy kůrovcem u dosud zdravého lesa, nebude-li rychle zjednána odpomoc. V lesích státních i soukromých leží nyní velké zásoby dřeva ještě po katastrofě z r. 1929, zvláště na Hradecku. V Čechách a na Moravě odhadovaly se tyto zásoby před poslední pohromou na 1/2 mil. m³ kulatiny a doloviny, 350.000 prost. m brusného dříví, v pilách celé republiky zásoby řeziva na 2 mil. m³; vedle toho existují velká množství dřeva palivového a neprodaného dřeva v lesích slovenských a podkarpatských. Poslanci se ptají, zda je uvažováno letos o omezení těžby ve státních lesích na nejmenší možnou míru a zda též míní se působit na majitele zdravých soukromých lesů, aby svoji těžbu redukovali a mohli se za tuto redukci odškodnit rovnocennou více-těžbou v budoucích normálních létech? Zda podniknuty byly všechny potřebné kroky, aby bylo kalamitní dřevo zpracováno a odvezeno z lesa. Zde nalézá se možnost naléhavých nouzových prací právě v nejchudších a nejpotřebnějších krajích, zejména na Českomoravské vysočině. Zákon

č. 75/1929 nemůže poskytnout poškozeným ani zlomek úhrady spojené se zpracováním a o vezení dřeva, proto je nutno pomoci ihned levným úvěrem a ulehčit krajům pohromou postižených na daních. Potřebné lesní komunikace, cesty a dráhy měly by být jako nouzové bezodkladně vybudovány. Zásah státu při sjednání úvěru za zpracování a odvezení kalamitního dřeva a při budování komunikací i opatrování motorových vozidel atd. je bezpodmínečně nutný. Ve směru tarifním povoluje sousední Německo kalamitnímu dřevu snížení dopravních sazeb o 50%, ač tam nedosahuje takové výše jako u nás. V dnešní situaci třeba jistě též uvažovat o vybírání vývozních poplatků za všechny druhy dřeva zdravého i kalamitního, aby mohlo být naše dříví odbyto na zahraničním trhu. Je nutno zničené plochy co nejrychleji zalesnit. Tam, kde nejsou vlastní prostředky pro zalesnění zničených ploch, měly by být poskytnuty bezplatně sazenice. Nutno dbát toho, aby se všem státním a veřejným podnikům uložilo, aby všechno potřebné dřevo bylo kryto dřívím domácím. Zatímco vývoz našeho dřeva do ciziny v posledních letech stále hrozivě klesá, stoupá ustavičně dovoz cizího dřeva. Zde by mohla vykonat povinnost v první řadě generální ředitelství státních lesů a statků jako největší výrobce dřeva v naší republice. Šlo by tu o větší uplatnění dřeva jako stavební hmoty v různých formách, o zuhlování dřeva a jeho použití jako dřevěného uhlí, atd. (URL 98).

4. 3. 1931	1017/VII.	R. Gajda a druzi (HL)
		Vláda

Interpelace o přidělování lesů Státním pozemkovým úřadem.

Obce Nesvačily, Podbrdy, Vyžina, Osov, Velký Chlumeč, Běštiny, Hostomice v okrese hořovickém ucházely se o přiděl lesů ze zabraného velkostatku Osov, který vlastnil velkostatkář Švarcenberk v Osově. Obce očekávaly, že této žádosti bude vyhověno, když pozemkové zákony výslovně ustanovují, že má být dávána přednost obcím a že lesní majetek má rozmnožit finanční příjem jejich, čímž by se dostalo výhod celkům, nikoliv však jednotlivci. Celý komplex lesů byl však přidělen - až na nepatrnou část, kterou dostala obec Hostomice k arondaci vlastního lesa - býv. řed. Středočeského dřevoprůmyslu Palivcovi za ceny SPÚ nadiktované. Jak mohl být les přidělen jednotlivci, když již obce výnosem SPÚ č. j. 90.742/30-IV. ze dne 9. července 1930 byly vyrozuměny, že se jim lesů dostane

a přesto, že podle pozemkových zákonů má se předem přihlížet k nárokům obcí? Jak se odůvodní, že přednost dostal jedinec před všeobecnými veřejnými zájmy obcí? Proč byly lesy odebrány velkostatkáři Švarcenberkovi, jehož rod po sta let skýtal výbornou záruku za spořádané lesní hospodářství a proč byly lesy přiděleny p. Palivci, obchodníku se dřívím, který tyto záruky nemůže poskytnout? Proč nebyla žádost obce Podbrd na SPÚ řízená, ve které se všichni občané zavázali, že jsou ochotni dát si zápůjčku na své vlastní nemovitosti vtělit do pozemkových knih, Jako záruku za obec jako nabyvatelku lesů, vůbec SPÚ vyřízena a celý komplex zabraných lesů ještě před vyřízením této žádosti Palivci přidělen? Je vláda ochotna zrušit příděl řed. Palivci a přidělit lesy obcím žadatelkám v duchu pozemkových zákonů? (URL 99)

5. 3. 1931	1029/X.	L.Schubert a druzi (DNS)
		Ministr zemědělství

Interpelace o chudém obyvatelstvu těžce postiženém zákazem sbírat jahody, houby a dříví.

Hlavní výbor německého zemědělského a lesnického ústředního svazu pro Čechy přijal v poslední schůzi ze dne 18. prosince jednomyslně tuto resoluci: „Opatření, která v poslední době učinily správy státních lesů nemile se dotkla veřejnosti, tím spíše, jestliže se nyní přísně provádějí v takových lesích, které dříve byly soukromé a nyní je převzal stát, velmi četné zákazy používat cest, vysoké poplatky za dosud svobodné sbírání jahod, hub a roští kterážto poslední nařízení postihují právě nejchudší vrstvy obyvatelstva, kterému se odnímají pradávne výhody.“ Naprosto nehledě k tomu, že po desítky let trpěné nebo povolované užívání cest a sbírání hub, jahod a roští stalo se v četných případech právem, nabytým promlčením. A to tím spíše, že výtěžek z těchto opatření nemůže stát za zmínku, neboť se jím nedá zajistit, aby se správa lesů vyplácela. Je pan ministr ochoten uvážit dnešní hospodářskou nouzi a nařídít, aby byla zrušena nebo aspoň zmírněna nejpřísnější opatření, která postihují chudé obyvatelstvo? (URL 100)

28. 4. 1931	1097/IX.	Václav Jaša a soudruzi (ČSD)
-------------	----------	------------------------------

		Ministerský předseda
<p>Interpelace o zamítnutí žádosti okresního zastupitelstva v Kyjově st. pozemkovým úřadem o přiděl lesů z velkostatku Buchlov na Moravě, majitel Berchtold, o vedení družstva obcí, jemuž lesy byly přiděleny.</p> <p>Okresní zastupitelstvo okresu kyjovského, zastupující 51 obcí svého obvodu, usneslo se na návrh členů strany republikánské, podaný v březnu 1929, požádat Státní pozemkový úřad v Praze za přiděl lesů ze záboru panství buchlovského, pozůstávajících z revíru moravanského a osvětimanského, ve výměře 1.644 ha, aby tak zajistilo hospodářský vývoj svého okresu a napomáhalo svým chudým obcím v plnění jejich povinností. Státní pozemkový úřad žádal, aby se okres se dohodl s městem Kyjovem, jež má nárok na přiděl z uvedeného záboru jako vlastník revíru vřesovického, v sousedství moravanského revíru. Ale pozemkový úřad žádosti okresu kyjovského nevyhověl. Z uvedeného záboru přidělil 400 ha městu Kyjovu, zbytek přidělil družstvu 13 obcí, utvořenému býv. poslancem strany agrární Janem Měchurou. Žádost okresu zůstala nepovšimnuta, ačkoliv dle určitých prohlášení členů vlády, tak presidenta SPÚ nárok okresu jde před nároky obcí a družstev. Je dlužno vytknout, že obce přistoupily za členy družstva za slibu, že stačí jim zaplatit 5 % přidělové ceny lesa. Kdo poskytne zbytek 95% prozatím není známo. Při ustavení družstva nejednalo se o obce, které s buchlovskými lesy hraničí. Zástupci strany lidové, sociálně demokratické a nár. sociální ve svém protestu vyslovují přesvědčení, že tu bylo lesní reformy užito pro stranické a osobní zájmy. (URL 101)</p>		
8. 5. 1931	1157/II.	Dr. Ladislav Daněk a druzi (L)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o zalesnění parcel v katastrálním území obce Všechnovice, náležejících Františku Klepárníkovi, majiteli autodopravy v Uníně.</p> <p>František Klepárník v roce 1914 vykácel les na parcelách v katastrálním území obce Všechnovice bez jakéhokoliv svolení úředního, čímž byla odlesněna půda, která má až 150 m stoupání. Odlesněním tohoto svahu je nebezpečí, že v případě přívalů vod jsou těžce</p>		

zaplavovány pozemky níže položené a zvyšuje se nebezpečí povodní. Klepárník dostal už příkaz ode všech úřadů, u nichž žádal o povolení, aby směl provést vyklučení lesních parcel, aby řádně parcely zalesnil a odmítnuta byla veškerá odvolání, jež podnikl. Také samo ministerstvo zemědělství jeho odvolání zamítlo. Klepárník podal stížnost a totéž ministerstvu zemědělství, které z důvodů veřejného zájmu zamítlo jeho odvolání, povolilo mu odklad. Zmíněné parcely dosud nezalesnil. (URL 102)

27. 5. 1931	1210/XII.	Inž. J. Nečas, J. Koudelka, J. Stivín a soudruzi (ČSD)
		Ministr zemědělství

Interpelace o odebrání starých práv obcím Turnovu, Modřišicím, Přepěřím, Tloukonicím a Všeni, ředitelství státních lesů a statků v Liberci.

Od nepaměti vybíraly obce Turnov, Modřišice, Přepěře, Tloukonice, Všeh písek a šterk pro svoji potřebu z Jizery. Ředitelství státních lesů a statků v Liberci začalo však po převratu reklamovat toto právo pro sebe, a jak v protokole sepsaném dne 30. prosince 1929 u okresního úřadu v Turnově bylo potvrzeno podpisem samého zástupce ředitelství lesů, má být postiženým obcím odňato toto staré, od dávných časů zachované a udržované právo jen proto, že obce opomenuly domněle uplatnit do 30 dnů po vyhlášení zaboru svoje právo u příslušného úřadu v Turnově. Občané obcí namítají, že nebylo jim rozhodnutí o zaboru známo a že také veřejně nebyl tento akt v obcích publikován, proto nemohly uplatňovat. Postižení občané uvádějí celou řadu důvodů dalších, jimiž motivují porušení svých starých práv ve věci těžení písku a šterku z Jizery např.: zaručení práv ve vodoprávních nálezech z r. 1909 a z r. 1915, od nepaměti se považovalo za přirozené právo obce. Dnes disponuje generální ředitelství státních lesů a statků 952.087 ha půdy, mezi nimiž je 351 ha vodních toků, převzatých k zveřejnění. Známý jsou těžkosti, s nimiž ředitelství státních lesů a statky zápasí, jakož i deficit, který vykazuje. Obce tyto byly postiženy stejně při provádění pozemkové reformy a nebyly - zejména pokud jde o lesy - uspokojeny. Nyní sahá se jim na jejich stará práva, na nichž občané velmi lpí (URL 103).

7. 10. 1931	1407/IX.	Inž. J. Nečas, J. Koudelka, J. Bečko a soudruzi (ČSD) Ministr zemědělství B. Bradáč
<p>Interpelace ve věci nesprávného postupu při pronajímání honiteb ve státních lesích.</p> <p>Poslanci čsl. sociálně demokratické strany dělnické upozornili již v rozpočtovém výboru na nesprávný postup při pronajímání honiteb ve státních lesích. Množí se stále případy, kdy honitba ve státních lesích vede se ve vlastní režii a kdy se honitby nepronajímají veřejnou dražbou. Tím podnik státní lesy a statky trpí finanční škodu a ucházejí mu značné příjmy zvláště v dnešní době těžké hospodářské krize. Nařídí pan ministr, aby se vpustilo ve státních lesích od pronajímání honiteb ve vlastní režii a zda budou od nynějška honitby pronajímány ve veřejné dražbě? (URL 104)</p>		
11. 5. 1932	1780/XV.	R. Kasper a druzi (DNS) Ministr spravedlnosti
<p>Interpelace, že proti právu bylo zastaveno řízení proti lesnímu Františku Stračkovi z Velké Zdobnice v Orlických horách.</p> <p>Lesní František Stračka z Velké Zdobnice v Orlických horách byl obviněn, že ve svém oboru působností jednal s chudým obyvatelstvem nezákonně, že chudým lidem odnímal věci a přisvojoval si je, že výhrůzkami a terorem ukládal lesním dělníkům a také jiným lidem proti právu vysoké peněžní pokuty, že sváděl svědky a školní děti ke křivým výpovědím. Soudní vyšetřování nebo další řízení proti lesnímu Františku Stračkovi bylo zmařeno, poněvadž si k tomu opatřil křivé svědecké výpovědi. Byly porušeny platné zákony a zavládla právní nejistota (URL 105).</p>		

25. 5. 1932	1841/VII.	W. Jaksch, D. Leibl, A. Dietl a soudruzi (DSD)
		Ministr zemědělství

Interpelace o pobuřujícím nesociálním postupu státní lesní správy vůči dřevorubcům v oblasti modravské, na panství dlouhoveském.

Při pozemkové reformě byla část střední Šumavy, spojená v lesním ředitelství dlouhoveském, vyvlastněna dosavadnímu majetníku Schwarzenbergovi a převzata do státní správy. Lesní dělníci, kteří v tzv. »schwarzenberském království« po desítky let musili vést boj o důstojné živobytí, domnívali se, že se pozemková reforma provádí i v jejich zájmu. Důvěřovali orgánům státní lesní správy, že budou mít více pochopení pro jejich těžký boj o existenci, než zaměstnanci bývalých knížecích velkostatků. Bohužel nastal opak. Jak se zdá, státní lesní správa aspoň v dlouhoveském obvodu daleko předstihne vykořisťování dřívějšího feudálního velkostatkáře, což je odůvodněno hospodářskou krizí. Nejde jen o přehmaty podřízených správních orgánů, ale když se jednostranným diktátem ruší dlouholetá práva dřevorubců na deputát, když zároveň jejich bídné služební byty jsou vydány přímo lichvářskému zvyšování nájemného, pak musí celou státní lesní správu stihnout oprávněná výtky, že jedná nesociálně. Lesní dělníci v území modravském, roklanském a březnickém musejí žít neobyčejně těžce v nejdlejší části Šumavy. Jejich hlavním výdělkem je životu nebezpečné spouštění dříví v zimě a je příznačné, že výpomocní dělníci z Podkarpatské Rusi, kteří byli přibráni ke zpracování posledních vývrátů, většinou nebyli s to snášet strašné obtíže tohoto zaměstnání a brzy zase odjeli domů. Při nepatrném a ještě nejistém výdělku těchto lidí je pro ně přímo životní otázkou, aby vedle toho byla jejich existence poněkud zajištěna skrovným chovem dobytka a levným bytem. Podle toho musila se kdysi zařídit i schwarzenberská lesní správa a proto jisté části lesních dělníků přenechala deputátní byty a k nim patřící hospodářské budovy za nepatrné uznávací nájemné. Jedním z prvních činů státní lesní správy naopak bylo bezohledné a také neodůvodněné zvýšení nájemného u lesních dělníků v modravské oblasti. Mimo to bylo zvýšení nájemného nadiktováno ve chvíli, kdy státní lesní správa omezuje kácení a tím zmenšuje možnost výdělku. Soukromý velkostatkář tak bezohledně a nesociálně zachází se svými lidmi. Vyšší lesní zaměstnanci mají své bezplatné byty a své hojné deputáty stejně jako dříve. Je pan ministr ochoten nařídit, aby se orgány státní lesní správy ve všech

případech nové hmotné úpravy pracovních a bytových poměrů lesních dělníků vyhýbaly jednostrannému diktátu vůči hospodářsky slabším, nýbrž aby demokraticky vyjednávaly s příslušnými odborovými organizacemi? (URL 106)

6. 6. 1932	1844/III.	V. Jaša a soudruzi (ČSD)
		Předseda vlády

Interpelace o nezákonném odprodeji zabraných lesů od zemskodeskového statku v Nezdenicích jednotlivcům.

U zemskodeskového statku v Nezdenicích, okres Uh. Brod na Moravě, byly dva komplexy lesů, a to jeden v kat. obci Nezdenicích (asi 102 ha) a druhý v kat. obci Rudicích tzv. Rudicko (asi 86 ha). Statek v Nezdenicích byl přidělen Syndikátu řepařů-akcionářů v Hodoníně a povolen mu odprodej. O nezdenickou část uchází se již devět let marně místní spolek majitelů singulárních lesů, jehož pozemky les velkostatku obklopují a tvoří s ním účelný hospodářský celek. Syndikát ale prodal les o své újmě jednotlivci, největšímu rolníkovi v Nezdenicích, ačkoliv Pozemkový úřad označil za kupce singularisty nezdenické. Rolník Šilhánek dle své vůle v lese kácí a svým jednáním dráždí spoluobčany. Rovněž les »Rudicko« prodal Syndikát o své vůli Františku Záhorovskému. O tento les uchází se obec Rudice, poněvadž les leží v jejím katastru, ale úsilí celé obce proti jednotlivci je dosud marné, ačkoliv kupní smlouva byla zamítnuta. Podle § 10 zákona přidělového mají na tyto komplexy lesní jedině nárok obce nebo veřejné svazy a nikoliv jednotlivci (URL 107).

6. 10. 1932	1988	J. Dvořák a soudruzi (K)
		Vláda republiky Československé

Naléhavá interpelace o postupu akciové společnosti »Solo« proti dělníkům.

Akciová společnost »Solo« pro sirkárenský průmysl, jehož hlavní ředitelství je v Praze, zahájila proti dělníkům pronikavý útok. Postavila dělníkům řadu požadavků, jichž uskutečnění znamenalo by velikou bídu a hlad. Jen v továrnách sušických má být propuštěno

130 dělníků a omezena pracovní doba dělníků na 6 dnů v měsíci. Společnost již v minulých letech dělníky propouštěla. Dnes jen v městě Sušici je 500 dělníků bez zaměstnání, kteří pracují na nouzových pracích. Dle prohlášení starosty p. Seitze, obec nemá již peněz na pokračování nouzových prací. Propuštění toho počtu dělníků, které žádá firma, uvrhlo by do bídy nejméně 600 dělnických rodin. Důvodem akciové společnosti pro její postup je pokles odbytu o 20% v tuzemsku i pokles odbytu v zahraničí následkem zdražení zapalovadel zákonem z roku 1931. (URL 108).

18. 11. 1932

2075/IX.

dr. E. Schollich a druzi (DN)

Ministr obchodu

Interpelace o výrobě třísla ve Slezsku.

Výroba kůry na tříslo pro kožařský průmysl klesla tak, že, prakticky vzato, vůbec již není odbyt. Po několik let přeměňují se kožařské továrny ze ziskuchtivosti stále více na chemikálie, takže ani státní lesní správy nemohou prodat kůru třeba hluboko pod výrobními náklady. Lesní panství ve Slezsku pracují již dlouho úplně bez zisku. Konkurence chemické třísloviny pro neomezený a nerušený dovoz chemikálii stává se denně nesnesitelnější a v dohledné době donutí domácí výrobce smrkového třísla, aby úplně zastavili závody. Prvním následkem bude propuštění lesních dělníků ve větším rozsahu. I jinak vzniknou velké škody, jelikož kůry se dá použít již jen k topení nebo musí zůstat ležet v lese úplně znehodnocena a tím se velice sníží příjmy z lesních výrobků. Klesá poplatnost majetníků lesů stále více, výdělek dřevařů i pracovní příležitost je stále menší. Výroba třísla byla dříve důležitým pramenem státních příjmů, přičemž třeba ještě uvážit, že veškerý výtěžek připadá státu a dělníkům, poněvadž podstatného zisku při výrobě třísla dosáhnout nelze. Zařízení ke zpracování kůry jsou dnes úplně bezcenná a provozní kapitál je spotřebován. Zamýšlí vláda konečně pomoci tím, že co nejdříve zavede přiměřená cla na chemikálie? (URL 109).

6. 12. 1932	2084/X.	J. Zajíc, J. Vančo a druzi (REP)
		Ministr zahraničních věcí, financí, obchodu, průmyslu a živností a zemědělství
<p>Interpelace o dovozu dřeva z ciziny.</p> <p>Dle statistiky Státního úřadu statistického bylo v měsíci lednu až říjnu t.r. k nám dovezeno dřeva: palivového 27.802 tun, důlního 19.328 tun, brusného 48.725 tun, kulatiny dubové, bukové jiné tvrdé, měkké listnaté, jehličnaté aj. Mimo to údajně zamýšlí se zcela uvolnit dovoz dubového dřeva. Uvedený dovoz postihuje čsl. prvovýrobu nejen tím, že representuje velká kvanta dřeva, nýbrž je příčinou stále klesajících cen pro dumping, který některé dovozní státy provádějí. Tento postup je v naprostém rozporu s hospodářskými zájmy Podkarpatské Rusi a východního Slovenska, kde jsou ohromné zásoby dřeva v lesích a mimo to velmi značné zásoby zpracovaného dřeva na pilách. V letošním roce se v lesích konalo mnoho dražeb zcela bez výsledku. Dělníci na Podkarpatské Rusi a východním Slovensku jsou většinou odkázáni na práce v lesích a v dřevozpracujících závodech a tudíž následkem dovozu dřeva je připravováno o svůj výdělek. Zabráněním dovozu, což možno provést zatížením veškerého dováženého dřeva dovozními cly, byla by opatřena nejen dělníkům práce, ale zlepšena neutěšená hospodářská situace mnoha obcí, okresů a státu a v první řadě majitelů lesů. Opatření třeba provést bezodkladně ještě před zimní těžební sezónou, před níž musí majitelé lesů vědět, zda budou v lesích dřevo těžit, nebo omezí-li se při ztrátových cenách v těžbě na nejmenší míru. Hodlají páni ministři celním opatřením zabránit, anebo alespoň omezit dovoz dřeva ze zahraničí a hodlají vhodnou úpravou železničních tarifů na dřevo umožnit jeho odbyt z Podkarpatské Rusi a východního Slovenska? (URL 110).</p>		

6. 12. 1932	2116/I.	Jan Koudelka a soudruzi (ČSD) Předseda vlády a ministr zemědělství
<p>Interpelace o zoufalých hospodářských a sociálních poměrech a veliké nezaměstnanosti lesních zaměstnanců.</p> <p>Mzdové a pracovní poměry lesních zaměstnanců nebyly nikdy záviděníhodné. Lesní zaměstnanci, jejichž životní podmínky za daleko těžších pracovních poměrů jsou nepoměrně nižší než životní podmínky ostatních zaměstnanců, žili dosud spokojeně bez obav o svoji budoucnost. Odbytová krize v dřevařském průmyslu a lesní výrobě postihla lesní zaměstnance katastrofálním způsobem. Časté výluky, hrozivá nezaměstnanost a v neposlední řadě značná redukce mezd a platů při omezené těžbě, činící dnes až 50% normální možnosti výdělku, charakterizují stručně etapový vývoj sociálních poměrů lesních zaměstnanců v poslední době. Nedostatky obchodních smluv, v nichž bylo dosud velmi málo pamatováno na naše lesní hospodářství, devizová a dovozní povolení ze strany států dřevo importujících, nedostatečně dovozní kontingenty a špatná organizace kompenzačních obchodů způsobily hrozivou situaci pro lesní hospodářství. Uvnitř státu jsou to dezolátní poměry v těžbě i na trhu dřeva, způsobené jednak katastrofální pohromou mniškovou a velkými lesními polomy v posledních dvou letech, které způsobily další hospodářskou krizi v lesním a dřevařském hospodářství, pod jejichž všemi důsledky trpí nejvíce lesní zaměstnanci. (URL 111).</p>		
20. 12. 1932	2116/XV.	J. Štětka, V. Kopecký a soudruzi (K) Ministr zemědělství
<p>Interpelace o korupčním zadávání stamilionových státních obchodů soukromé firmě J. Körner, akc. spol. dřevařské v Praze.</p> <p>V poslední době byla utvořena »Evropská dřevařská ústředna« se sídlem ve Vídni. Předsedou této instituce byl zvolen konsul republiky Salvador pan Leon Körner, spolumajitel firmy J. Körner, akc. spol. dřevařská v Praze. Utvořená »Dřevařská ústředna« vzala</p>		

si za úkol regulovat dovoz a vývoz dřeva v jednotlivých státech. Největším výrobcem dřeva v Československu je Státní správa lesů a statků. Podle státního rozpočtu pro rok 1932 spravuje stát 820.143 ha lesů, jejichž cena se odhaduje nejméně na 5 miliard Kč. Příjmy lesního hospodářství státního činí ročně 444 milionů Kč. Přes tento ohromný obrat je čistý zisk menší až nepatrný a činí sotva 2%. Firma J. Körner, akc. spol. v Praze patří ke koncernu Unionbanky a dluží jí více než 50,000.000 Kč. Unionbanka pomocí svých styků ve vládních kruzích domáhá se toho, aby prodej veškerého dříví a řeziva ze státních lesů a statků procházel Unionbankou a to tak, že za vedoucí účasti firmy Körner byla by utvořena zvláštní akciová společnost, která by převzala prodej veškerého dříví ze státních lesů. Podle novinářských zpráv ministerská rada skutečně již se zabývala touto otázkou a je opravdu ochotna přenechat veškerý prodej státního dříví této soukromé firmě J. Körner. a. s. dřevařská v Praze. Celý státní obchod dřívím má být zašantročen soukromé firmě, která na úkor státu by se z tohoto obchodu obohatila stamilionovými obnosy? Je známo spojení generálního ředitele stát lesů a statků pana Šimana s firmou Körner? (URL 112).

2. 1. 1933	2131/XIV.	K. Babel, A. Hádek a soudruzi (K)
		Ministr financí dr. Trapl

Interpelace o daňových defraudacích několika velkostatkářů.

Od deputace členů obecního zastupitelstva z Dolejšího Krupce v okrese sušickém na Šumavě, se dovídáme, že se tak jako dříve na velkostatkářích exekučně nevymáhají dlužné daně a dávky, ale naproti tomu exekuce na drobné domkáře a rolníky jsou denním jevem. Velkostatek v Dolejším Krušci, v okrese sušickém na Šumavě, byl prodán jedním ze šesti dědiců, Zwiersinou, Františku Zlámalovi za 990. 000 Kč. Lesní majetek, pozemky a statek byly r. 1914 soudně odhadnuty na 386. 800 K a r. 1924 podle nového odhadu v Kč měl cenu 1,152.000. Prodejce dodnes dluží z přírůstku hodnoty. Zlámal prodal veškerý majetek opět dr Richardu Crunerovi, vydělal 350.000 Kč a mimo to dal z lesů vykácet za 1 milion Kč dřeva a rovněž dluží dodnes dávku z přírůstku hodnoty. Dr. R. Gruner z Rumburku prodal tento majetek dr Zítkovi z Vimperku na Šumavě, vykácel z lesa rovněž za 600. 000 Kč dřeva a vydělal bez výtěžků ze statku a z půdy. Prodejce Gruner je rovněž ještě dlužen dávku z přírůstku hodnoty. Dr Zítek neměl při koupi vůbec peněz, takže jde

o čistě spekulaci úmysl, neplatí ani daně ani přírážky a je na něho uvalena vnučená správa. Dr Zítek nemůže již kácet dříví z lesa, poněvadž tam bylo více vykáceno než je podle zákona přípustné. Tak velice byly lesy vydrancovány, panstvo uniklo bez trestu, obohatilo se nezákonnou loupeží dřeva a nezaplatilo ani dávku z přírůstku hodnoty, ani obecní přírážky. Je pan ministr financí ochoten vymáhat daňové nedoplatky a dávky a podat trestní oznámení na tyto podvodnické manipulace? Je ochoten zakročit proti Zlámalovi pro defraudaci daňových nedoplatků, který po prodeji velkostatku ihned koupil nový velkostatek u Přimdy na Šumavě a dal jej připsat svým příslušníkům, jen aby se vyhnul placení daní? (URL 113).

22. 12. 1932	2144/VII.	Josef Šamalík, V. Knotek, Fr. Janalík a druzi (L)
		Předseda vlády

Interpelace o propachtování státních statků a lesů.

Ministerstvo zemědělství, resp. podnik Státní lesy a statky, obhospodařují ve vlastní režii velký počet dvorů, jež přešly do vlastnictví Československého státu. Jde většinou o dvory, jež byly vlastnictvím býv. císařské rodiny, vesměs prvotřídní objekty hospodářské, ležící v příznivých odbytových poměrech, také v blízkosti Prahy. Dalo by se tedy očekávat, že tyto objekty budou pro státní správu nevyčerpatelným a stálým zdrojem příjmů státní správy. Bohužel, předpoklad a naděje státu, vkládané do státních statků, úplně zklamaly. Příčinou neúspěchu státních statků, jeden z hlavních činitelů, je nešťastná personální politika, která dosazovala na statky vedoucí činitele výhradně podle politické legitimace, aniž přihlížela k jejich schopnosti. Situace státních statků se stále zhoršuje, nejen v důsledku všeobecné krize, ale zejména v důsledku přepersonifikace zaměstnanců. Občané volají, aby se státního podnikání zanechalo hlavně u státních lesů a statků, poněvadž zbyrokratizovaný úřední aparát obchodovat nemůže a neumí, takže zbývá jediná cesta, jak získat ze státních domén trvalého příjmu a zabránit deficitům, a to je propachtování státních statků a lesů. Dvory spravované ředitelstvím státních lesů a statků v Praze vykazují ztráty (URL 114).

17. 1. 1933	2153/I.	J. Dvořák a soudruzi (K)
		Ministr vnitra
<p>Interpelace o postupu ředitelství továrny »Solo« a podpoře jeho okresním úřadem v Sušici.</p> <p>Ředitelství sirkárny akc. spol. »Solo« v Sušici snaží se zbavit dělníky důvěrníka, který je poctivě zastupuje. Proto místní organizace KSČ svolala veřejnou schůzi, kterou okresní úřad zakázal s obvyklým udáním důvodů, přestože skutečný důvod nebyl (URL 115).</p>		
24. 8. 1933	2343/I	Alois Hatina a druzi (ČS)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o zákazu vstupu do státních lesů.</p> <p>V poslední době se množí stesky, že správa státních lesů a statků zakazuje vstup do lesů jak chudému lidu, který do lesů docházel nasbírat si trochu jahod, malin, nebo hub, popř. načít si trochu lesní trávy pro své chudičké hospodářství, tak i návštěvníkům z měst, kteří trávili své dovolené poblíže lesů, ale i turistům, kteří ve většině případů jen lesy procházeli. Tak ze Znojemska docházejí zprávy o neuvěřitelném jednání orgánů správy státních lesů a statků, které každého, kdo do lesa vstoupí, bez milosti pronásledují. Nikdo nepamatuje, že by byly někdy požadovány ke vstupu do lesa vstupenky. Ani za bývalých majitelů lesů, baronů, hrabat a knížat nebylo postupováno takovým způsobem, jako se děje za režimu, který byl zaveden správou státních lesů a statků. Zákazy správ lesů vzbuzují u obyvatel v pohraničí republiky velikou nespokojenost, které využívají státu nepřátelské živly, které kritizují režim. Podobné zprávy jako z pohraničí docházejí i z jiných částí republiky. Tak z Křivoklátska docházejí dopisy přímo neuvěřitelného obsahu. Chudým dětem z Tuchlovic byly rozházeny a rozšlapány hajným Šindlerem z hájovny Pusté Dobré u Lán s námahou nasbírané borůvky. Turistům jím bylo zabráněno jít po cestách na Křivoklát pod záminkou,</p>		

že prý pan generální přijde na hon. Není divu, že jednání a zákazy o vstupu odvolávající se na jakýsi lesní zákon (pravděpodobně z r. 1854) správy lesů budí veliké rozhořčení u obyvatel celého kraje a že tyto poměry nezůstávaly bez kritiky. Je panu ministru známa praxe a obsah nařízení správy státních lesů a statků? (URL 116) .

8. 1. 1934	2459/VII.	F. Windirsch a druzi (LW)
		Ministr vnitra

Interpelace o prodeji jedů k hubení polních myší.

Od pozdního léta 1933 je v četných krajinách Čech ohromné množství polních myší a hrabošů, které velice se rozmnožily podporovány tehdy trvalým suchým a teplým počasím. Škoda na polních plodinách dosáhla ohromného rozsahu a dala podnět, aby se zahájil účinný boj k jejich vyhubení. K tomu se užívalo v četných místech jedovatých přípravků, ale neužívalo se však jich vždy s takovou odbornou znalostí, které je zapotřebí, aby se sice myši vyhubily, ale divoká zvěř uchránila před škodami. V obvodu četných obcí byly kromě myší otráveny i koroptve, bažanti, zajáci a králíci. Příčinou těchto otrav bylo, že jedovaté přípravky mohli příliš lehce dostat i nezkušení. Je předepsáno, že se jedovaté prostředky k hubení myší nesmějí prodávat ve volném prodeji, nýbrž jen na průkaz ke koupi jedu. V četných případech však dostali odběratelé i bez průkazů jedovaté prostředky, které se jim často vydávaly bez zvláštních návodů k použití. Aby se čelilo takovým nezákonnostem nebezpečných i pro lidské zdraví, je potřeba připomenout příslušně předpisy obchodům, které prodávají jedy k hubení myší a žádat přísné dodržování předpisů (URL 117).

19. 6. 1934	2669/II.	H. Bergmann, A. Tučný, V. Mikuláš a druzi (ČS)
		Ministr zemědělství

Interpelace o služebních poměrech pragmatikálních zaměstnanců státních lesů a statků a o resystemizaci služebních míst tohoto podniku.

Pro zaměstnance podniku Státní lesy a statky (SLS) schválila vláda služební řád na základě

§ 210, odst. 1 platového zákona čís. 103/1926 Sb. z. a n. Ačkoliv platový zákon v § 5 předpisuje systemizaci služebních míst pro pragmatikální zaměstnance a uzákoňuje tuto systemizaci jako platový systém a ačkoli cit. § 210, odst. 1 výslovně předpisuje, že služební řád musí přísně šetřit zásady, že ustanovení zaměstnance nebo jeho povýšení je přípustné jen na volné systemizované služební místo, nebyla pro několik set pragmatikálních zaměstnanců služební místa u podniku SLS systemizována a tito zaměstnanci nemohou být ustanoveni na systemizovaná místa a nejsou již 6 let povyšováni. Tím utrpěli pragmatikální zaměstnanci škody jen proto, že se dobrovolně nevzdali svého služebního poměru pragmatikálního a důvěřovali v platnost svého služebního práva. Nejvíce byli postiženi slovenští horalové, kteří vykonávají úřednické služby, aniž by byla pro ně systemizována místa úředníků. Po převzetí naším státem jsou přeřazeni do stavu zřízenců, i když vykonávají funkce úřednické. Pro ostatní zaměstnance dle služebního řádu nebyla dosud provedena resystemizace služebních míst, přestože v jiných resortech státní správy a podniků již provedena byla. Tím jsou poškozováni zaměstnanci na svých právech, založených služebním řádem, vázaným zásadami platového zákona číslo 103/1926 Sb. z. a n. Odklad resystemizace poškozuje dále ty, v rámci provádění pozemkové reformy převzaté zaměstnance, kteří nemohou být převzati do poměru na služební řád, poněvadž teprve resystemizace může pro ně místa systemizovat. Těmto zaměstnancům je oddalováno povýšení a jmenování, poněvadž není splněna podmínka systemizační, aby mohli být převzati do poměru dle služebního řádu, jsou po léta ponecháváni v provisorním stavu, v jakém byli převzati dle jejich kolektivních smluv na soukromých velkostatecích. Přesto jsou i těmto smluvním zaměstnancům snižovány platy dle zákona číslo 204/1932 Sb. z. a n. a vlád. nařízení číslo 252/1933 Sb. z. a n. Předloží pan ministr vládě ke schválení návrh na novelu služebního řádu, aby i pro pragmatikální zaměstnance byla systemizována služební místa, urychlí resystemizaci podniku Státní lesy a statky? (URL 118).

19. 6. 1934	2669/III.	H. Bergmann, Al. Tučný, J. David a druzi (ČS) Ministr národní obrany
-------------	-----------	---

Interpelace o bezsmluvním stavu zaměstnanců vojenských střelnic.

V rámci zestátňování zabraných lesů byli do služeb ministerstva národní obrany (MNO),

vojenské střelnice v Brdech, převzati zaměstnanci z předchozích služeb u velkostatků Zbiroh, Hořovice a Rožmitál. V těchto služebních poměrech měli zaměstnanci své nároky požitkové i postupové upraveny kolektivními smlouvami, obvyklými na šlechtických velkostatech. Při jejich převzetí byly jejich nároky z poměru služebního chráněny řadou zákonů a nařízení o provádění pozemkové reformy a bylo jim slibováno, že budou jejich služební povinnosti i práva u nového zaměstnavatele upraveny zvláštním služebním řádem. Ačkoliv převzetí do služeb MNO stalo se již před 5 lety, slouží tito zaměstnanci vojenské střelnice na svých velmi důležitých služebních místech dosud provisorně dle kolektivních smluv, uzavřených s nimi bývalými zaměstnavateli - velkostatkáři. Před dvěma léty bylo těmto zaměstnancům úředně oznámeno, že bude pro ně vydán služební řád analogický se služebním řádem platným pro zaměstnance podniku Státní lesy a statky, ale ten že se bude vztahovat jen na ony převzaté nebo nově přijímané zaměstnance, kteří nepřekročili 55. rok svého věku v době počátku účinnosti tohoto řádu. Dosud však služební řád vydán nebyl. Tím by byli z výhod jeho vyloučeni všichni zaměstnanci, kteří v době převzetí (před 5 lety) byli mladšími 50 let a to ještě za předpokladu, že by služební řád vešel v platnost ještě v tomto roce. Takto by byly vytvořeny dvě kategorie zaměstnanců vojenských střelnic: privilegovaná, podléhající služebnímu řádu, a druhá, která by při stejných službách neměla práv privilegovaných spoluzaměstnanců. Jaké jsou příčiny průtahů, proč služební řád pro zaměstnance vojenských střelnic vydáván není? Budou učiněna opatření, aby bylo vypuštěno ustanovení vylučující z jeho povinností i práv zaměstnance, kteří jsou staršími 55 let v době účinnosti služebního řádu? (URL 119).

19. 6. 1934	2669/IV	H. Bergmann, A. Tučný, V. Mikuláš a druzi (ČS) Ministr zemědělství, sociální péče a financí
-------------	---------	--

Interpelace o zajištění pensijních nároků zaměstnanců státních lesů a statků, převzatých do státních služeb při provádění pozemkové reformy.

Záborový zákon číslo 215/1919 Sb. v § 9 určuje, že při převzetí zabraného majetku je nutno postupovat tak, aby osoby, pro které na zabraném majetku vážnou práva, jakož i osoby, které mají proti dosavadnímu vlastníku právo z poměru služebního a zaopatřovacího, nebyly zkráceny. Tento rámcový zákon byl doplněn řadou dalších zákonů a nařízení o provádění

pozemkové reformy i ustanovení zákona o pensijním pojištění (§ 118 zákona 26/1929 Sb.). Služební řád pro zaměstnance podniku SLS v § 62 upravuje tyto nároky zaměstnanců rámcově. Pensistům nejsou vypláceny částky, na které jim nesporně dává nárok pensijní zákon 26/1929 o započtení nepojištěné doby a žádný z převzatých zaměstnanců si nedovede před vstupem do pense vypočítat svůj nárok. Nevyřizování žádostí ústředním ředitelstvím znemožňuje vydat příslušnou judikaturu. Vládní nařízení číslo 252/33 zrušuje v § 11 zásadu rovnocennosti státních pensí s pensemi dle zákona 26/1929. Jsou páni ministři ochotni vládě předložit ke schválení návrh novely služebního řádu pro zaměstnance podniku SLS a prováděcích předpisů, které by odstranily uvedené nedostatky a mezery ve služební úpravě? (URL 120).

24. 8. 1934	2732/I.	J. Dvořák a soudruzi (K)
		Ministr zemědělství

Interpelace o brutálním postupu zaměstnanců a úředníků státních lesů a statků při velkostatku v Lánech.

V Lánech, v letním sídle presidenta republiky, bydlí Fencl, starý pensista, který ze své skromné pense musí poskytovat obživu svým nezaměstnaným synům. Aby si usnadnili těžké živobytí, snaží se sehnat trochu lesních plodin, jako hub, jahod atd. Dne 10. srpna hledal jeden z nezaměstnaných synů shora uvedeného pensisty J. Fencl v úseku státního lesa, zvaného »U červeného kříže«, houby. Měl něco přes půl kg hub, když ho krátce po 8. hodině ranní obstoupilo 5 hajných, které vedl kontrolní úředník Štraub. Hajní byli ozbrojeni loveckými puškami a měli s sebou honící psy. Zaujali výhružné postavení vůči nezaměstnanému dělníku a žádali na něm, aby jim pytlík s houbami vydal. Nezaměstnaný dělník odvolával se na presidenta Masaryka, který řekl, že chudí obyvatelé z Lán mohou si ve státním lese nasbírat lesních plodin. Na pokyn kontrolního úředníka Štrauba hajní nezaměstnaného dělníka bili a ztlučenému houby rozmačkali. Aby zakryli brutální jednání, učinili na onoho dělníka trestní oznámení pro veřejné násilí. Dá pan ministr věc vyšetřit a ze státních služeb propustit kontrolního úředníka Štrauba? Je pan ministr ochoten nařídit,

aby chudý lid mohl si volně a bezplatně sbírat lesní plodiny ve státních lesích při velkostatku Lány, zejména je-li to přání pana presidenta Masaryka? (URL 121)		
2. 12. 1934	2790/I.	H. Wagner a druzi (LW)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o povolení k odběru lesního steliva ze státních lesů na jižní Moravě.</p> <p>Zemědělcům sousedícím s velkostatkou se odedávna povolovalo, aby si v nouzových letech hrabali v lese stelivo. Když správy těchto velkých lesů převzal stát, změnil se tento zvyk tak, že se hrabání steliva zásadně zakazuje a odběr steliva se umožňuje jen výjimečně a za značnou úplatu. V minulém roce jižní Morava trpěla suchem tak, že je ohroženo zásobení zemědělců stelivem. Zvláště utrpěly okresy znojemský, moravskobudějovický, jihlavský a dačický. Obce sousedící se státními lesy několikrát se obracely na jejich správy se žádostí, aby jim v tomto nouzovém roce bylo povoleno hrabat stelivo. Bohužel dopadlo to špatně, a to takto: Lesní správy povolují sice hrabat lesní stelivo, ale žádají za ně podstatně vyšší ceny než dosud zvykem. Také se hrabání steliva, zvláště v obcích vranovského soudního okresu, odkládá tak dlouho, že pravděpodobně k němu vůbec nedojde, poněvadž lze očekávat co nejdříve sníh. Vydá pan ministr neprodleně státním lesním úřadům pokyny, že se v letošním nouzovém roce povoluje hrabat stelivo ve státních lesích, a to za ceny přiměřené dosavadním zvykům a opatření učinit ihned, ještě než nastane zima? (URL 122)</p>		
5. 4. 1935	2992	J. Šamalík, F. Stanislav, F. Janalík a druzi (L)
		Vláda
<p>Interpelace o přidělu nouzových podpor na Moravě v okresích katastrofálním suchem postižených.</p> <p>Z mnoha okresů a obcí dochází stížnosti na rozdělení podpor jednak z fondu pro živelní pohromy, jednak ze státního přidělu vládou povoleného a zemědělskou radou moravskou obhospodařovaného. Křiklavý případ týká se zneužití státního přidělu palivového dřeva</p>		

poskytnutého ministerstvem zemědělství pro chudé rodiny "Demokracie dětem". Darované dříví státními lesy v okrese hodonínském využili důvěrníci strany republikánské a rozdávali dříví jen stoupencům strany republikánské v obcích. Podělování dělo se buď jednotlivci po 12, 15, 18 polenech, jedné rodině po půl metru a zástupci strany agrární obdrželi po jednom metru. Ti, kdo dřevo rozdělávali, také si přidělili dřevo, přestože ho nepotřebovali. Takové podělovací akce dřevem v nynější předvolební době ze státních lesů a statků důvěrníky republikánské strany způsobuje pobouření občanů. Tuto akci, kterou strana agrární jako předvolební nedovolené kupování voličů provádí, kryje tím, že zakoupila sice menší množství dřeva ze státních lesů a statků, ale za cenu daleko menší, nežli je cena syndikátem dřevařským stanovená a že současně s tímto dřevem rozděljuje dřevo věnované ze státních lesů a statků pro akci "Demokracie dětem". (URL 123).

Příloha č. 5: Národní shromáždění republiky Československé 1935 – 1938, PS

IV. Volební období 18. 6. 1935 - 21. 3. 1939

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
18. 2. 1936	305/XI.	Jan Sedláček a spol. (NJ)
		Ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr veřejných prací
<p>Interpelace v záležitosti zřízení nového filiálního závodu pro impregnaci dřeva na Slovensku polostátní firmou „Sublima“ v Březnici.</p> <p>V Československé republice je 6 soukromých firem s 11 továrnami, které se zabývají impregnací dřeva. R. 1930 byla založena nová firma na impregnaci dřeva v Březnici, která je podnikem s většinou státního kapitálu ministerstva veřejných prací. Všechny soukromé firmy pracují jen s nepatrným využitím své kapacity. Dělníci těchto firem jsou více bez práce, a stát musí platit podpory nezaměstnaným. Při tomto stavu připravuje polostátní firma „Sublima“ v Březnici zřízení nového závodu pro impregnaci dřeva na Slovensku. Stávající továrny na impregnaci dřeva budou ještě méně zásobovány státními dodávkami. (URL 124).</p>		
8. 6. 1936	497/XII.	Rudolf Smetánka a soudruzi (NSj)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace ve věci nesociálního jednání státní lesní správy Třeboň-Domanín-Ledenice.</p> <p>Pozemkovou reformou nabyla státní lesní správa rozsáhlých lesních komplexů, mimo jiné také lesů schwarzenberských, podléhajících nyní lesní správě Třeboň-Domanín-Ledenice. Dokud pozemková reforma nebyla provedena, dřívější majitel dovoloval chudým lidem sbírat suché dříví (chrastí) zdarma, aniž by byli lesním personálem vyháněni a jim bylo v této jejich činnosti jakýmkoli způsobem bráněno. Kromě toho ti, kdož byli zaměstnáváni na honech, obdrželi tzv. výsek dříví v množství, jež vystačilo pro chudší rodiny na celý rok.</p>		

Zestátněním se však poměry změnilly. Lesní personál počíná si vůči chudým lidem, zvláště nezaměstnaným a jejich ženám, víc než bezohledně. Za sbírání suchého dříví (chraští) požaduje se poplatek 20 Kč. Přitom však do lesa je dovolen přístup jen dvakrát v týdnu. Kdo taxu nezapaví - a těch chudáků těžkou hospodářskou krizí postižených je velmi mnoho - je z lesů vyháněn. K tomuto naprosto nesociálnímu počínání přidružuje se ještě další. Revír Ledenice v nynější době sbírání hub požaduje za každého jednotlivce poplatek 20 Kč za sbírání borůvek, jahod, malin. Obyvatelstvo v tomto kraji patří k vrstvám sociálně nejslabším a děti si o prázdninách musí svou práci v lesích vydělat na školní potřeby a nejnnutnější ošacení. Je neuvěřitelné, že státní lesní správa chce na těchto sociálně nejslabších takovýmto způsobem vydělávat. Je to neuvěřitelné tím více, že dřívější majitel, ačkoli tehdy nebylo takové bídy jako dnes, byl humánnější vůči chudému lidu. Není divu, jestliže je lid takovýmto způsobem vůči lesní státní správě velmi roztrpčen, ba přímo pobouřen. Bezohledný postup lesního personálu vůči chudým vrstvám obyvatelstva rozhodně neutvrzuje oddanosti ke státu a nevštěpuje jim úcty ke státní správě. (URL 125).

22. 6. 1936	586/VI.	K. Gruber a spol. (SdP)
		Ministr zemědělství

Interpelace o nesociálním jednání vimperského ředitelství státních lesů.

Každoročně dává vimperské ředitelství státních lesů plavit kulatinu a polena. K těmto pracím užívalo ředitelství státních lesů dosud vždy nezaměstnaných německých dělníků a dělnic z Lenory a okolí. Při letošním plavení dříví však i tento skrovný výdělek byl německým nezaměstnaným odňat. Jelikož v Lenoře a okolí nebylo možné nalézt české nezaměstnané, zaměstnalo ředitelství státních lesů dobře zaopatřené manželky železničních zřízenců. Nezaměstnaní němečtí dělníci a dělnice práci nedostali. Může-li nějaký příklad jasně prokázat hospodářské a národní poškozování německého obyvatelstva v tomto státě, je to tento postup vimperského ředitelství státních lesů ze Šumavy. Dokonce práce na lesních kulturách, které nedávno ještě konali němečtí nezaměstnaní, jim vimperské ředitelství státních lesů odňalo a přidělilo ženám českých státních zaměstnanců. Takový postup správního úřadu je výsměchem sociální a národní spravedlnosti (URL 126).

30. 10. 1936	675/XIV.	F. Hollube a spol. (SdP)
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o pobuřujícím chování lesníka Koláře v Dolním Dvoře a hajného Gussbacha v Pommerndorfu, podléhajících vrchlabské státní lesní správě.</p> <p>V červenci 1936 se několikrát stalo, že lesník Kolár z Dolního Dvora a hajný Gussbach z Pommerndorfu u Vrchlabí odníмали a ničili houby a jahody chudým lidem a nezaměstnaným, když je sbírali ve státních lesích, aby uhájili živobytí. Dále lesník Kolář odepřel vydat lístek na jahody. Stejně četné, volně použitelné lesní cesty za doby, kdy lesy patřily hraběti, byly za nicotných záminek uzavřeny pro domácí obyvatelstvo, tak že obyvatelstvo vrchlabského okresu je proti uvedeným státním činitelům velice rozhořčeno, tím spíše, že úmyslné ničení potravin, jako hub a jahod, státním činitelem v nouzovém území podkopává důvěru obyvatel v nestrannost státní správy (URL 127).</p>		
11. 2. 1937	785/IV.	Hugo Bergmann, Fr. Zeminová, dr. Patejdl a dr. Al. Neuman a spol. (ČNS)
		Vláda
<p>Interpelace ve věci systemizace služebních míst pragmatikálních zaměstnanců státních lesů a statků.</p> <p>Pragmatikální zaměstnanci podniku Státní lesy a statky usilují již 10 roků marně o systemizaci služebních míst, jim příslušející dle platového zákona č. 103/1926. Usnesením vlády ze dne 17. července 1928 schválen byl služební řád pro zaměstnance podniku "Státní lesy a statky", ve kterém se rozhoduje, že systemizovaná místa mohou být udělena pouze zaměstnancům, kteří podepsali přihlášky na tento služební řád. Zaměstnanci podniku "Státní lesy a statky", převzatí do služeb Československé republiky dle mírových smluv z bývalých státních a císařských statků rakouských, podřízených služební pragmatice z roku 1914, byli po vydání služebního řádu v roce 1928 vyzváni k dobrovolnému vzdání s pragmatikálního poměru a k přistoupení na služební řád. Díl těchto pragmatikálních zaměstnanců dobrovolně na služební řád nepřistoupil a byli za jejich setrvání v pragmatikálním poměru potrestáni tím, že jim byla odepřena systemizace, a tím zastaven úplně postup do vyšších platových stupnic.</p>		

Služební řád byl vydán a schválen na základě ustanovení § 210, odst. 1. platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n.. Pragmatikální zaměstnanci podniku Státní lesy a statky podléhají proto přímo platovému zákonu a mají nárok jako ostatní pragmatikální zaměstnanci v jiných resortech na systemizaci a povýšení (URL 128).

12. 3. 1937	817/VII.	G. Obrlik a spol. (SdP)
		Ministr národní obrany

Interpelace, že okresní úřady uvalují náklady za obranné práce na majitele pozemků.

V rozličných okresích se často stává, že příslušné okresní úřady ukládají majitelům pozemků, aby převzali a uhradili útraty za stavby zřízené a práce provedené na jejich pozemcích k obraně státu. Nezřídka se postiženým majitelům pozemků působí značná škoda tím, že se omezují dopravní poměry na jejich pozemcích, že příjezdné silnice a cesty se pracemi stávají nesjízdné a že se úplně znemožňuje odvážet např. kmenové dříví. Zákonem není odůvodněno a naprosto nesrozumitelné je, když se mimo to ještě žádá, aby takto postižený majitel pozemku kromě toho uhradil útraty za tyto změny na svém pozemku (URL 129).

21. 4. 1937	888/XXIX.	Georg Stangl a spol. (SdP)
		Ministr zemědělství

Interpelace, že lesní rada Karel Heger v Horšovském Týně bez důvodů odepřel udělit práci a neprávem všeobecně obvinil sudetoněmeckou stranu, předseda Konrád Henlein.

Dne 15. března 1937 dotazovali se drvoštěpové z Novosedelských Hutí u Nemanic, lesního rady státní lesní správy v Horšovském Týně, Karla Hegera, proč byli propuštěni, zatímco jiní drvoštěpové jsou dále zaměstnáni. Lesní rada odpověděl, že proti nim byly časté stížnosti, poněvadž prý jako Henleinovi lidé dostali zaměstnání. Před zmíněnými drvoštěpy prohlásil lesní rada doslovně: "Stát jako zaměstnavatel nemůže zde zaměstnávat přívržence této strany, neboť přece sudetoněmecká strana pracuje proti státu. Smějí se zaměstnávat jen loajální státní občané. " Tázal se, jestli nejsou přívrženci Konráda Henleina. Tímto chováním spáchal

lesní rada Heger aspoň přestupek podle § 1 zákona č. 309/1921 Sb. z. a n. a mimo to je to těžké porušení ústavně zaručených zásad rovnoprávnosti a neoprávněné obviňování a snižování největší politické strany ve státě. Lesní rada Heger užívá svého úřadu k tomu, aby prováděl počesťování oblasti jednostrannými zásadami při přijímání dělníků do zaměstnání u horšovskotýnské státní lesní správy. Tento způsob rozdělování práce a vytýkaný výrok lesního rady, pronesený před svědky, způsobil mezi obyvatelstvem ohromné rozčilení a zneklidnění (URL 130).

13. 5. 1937	911/XVI.	Inž. Ladislav Protuš, dr. F. Toušek a spol. (NSj)
		Vláda

Interpelace o unifikaci pozemkové knihy.

Stát vyžaduje potřebu jednotného zákonodárství s hlediska stejných práv a povinností všech občanů tohoto státu. Unifikační proces trvá poněkud dlouho, což je na úkor i právní bezpečnosti a jistoty ve všech neunifikovaných částech práva. Mezi ně v první řadě patří nutná úprava a unifikace všech předpisů, týkajících se právního obchodu nemovitostního, předpisů o knihách pozemkových v širším smyslu. Tato úprava je velmi nutná, bylo třeba již unifikovat zákon o knihách železničních a vydat pro celou republiku velmi důležitý nový zákon katastrální, jehož blahodárný vliv se jeví velmi slibně na Slovensku a Podkarpatské Rusi. V těchto zemích jsou právní poměry neobyčejně nejasné, což se jeví hlavně v předpisech o vedení knih pozemkových. Je však ještě jedna mezera v pozemkovém právu, která byla upravena na Slovensku, nikoliv však u nás. Je to nedostatečná evidence veřejného statku a práv a závazků s ním spojených. Navrhujeme z důvodů právní i praktické potřeby, aby veřejný statek tvořil podstatnou součást knihy pozemkové. Co by se ušetřilo práce a nákladů, kdyby se začaly zakládat již nyní unifikované pozemkové knihy. Usnadnily by nabývání hypotečního úvěru pro rolníky. Další dnešní obtíž je uvádění skutečné držby v souhlas s knihovním zápisem majetku bývalých urbarialistů a kompresorů (URL 131).

3. 6. 1937	960/X.	K. Gruber a spol. (SdP) Ministr zemědělství a ministr spravedlnosti
<p>Interpelace, že lesní správa v Schönwaldě u Tachova proti zákonu odepřela přijmout příslušníky sudetoněmecké strany jako lesní dělníky.</p> <p>Lesní dělníci ohlásili místní skupině schönwaldské, že vystupují ze sudetoněmecké strany, předseda Konrád Henlein a žádali, aby jim bylo vydáno potvrzení. Uvedli, že jsou nuceni vystoupit ze sudetskoněmecké strany, protože je to podmínka pro získání práce od lesníka Höfnera ve státním polesí "Rendevous". Lesník Höfner tímto vykonával nedovolený, trestný vliv na dělníky. Byla tím porušena ústavně zaručená zásada rovnosti. Drvoštěpům se hrozilo újmou na majetku a výdělku a lesník Höfner užil svého postavení zaměstnavatele, aby proti právu vynutil od drvoštěpů nějakou činnost nebo opominutí (URL 132).</p>		
1. 7. 1937	1039/I.	K. Procházka, Jos. Krosnář a spol. (K) Ministr vnitra
<p>Interpelace ve věci protiprávního postupu okresního úřadu v Rokycanech a zemského úřadu v Praze.</p> <p>Jan Holman byl udán, že byl přistižen při odcizení lesních plodin. Okresní úřad v Rokycanech vyměřil mu pokutu 20 Kč. Odvolal se k zemskému úřadu a přesto, že tam uvedl, že v dobu, kdy měl být přistižen při odcizení malin, pracoval u Litické akciové společnosti u plochy tzv. "Jordán", zemský úřad bez dalšího dokazování odvolání zamítl a potvrdil instanční výměr. Od společnosti dostal originální potvrzení, že pracoval po střelbě a z místního zaměstnání se nemohl vzdát (URL 133).</p>		

30. 7. 1937	1039/XVII.	dr. Th. Jilly a spol. (SdP) Ministr vnitra
<p>Interpelace o článku Antonína Schreibra, ústředního sociálního referenta Ústřední jednoty čs. lesnictví.</p> <p>V č. 2 časopisu "Československý les" ze dne 11. ledna 1937 napsal jakýsi pan Antonín Schreiber, ústřední sociální referent Ústřední jednoty čs. lesnictví, pod titulem "Sociální referát" větu: "To, co jsem dosud řekl, není jen mé osobní mínění, ale i většiny členů naší Jednoty, zvláště těch, kteří jako já působí na hranicích naší republiky a ve zněmčeném a zmaďarizovaném území; v území, které německá a maďarská vypínavost podle teorie Henleina a Horthyho považuje za uzavřené území a jako cíl své totalitní politiky usiluje o jejich odtržení od Československa. Toto vylíčení lze považovat za výstrahu před spoluprací německých a maďarských lesních úředníků. Tato pomluva je tím závažnější, že ji pronesl ústřední sociální referent Ústřední jednoty čsl. lesnictví (URL 134).</p>		
2. 11. 1937	1089/VIII.	Dr. Karel Domin a spol. (NSj) Ministr průmyslu, obchodu a živností
<p>Interpelace ve věci kartelu papíren a zdražování papíru.</p> <p>Cena papíru je významnou složkou při kalkulaci cen knih, časopisů a novin. Papír je tudíž pro šíření osvěty a vzdělání nad jiné důležitý. Pro výrobu papíru jsou v Československu podmínky jedinečně příznivé: vždyť máme dostatek dříví, uhlí, vodních sil i výrobních zkušeností, ale přesto je náš papír nepřiměřeně drahý. Srovnáme-li jeho ceny s cenami a jakostí papíru v cizině, patříme v této věci k nejdražším státům Evropy. Papírenský průmysl, usměrňovaný kartelem, nemá zájem na snížení. Zdá se naopak, že kartel udržuje tyto nepřiměřeně vysoké ceny papíru a to i zvýšenými cly na papír, dosahujícími až sto procent světové ceny. Ale i za těchto neslýchaně vysokých cel se vyplácelo jiným státům dovozet k nám papír. Tato okolnost ukazuje, že náš papírenský průmysl má na mysli své zájmy a nikoliv zájmy celku. Mohl umožnit také knihkupcům, nakladatelům a vydavatelům</p>		

novin stanovit ceny přístupné nejširší veřejnosti. Náš kartel jednal s kartely v Rakousku, Německu, Norsku a Švédsku a zavázal se, že nebude vyvážet papír do těch zemí, do kterých dovážejí jmenované státy, ale za podmínky, že zase tyto státy nebudou vyvážet papír do Československa. Papírenský průmysl je od října 1936 plně zaměstnán, zaměstnanost proti roku 1929 stoupla na 110 až 120%. Přesto ohlásil kartel nové zvýšení cen papíru, ale ve skutečnosti je toto zvýšení větší, poněvadž se současně zhoršuje kvalita papíru. Kartel odůvodňuje zdražení zvýšením cen suroviny, to je dřeva. Toto zdražení je neoprávněné. Informace z kruhů papírnického průmyslu vyznívají jinak. Zprávy nepopírají "určité mezinárodní dohody", které přicházejí vhod zdražovatelům papíru. Papírenský průmysl poukazuje na to, že rozdíl mezi domácími a světovými cenami papíru po dvou devalvacích a po zvýšení cen na světovém trhu je nyní pouze 15 až 25%. Zvýšení cen vysvětluje podstatným zvýšením ceny dříví; toto zdražení je dnes 70 až 100% ceny z roku 1936. Výrobní náklad stoupl na 100 kg papíru o Kč 40-, nemluvě o zdražení kliču, pryskyřice, barev, uhlí atd. Jestliže tudíž kartel papíren zvýšil ceny za 100 kg papíru o Kč 10'- až Kč 20'-, převzal prý na sebe více než polovinu zvýšeného výrobního nákladu. Je pozoruhodné, že zvýšení cen papíru bylo ohlášeno dříve, než stoupla cena dřeva. Náš průmysl papírnický není z valné části v rukou příslušníků státního národa (URL 135).

10. 12. 1937	1165/V.	B. Machačová a spol. (K)
		Ministr zemědělství a ministr sociální péče

Interpelace ve věci nezákonného postupu správce státních lesů a statků Dvořáka a podporování nezaměstnaných v obci Kunšach a Rapšach.

Obyvatelé jihočeských obcí Kunšach a Rapšach žijí ve veliké bídě. Obzvlášť názorně se to ukazuje v obci Kunšach, kde v důsledku smutných hospodářských poměrů obec se postupně vylidňuje. Správcem státních lesů a statků obvodu, kam patří jmenované obce, je pan Josef Dvořák. Dotyčný využívá svého veřejného postavení k stranicko-politickému postupu. Prohlašuje veřejně, že přijímá do práce jenom ty, kteří jsou organizováni v agrární Domovině anebo v agrární Odborové jednotě. (URL 136).

21. 3. 1938	1338/III.	J. Slaviček a spol. (Ž) Ministr pošt a telegrafů
<p>Interpelace ve věci truhlářských dílen při poštovní správě.</p> <p>Stále se opakující případy zřizování a vydržování truhlářských dílen u státních, zemských, okresních a obecních úřadů jsou předmětem stížností našich řemeslníků, kteří v tomto právem vidí ubírání existenční možnosti lidem, kteří jako samostatní podnikatelé a živnostníci nejen že zaměstnávají pracovníky stejného oboru, ale nesou i na svých bedrech těžká daňová břemena. Je proto nepochopitelné, že na rozhodujících místech je tento fakt přezírán a že denně shledáváme se s případy zasahování úřadů do živnostenského oprávnění našich řemesel. Jsou to zejména truhlářští mistři, které obecní dílny, dílny poštovního ředitelství, truhlářské dílny jiných úřadů a trestnic velmi poškozují, a to tím, že ve vlastní režii provádějí takřka veškeré truhlářské práce, které dříve vždycky byly zadávány samostatným truhlářům. Byl zjištěn případ poštovní správy, která má zařízenou kompletní truhlářskou dílnu i s moderním kombinovaným truhlářským strojem, kde jsou zaměstnáni truhláři, kteří předělávali zařízení poštovní úřadovny i v době úřadování (URL 137).</p>		
30. 7. 1938	1405/I.	A. Jobst a spol. (SdP) Ministr zemědělství
<p>Interpelace, že správa státních lesů v Zátoni bez důvodu propustila Alfréda Töpfla ze Zátoně č. 18.</p> <p>Alfréd Töpfl ze Zátoně byl zaměstnán jako lesní dělník u zátoňské státní lesní správy a dne 9. června 1938 ho lesní kontrolor Schebestl s okamžitou platností propustil, neuváděje důvodů. Alfréd Töpfl je členem sudetoněmecké strany. Je podezření, že Alfréd Töpfl byl připraven o svůj výdělek jen proto, že je členem největší strany ve státě (URL 138).</p>		

Příloha č. 6: Slovensko a Podkarpatská Rus

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
1918 – 1920		
17. 12. 1919	2064	Vilém Votruba, Vlad. Hatlák a soudruzi (D.)
		Ministr zásobování p. Houdek
<p>Nedostatečné zásobování města Brna zajíci ze Slovenska.</p> <p>Na Slovensku není dosud organizace nákupu zvěře. Zásobovací ústav dává zcela byrokraticky dispoice, při čemž na Brno zapomíná. Správní komise usnesla se o volném prodeji zvěře. Moravské místodržitelství dalo osvědčení pro nákup zvěře na Slovensku jen určitým firmám a pro zdlouhavou úřední cestu se mnoho zvěře zkazí. Slovenské dobytčářské družstvo v Bratislavě by mělo za dozoru správní komise pro obchod s dobytkem, masem a zvěřinou v Bratislavě disponovat zvěřinou tak, aby pamatováno bylo v přidělu také na Brno a na legitimní české obchodníky (URL 139).</p>		
16. 1. 1920	2250	V. Votruba, Vlad. Hatlák a soudruzi (D)
		Ministr zemědělství
<p>Zadání honby býv. hr. Thunovi hlavním lesním úřadem v Hrádku na Slovensku.</p> <p>Julius Belopotocký, president sedrie, Eduard Bacho a Karel Zahradník, sedriální soudci, dále advokáti a bývalý hlavní služný, vesměs v Ružomberku, kteří tvoří loveckou společnost, mají od státu pronajaty honitby. Revíry má společnost pronajaty již od roku 1905 a od téhož roku užívá podnájmu od býv. hraběte Seefrieda. Členové společnosti se během let částečně změnili. Nájemci za honitby bylo až do 31. prosince 1919 nájemné zapláceno napřed. Proto pány překvapila zpráva hlavního lesního úřadu v Hrádku poslaná k rukám presidenta Belopotockého, že podle výnosu ministerstva zemědělství je honební</p>		

smlouva s ním uzavřená zrušena a prohlášena za neplatnou, a že revíry shora uvedené byly bez veřejného konkursu přikázány bývalému rakouskému aristokratu Vojtěchu hrab. Thunovi (URL 140).

1920 – 1925

19. 6. 1920	227	Josef Kríž, Karol Svetlík (ČSD K) a spol. Ministr zemědělstva
-------------	-----	--

Nesprávný postup proti dělníkům, zaměstnaným u lesní správy v Liptovskom Hrádku na Slovensku a neuznávání organizácie a dôverníkov.

„Po prevratu, keď prešla lesná správa v Liptovskom Hrádku pod správu úradníctva československého, tešilo sa zamestnané delníctvo, že i jemu zasvitne slnko slobody a že úradné orgány nebudú mu viacej tyrany, ale rádcami a vychovateľmi.“ Dělníci lesní správy jsou zklamáni, nedostatečně zásobováni a zavázáni k uzavírání smluv ze strany úředníků. Úředníci této správy mají mimo služného i byty a pozemky. Tyto pozemky dělníkům pronajímají nevhodným způsobem (URL 141).

17. 12. 1920	1105	Ján. Bečko, J. Oktávec, V. Čundrlík, D. Ertl a spol. Ministr zemědělství
--------------	------	---

Interpellácia o protizákonnom úradovaní štátneho lesného úradu v Starých Horách.

Státní lesní úřad ve Starých Horách poslal 29 občanům tohoto kraje výzvu k placení částek za lesní škody v maďarštině se slovenským razítkem, občané, kterých se případ týká, jsou všichni Slováci a chudí lidé. Ve výzvách je vypočtená nejen škoda, ale i pokuta, kterou lesní úřad nemá právo udělovat. Působí to dojmem určitého úředního zneužití moci vůči práva neznalým občanům. Úřady lesní správy na Slovensku přehlížejí životní potřeby a oprávněné požadavky pracujícího lidu (URL 142).

16. 3. 1921	1871	Svetlík, Darula, Borovszky a soudruzi Ministru vnitra, ministr s plnou mocí pro správu Slovenska
<p>Interpelácia ministru vnutra a ministru s plnou mocou pre správu Slovenska ohľadom škod zposobených diviakmi dedinskej chudobe v župách Liptovskej a Gemerskej.</p> <p>Ve výše uvedených župách hlavne ve vesničkách mezi horami se vyskytují ve značném počtu divočáci a také medvědi. Župan Liptový zakázal lidem opatřit si zbraně k lovení, neboť divočáci jsou nebezpeční jak lidem, tak úrodě. Bohatým žadatelům o zbraň, ale bylo vyhověno (URL 143).</p>		
24. 6. 1921	2458	K. Svetlík a soudruzi Ministr zemědělství
<p>Interpelace ohledně nepřístojného počínání správy státních lesů a pil na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.</p> <p>V Podkarpatské Rusi má stát veliké lesy a vedle pil i sklady dřeva. Při pilách a skladu dřeva je zaměstnáno na 700 dělníků. Nyní když majitelé pil v Podkarp. Rusi docela proti smlouvě s dělníky diktují snížení mzdy až o 20 procent, připojilo se k nim i ředitelství státních lesů v Užhorode a jde solidárně se zaměstnavateli ze svazu průmyslníků (URL 144).</p>		
12. 7. 1921	2573	Dr. Ludevít Labay a spol. Ministr orby
<p>Interpellácia v záležitosti udajného nesprávného manipulovania pri hl. lesnom riaditeľstve v Žarnoviciach.</p>		

Začátkem července t. r. bylo zahájené vyšetřování proti hlavnímu lesnímu ředitelství v Žarnovicích pro údajné špatné hospodaření. V důsledku toho se lesní ředitel zastřelil a dva lesní spraci byli ve vyšetřovací vazbě pro podezření, že se velké množství poraženého dřeva odprodalo bez zúčtování a vytěžilo se dříví více, než ukládal plán. Vytěžené byly též plochy v blízko ležících horách a zúčtovávané byly jako těžby z hor vzdálenějších, povozné se platilo ne penězi, ale dřívím. Stát utrpěl škodu českými úředníky na Slovensku, kteří odstranili úředníky Slovenské, kteří se jim v činnostech nepodvolili (URL 145).

19. 7. 1921	2646	Surányi a soudruzi
		Vláda

Interpelace stran nouze o pozemky v Podkarpatské Rusi.

Část obyvatel Podkarpatské Rusi zaměstnávala se sezónní prací. Vorařství na Tise bylo provozováno většinou lidem ukrajinským. Dodávali uherské nížině stavební a palivové dříví. Protože vznikly nové státy, přestala tato možnost výdělku existovat. Ukrajinská Rus je území bohaté přírodními poklady. Jelikož je zde bohaté lesní hospodářství, mohl by tu být zaveden průmysl dřevařský, železné rudy by mohly být základem železářského průmyslu. Hrabě Schönborn je ještě dnes majitelem více než 200.000 jiter polí, která obdržel jeden z jeho předků za svou zradu. Také Telekyové i ostatní velkostatkáři jsou stále ještě majiteli velkých pozemků. Kvůli špatné správě a nedostatku průmyslu stěhuje se velká část lidu do Ameriky nebo odcházejí za prací do Německa (URL 146).

3. 8. 1921	2808	Svetlík, Haken, Mikulíček a soudruzi
		Ministr zemědělství, financí, zásobování a vnitra

Naléhavá interpelace o katastrofální živelní pohromě v hornatých částech republiky najmě pod Tatrami a v pastvinových obvodech Slovenska a Podkarpatské Rusi.

Více než tříměsíčním suchem a nebývalým vedrem vyschly v hornatých krajinách všechny potoky, které obyčejně ovlažovaly pastviny. Pod Vysokými Tatrami, kde senoseč bývá

až ke konci července, byla sena letos suchem tak zničena, že se nesklidila ani čtvrtina průměrné sklizně (URL 147).

6. 8. 1921

2891

Anton Hanck a spol.

Ministr školství a národní osvěty

Interpellácia v záležitosti sriadenia vysokej školy lesníckej, resp. vybudovania vysokej školy technickej na Slovensku.

Prestižní otázkou Slovenska je neodkladné zřízení vysoké školy technické již od školního roku 1921 až 1922. Současně by měla být zřízena vysoká škola lesnická, a to buď samostatně, při vysoké škole technické, nebo s odborem lesnickým. Dosud se ale potřebné přípravy neprovedly (URL 148).

24. 11. 1922

3879

Tausik a soudruzi

Vláda

Naléhavá interpelace o poměrech na Verchovině v Podkarpatské Rusi.

Klub komunistických poslanců zjistil svými zástupci, že v území horském v Podkarpatské Rusi, na tzv. Verchovině, obydlené 150 až 200 tisíci chudého horského lidu, jsou hrozné hospodářské, vyživovací, zdravotní a kulturní poměry, jež vyžadují okamžitého mimořádného zakročení. Na Verchovině patří půda a lesy Schönbornovi nebo jiným velkostatkářům i státu a žije tu napořád chudý lid, jehož drobné neúrodné pozemky nestačí k jeho obživě. Tisíce rodinám mnohdy chybí po největší část roku nejdůležitější potravina, ovesný chléb. Teď po žních mají obyvatelé něco drobných brambor a dobytčí řepy. Dospělí i děti živí se nevyživnými surovinami jako dřevními houbami a lněnými pokrutinami. Státní správa ztěžuje živobytí ubohým horalům tím, že jim zabraňuje vstup do lesů, znemožňuje pasení dobytka na veřejných pastvinách a odnímající stělné zbraně beze vší náhrady, znemožňuje chránit skrovnou úrodu před divokou zvěří (URL 149).

13. 9. 1924	XIII./4824	Dr. Gáti a soudr.
		Vláda
<p>Interpelace o smlouvě americké skupiny a smíšené akciové společnosti pro exploitaci státních lesů v Podkarpatské Rusi.</p> <p>Před delším časem předložila finanční americká skupina vládě Českosl. republiky návrh na smíšenou akciovou společnost, na které by se stát československý účastnil 25% gratis akcií, a jejímž účelem by byla exploitace státních lesů na Podkarpatské Rusi (URL 150).</p>		
15. 9. 1924	4840	Šafronko, Mondok, dr. Gáti, Sedorjaka súdruhov
		Vláda
<p>Nalievavá interpellácia ohľadom prevádzania pozemkovej reformy na újmu podkarpatskoruského nemajetného ľudu.</p> <p>Vládna koalícia vyznačuje zákon o pozemkovej reforme za najväčšiu sociálnu vymoženosť revolúcie, ktorá vraj slúži na to, aby s rozdelením pozemkov polepšila sociálne položenie nemajetného roľníctva. Spôsob, ktorým sa pozemková reforma v Podkarpatskej Rusi v praxi prevádza, úplne dokazuje tvrdenie komunistov, že maďarskí a rusinskí úplne bezmajetní ľudia a želiari prevádzaním pozemkovej reformy nielen že ani na piad' zeme nedostanú, ale ztratiac doterajší prameň svojho zárobku, stanú sa vyhnancami sveta. Následkom tamojšieho rozdelenia pozemkových pomerov a jakosti zeme, roľníctvo ani predtým nemohlo zo svojej vlastnej zeme sa živiť a bolo prinútené, aby z jednej strany išlo na dolnú zem maďarskú na pôde tamojších majiteľov lacno pracovať, z druhej strany, aby v baniach a lesných podnikoch sedmohradských zarábalo pár grošov k nízkemu a biednemu živobytiu potrebných. A oproti tomu, že na Podk. Rusi všetkej zemi 51% sú hory, a sám prednosta pozemkového úradu píše v „Reforme“, že tieto horné plochy, ktoré zemedelsky výhodnejšie sa môžu upotrebiť, majú sa oslobodiť od zalesňovania. Vzdor tomu na podnet zemedelského referátu žandárskou assistenciou sú zalesňované. Samozrejme je, že tento čin Pozemkového úradu slúži napriek zákonu čiste len v záujme</p>		

<p>grófa Schönborna. Pozemky dostanú cudzí kolonisti a miestni boháči a chudiaci nielen že pozemkovou reformou zem nedostanú, ale následkom rozdelenia veľkostatkov nemôžu ani nádenní u prácu dostať a stanú sa vyhnancami. Následkom zalesňovania stratia svoju maličkú úrodnú zem a pastvinu (URL 151).</p>		
23. 6. 1925	5216	Ant. Hancko, Hlinka a spoločníkov
		Ministr orby (zemědělstva)
<p>Súrna interpellácia vo veci prepúšťania lesného zamestnanectva v baňsko-bystrickom riaditeľstve štátnych lesov a statkov.</p> <p>Má pán minister vedomie o tom, že riaditeľstvo štátnych lesov a statkov v Baňskej Bystrici vydáva zamestnancom dekréty o návrhoch núteného odchodu zo štátnej služby dľa § 13. zák. 286/1924 Sb. bez udania dôvodov, rozhodujúcich pre nútený odchod zamestnancov (URL 152).</p>		
2. 7. 1925	II./5246	Darula a súdruhovia
		Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska, zemědělství a financí
<p>Interpellácia o biede v marikovskej doline, župa povážská, a nesprávnom pomere obce Hornej Marikovej vôči štátu ohľadom pozemkov 452 občanov.</p> <p>Pre obsírnejšiu informáciu uvádzam rezolúciu celého občianstva Hornej Marikovej usnesenú na verejnom shromaždení so žiadosťou tamojšieho ľudu, aby bola snemovni a vláde predostretá. Rezolúcia usnesená na verejnom ľudovom shromážení v Hornej Marikovej, konanom dňa 21. júna 1925 a adresovaná na všetky úrady od okresného úradu v Povážskej Bystrici až po ministerstvo zemedelstva, parlament a všetkých maloroľníkov Slovenska (URL 153).</p>		
1925 – 1929		
1. 6. 1926	II./351	Pavol Macháček, a spol.

		Ministerský predseda a ministr národnej obrany
<p>Interpelácia v záležitosti spôsobu odpredania dreva vojenských lesných podnikov v Malackách.</p> <p>Riaditeľstvo vojenských lesných podnikov v Malackách prišlo k čiastočnému využitiu lesov ležiacich v teritoriu pre vojenskú delastreleckú strelnicu predurčenom Na deň 14. mája 1926 vypísalo toto riaditeľstvo verejnú súťaž na odpredaj mimo užitkového dreva aj asi 3000 prostorových metrov borových štiep (URL 154).</p>		
18. 5. 1926	XII./285	Kršiak a súdruhovia
		Ministr zemedel'stva
<p>Interpelácia o neporiadkoch a zneužívaní úradnej moci na riaditeľstve štátnych lesov v Solnohrade.</p> <p>Prednostom riaditeľstva štátnych lesov a statkov v Solnohrade je inž. Karol Anderle, ktorý tu „pôsobí“ od apríla r. 1924. Hneď vtedy, kedy sa sem presťahoval z Hodonína, prišiel s dvomi nábytkovými vozňami, ktoré nechal stáť 2 týždne na dvore, lebo si nechal dávať v svojom byte parketovú podlahu. Už vtedy bolo vidno, ako bude vyzerat' gazdovanie tohoto pána (URL 155).</p>		
19. 10. 1926	VI./622	H. Bergmann, Fr. Buřival, Boh. Procházka, L. Pechmanová a spol.
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o jmenovaných definitivními státních hajných, přijatých v letech 1920-1921 na území Podkarpatské Rusi.</p> <p>V r. 1920-21 bylo přijato na Podkarpatskou Rus 17 státních hajných, legionářů, jimž v přijímacích dekretch bylo vyznačeno, že po uplynutí jednoho roku provisoria uspokojivé služby budou jmenování definitivními. Ani u jednoho z nich není předpokladu,</p>		

že by ve službě nevyhovoval (URL 156).		
2. 11. 1926	712	Igor Hrušovský a spol
		Ministr zemědělstva ministr financí
<p>Naliehavá interpellácia o hospodárenie na panstve oravského komposesorátu.</p> <p>V Orave najväčším držiteľom pôdy je komposesarát bývalých členov vysokej šľachty uhorskej. Z prevážnej čiastky pôdu a bohatstvo tohoto panstva tvoria lesy. Po prevrate bola k hospodárskemu vedeniu celého panstva dosadená vnútená správa, aby boli chránené verejné záujmy hospodárske a finančné. Vnútená správa bola však náhle zrušená a od tejto doby možné jest sledovať také hospodárenie, ktoré je ku krajnej škode finančnému eráru a hospodárskym záujmom tohoto kraju (URL 157).</p>		
7. 12. 1926	760	Šafranko a súdruhovia
		Vláda
<p>Súrna interpellácia o zrušení papierni v Slavošovciach a Horke.</p> <p>Koloniálna politika československých vlád na Slovensku za 8 rokov trvania republiky krajinu hospodársky rozvrátila, ničiac najmä tamojší priemysel. Závody stí zastavované, zariadenie ich vyvážené do cudzozemska alebo aspoň do českých krajín, závodné budovy sú demolované; robotníctvo vyhadzované z práce i zo závodných bytov. Moravská agrárna a priemyselná banka, ktorá bola dosiaľ majiteľom papierni v Slavošovciach a Horke predala strojové zariadenie týchto fabriek papierovému kartelu. V pláne kartelu je, zastaviť koncom marca 1927 výrobu v obidvoch papierniach, zariadenie demontovať a odvieť do fabriek v Čechách (URL 158).</p>		

13. 6. 1927	1205/XII.	dr. Jabloniczky a druzi
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o úpravě pensijních poměrů státních dělníků na odpočinku v Rahově a Buštině.</p> <p>Státní dělníci na odpočinku v Rahově a Buštině obrátiti se již několikrát na úřady, aby byly upraveny jejich pensijní poměry. Žádost nebyla vyřízena. Když byl bývalý ministr zemědělství Hodža v Mukačevě, podali i jemu persistentě žádost, aby jejich věc byla upravena. Odpověď bývalého ministra zemědělství Hodži na interpelaci posl. Korlátha v roce 1924 zněla takto: "Když po rumunské okupaci převzala vláda republiky Československé správu státních lesů a statků v Podkarpatské Rusi, mohli zaměstnanci ředitelství státních lesů a statků v Buštině být převzati pouze provizorně, poněvadž nebylo po ruce žádných zpráv ani o organizaci ani o osobních poměrech zaměstnanců statků, jež tu byly převzaty. Ředitelství lesů a statků, o které jde, nacházelo se v Marm. Sihoti, kde byly též tedy uloženy spisy a mnoho spisů se za rumunské okupace buď ztratilo neb bylo vyvezeno" (URL 159).</p>		
11. 3. 1928	1498	Inž. Nečas, dr. Dérer, dr. Winter a soudruzi
		Vláda
<p>Naléhavá interpelace o monstre procesu komposesorátu bileckého na Podkarpatské Rusi.</p> <p>V iršavském kraji na Podkarpatské Rusi 974 malozemědělců bylo zažalováno komposesorátem bileckým o náhradu za škody spáchané v lese komposesorátu v r. 1918 a 1919. Původní žaloby z r. 1919 byly odvolány a v r. 1926 a 1927 byly podány žaloby na částky průměrně 20ti násobné, v některých případech až 35ti násobné. Komposesorát vymáhá již exekučně s velkým spěchem sumy, k nimž, byli malozemědělci odsouzeni. Dražby se provádějí dokonce protizákonně o den dříve, než je termín dražby stanoven, dokonce i v 9 hodin večer, právní zástupce komposesorátu vozí s sebou na dražby i kupce,</p>		

kteří s urychlením a pod cenou zpeněží zboží atd. jde tu o porušování zákona exekučního, čl. LX. z r. 1881 (URL 160).

15. 7. 1928

1767/IX.

I. Kurt'ak a druzi

Ministr zemědělství

Interpelace o ochraně majetníků pobřežních pozemků před plavením dřeva na řekách Podkarpatské Rusi.

Firmy dřevařského průmyslu Davida Krause a Kahane v Chustu dostaly v r. 1928 podle § 182 zák. čl. 31 z r. 1879 koncesi na vývoz dřeva asi 15 - 20.000 m³ - kácených v lesích volovského okresu, a to plavením po řece Nad'agu (Rice) od obce Najdanu do Chustu. § 186 uvedeného zákona jasně vyžaduje, aby v koncesním dekretu byly "přesně určeny a vypočteny všechny vodní stavby, které musí být provedeny pro ochranu pobřežních držitelů půdy a osob oprávněných užívati vody". Kromě toho § 187 zákona ustanovuje, že "plavení může být zahájeno pouze po ukončení ochranných staveb". Poněvadž tyto ochranné stavby nebyly provedeny, vory působí pobřežním držitelům půdy ohromné škody, které oni cítí tím spíše, že pobřežní zemědělci mají málo úrodné půdy, kterou i před plavením chrání jen s velkou nesnází (URL 161).

4. 10. 1928

1815/VI.

Szentiványi a druzi

Ministr vnútra

Interpellácia o stálom odopieraní práva na držbu loveckých pušiek v okrese Modrý Kameň.

Maliarik, náčelník okresu Modrý Kameň, odmietol konečným usnesením žiadosti niekoľko Maďarov o povolenie držby loveckých pušiek a v obvode jeho okresu nemôžu československí štátni občania maďarskej národnosti získať povolenia ku držbe zbraní napriek tomu, že majú vhodné revíry. Podľa odôvodnenia povolenia ku držbe zbraní môžu byť vydávané len jednotlivcom, ktorí sú mravne i politicky spoľahliví, žiadatelia však

neposkytli záruky, že zbraní nezneužijú. Či je ochotný postarať sa o to, aby okresný náčelník prestal týmto spôsobom obyvateľstvo šikanovať? (URL 162)

10. 12. 1028

1939

Dr. Gáti, dr. Stern, Major a soudruzi

Vládě

Naléhavá interpelace o událostech v Chustě-Boroňavě dne 8. září 1928 a o bílém teroru v Podkarpatsku.

Deset let vlády československé buržoasie v Podkarpatsku, jehož chudé rolnické a dělnické obyvatelstvo všech národů bylo imperialistickou mírovou smlouvou oloupeno o právo sebeurčení, je nepřetržitým řetězem násilných činů, které na něm páše kapitalistický koloniální režim a buržoasní hrůzovláda. Tento násilnický režim vykořisťování a útlatku v nejvýchodnější části Československa používá stále otevřeněji metod, obvyklých v zemích otevřeného bílého teroru a fašismu, jako je Itálie, Maďarsko, Bulharsko a j. Hospodářsky se projevuje režim československé buržoasie v Podkarpatsku nejhrubším koloniálním vykořisťováním chudého obyvatelstva, hlavně rolníků. Půda zůstala ze značné části v rukou původních velkostatkářských majitelů, a pokud byla provedena pozemková reforma, bylo jí použito zejména k usazování přistěhovalých kolonistů a ke korupci. Pastviny, jichž před válkou volně užívali, jsou zalesňovány a maloroľníkům násilím, obvykle ozbrojenou mocí, odnímány, takže nezřídka při tom dochází ke krveprolití. Chudému zemědělskému obyvatelstvu se zakazuje přístup do lesů, jež jsou lesními úřady a vládními korupčníky nejnešetrnějším způsobem pustošeny. Průmysl je odbouráván, dělníci vyhazováni na ulice, osmihodinová doba pracovní soustavně porušována, ochranné zákonodárství dělnické naprosto zanedbáváno, sociální pojištění takřka neznámé. K hospodářskému vykořisťování se pojí neslýchaný nacionální a politický útlak. Agrární strana má v rukou celý státní aparát v Podkarpatsku a bohatství země používá ke korupci a k ještě většímu zotročení jejího obyvatelstva. Dne 13. září t. r. odhalil poslanec dr. Gáti a 17. září poslanec Chlouba v poslanecké sněmovně úžasný akt bílého teroru, jehož se dopustily vládní orgány v Chustě-Boroňavě na Podkarpatsku. Obec Chustě-Boroňava je te komunistickou baštou, kterou se marně snaží agrární strana a ostatní vládní

strany za pomoci policie a státních orgánů rozvrátit (URL 163).

18. 2. 1929

2032

J. Nečas, J. Koudelka, A. Kříž a soudruzi

Vláda

Naléhavá interpelace o potřebě zvýšené kontroly nad hospodařením cizích zahraničních koncesionářů na bývalém panství Schönbornově na Podkarpatské Rusi.

Veliká část Podkarpatské Rusi (komplex 100.000 ha) bývalého panství Schönbornova v berežské župě odevzdána byla bez vědomí lidu Podkarpatské Rusi na 40 let do hospodaření cizincům, kteří pod francouzskou firmou Bignonovou utvořili společnost nazvanou podkarpatsko-slovenským jménem "Latorica". Dle zpráv v odborných listech ("Hospod. Politika", "Dřevařské Listy" atd.) je však "Latorica" financována z téhož zdroje, který financuje pověstnou dřevařskou "Ofu" na Slovensku, jejíž generální ředitel p. Sonnenfeld má sídlo v Budapešti. Před několika dny přinesly polooficiální Podkarpatské Hlasy rozhovor s nynějším ředitelem "Latorice" p. Steffenem, podle něhož tato společnost meliorovala v minulém roce značnou část Černého Močálu a postavila lesní dráhu u Vereček. V interpelaci klubem sociálně-demokratickým o lesní reformě podávané zdůraznili jsme již, že oddálení pozemkové reformy na tak ohromném komplexu půdy, jaký byl pronajat "Latorici", je v odporu s duchem zákona o pozemkové reformě. První rok hospodaření "Latorice" v Podkarpatské Rusi ukázal však naléhavou nutnost zvýšené kontroly nad jejím hospodařením. Všechen tisk na Podkarpatské Rusi - a to nejen stran opozičních, nýbrž i koaličních - zabýval se povážlivými zjevy a stížnostmi z bývalého panství Schönbornova. "Latorica" nepřikročila dosud k žádné větší investici, která by znamenala pro budoucnost uskutečnění velkorysejší nějaké akce, a že naopak její příchod uškodil hospodářskému životu v zemi. Posuzujeme-li nynější situaci, osud celého okresu závisí na "Latorici" - bohužel však po jejím příchodu k nám vše o 50 - 60% podražilo a v mnohých místech není možnost dostat od "Latorice" ani věci každodenní potřeby, t. j. dřevo na otop atd." (URL 164).

1. 3. 1929	2048/XVII.	dr. Gáti a soudruzi Ministr zemědělství
<p>Interpelace o odprodeji Schönbornova statku společnosti "Latorica" a lesních statků bývalého hraběte Telekyho u Dolhy Mlatézskému rytířskému řádu na Podkarpatsku.</p> <p>Na Podkarpatské Rusi již loni vyvolalo veliké rozhořčení, že Schönbornův statek (cca 200.000 kat. j.) byl odprodán se souhlasem Pozemkového úřadu cizím kapitalistům. To znamená, že v dnešním kapitalistickém řádu společenském bezzemci, drobní rolníci nemají pražádné naděje, že z 200.000 kat. jiter půdy bude jim něco přiděleno. Letos kolují zprávy, že také ohromný lesní statek bývalého hraběte Telekyho u Dolhy, cca 40.000 kat. jiter je se souhlasem Pozemkového úřadu odprodán cizím kapitalistům. Kupující stranou prý jest maltézský rytířský řád. Zcizování zabavených pozemků na Podkarpatsku je už systémem Pozemkového úřadu za pomoci strany agrární. Tento systém znamená, že na místě starého, feudálního panstva přijde nová šlechta kapitalistické a náboženské společnosti, která vyrabuje a vyplundruje lesy, zavede racionalisaci, zhorší pracovní poměry, sníží zemědělské mzdy a oloupí národy Zakarpatska o právo na půdu (URL 165).</p>		
5. 4. 1929	2181/I.	Inž. J. Nečas, J. Koudelka, A. Kříž, J. Bečko a soudruzi Vláda
<p>Interpelace ve věci hospodaření se státním lesním majetkem na Podkarpatské Rusi.</p> <p>18. února t. r. podali podepsaní poslanci naléhavou interpelaci ve věci hospodaření s lesním majetkem na Podkarpatské Rusi, v níž žádali, aby byla zvýšena kontrola nad hospodařením cizích zahraničních koncesionářů na bývalém panství Schönbornově na Podkarpatské Rusi. V této interpelaci bylo poukázáno na to, že hrozí nebezpečí neracionálního hospodaření na tomto panství, jež měří 100.000 ha půdy a náleží k největším v republice. Podepsaní žádali vládu také o vysvětlení, je-li ochotna podati sdělení, proč byl dán cizí společnosti "Latorici" souhlas ke koupi celého ohromného, více než 100.000 ha měřícího komplexu</p>		

za cenu pouhých 35 mil. Kč (URL 166).		
24. 4. 1929	2204	I. Kurt'ak a druzi
		Vláda
<p>Naléhavá interpelace o soudním sporu mezi urbariálními občinami obcí Dubové a Krasnošory a ředitelstvím státních lesů o upravení poměrů vlastnictví půdy.</p> <p>Mezi bývalými urbariálními hospodáři obcí Dubové a Krasnošory (okres Terešva, župa marmarošská) a mezi vlastníky pozemků vedl se po desítky let soudní spor o úpravu urbariálních poměrů a rozdělení vlastnictví půdy. Práva vlastníka půdy vykonává státní lesní erár, jehož zastupovala v tomto sboru státní finanční prokuratura v Marmarašské Sihoti a ředitelství státních lesů v Buštině. Předmětem tohoto soudního sporu byly lesy ležící v obvodu zmíněných obcí ve výměře asi 22.000 katastr. jiter. V tomto hodnotném lese hospodáří státní lesní erár svým zvláštním personálem bez všelike účasti urbariálních občin, majících na to práva, takže důchody z celého tohoto lesa plynou do pokladny ředitelství státních lesů v Buštině a rozpočet příjmů a vydání se neoznamuje urbariálním hospodářům (URL 167).</p>		
24. 5. 1929	2278/I.	Josef Knejzlík a druzi
		Ministr spravedlnosti a ministr zemědělství
<p>Interpelace o záborovém velkostatku Geizy Andrásyho v obcích na východním Slovensku.</p> <p>Maďarský velkostatkář Geiza Andrásy, pověstný maďarskou propagandou proti Českoslov. státu provádí prostřednictvím svého ústředního ředitelství v Košicích soustavné ničení lesů a tím proti ustanovení zákona o ochraně lesů poškozují národohospodářské zájmy Slovenska a také předem činí illusorní pozemk. reformu, pokud se týče lesů. Vykouřist'uje lehkověrné státní naše občany nabízením prodeje lesů k exploitaci, které ve skutečnosti dávno a proti ustanovení zákona jsou již vykáceny (URL 168).</p>		

1929 – 1935		
13. 12. 1929	14/V.	Josef Knejzlík a druzi
		Ministr spravedlnosti a zemědělství
<p>Interpelace o záborovém velkostatku Geizy Andrásyho v obcích na východním Slovensku.</p> <p>Maďarský velkostatkář Geiza Andrássy, pověstný maďarskou propagandou proti Československému státu provádí prostřednictvím svého ústředního ředitelství v Košicích soustavné ničení lesů a tím proti ustanovení zákona o ochraně lesů poškozujícím národohospodářské zájmy Slovenska a také předem činí illusorní pozemkovou reformu, pokud se týče lesů. Systematicky vykořisťuje lehkověrné státní naše občany nabízením prodeje lesů k exploitaci, které ve skutečnosti dávno a proti ustanovení zákona jsou již vykáceny (URL 169).</p>		
19. 2. 1930	209/XI.	Igor Hrušovský, V. Mikuláš a druzi
		Ministerský předseda, min. zemědělství a ministr spravedlnosti
<p>Interpellácia o prevádzaní lesnej reformy na východnom Slovensku.</p> <p>V obvode úradovny pozemkového úradu v Prešove prevádza sa lesná reforma takým spôsobom, že lesné komplexy doposiaľ jednotné rozdeľujú sa na malolesy a dávajú sa družstvám, ktoré podľa prehlásenia predsedu štátneho pozemkového úradu, ktoré predniesol tohoto roku v rozpočtovom výbore pri prejednávaní štátneho rozpočtu, sa špatne hospodári a tým ohrozuje lesné hospodárstvo a tak aj prameň výživy chudobného ľudu na východnom Slovensku (URL 170).</p>		

19. 2. 1930	209/XXII.	Hokky a druzi
		Ministr zahraničia
<p>Interpellácia o uvoľnení urbarialneho lesa obcí Černý Ardov a Tekovo.</p> <p>Lesy urbarialneho obecnstva obcí Černý Ardov a Tekovo ležia v Rumunsku priamo pozdĺž hraníc. Obidva lesy ležia asi ne 8 km od menovaných obcí a na 5 km od hranice. Obec Černý Ardov má na rumunskom území les vo výmere 390 kat. jutár, z ktorého 240 kat. jutár je prales. Les leží v chotári obce Batarcs. Obec Tekovo má les v chotári obce Nagytarna vo výmere 230 kat. jutár, z ktorého asi 110 - 120 kat. jutár je prales a v ktorom sa drevo už od ľudskej pamäti nerúbalo. Obece nakladaly so svojim lesom voľne až do r. 1922 (URL 171).</p>		
2. 4. 1930	338	Anton Šalát a druzi
		Ministr sociálnej pečlivosti
<p>Súrna interpellácia o životnej záchrane nezamestnaného robotníctva koburgovských železiarní v Novej Maši, v Hámroch Mannesmann a na parnej píle na Červenej Skale.</p> <p>Ako je všeobecne vedomo, koburgovské železiarne v Novej Maši a v Hámroch prôvoz už úplne zastavily. Viac než 300 robotníkov je tam nezamestnaných. Zapríčinil to zábor, uvalený na koburgovské statky. Parná pila na Červenej Skale, pripadá podľa záborového zákona štát. pozemkovému úradu, prôvoz tiež obmedzila. V týždni sa pracuje len dva, najviac tri dni. Nezamestnaní robotníci bývalých koburgovských podnikov nachádzajú sa v najväčšej biede. Podpory od štátu nedostávajú (URL 172).</p>		

31. 3. 1930	386/VII.	Hokky a druzi
		Minister vnútra
<p>Interpelácia z akej príčiny je nemovitosť lesného komposesorátu obce Vyškova spravovaná už dlhú dobu vládnym komisarom.</p> <p>Na meno lesného komposesorátu obce Vyškova je v pozemkovej knihe zapísané asi 4000 kat, jutár lesa. Lesný komposesorát vo Vyškove, ako autonómny sbor so štatútom, už od desaťročí spravuje svoje miliónové imanie svojím autonómny orgánom, t. j. výborom a predsedníctvom, voleným členami lesného komposesorátu (URL 173).</p>		
31. 3. 1930	386/VIII.	Hokky a druzi
		Minist vnútra
<p>Interpelácia z akej príčiny je nemovitosť lesného komposesorátu obce Tiačeva spravovaná už dlhú dobu vládnym komisarom.</p> <p>Na meno lesného komposesorátu obce Tiačeva je v pozem. knihe zapísané asi 4000 kat. jutár lesa. Lesný komposesorát v Tiačeve, ako autonómny sbor so štatútom, už od desaťročí spravuje v ceste autonomnej, svojím valným shromaždením, výborom a predsedníctvom lesné nedeliteľné nehnuteľnosti, ktoré sú súkromným imaním jeho členov. Sú i pomerných podieloch presne vedené v evidencii (URL 174).</p>		
10. 4. 1930	402/XII.	Inž. J. Nečas, J. Koudelka, J. Bečko a soudruzi
		Předseda vlády
<p>Interpelace o státně zkoušených lesních hospodářích ve státní zemědělsko-technické službě dohlédací na Slovensku a Podk. Rusi.</p> <p>Po státním převratu, když opustili maďarští úředníci ve státní zemědělsko-technické lesní službě dohlédací na Slovensku a Podk. Rusi svá místa, obsadilo je ministerstvo zemědělství</p>		

40 státně zkoušenými les. hospodáři, absolventy vyš. les. škol, kvalifikovanými podle min. nař. ze dne 3. února 1903 z. č. 30 ve smyslu § 22 les. zákona z r. 1852 (URL 175).		
26. 5. 1930	488/VI.	dr. Mikuláš Pružinský a druzi
		Ministr zemědělstva
<p>Interpelácia v záležitosti užívania erárnej pastvy obcou Švošov.</p> <p>Obyvatelia obce Švošov (okres: Ružomberok) od roku 1919 do roku 1922 užívali erárnu pastvu, zvanú Nižovec (Havran) vo výmere asi 30 kat. jutár od štátnej lesnej správy lubochňanskej za ročné prenájomné 100 Kč. Po tejto dobe bol pasienok užívateľom odňatý. (URL 176).</p>		
23. 10. 1930	747/I.	Jos. Tůma, Al. Tučný, Ing. Hrušovský a druzi
		Ministr národní obrany
<p>Interpelace o zrušení a přeložení Vojenských lesních podniků (truhlárny a pily) ve Velkých Levárech na Slovensku.</p> <p>Zaměstnanci vojenských lesních podniků ve Velkých Levárech jsou v této době krajně znepokojeni stále šířenými zprávami, že Správní sbor Vojenských lesních podniků při ministerstvu Národní obrany v Praze hodlá tyto podniky zrušit. Do dnešní doby Vojenské lesní podniky ve Velkých Levárech na Slovensku zcela dobře prosperovaly, neboť tyto podniky po vyhoření před několika lety byly moderně pro výrobu zařízeny, takže dnes pozůstávají (URL 177).</p>		

4. 12. 1930	822/I.	Hrušovský, Polívka, Mikuláš a druzi Ministr spravodlnosti, zemédělstva a financií
<p>Interpeláciavo veci pozemkových kníh, pozemkového katastru, dedičného práva a urbárských pomerov na Slovensku.</p> <p>Pozemkové knihy byly založené na Slovensku roku 1855. Od toho času len asi v jednej štvrtine súdnych okresov byly zavedené riadne pozemkové vložky, v ostatných okresoch sa vedú len protokoly, ktoré sú založené a vedené príliš primitívne, než aby dávaly istotu, že údaje v nich obsažené sú správne (URL 178).</p>		
12. 12. 1930	844/XVI.	Jul. Husnaj a soudruzi Ministr zemédělství a ministr vnitra
<p>Interpelace o pastvinách obce Nové Selo, okr. Berehovo.</p> <p>Velká část obyvatelů obce Nové Selo od dlouhých dob zaměstnává a živí se chovem dobytka. Dlouho před válkou měli na prostoru asi 1000 jiter pronajaty pastviny od hraběte Schönborna. Po převratě, zákonem dostaly se pastviny do rukou zemědělců a chovatelů dobytka. Tímto zákonem současně zamezena byla lichva s pastvinami. Není třeba podotýkat, že velcí statkáři nechtěli se spokojit opatřeními, které tento zákon přinesl. Velice těžko spřátelil se s tímto zákonem hrabě Schönborn, blízký příbuzný bývalého císaře Karla, který na Podkarpatské Rusi vlastnil na 240.000 jiter půdy a činil všemožné, aby zemědělece a drobné chovatele dobytka zbavil práv, daných mu zákonem. Toto však se mu nepodařilo, neboť neměl již k dispozici dřívější politicko-administrativní aparát. Pozemková reforma na statcích Schönborna provedla se prostě tím způsobem, že celá jeho država dostala se do rukou cizozemské společnosti "Latorica" či lépe řečeno smlouva uzavřená mezi Schönbornem a firmou "Latorica" byla Pozemkovým úřadem schválena. Obyvatelstvo Podkarpatské Rusi, muselo se v krátké době přesvědčiti, že úč. spol. "Latorica" je pro ně těžší břímě, než panování Schönborna. "Latorica" nejen, že vzala možnost naděje lidu o hospodářské vymanění, ale zbavila ho i toho nejbídnějšího živobytí, kterého se jim</p>		

od bývalého majitele dostalo. "Latorici" podařilo se zničit řadu menších hospodářských podniků. Propustila bez odškodného a také bez pense kol 100 starých lesních, podnikových a kancelářských zaměstnanců, kteří byli převzati od Schönborna (URL 179).

27. 1. 1931	938/VI.	I. Kurt'ak a druzi
		Ministr zemědělství a ministr vnitra

Interpelace o stížnosti obcí Nižního Svidníku a Dobroslavy (v okrese stropkovském na Slovensku) proti přidělu pastvin podle zákona č. 43/1930 Sb. z. a n.

Obyvatelé obcí Nižního Svidníku a Dobroslavy jsou většinou chudí zemědělci, pěstující dobytek, kteří nemajíce dostatek úrodné půdy žijí hlavně z chovu dobytka. Poněvadž tyto obce nemají dosti pastvisek, musejí pastviska najímati. Pavel Švimmer, když zde byl majitelem statku, přihlížeje k bídě lidu a dbaje úmyslů čsl. zákona o přidělu pastvisek chudým lidem, přenechal těmto obcím větší plochu své půdy na pastviska za velmi nízké nájemné. Když majetek Švimmerův převzala firma "Techod", podnik čsl. Legiobanky, a zmíněné obce podle čsl. zákona č. 43/1930 Sb. z. a n. obnovily své nároky na další nájem těchto pastvin, stropkovský okresní úřad a spíše jeho expositura ve Vyšním Svidníku, jejímž přednostou jest Theodor Kroner, vyhověla zájmům firmy Techod a nikoliv zájmům obcí a odňala lidem tyto pastviny, a naopak okresní úřad přidělil obcím v Dobroslavě jako pastvinu půdu a les, o něž nežádaly, které se nehodí k pastvě a které ve skutečnosti jsou majetkem urbaniálním a obyvatelů těchto obcí, neboť oni déle než 100 let užívají těchto pozemků jako svých vlastních (URL 180).

26. 3. 1931	1045/XV.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělství

Interpelácia v záležitosti prajného vybavenia žiadostí obci o prídely lesné a pašienkové z erárnych objektov, ležiacich v obvode čsl. št. lesného riaditeľstva v Žarnovici.

V obvode št. lesného riaditeľstva v Žarnovici mnohé obce už dlhé roky márne čakajú

na prajné vybavenie svojich žiadostí o prídely lesné a pašienkové z erárnych objektov, ležiacich v obvode čsl. št. lesného riaditeľstva v Žarnovici. Obec Šváb a Hornejsa při Kremnici, nemajúce obecného pašienku, pýtaly od eráru pridelenie lesa, ktorý je vklinený do obecného majetku. Z lesu tohto, neležiaceho na svahu, jednu časť by oné obce chcely premeniť na pašienok a druhú časť by ponechaly na obecnú horu. Št. riaditeľstvo lesov v Žarnovici odmietajúc ich žiadosti, dôvodí tým, že les ten potrebuje k dodávaniu banského dreva do baní kremnických, čo by aj oné obce - po prípadnej kúpe lesa - mohli konať, keby sa im to v kúpnopredajnej smluve uložilo za povinnosť (URL 181).

29. 5. 1931	1210/I.	Jul. Husnaj a soudr.
		Ministr zemědělství

Interpelace o snížení úkolových mezd stálých i nestálých zaměstnanců, zaměstnaných na státních statcích a lesích.

Ředitelství státních lesů a statků v Užhorodě vydalo následující nařízení správám státních lesů: Snížení denních a úkolových mezd. Všem správám státních lesů a správě státní pily v Perečíně, provozní kanceláři stavebního oddělení v Poroškově. Vzhledem k všeobecnému tísnivému finančnímu stavu podniku, ukládá se především všem správám státních lesů, aby snížily s okamžitou platností veškeré denní mzdy nestálých zaměstnanců, budou to hlavně nyní mzdy při zalesňování, kde denní mzdy žen by neměly více obnášeti jako 8 - 10 Kč a tytéž mužů 12 - 14 Kč, tedy mzdy, které jsou všude jinde úplně běžné, jenom právě v oblasti zdejšího ředitelství vyvrcholily na výši dále nemožnou (URL 182).

14. 10. 1931	1422/III.	Cyril Malý a druzi
		Ministr zemědělství

Interpelace o šikanování a zbavení služeb myslivce Emericha Baláše z Barlabaše na Podkarpatské Rusi.

Válečný poškozence Emerich Baláš po ukončení světové války hlásil, se o zpětné přijetí

u okresního úřadu v Uh. Skalici, kde před válkou byl zaměstnán po 11 let. Pro osobní zaujatost přednosta okresního úřadu musel ono místo opustit. Byl přijat do služeb pana Jiřího Daubka, velkostatkáře v Litni u Berouna v Čechách, jako myslivec, ježto p. Daubek má pronajatu honitbu od Státních lesů a statků na Rachovsku na Podkarpatské Rusi. Balaš u p. Daubka byl zaměstnán po 10 let k jeho úplné spokojenosti (URL 183).

11. 1931	1483/XVI.	Hokky, Dobránský a druzi
		Vláda

Interpelácia o vážnych zneužitíach, ku ktorým došlo pri voľnom odpredaji a rozparcelovaní 1000 kat. jutrového lesného statku Mayláthovského v Perbeníku, povolenom štátnym pozemkovým úradom.

Štátny pozemkový úrad v Prahe rozhodnutím zo dňa 20. októbra 1925 zásadne povolil, aby obce Ruská, Močarany, Ňarád, Malé a Veľké Selmence, ktoré o to požiadaly, mohli za kúpnu cenu Kč 2500,- pro jutro z volnej ruky zakúpiť 1000 kat. jutrový les perbenického veľkostatkára Jozefa Maylátha v Močaranoch. Lesné družstvá, ktoré dňa 9. apríla 1926 ustavily sa v Ruskej, Močaranoch, v Malých Selmenciach, Ňárade a Veľkých Selmenciach, sjednaly kúpnu smluvu s vlastníkom a smluvu tú schválil štátny pozemkový úrad. Týmto nákupom lesa zamýšľalo obyvateľstvo 5 obcí dosiahnuť toho, aby si v kraji, ktorý postráda lesov a dreva, na večné doby zaistilo drevo pre hospodárske a výtopné potreby a mimo to pastvu na mýtínách. Z tohoto dôvodu chceli obyvatelia prevádzať riadne lesné hospodárenie. Štatúty naznačily účel družstiev v tom, aby ony svojich členov podporovaly v lesnom hospodárení, a výslovne zakázaly špekuláciu (URL 184).

3. 12. 1931	1507/V.	Ju. Husnaj a soudruzi
		Předseda vlády a ministr zemědělství

Interpelace o pronajmutí voroplavby rumunskému podnikateli v obvodu ředitelství státních lesů a statků v Rachově.

Obyvatelé v horním toku řeky Tisy na Podkarpatské Rusi živí se od dávných dob plavením dříví. Obyvatelé vesnic živí se jedině tímto zaměstnáním. Státní lesní správa v Rachově v době hospodářské krise pronajala rumunskému podnikateli odbavování dříví z lesů. Ten povolal již voraře z Rumunska, kteří pracují za poloviční mzdy než voraři domácí, a tím velmi poškodil existenční zájmy huculských vorařů, kteří jsou tímto činem velmi znepokojeni. Postup Státní lesní správy v Rachově jest krajně nespravedlivý, neboť domácí obyvatelé ztrácí zaměstnání. Nespravedlivé již proto, že naši státní občané neobdrží podobného zaměstnání ve státech jiných (URL 185).

16. 3. 1932	1668/IX.	H. Bergmann, A. Tučný a druzi
		Ministr národní obrany a financí

Interpelace o vánočním příspěvku zaměstnanců vojenských lesních podniků v Malackách a Velkých Levárech.

V oblastech dělostřelecké střelnice v Malackách a Velkých Levárech vydržuje M. N. O. vojenské lesní podniky, které udržují v provozu pilu a sklad dřeva v Malackách a pilu s truhlárnou ve Velkých Levárech, mimo lesní manipulace v komplexu lesním od Malacek po Jablonicu. Zaměstnanci těchto podniků i dělníci nemají dodnes žádné systemisace služebních míst. Každoročně obdrželi vánoční remuneraci, ale v roce 1931 neobdrželi ničeho. Ministerstvo financí notou ze dne 25. února 1931, č. j. 6605/32-Ib návrh na udělení vánočních odměn zamítlo (URL 186).

30. 3. 1932	1693/XI.	dr. Torkoly a druzi
		Ministr zemědělstva

Interpelácia o povoloňvaní kecaní dreva vlastníkom lesov menšieho rozsahu.

Jestliže podľa § 2. odst. 5. zákona zo dňa 29. februára 1928 č. 37. Sb. z. a n. v lesoch, ktoré patria jednému vlastníkovi nepresahuje úhrn ročného užitku kecania dreva 25 kub. metrov, nie sú vlastníci povinní ohlasovať tento úžitok. Tol'ko útrat má tedy menší majiteľ lesa.

Při opatření povolenia, aby mohol výkácť zo svojho vlastného lesa 4 kub. metry pro jutro pre svoju vlastnú domácu potrebu (URL 187).

28. 1. 1932	1695	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva

Súrna interpelácia o zamedzenie strannického úradovania inž. Cifru, správcu št. lesnej správy v 'Helpe (okr. Brezno, Slovensko).

Chudobní obyvatelia obce Helpy sú krajne roztrpčení a podráždení strannickým počínaním tamjšieho inž. Cifru, správcu št. lesnej správy. O jeho strannickosti nech svedčí nasledovný výťah zo zápisnice. Zápisnica napísaná v Helpe 7. Januára 1932. Podpísaní Ján Skladaný a Anton Babela, obyvatelia v Helpe, udávajú nasledovné: Boli sme pri štátnej lesnej správe v Helpe drevorobotníkmi už vyše 3 a pól roka ako drevorubači. Dňa 11. dec. 1931 bola v Helpe porada Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, na ktorej sme si tam prítomnému poši. Ant. Šalátovi a krajin. poši. M. Samuhelovi predostreli svoju sťažnosť, že máme malú mzdu dennú 8 Kč za prácu konanú od 6 hod. ráno do 5-6 hod. večer. Pritom si Anton Babela sťažoval tiež, že im bolo strhávané až 6 centimetrov od kusa na soschnutie. Furmani sa žalovali, že št. lesná správa, to jest inž. Cifra, radšej prijíma furmanov z Pohorelej, ako z Helpy. Keďže sa inž. Cifra od našepkávačov a z novin dozvedel, že sa Helpania ponosovali na jeho strannické úradovanie, ihneď vypovedal z práce Antona Babelu a Jána Skladanyho ako ľudákov a na ich miesto ihneď prijal dvoch chlapov z Pohorelej (URL 188).

24. 5. 1932	1797XIII.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva a ministr národnej obrany

Interpelácia o zamedzeníu politických prehmatov, páchaných št. lesným správcem, mg. Karolom Kozlíkom a aktívnym rotmajstrom čsl. armády, Františkem Kurdejákom v Piargu (okres: Banská Štiavnica).

Občianstvo Piargu je krajné roztrpčené pre politickú nesnášanlivosť statného lesného správcu Ing. Karola Kozlíka a aktívneho rotmajstra čsl. armády Františka Kurdejáka. Ačkoľvek v Piargu je veľa nezaměstnaných, Ing. Karol Kozlík št. lesný správca na erárne práce priberá vraj len organizovaných privržencov čsl. soc. dem. strany, čím v srdciach občanov iného politického presvedčenia vzbudzuje odpor a roztrpčenie (URL 189).

15. 6. 1932	1878/XIII.	Julius Husnaj a soudr.
		Předseda vlády

Interpelace o násilném zalesňování pastvin firmou »Latorica« v obci Skotarské, okr. Svaljava.

Občané obce Skotarské užívali za nájem více jak 30 roků pastvin na tak zvané hoře »Borsukiv«. Pokud tyto pastviny byly v majetku velkostatku Schönbornského, mohli občané nerušeně pásti svůj skot na této hoře. Jakmile však dostal se majetek Schönbornův do rukou fmy. »Latorica« začala tato zaváděti nové reformy a opatření. Jedno z těchto neúčinných opatření pro obyvatelstvo kraje bylo, že postupně zalesňována jsou skotarská pastviska, na hoře »Borsikov«, tedy zalesňován jest kraj, který je již značně lesnatý. Zde »Latorica« rok co rok zasazuje nové a nové plochy lesní kulturou a tím vytlačován jest skot, jediný příjmový zdroj chudého obyvatelstva z pastvin, což samozřejmě podkopává existenci horského chovatele dobytka a zahání ho ještě do větší bídy a zoufalství, než dříve se nacházel (URL 190).

15. 6. 1932	1878/XIV.	Julius Husnaj a soudr.
		Ministr zemědělství

Interpelace o podemletí břehů řekou Tísou v obci Trebušanech okr. Rachovo.

Řeka Tisa, která je v majetku lesní správy, v obci Trebušanech již od roku 1922 při povodních trhá břeh a vždy značně poškozuje a ničí pozemky občana Petra Petrecky v blízkosti břehu ležící. Škoda, kterou již utrpěl, převyšuje obnos Kč 15. 000,-. Petrecky

podal již několikrát žádost na státní lesní ředitelství v Rachově, aby stala se zde náprava, to jest, aby v místech, kde Tisa podemílá břeh, byla zregulována, nebo aby se mu dostalo odškodnění za vzniklé škody. Lesní ředitelství vyslalo na zmíněné místo vyšetřující komisi, ale k regulaci se nepřistoupilo, ani odškodnění Petreckému nebylo přiznáno (URL 191).

15. 6. 1932	1878/XV.	Husnaj a druzi
		Ministr sociální péče

Interpelace o nedodržování osmihodinové doby pracovní ve státních lesích na Podkarpatské Rusi.

V obvodu státní lesní správy v Dubriničích a Trebušanech pracují dělníci až 12-14 hodin denně. Poněvadž pracovní doba zákonem stanovená jest 8 hodin, je povinností státní lesní správy, aby i ona zachovávala zákonité předpisy (URL 192).

21. 6. 1932	1878/XVIII.	Anton Šalát a druzi
		Minister zemědělstva

Interpelácia obradom spravodlivého prevedenia osadníckeho zákona a poskytnutia horských pasienkov v obci Beňuš (okr. Brezno).

bec Beňuš pozostáva mimo kmeňovej obce Beňuš ešte i z osád: Pôbišovo, Filipovo, Gašparovo, Bravácovo, Podholie a Srnkov, ktoré ležia medzi horami, vypínajúcimi sa okolo Beňuše. Obyvatelia Beňuše a jej osád sú zväčša bývalí erárni drevorobotníci, čakajúci už roky na konečné prevedenie osadníckeho zákona. Títo erárni osadníci požívali už od pradávna takzvané »osadnícke«, erárne pozemky a takzvané »dingové« (dienen) pozemky. Osadnícke pozemky boly pridelené k stálemu užívaniu, kdežto na takzvaných »dingových« pozemkoch sa mohli meniť užívatelia. »Ding«-om bola menovaná z 8 drevorubačov pozostávajúca skupina pracovná, ktorá dľa pokynov št. lesnej správy dľa ujednaných platebných podmienok musela ísť pracovať, kdekol'vek a k čomukol'vek správou bola vyslaná, či k pltiám, k pílam, či do drevoskladov, alebo do vzdialených lesov.

Takto erár mal stále, skúsené pracovné sily (URL 193).

12. 7. 1932

1927

Dr. Jozef Tiso a druzi

Ministr zemědělstva

Súrna interpelácia pre zrušenie inšpektorátu štátnych lesov a statkov v Bratislave a pripojenie oblastí Holič a Šaštín k novému riaditeľstvu moravsko-sliezskému.

Denná tlač priniesla zovrubnú zprávu o novej organizácii štátnych lesov a statkov v Čechách a krajine moravsko-sliezskej. Dľa tejto zprávy Ústredné riaditeľstvo štátnych lesov a statkov rozhodlo definitívne ďalšiu dobu prejednávanej otázky novej organizácie služby pre Čechy a krajinu Moravskosliezsku. Podľa dosavádnej organizácie sú v Čechách štyri samostatné riaditeľstvá, a to v Liberci, Třeboni, Prahe a Brandýse n. L. Riaditeľstvo treboňské a pražské spravuje tiež územie štátnych lesov a statkov v polovici krajiny Moravsko-sliezskej. Vzdialenosť riaditeľstiev od vlastných objektov pociťuje sa stále nevýhodnejšie. Teraz sa prišlo ku konečnému riešeniu (URL 194).

18. 7. 1932

1956/I.

Inž. Nečas, Jan Koudelka, Jul. Husnaj a soudr.

Předseda vlády

Interpelace o velikých škodách způsobených hraboši na Podkarpatské Rusi.

Podkarpatská Rus byla letos postižena na některých místech povodněmi a živelními škodami. V poslední době přistoupila k tomu nová pohroma v celé řadě míst na Verchovině. Loňského roku byla tu velká úroda bukvic, která podporovala ohromné rozšíření myši - hrabošů na podzim a v zimě v podkarpatských lesích. Nyní v létě odstěhovali se hraboši do polí sousedících s lesy a ničí tu veškerou úrodu (URL 195).

12. 7. 1932	1956/II.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva
<p>Interpelácia pre nedodržiavanie starej smluvy zo strany správy štát. veľkostatku na Vígláši voči Jánovi Slávovi Rojkovi v Hrochoti (okres Zvolen) a tiež pre poukázanie penzie hladom zmorenej Márii Jozefíne, vdove po neb. Matejovi Sásikovi, erárnom kancelárskom pomocníkovi v Bujakove (okres Brezno).</p> <p>I. V roku 1906 vybudovalo víglašské panstvo lesnú dráhu, vedúcu do hrochotskej doliny. Ponevác táto dráha musela ísť aj po pozemkoch hrochoťských roľníkov, bola, 25. apríla 1906 vo Vígláši uzavretá smluva medzi víglašským panstvom (s podpisom A. Grúbera, dozorcú] a medzi zainteresovanými roľníkmi (Martin Mazuch Cobar, Pavel Dorotič, Ondrej Mazuch Cobar, Pavel Sláva a Ján Sláva Rojko v Hrochoti) s podpismi svedkov: Gejzu Ferjenčíka a Jána Súľovského, podľa ktorej smluvy správa veľkostatku dala menovaným, určité pastevné plochy do árendy za veľmi nízku cenu. Smluva je platná, pokiaľ železnica cez majetky výšmenovaných roľníkov v hrochoťskej doline pôjde, čo sa deje až po dnes (URL 196).</p>		
26. 4. 1933	2204/X.	V. Polívka, I. Hrušovský, Š. Bazala a druzi
		Ministr zemědělstva
<p>Interpelácia vo veci prídely lesného v Banskej Hodruši, okres B. Štiavnica.</p> <p>Banská Hodruša je predmestie Banskej Štiavnice. Od mesta je vzdálené 11 km. Dneskajší stav obyvateľstva je veľmi biedny. Úpadok banského priemyslu je najlepšie badateľný z nasledovných čísel: z obyvateľstva 1700 bolo zamestnaných v baniach takmer 900 před prevratom. Dnes veľmi ťažko najde obživu 250 obyvateľov. Obyvateľstvo uvážilo svoje tragické rozporenie a obrátilo sa s plnou dôverou na ministerstvo štátnych lesov a statkov o prídely z oblasti štátnych lesov v okolí Banskej Hodruše. Chceli by zlepšiť svoju existenciu novými pastvinami a zavedením hodvábníctva. Žiadosť ministerstvo svojim výnosom z r. 1930 zamietlo. Odmietnutie žiadosti o prídely lesný bolo v súvislosti</p>		

so stanoviskom riaditeľstva lesného v Žarnovici. Obyvatelia poznovu podali žiadosť na ministerstvo zemeľstva a žiadali čo najuctivejšie o lesný prídel. Bohužiaľ ministerstvo dňa 8. II. 1933 pod čís. 128. 992/V/21 po tretí raz zamietlo uvedenú žiadosť (URL 197).

11. 4. 1934	2523/XII.	Hokky a druzi
		Minister financií a vecí zahraničných

Interpelácia o clách vyrubovaných zo dreva dovázaného obyvateľstvom v Tačeve zo svojich lesov v pohraničnom pásme československo-rumunskom.

Statky obyvateľstva v Tačeve ležia z časti v rumunskom území. Sú to lesy, ornice, lúky, pasienky a ovocné sady. Plody týchto pozemkov a tedy i drevo z lesov vydobyté sú cla prosté. Toto právo obyvateľstva je jasne a ma do všetku pochybnosť upravené v článku XIV. zákona č. 44/1927, kde sa povedá: Obydve vlády sa shodujú na tom, že okrem vecí a plodín uvedených výslovne v prílohe C obchodnej dohody zo dňa 23. apríla 1921 poskytnú oslobodenie od všetkých verejných dávok a poplatkov nasledujúce predmety a plodiny pri vstupe a výstupe: pre vlastnú spotrebu maloroľníkov určené lesné plody, ako sú palivo, vyrúbané stromy (kríčky), stromky, žalude a lístie. Svoju interpeláciu podávaní v záujme vlastníkov, na ktorých sa nevzťahujú reštrinkcie článku XVIII (URL 198).

5. 12. 1934	2799/II.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemeľstva

Interpelácia ohľadom udelenia náhrady za škody, spôsobené zverinou štátnych lesov v chotári obce Detvianska Huta, okr. Zvolen.

Lazníckí občania Detvianskej Huty sa trpko ponosujú, že zverina štátnych lesov im stále poškodzuje polia, siatiny, úrodu. V tamojších štátnych lesoch sa ročne len raz-dvokrát robí pohon na čiernu a vysokú zver. Tam sa ona zdržuje, ukrýva, lebo je takmer chránená. Nocou vychádza z lesov na oráčiny chudobných lazníkov a všetko im ničí, takže títo chudobní ľudia pre neodbytnosť zveriny nemajú na zimu obživy (URL 199).

25. 1. 1935	2826/XIII.	Dr. Mikuláš Pružinský a druzi
		Ministr zemedelstva
<p>Interpelácia v záležitosti nakladania dreva na železničnej stanici Ľubochňa.</p> <p>Na železničnej stanici Ľubochňa nakladania dreva do tálejších vozňov roky a roky obstarávali miestni – gombášski – robotníci. Asi od dvoch rokov však prevádza toto tálejší výlučne skupina Puncová, v ktorej sú robotníci aj z iných obcí. Podľa informácii získaných na mieste, o tom, aby túto prácu, ktorá je robotníkmi zvlášť vyhľadávaná, keďže je to jediná tálejší práca v Ľubochňanskom obvode sa vyskytujúca, konala výlučne skupina Puncová, rozhodla nie miestna správa štátnych lesov v Ľubochni, ale vyššia inštancia: leda buď riaditeľstvo štátnych lesov a statkov v Liptovskom Hrádku, alebo samo generálne riaditeľstvo štátnych lesov a statkov (URL 200).</p>		
12. 3. 1935	2846/I.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemedelstva
<p>Interpelácia o povolení pasenia dobytku na št. lesných čistinách v chotári obce Jašenie (okr. Brezno n. Hronom).</p> <p>Chudobní občania obce Jasenie (okr. Brezno n. /Hr.) neprestajne prosia št. lesný erár, aby im bolo povolené pásť dobytok na št. lesných čistinách, ležiacich v chotári ich obce, a to v honoch Polom, Pálenice, Horné a Dolné Báne, Čierťaž, Polianky, Horný a Dolný Struhár. Na týchto čistinách povolená je len kosba, pasenie však nie a to hlavne z poľovnickeho ohľadu. Tieto čistiny rozhodnutím okr. úradu v Brezne, č. 1364/1935 boli vylúčené z pasienkového územia a boli určené len za kosienky. Keď sa o tomto 24. T. 1925 robila dohoda medzi št. lesnou správou jasenskou a medzi obyvateľmi, títo boli v domnení tom, že na menovaných čistinách smú kosiť a len po skosení sena pásť dobytok (URL 201).</p>		

6. 3. 1935	2846/XII.	Hokky a druzi
		Predseda vlády
<p>Interpelácia vo veci penzií bývalých lesníkov veľkostatku Schönbornového.</p> <p>Veľkú časť bývalého Schönboruového veľkostatku prevzala Latorica akc. spol. v dobe prevádzania zákona o pozemkovej reforme. Je prirodzené, že pri príležitosti prevzatia tohoto statku zároveň prevzatí boli tiež zamestnanci bývalého zamestnávateľa. Latorica túto svoju povinnosť síce splnila, prevzala lesníkov, ktorí slúžili už 40 až 45 rokov, avšak po 5-6 mesačnej službe poslala ich do penzie s mesačnou penziou 80 Kč. Teraz títo zbedačení ľudia, ktorí celé desaťročia verne a pilne vykonávali svoje služby, márne prosia a žiadania. Bývalý vlastník obhajuje sa tým, že on ich postúpil akc. spol. Latorici, a nový vlastník poveria, že oni boli zamestnancami starého vlastníka. Keď sa presvedčili, že ani jeden z vlastníkov nechce ich hlad ukojiť, obrátili sa na štátny úrad pozemkový a žiadali, aby im boli poukázané penzie z fondu zriadeného na základe § 73 zákona (URL 202).</p>		
1935 – 1938		
18. 11. 1935	141/X.	dr. Š. A. Fencík a druzi
		Predseda vlády
<p>Interpelace o firmě "Latorica" a o pozemkové reformě.</p> <p>Podkarpatská Rus se dobrovolně připojila k Československu a podle smlouvy měla dostat širokou autonomii. Autonomii dosud, a proto nesmí rozhodovati o státních statcích, pozemcích, nerostném bohatství atd. - Zatím ještě maďarské úřady v r. 1918 odevzdaly Podkarpatské Rusi státní lesy a nerostné bohatství. Předpokládalo se, že lid od války strádající, zbavený po staletí majetku a vykořisťovaný statkáři, dostane náhradu ze státních fondů. V tomto smyslu byl přijat zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., o pozemkové reformě. Také zde místo reformy, od níž se očekávalo všeobecné zlepšení situace, zakotvil akciový kapitál v podobě "Latorice". Statky Maltézského řádu a statky Latorice octly se místo pozemkové a osvobozující reformy jako těžká ruka nových statkářů</p>		

nad národním hospodárstvom karpatských Rusů a úplně je rozvracejí (URL 203).		
18. 11. 1935	147/X.	Vallo, Zupka a dr. Clementis
		Ministr sociálnej pečlivosti
<p>Interpelácia o zneužívanie stravovacích lístkov v obci Liptovská Osada.</p> <p>Napriek smerniciam ministerstva sociálnej pečlivosti, kedy a jak je možno nehať za stravován lístky pracovať, stáva sa., že jednotliví notári si zariadili už stravováce lístky tak, že teraz jakákoľvek práca sa v obci naskytné, všetko sa neháva pracovať výlučne za stravováce lístky. Jak práce obecné, tak aj práce súkromné. Notariát v Lipt. Osade nehá robotníkov pracovať pri lamániu kamená za stravováce lístky, při týchto prácach, ktoré sú životu nebezpečné, není sú robotníci zahlasovaní do nemocenskej pokladne, ponevác sa uvádza, že tu není treba zahlasovať. Robotníci vôbec za práce obecné alebo štátne su není vyplácaní peniazmi, ale len a výlučne stravovácima lístkami. Dokonca sa stáva, že robotníci pracujú 5-6 dní, a keď si prindú pre výplatu, tak jím je sdelené, že listky su není a keď prindu listky, potom sa dá robotníkovi dva tri listky. Mimo týchto práci sú prevádzzané aj práce skromné (URL 204).</p>		
18. 2. 1936	296/V.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělství
<p>Prabiedni obyvatelia obce Šváb (okr. Kremnica) sú takrečeno zaplavení pokutami, vymeranými im št. lesnou správou v Kremnici.</p> <p>Obyvatelia Švábu sú chudobní robotníci a veľmi slabo sa majúci roľníci. Ich pole je takmer násilne rozrezané pásom št. lesu, ktoré im oddeľuje malé role od ich lúk a od obecného pasienku. Švábania od nepamäti požívali práva slobodného, bezplatného prechodu svojho dobytká z obce na pasienok cestou, vedúcou cez erárny les. Toto právo im lesný erár pred 2-3 rokmi odoprel (URL 205).</p>		

18. 2. 1936	296/VI.	Anton Šalát a druzi
		Minister zemědělstva
<p>Interpelácia o jasnom vyjadrení sa, či sa ešte bude parcelovať pre roľníkov z erárnej pôdy vígľašského veľkostatku.</p> <p>Na okolí obci Vígľaš, Zvolenská Slatina, Očova, Očovské Dúbravy, Stožok, Vígľašská Huta občas roztrusujú chýry agitátori čl. vládných strán, zvlášť čl. agr. strany, že sa bude parcelovať ten, alebo onen majer vígľašského št. veľkostatku, že sa niektoré št. pasienky a lesné čiastky prepucia roľníkom do vlastníctva (URL 206).</p>		
18. 2. 1936	296/VII.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva
<p>Interpelácia o zrušiť sa majúcom prenájme erárnych lúk (remanencií), užívaných doteraz lesorobotníkmi a povozníkmi v Dekýši (okr. Banská Štiavnica).</p> <p>V chudobnej, vyše 600 duší počítajúcej obci Dekýš (okr. Banská Štiavnica) je veľké roztrpčenie preto, že sa z rúk chudobných lesorobotníkov a furmanov majú vziať doteraz ľavným prenájmom užívané erárne lúky (remanencie) a majú byť na dlhú dobu (asi 25 rokov) dané do pronájmu niektorým tamojším predákom čl. agrárnej strany. Chudobní Dekýšania o tejto nastávajúcej krivde zostavili memorandum a podpísali ho nasledujúci živitelia početných robotníckych a povozníckych rodín (URL 207).</p>		
18. 2. 1936	305/XI.	Jan Sedláček a druzi
		Ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr veřejných prací
<p>Interpelacev záležitosti zřízení nového filiálního závodu pro impregnaci dřeva na Slovensku polostátní firmou „Sublima“ v Březnici.</p> <p>V Československé republice je 6 soukromých firem s 11 továrnami, které se zabývají</p>		

impregnací dřeva, samozřejmě hlavně pro stát. R. 1930 byla založena nová firma na impregnaci dřeva v Březnici, která je podnikem s většinou státního kapitálu ministerstva veřejných prací. Všechny soukromé firmy pracují jen s nepatrným využitím své kapacity a dělnictvo těchto firem jest více bez práce než v práci a stát musí platit dělnictvu značné podpory v nezaměstnání. Při tomto stavu připravuje polostátní firma „Sublima“ v Březnici zřízení nového závodu pro impregnaci dřeva na Slovenska. To znamená, že stávající továrny na impregnaci dřeva budou ještě méně zásobovány státními dodávkami a že dělnictvo bude připraveno i o zbytek práce, kterou ještě v těchto továrnách má. Tento stav je nemožný, aby stát vyhazoval peníze, které potřebuje jistě k užitečnějším věcem, než k zakládání obyčejně pasivních továren na ubíjení stávajících podniků, které svou funkci konaly dobře, a na rozmnožení nezaměstnanosti (URL 208).

20. 2. 1936	330/IV.	Dr. Š. A. Fencík a druzi Ministr zemědělství a ministr školství a národní osvěty
-------------	---------	---

Interpelace o lesnické škole ve Svalavě na Podkarpatské Rusi.

Podle smlouvy o připojení Podkarpatské Rusi k Československu mají všechna zařízení na Podkarpatské Rusi, týkající se škol a národní osvěty, sloužiti především ruským zájmům. Již často byla řeč o nedostatku středních a odborných škol na Podkarpatské Rusi. Ale přihlédneme-li k odborným školám, kromě učitelského ústavu a obchodní akademie v Mukačevě jiné nenajdeme, ačkoliv Podkarpatská Rus poskytuje bohatý materiál ke zřízení četných odborných škol. Srovnáme-li historické země republiky s Podkarpatskou Rusí, bohatě pokrytou lesy, není v nich skoro vůbec lesů. Ale historické země jsou plny lesnických škol, najdete tam nižší, střední a vyšší lesní učiliště. Naopak na Podkarpatské Rusi, oplývající lesy, není těchto škol, kromě takzvaných „hájenských“ škol v Užhorodě a ve Svalavě. Ze škol z historických zemí konají posluchači exkurse na Podkarpatskou Rus, aby se seznámili s lesnictvím (URL 209).

27. 2. 1936	330/XIV.	Stefan Hašík a druzi Minister zemédělstva a vnútra
<p>Interpelácia vo veci zneužitia parcelácie na stranných ciele v Kolbaši a zneužitia úradnej moci starostom obce tamtiež.</p> <p>Obec Kolbáš (okres Trebišov) podala si pred niekoľko rokmi žiadosť o prídelenie pasienkov z lesného majetku býv. grófa Forgácha v Slanci. Nakoľko medzičasom objekt prevzal štát, obec sa znovu uchádzala o prídelenie týchto pasienkov. V r. 1935 bolo tejto žiadosti ministerstvom zemedelstva vyhoveno. Česká agrárna strana povolenie prídelenia vyhlásila za svoj úspech, pravda len preto, aby zneužívajúc svojho postavenia v pozemkových inštitúciách, mohla pri voľbách koristiť, ako sa to stalo aj v tomto prípade. Starosta obce Kolbáš, menom Tréfáš, dal tesne pred voľbami do snemovne dňa 18. mája 1935 vybubnovať, aby sa sišlo obyvateľstvo celej obce a pred shromaždeným zástupom vyhlásil doslovne: „Kto nebude hlasovať na roľnícku stranu (rozumej agrárnu!), prídelenie pasienkov nedostane!“ Ako na potvrdenie tejto vyhrážky došiel do obce prípis Obvodovej úradovne štátneho pozemkového úradu v Prešove čj. 9301/35 s pripojeným soznamom zamietnutých uchádzačov. Len po preštudovaní tohoto soznamu môžeme si urobiť jasný úsudok o tom, akou stranníckosťou sa tu pokračovalo proti príslušníkom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany. Uvádžame len niekoľko prípadov (URL 210).</p>		
21. 4. 1936	395/VII.	Slušný a druzi Ministr zemedelstva a ministr vnútra
<p>Interpelácia vo veci odpredaju lesného porostu v Spišských Vlachoch.</p> <p>V obci Spišské Vlachy je samospráva obce už dva roky vyzdvihnutá a ustanovený je vl. komisár s osobnosťou obecného zastupiteľstva. Tento vl. komisár predal z voľnej ruky, bez súťaže trojročný etát dreva, vyše 9. 000 m³, z obecných hôr menovanej obce. Predané</p>		

drevo je väčšinou jedľa, menšiu časť tvorí sosna a červený smrek. Cena touto svojvoľnou smluvou dosiahnutá je nižšia ako minuloročná. V r. 1935 dostalo sa za drevo z týchto lesov: za jedľu Kč 28. 85, za sosnu Kč 43. 30 a za červ. smrek Kč 61. – za m3 (URL 211).

22. 4. 1936	422/X.	Inž. Karmasin a druzi
		Vláda, ministr zemědělství

Interpelace o nezákonném jednání státní lesní správy v Ustčorně na Podkarpatské Rusi.

Dne 14. dubna 1936 prosili dělníci u železniční správy státních lesů v Ustčorně na Podkarpatské Rusi o práci, poněvadž věděli, že se přijímají dělníci. Na prosbu o přijetí odpověděl těmto třem tamější správce - jděte si pro práci k Hitlerovi, pro Henleinovu stranu nemám práci - a poukazyval na to, že Henleinova strana pracuje proti státu. Toto chování státního úředníka odporuje rovnosti všech státních občanů zaručené ústavou a je názorný příklad neplech politisujících státních úředníků. Posuzování osob hledajících práci podle jejich stranické příslušnosti jest naprosto nezákonné a příkře odporuje prohlášením členů vlády, že před zákonem a před úředníky státu příslušnost k nějaké rase, jazyku, straně nebo vyznání nemá významu (URL 212).

24. 4. 1936	424/XIV.	Dr. Š. A.Fencík
		Ministr zemědělství

Interpelace o ochraně lovu a náhradě škod způsobených divokou zvěří na Podkarpatské Rusi.

Neobyčejně důležitá věc pro Podkarpatskou Rus jest ochrana užitečných a vzácných zvířat, bohatství našich karpatoruských lesů. Neméně důležitá věc jest náhrada škod, které divoká zvěř působí našim zemědělcům. Tyto dvě otázky je nutno upravit tak, aby si navzájem nebyly na újmu a aby byly uspokojeny spravedlivé požadavky obyvatelstva. Za posledních 17 let ministerstvo zemědělství neposkytlo nic podstatně nového, co by přispívalo

k rozmnožení vzácných zvířat, k ochraně honebního práva a zajistilo zájmy obyvatelstva. Uplatňovat na Podkarpatské Rusi honební zákony, platné v historických zemích, zdaleka neodpovídá místním podmínkám Podkarpatoruské země. Zkrátiti honební období pro některá zvířata bez jiných opatření nemůže míti kladných výsledků (URL 213).

25. 6. 1936	566/VII.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva a ministr sociálnej pečlivosti

Interpelácia o sťažnostiach lesorobotníkov a povozníkov, pracujúcich v štátnych lesoch na okolí Ihráča (okr. Kremnica).

Lesorobotníci a povozníci, pracujúci v štátnych lesoch na okolí Ihráča (okr. Kremnica), majú veľa sťažností čo do pracovných a mzdových pomerov. Citujeme tu dve zápisnice, ktorých pôvodiny sú v rukách interpelanta... Či je ochotný donútiť lesnú správu k tomu, aby prácu, ktorá prináleží sociálne poisteným robotníkom, nedávala konávať povozníkom, ktorí v prípade nehody nemôžu užívať dobrodenia sociálneho poistenia ? (URL 214)

7. 8. 1936	619/I.	Borkaňuk a spol. (K)
		Ministr zemědělství

Interpelace o stížnosti rolníků z obcí Dohé, Suchá-Broňka, Kušnice, Lisičovo do provádění parcelace na majetku Maltézských rytířů.

Asi 1500 rolníků, obyvatelů obcí Dohé, Suchá-Broňka, Kušnice a Lisičovo v okrese ikavském složilo v letech 1931 a 1932 závdavky po 50 až 300 Kč na zakoupení půdy z majetku Maltézských rytířů. Ačkoliv se rolníkům již 6 let slibuje, že půda bude rozdělena, pozemkový úřad dosud půdu nerozdělil a selské peníze, složené na půdu, leží bezúročně u úřadu. Pozemkový úřad omlouvá své prodlení při provádění parcelace tím, že na těchto pozemcích není ještě vykácen les, ale na pozemcích, které mají být rozděleny, je les pouze na jedné části a za 6 let již bylo možno jej vykácet. Na větší části těchto pozemků však jsou pouze křoviny a pole, které až do letošního roku lesní správa dovolovala sedlákům kosit,

ale letos zakázala sedlákům kosit tato pole a žádá, aby rolníci dále platili za pozemky, které od r. 1931 slibují jim rozdělit. To vede i ke srážkám mezi rolníky a hajnými, kteří zakazují sedlákům kosit a odebírají jim kosy (URL 215).

27. 11. 1936	683/XI.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemědělstva

Interpelácia o potrebe vyšetrenia viacerých ponôš obyvateľov Heľpy (okres Brezno n. Hronom), vznášaných na adresu lesného eráru.

Obyvatelia Heľpy, zväčša chudobní roľníci, povozníci a lesorobotníci, majú veľa: ponôš, týkajúcich sa lesného eráru. Niektoré z nich uvádzame tu na základe obširnej zápisnice, podpísanej viacerými občanmi Heľpy. V prvom rade ponosujú sa na to, že z ich veľkej obce bola odňatá štátna lesná správa a bola roku 1935 preložená do Pohorelej Maše. Toto nové sídlo štátnej lesnej správy je veľmi nepraktické nielen pre Heľpanov, ale aj pre občanov veľkej obce Pohorela. Keď chce občan z Heľpy kartu na drevo, musí ísť najprv 6 km do Pohorelej Maše pre povolenie (URL 216).

29. 12. 1936	766/X.	Inž. F. Karmasin a druzi
		Ministr zemědělství

Interpelace o provisionovaných lesních dělnících v karpatských zemích.

Dovolávajíc se výnosu ministerstva zemědělství ze dne 14. října 1936, č. 101.922/VIII A/2/1936 (ústředního ředitelství státních lesů a statků) státní lesní správa pro Slovensko a Podkarpatskou Rus zastavila provisionovaným lesním dělníkům na Slovensku a Podkarpatské Rusi další vyplácení drahotního přídavku, jehož nejvyšší výměra dosahovala ročně 400 Kč. Tímto opatřením bylo jen v údolí Teresvy postiženo 50 německých rodin (URL 217).

25. 1. 1937	769/VI.	T. Turček a druzi
		Ministr zemědělství
<p>Interpelácia vo věci přeměny lesnej kultury na verkostatku dr. Viliama Erdodyho v okrese hlohoveckom.</p> <p>Krajinský úřad v Bratislavě dne 20. Decembra 1935 pod čís. 374475/16 odd/1935 vydal výměr na přeměnu lesnej kultury velkostatku dr. Viliamovi Erdodymu v Hlohovci s podpisem za prezidenta Dvořáček v. r. Proti výměru namietok niet, ale predohra, co tento výměr predchádzala a různé závazky, na podklade ktorých došlo k dohodě medzi min. zemědělstva a velkostatkem, musí vzbudit v nestranném pozorovatelovi to najväčšie rozčarovanie v názoroch na spravodlivost vysokých stát. Padov (URL 218).</p>		
21. 1. 1937	771/I.	Karel Sidor a spol.
		Vláda
<p>Interpelácia vo veci rímsko-katolíckych cirkevných majetkov, nachádzajúcich sa pod zátvorom.</p> <p>Už niekoľko ráz obrátili sme sa na príslušných zodpovedných činiteľov vo veci skutočnenia modu vivendi, ako aj ohľadne rímsko-katolíckych cirkevných majetkov, nachádzajúcich sa od 1919 pod zátvorom. Lenže odpovedi, ktoré sme v tomto smere dostáli, slovenskú a katolícku veřejnost uspokojit' nemohly. Vysvetlenia, ktoré sme dostali, ukázaly sa byť nesprávnymi a tendenčnými, najmä dokázalo sa, že osoby, ktoré sú poverené správou cirkevných majetkov pod zátvorom majú záujem zakryť skutočný stav týchto majetkov. Preto čím ďalej stáva sa tým zrejmejším, že za preťahovanie previesť modus vivendi je zodpovedná predovšetkým vláda, ktorá kryje i katastrofálne výsledky tohoto hospodárenia, prevádzaného na cirkevných majetkách (URL 219).</p>		

20. 2. 1937	804/XII.	Dr. Jozef Tiso a druzi Minister zemédělstva
<p>Interpelácia vo veci premeny kultúry lesov bývalého veľkostatku Zay v Uhrovci.</p> <p>Vršovická záložňa, družstvo s r. o. v Prahe prevádza likvidáciu rozsiahleho veľkostatku Zayovského v Uhrovci (okres Bánovce nad Bebravou). Sprievodné zjavy tejto likvidácie sú takého rázu, že vyvolávajú úžas a pohoršenie verejnosti nad tým, ako neoprávnene sa obohacujú jednotlivci na úkor štátu a ako sa vystavujú vykorisťovaniu za pôdou hladní roľníci jednotlivcom, špekulantom s pôdou pod patronanciou štátnych úradov. Do prvej kategórie patri skutočnosť, že finančný erár na veľkostatku zaknihovanú svoju požiadavku v sume 1,800.000 Kč napriek dokázanej bonite tejto požiadavky cedoval likvidačnej záložne za sumu 350.000 Kč. Do druhej kategórie patri pokračovanie záložne, ktoré prekročuje hranice pojmu neprípustného obchodu s pôdou na úkor roľníkov. Zástupca likvidujúcej záložne predáva čiastky lesov veľkostatku s uisťovaním, že vymôže každému kupcovi premenu kultúry, čím, pravda, päť až šesť ráz väčšiu kúpnu cenu si zabezpečuje okrem provízií, ktoré ľahkoverní kupci do rúk agentov skladajú. Uisťovanie o povolení zmeny kultúry zakladá sa, pravda, na korupčnom využívaní politického vplyvu, ktorý uplatňujú miestni činitelia agrárnej strany za to, že sa im sľubuje dar 100 a viac jutár lesa, ak na ministerstve zemedel'stva vymôžu toto povolenie premeny kultúry (URL 220).</p>		
3. 3. 1937	827/II.	Teodor Turček a druzi Minister zemedel'stva
<p>Interpelácia na odpoveď ministerstva zemedel'stva vo veci prídely lesa cestou pozemkovej reformy na veľkostatku Hlohovec v kat. území Bojničky v revíru Mladý Háj.</p> <p>Vo svojej odpovedi p. minister uvádza, že »když politické obce na tuto půdu nerefletovaly, bylo v dubnu 1936 označeno za kupce tvořící se lesní společenstvo z občanů obcí Dvorníky a Bojničky, které o tento příděl žádalo. Označení tohoto</p>		

společenstva stalo se s podmínkou, že počet členů společenstva bude podlé potřeby rozšířen (URL 221).

31. 3. 1937

858/I.

Borkaňuk a druzi

Ministr vnitra

Interpelace, že akciová společnost "Latorice" nezaplatila obcím dávku z přírůstku hodnoty majetku.

Akciová společnost "Latorice" koupila, jak známa, od hrabat Schönbornů na Podkarpátí přes 200. 000 ha půdy, lesů a pastvisk za 37 milionů Kč. Podle zákona č. 143/1922 Sb. z. a n. byli hrabata Schönbornové povinni zaplatiti obcím, které leží v katastru prodaných nemovitostí, dávku v částce nekouká milionů Kč. Akc. spol. "Latorice" jako kupující ručí za zaplacení této dávky obcím. Ale třebaže akc. spol. "Latorice" koupila výše zmíněné statky od hrabat Schönbornů před 10 lety, dosud ani hrabata Schönbornové ani akc. spol. "Latorice" nezaplatili obcím dávku z přírůstku hodnoty majetku (URL 222).

20. 3. 1937

858/VII.

Štefan Suroviak a druzi

Predseda vlády

Interpelácia vo veci neporiadkov okolo lesnej reformy v Terchovskej doline.

Medzi obcami Dolná a Horná Tižina, Lutiša a Gbelany leží lesný majetok majlátovský vo výmere asi 5000 k. j. Kým ešte žil nebohý Majláth, ako majiteľ uzavrel so štát. pozemkovým úradom dohodu, že z tohoto lesného majetku vypustí 800 k. j. pre obce Dolná a Horná Tižina, Lutiša a Gbelany. Istý Döry mal dostať od štát. pozemkového úradu 125 kj. lesa, kde si vyberie. Nato prišiel k nebohému Majláthovi nejaký organizátor lesnej reformy, drevokupec, známy žid Büchler, a predniesol mu, že okrem 800 kj. má sa mu odobrať ešte ďalších 125 kj. pre Döra. Büchler žiadal Majlátha, aby mu vyplatil 1, 200. 000 Kč, že sa mu potom nevezme z jeho majetku tých 125 kj. pre Döra a okrem toho, že sa oddiali aj lesná reforma na tých 800 kj. na neskorší čas. Majláth, aby mal pokoj, vyplatil a lesná

reforma na jeho majetok zatíchla. Až keď Majláth umrel - lesná reforma na jeho majetku začala sa znovu prevádzať v roku 1936. Znovu sa tu objavil žid Büchler s jeho spoločníkmi a aby sa jeho korupčnej činnosti dodalo vážnosti, prišlo sa k založeniu lesného družstva s pritiahnutím niekoľko zavedených a zakúpených roľníkov. Za družstvo určití páni chodili dotiaľ po úradoch, kým nevymôhli porub dreva (URL 223).

9. 4. 1937	861/XI.	Dr. Jozef Tiso a druzi
		Ministr zemedelstva

Interpelácia vo veci rúbania lesov bývalého veľkostatku v Uhrovci.

Turecké lesné hospodárenie na bývalom veľkostatku v Uhrovci bolo už viac ráz predmetom záujmu širokej verejnosti, tlmočeného i tlačou i v parlamente i v rozličných samosprávnych korporáciách, ako i opätovného úradného šetrenia. Napriek tomuto zvýšenému záujmu videli miestni pozorovatelia, že proti jasnému zneniu zákonov a úradných výmerov, pred očami četníkov a štátnej lesnej správy tieto lesy sa ďalej ničily: bezočivé bola prekračovaná výška povoleného porubu; kraj sa týmto národohospodársky ožobračoval, no, rozličné firmy a ich pomocou všakoví agenti sa obohacovali (URL 224).

12. 4. 1937	864/II.	Vallo, Široký, Zupka a spol.
		Ministr zemědělstva

Interpelácia vo veci postupu lesnej správy v osade Kram, obvodu lesného riaditeľstva v Banskej Bystrici.

Je všeobecne známo, že obyvatelia v obvodoch, kde sa nachádzajú lesy, môžu pre svoju potrebu z lesa si priniesť úžitkové drevo, ktoré sa nachádza na zemi odpadnuté. No, lesná správa v Kráme je iného názoru a keď robotník pôjde do lesa len pre suché odpadné konáre, je pre krádež udaný okresnému súdu (URL 225).

15. 4. 1937	874/VI.	dr. Martin Sokol a spol. Ministr zemědělstva
<p>Interpelácia vo veci povolenia mimoriadnej drevoužitby na veľkostatku Hermíny Popperovej vo Veľkej Bytči.</p> <p>Vzdor tomu, že slovenská verejnosť stále poukazuje na ničenie slovenských lesov bezplánovitým a neracionálnym využitkovaním, dozvedáme sa, že v týchto dňoch bola poťažne má byť na zákrok známeho bratislavského advokáta povolená mimoriadna drevoužitba bývalej barónke Hermine Popperovej vo Veľkej Bytči. Menovanej veľkostatkárke povolilo ministerstvo zemedelstva: pred troma rokmi mimoriadnu drevoužitbu na 100. 000 m³ úžitkového dreva, pred rokom premenu lesnej pôdy pasienky, asi na 300 k. j., na ktorých sa nachádzalo 40. 000 m³ úžitkového dreva a ešte skôr, než by vyššie uvedené povolenia boli plne využitkované, podala menovaná veľkostatkárka cestou svojho bratislavského advokáta ďalšiu žiadosť (URL 226).</p>		
26. 1. 1938	1216/XV.	Teodor Turček a druzi Ministr zemedelstva
<p>Interpelácia o nátlaku na drobných prídelcov pri prevádzaní premeny lesnej kultúry v Bojničkách, okr. Hlohovec.</p> <p>V roku 1936 dostali prídel lesa cestou pozemkovej reformy z veľkostatku Hlohovec v kat. území Bojnicky revír Mladý Háj, 80 uchádzači 188 kat. jutár lesa. V mojej interpelácii zo dňa 3. Marca 1937 upozornil som p. ministra zemedelstva, že prídelci si chcú podať žiadosť cestou dra Júliusa Paloviča o premenu lesnej kultúry. Dr. Július Palovič je známy z mojej interpelácie zo dňa 25. januára 1937. Súčasne som žiadal p. ministra zemedelstva, aby zamedzil vymáhaním premeny lesných kultúr obohacovanie takého dr Paloviča, ktorý je už na celom okolí známy polmiliónovými honorármi. Napriek tomuto upozorneniu, ministerstvo zemedelstva premenu lesnej kultúry, podporovanú dr Palovičom schválilo. Teraz je jasné, prečo sa tam povolila premena lesnej kultúry. Bol tu totiž výhľad</p>		

na 200.000 Kč zárobok pre ľudí, ako je dr Palovič, ktorí mu v tomto pomáhali (URL 227).		
29. 3. 1938	1292/VI.	Teodor Turček a druzi
		Ministr zemédělství
<p>Interpelacia o schválení kúpnej smluvy odpredaju biksárdského lesa na veľkostatku Zichy v území katastrálnej obce Biksárd (okres Trnava) a o povolení mimoriadnej ťažby dřeva v tomto lese.</p> <p>Občania politickej obce Biksárd podali si žiadosť na ministerstvo zemédělstva o schválenie kupy lesa z veľkostatku Zichy, ktorý je v ich katastrálnom území. Uchádzačom o les žiadosť bola ministerstvom zemédělstva zamietnutá. O kupu tohoto istého lesa sa uchádzalo i akési "Povážské lesné družstvo v Trenčine", ktorému ministerstvo zemédělstva kúpnu smluvu schválilo. Kto sú členmi tohoto družstva, to je ešte aj dnes záhadou před slovenskou verejnosťou. Jediné sa dá z nakladania s lesom usudzovať, že menované Povážské lesné družstvo je fingované, aby pod jeho rúškom niektorí jednotlivci tým istejšie mohli robiť nedovolené manipulácie v lesnom hospodárstve a zaistiť si neúmerné zisky na účet tých, ktorí doteraz v otáznom lese majú svoju existenčnú ako tak zaistenú (URL 228).</p>		
8. 4. 1938	1324/I.	Anton Šalát a druzi
		Ministr vnútra a zemedelstva
<p>Interpelácia o vyšetrení finančných neporiadkov urbariálnej spoločnosti obce Lutilla (okres Kremnica).</p> <p>Členovia urbariálnej spoločnosti v Lutile: Anton Rapko, Ján čierny, Juraj Pružina mladší, Fraňo Baska, Ján Náročný, Kornel Pružina a Jozef Rapko zápisnične sa ponosovali o hospodárení v ich urbariálnej spoločnosti: Podali sme si sťažnosť na kraj. úrad o okamžité vyslanie revízie hospodárstva urbariálnej spoločnosti v Lutile. V tejto sťažnosti sme predostreli, že roku 1937 predala naša urb. spol. v Lutile väčšie množstvo dubového úžitkového dřeva z majetku spoločnosti firme Palanský, Zvolen (URL 229).</p>		

26. 4. 1938	1330/X.	Anton Šalát a druzi
		Ministr zemedelstva
<p>Interpelácia o prídeli z erárnej pôdy pre obyvateľov Detva-Piešť (okres Zvolen).</p> <p>Obyvatelia rozsiahleho lazú Detva-Piešť už trikrát si podali žiadosť na ministerstvo zemedelstva, aby im za primeranú cenu boli pridelené lúky, tak zvané Zubratiny, majúce výmeru asi 40 kat. jutár a taktiež, aby im bolo pridelené z lesa na vrchu Syroň. Ich žiadosti bývajú odmietané s odôvodnením, že lúky Zubratiny potrebuje správa štát. Lesov vo Vígľaši pre vlastnú potrebu a že lesný celok Syroň je prevážne skalnatý a preto k premene na pozemky poľnohospodárske nevhodný (URL 230).</p>		
26. 4. 1938	1347/V.	Dr. I. Pješčak a A. Bródy a druzi
		Ministr zemědělství
<p>Interpelace o prodeji půdy, která byla pod zábořem v obci Vyšnia Olka, okres Medzilaborce, z volné ruky.</p> <p>V katastru obce Vyšnia Olka, okres Medzilaborce, jsou pole a lesy, jejichž majitelem byl dřívě Škoda. Všechny tyto pozemky byly pod zábořem. Lid čekal na parcelaci. Podle znění zákonů je možno disponovati majetkem, který je pod zábořem, jen se souhlasem ministerstva zemědělství, dřívě pozemkového úřadu. Zákonu nebylo vyhověno tím, že nebyla provedena parcelace a přiděl půdy, ale naopak bylo dovoleno změnit majitele a těmto byla potom poskytnuta možnost prodat půdu z volné ruky. Je pravda, že chudí rolníci nemohou převzít všechny pozemky, ale všech postrádají (URL 231).</p>		

Příloha č. 7: Parlament České republiky 1993 – 1996, PS

I. Volební období 1. 1. 1993 – 6. 6. 1996

Předseda Poslanecké sněmovny pan PhDr. Milan Uhde.

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
22. 4. 1993	300/8/I/08.	Ing. Miroslav Raška (LSU)
		Ministr průmyslu a obchodu Vl. Dlouhý
<p>Interpelace ve věci zahraničního obchodu se surovinami a některými výrobky prvovýroby.</p> <p>Obracím se na ministra průmyslu a obchodu České republiky formou interpelace s následujícími dotazy. Odpověď by měla ozřejmit naši současnou situaci v zahraničním obchodě se surovinami a některými výrobky prvovýroby. Žádám o sdělení těchto údajů za posledních 5 let: z výčtu: d) dřevo, kulatina, e) řezivo (URL 232).</p>		
25. 6. 1993	380	RNDr. Jiří Šoler, CSc. (SPR-RSČ)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství Ing. J. Lux
<p>Interpelace ve věci restituce kolaborantského rodu Bartoňů z Dobenína.</p> <p>Místní zámek v Praze Zbraslav, mnoho polností a lesních porostů zde bývalo ve vlastnictví pana Cyrila Bartoně, rytíře z Dobenína (podle jiných konvencí Bartoně-Dobenína), a podle všeho by jim měl být v rámci restitucí vrácen. Studoval jsem mnoho materiálů o době nacistické tyranie. V publikaci aktualit "Vyháníme cizáckou šlechtu z české půdy" jsem mezi kolaborantskými rody našel i zmínku o rodu Bartoňů z Dobenína. Novopečený rod rytířů z Dobenína se snažil vyrovnat druhým šlechtickým rodům. Z Náchoda zakoupili se Bartoňové v Novém Městě n. Met. a ve Zbraslavi. Pan Bartoň podporoval šedé košile, které uměly</p>		

zdvíhat ruce k arijskému pozdravu. Uznejme tedy, že třeba rodokmen pánů z Dobenína je ještě velmi mladý a nepopsaný, bylo by černým nevděkem, kdyby nebyl zařazen po bok starších šlechtických rodin, jako jsou Czernínové, Dobrzenští, Mladotové a Kinští. Konečné zařazení této organizace do dobového kontextu umožní Dekret presidenta republiky Dr. Beneše 17/1945 Sb. ze dne 19. června 1945 o národním soudu. President Dr. Edvard Beneš zařadil „Českou ligu proti bolševismu“ ve svých dekretch mezi nejtěžší kolaborantské organizace, jejichž vedoucí byli zpravidla zbavováni majetku. Materiály aktualit neuvádějí přesnou specifikaci, o kterou větev rodu Bartoňů-Dobenínů se jedná. Chci se dotázat, zda se retribuční dekret týká i zbraslavského majetku Bartoňů z Dobenína a zda tedy nacistická minulost této rodiny není na závadu restituci jejich majetku, která se týká pouze majetku vyvlastněného až po 25. únoru 1948. Žádám odpověď na tyto otázky: Jaké restituční nároky uplatnili Bartoňové-Dobenínové? Kdy a jakým způsobem o tento svůj majetek přišli? (URL 233).

21. 10. 1993	592	Mgr. Pavel Seifer (LSU)
		Ministr průmyslu a obchodu Vl. Dlouhý

Otázka ve věci současné situace v zahraničním obchodě se surovinami a některými výrobky.

Obracím se na Vás s dotazem ve smyslu zákona o jednacím řádu v platném znění. Odpověď by měla ozřejmit naši současnou situaci v zahraničním obchodě se surovinami a některými výrobky. V odpovědi: Dřevo, kulatina 1988 - 1992 v množství zvyšující trend, v Kč snižující!! Řezivo údaje za r. 1991 a 1992 (URL 234).

8. 12. 1993	763	RNDr. Jiří Šoler CSc. (SPR-RSČ)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství

Týrání jelenů v oboře Kožlí, okres Prachatice.

V oboře Horní a Dolní Kožlí nedaleko Husince, okres Prachatice, jsou uzavřeni jelení v malém prostoru a nedostatečných možnostech obživy. Tato jinak plachá zvířata stojí u plotu obory

a přímo žebrají o jakoukoliv stravu. Pokud je tato informace správná, jsou tato zvířata ohrožena a situace hraničí s nově přijatým zákonem proti týrání zvířat (URL 235).

31. 3. 1994	898	Ing. Josef Křízek CSc. (LSU)
		Předseda vlády ČR

Interpelace ve věci problematiky zásahů do vlastnických práv vlastníků lesa, nacházejícího se v katastrálním území Jaroměřice.

Jedná se o problematiku zásahů do vlastnických práv vlastníků lesa, nacházejícího se v katastrálním území Jaroměřice. Zásahy spočívají v tom, že vlastníkům předmětných pozemků byly vykáceny bez jejich vědomí a proti jejich vůli lesní porosty díky energovodu soustavy Mír (budované v 70. letech), který přes tyto pozemky vede. Problém není jen v tom, že byl porost vykácen, ale že vykácené porosty doposud bez jakéhokoliv ošetření leží v průseku, jsou napadeny kůrovcem a ohrožují i lesní porosty přiléhající k průseku. Neustále platí předpisy, které diskriminují vlastníky a dávají prakticky neomezené pravomoci hlavní správě Českých energetických závodů Praha. Dalším okruhem problematiky je oceňování pozemků při vydávání lesů. Vnitropodnikové směrnice Lesů ČR pro poskytování náhrad podle zákona č. 229/1991 Sb. zásadně nepřipouští oceňování poškozených vymýcených částí parcel pro účely výstavby energovodů. Tato skutečnost se velmi vážně dotýká zejména drobných vlastníků lesa. Existují odůvodněné pochybnosti o platnosti vnitropodnikové směrnice Lesů ČR z 20.1.1993, avšak přesto podle ní Lesy ČR neustále postupují. Povinnost k zalesnění holisek u pozemků vydaných před 1.7.1993 podle vyjádření generálního ředitele Lesů ČR ing. Olivy není povinností Lesů ČR (URL 236).

7. 4. 1994	910	JUDr. Petra Buzková (ČSSD)
		Předseda vlády

Interpelace ve věci napomáhání členů vlády Německému řádu, v českých zemích vystupujícímu pod jménem Řád bratří a sester domu Panny Marie v Jeruzalémě, při snahách o získání jeho někdejšího majetku, patřícího dnes českému státu, obcím

i českým občanům.

Tento řád, vzniklý roku 1929 reorganizací smutně proslulého Řádu německých rytířů, si dělá nároky na rozsáhlý majetek v současných okresech Bruntál, Opava a Olomouc. Jedná se o 17.301,44 ha převážně lesní půdy a další rozsáhlý majetek. Ing. Josef Lux zaslal svým dopisem ze dne 16. 11. 1993 velmistru řádu opatu Arnoldu Wielandovi do Vídně na jeho žádost vyjádření, dle něhož majetek Německého řádu nikdy právoplatně nepřešel na československý stát. V dopise samém i v jeho příloze navrhl způsoby, jakými by se měl řád tohoto majetku domáhat na právnických i fyzických osobách. V Olomouci a Bruntálu již kolují informace o dalších jednáních na ministerstvu kultury, dle nichž má být majetek Německému řádu vydán v září 1994. To ještě umocnil rozhovor s pracovníkem odboru lesního hospodářství MZe ČR J. Pejřimovským v Lidové demokracii, předjímající dokonce rozhodnutí soudu ve prospěch Německého řádu (URL 237).

7. 4. 1994	911	JUDr. Petra Buzková (ČSSD)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství

Interpelace ve věci dopisu čj. 6767/93 - 100 zasláného velmistrovovi Německého řádu opatu Arnoldu Wielandovi.

Svým dopisem čj. 8767/93-100 ze dne 16. 11. 1993 jste vyjádřil názor, že československý stát nikdy nebyl právoplatným vlastníkem majetku, drženého kdysi Německým řádem. V uvedeném dopise a jeho příloze jste současně doporučil velmistrovovi tohoto řádu konkrétní kroky ke splnění jeho majetkových požadavků vůči právnickým i fyzickým osobám v českých zemích. Jelikož jste tak učinil na papíře, opatřeném státním znakem ČR a uvádějícím Vaše funkce v její vládě, nevystupoval jste zde jako soukromá osoba, nýbrž jako reprezentant státní moci. Velmistr Německého řádu opat Arnold Wieland uvedený dopis použil jako důkaz podpory české vlády pro své majetkové požadavky při jednáních (URL 238).

30. 8. 1994	1123	Eva Fischerová (ČSSD)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství
<p>Interpelace o zákaz odvolání Lesů ČR proti rozsudku Okresního soudu v Přerově.</p> <p>Stále dochází k případům, kdy ministerstvo zemědělství a organizace jemu podřízené nedbají na svou povinnost ochraňovat státní majetek a místo toho napomáhají jeho převzetí římskokatolickou církví, případně jí ho fakticky předávají jinými způsoby. Jedním z nich je postup při sporu mezi Lesy ČR a kojetínským farářem P. Kalábem, zastupujícím Fond dr. Leopolda Prečana, arcibiskupa olomouckého. Jednalo se v něm o zhruba 600 ha lesních a polních pozemků, o jejichž vydání farář P. Kaláb jménem fondu žádal. Lesy ČR, závod Olomouc a honební společenstvo Kojetín, odmítly pozemky vydat, výše jmenovaný fond postupoval soudní cestou, byl mu vydán majetek, na kterém dle vlastního sdělení v soupisové přihlášce pro revizi I. pozemkové reformy nehospodařil již nejméně k 8. červenci 1946. Lesy ČR, závod Olomouc proti uvedenému rozsudku se odvolal, ale po nařízení Lesů ČR by nucen ředitel závodu odvolání stáhnout. Vzhledem k tomu byly pozemky fondu vydány (URL 239).</p>		
8. 11. 1994	1309	JUDr. Ing. Jan Jegla (LSU)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství
<p>Interpelace ve věci odstřelu volavek.</p> <p>V nedávné době udělilo Vaše ministerstvo na žádost Rybářského sdružení České Budějovice výjimku z ustanovení § 17, odst. 1) vyhlášky MZVž č. 20/1988 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti a povolilo po dobu 3 let odstřel volavek popelavých. Vzhledem k tomu, že ministerstvo nepostupovalo v tomto řízení podle správního řádu, neboť výjimka ze zákona dle pracovníků MZe ČR údajně není rozhodnutím ve smyslu zákona o správním řízení. Jakou právní normou se Vaši pracovníci při udělování výjimek řídí? (URL 240).</p>		

2. 12. 1994	1374	Josef Valenta (SPR-RSČ)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství
<p>Interpelace ve věci poskytnutí dotací a úvěrů šlechtické rodině Kolowratů.</p> <p>Jaké jsou záruky, na jakém základě a v jaké výši byly poskytnuty dotace a úvěry šlechtické rodině Kolowratů-Rychnov nad Kněžnou. Tato záležitost si dle mého názoru, zaslouží pozornost se zřetelem k všeobecně známé situaci drobných restituentů.</p> <p>Z odpovědi - Žádost Kryštofa Kolowrata byla projednána na poradě ředitelky odboru lesnické politiky MZe ČR a na požadovanou částku 10 697 000,- Kč byla přiznána dotace ve výši 10 474 687,- Kč, při posuzování žádosti a přiznání dotace bylo postupováno naprosto objektivně. Čerpání dotace je vázáno na předložení dokladů prokazujících celkové náklady roku 1994, které příjemci dotace vznikly v souvislosti s realizací pěstební činnosti a opatřením na ochranu lesa. Jiné prostředky z přímých dotací ani z Podpůrného garančního rolnického a lesnického fondu nebyly panu Kryštofu Kolowratovi přiznány (URL 241).</p>		
31. 1. 1995	1452	Ing. Josef Mandík (KSČM)
		Vláda ČR, předseda vlády ČR
<p>Interpelace o hospodaření s majetkem Lesní společnosti Královský Hvozd a.s. Nýrsko, která je zařazena do kupónové privatizace.</p> <p>Předmětem činnosti Lesní společnosti jsou veškeré lesní práce služby včetně těžby dřeva, jeho manipulace a dodávek. Finálními výstupy je provádění pěstebních prací pro Lesy ČR a realizace dodávek dřeva a výrobků z přidružené dřevařské výroby. K realizaci dodávek dřeva a dřevařských výrobků (manipulace, třídění, vagónování apod.) společnost vlastnila manipulační a expediční sklad s přidruženou dřevařskou výrobou v Klatovech. Tento sklad je výhodně položen přímo u nákladového nádraží s vlečkovou kolejí a nakládací rampou. Nově byla postavena výrobní hala pro přidruženou dřevařskou výrobu s novými stroji. Proto je překvapující, že někdo rozhodl a dal souhlas k tomu, aby tento rozhodující výrobní uzel byl</p>		

prodán. Uvedená akciová společnost vznikla delimitací ze státního podniku Západočeské státní lesy Plzeň. Dle předběžných informací dozorcí rady, které se FNM ČR podařilo získat, nedošlo pravděpodobně ze strany představenstva k porušení obecně závazných předpisů ani stanov společnosti (URL 242).

25. 5. 1995	1774/31/o/01	Ing. Josef Mandík (KSČM)
		Ministr vnitra Jan Ruml

Ústní otázka ve věci hospodaření lesní akciové společnosti Královský Hvozd, a. s. Nýrsko.

Moje interpelace, tisk 1452 A, byla projednávána na 30. schůzi Sněmovny, kdy, jsem požádal o přerušení projednávání z důvodů probíhajícího vyšetřování Policií ČR a doplnění odpovědí na základě výsledků vyšetřování. Sněmovna mé žádosti nevyhověla, a proto se obracím na pana ministra Rumla s otázkou, týkající se hospodaření lesní a.s. Královský Hvozd Nýrsko, která je předmětem vyšetřování Policie ČR. Při prodeji manipulač. skladu včetně přidružené dřevařské výroby došlo k porušení zákona, popř. nižších zákonných norem? (URL 243).

3. 7. 1995	1781	Ing. Hana Orgoníková (ČSSD)
		Místopředseda vlády a ministr zemědělství Josef Lux

Otázka ve věci kontroly restitučních řízení na Pozemkovém úřadě v Semilech.

V březnu letošního roku byla provedena Vaším ministerstvem kontrola na Pozemkovém úřadu v Semilech, která se zabývala kontrolou restitučních řízení, mimo jiné i případem Walderode. Žádám Vás zdvořile, aby mi byla zaslána zpráva z této kontroly včetně závěrů a případných opatření, která z kontroly vyplynula. Současně vznáším dotaz, zda pan Karel Des Fours Walderode bude vracet 89 ha lesa, které mu byly PÚ v Semilech předány, případně sdělení, jaké je Vaše stanovisko k tomuto případu (URL 244).

27. 10. 1995	1959	RNDr. Jiří Šoler CSc.(SPR-RSČ)
		Ministr životního prostředí František Benda
<p>Interpelace ve věci devastace chráněného území Krňov.</p> <p>V poslední době je v naší společnosti šířená demagogie o tom, jak majitelé nemovitostí, zejména příslušníci různých šlechtických rodů, dokáží pečovat o přírodní prostředí na svých nemovitostech a v přilehlém okolí. Moje interpelace přináší opačný případ, kdy za pravděpodobného přispění staronových majitelů ze šlechtického rodu Bartoňů z Dobenína došlo k bezpříkladné devastaci chráněné oblasti Krňov na území místní části Praha Zbraslav nedaleko Zbraslavského zámku. Zbraslavské občany už znepokojil samotný fakt restituce příslušníků šlechtického rodu Bartoňů z Dobenína, kteří se za nacistické okupace podíleli na činnosti kolaborant. organizací (konkrétně České Ligy proti bolševismu), kterou prohlásil dekret presidenta dr. E. Beneše za zločineckou. Když se tito lidé dnes zapojili do devastace přírodních hodnot. Žádám o detailní prošetření celé záležitosti, zejména o vytvoření takové legislativy, která by podobným necitlivým devastačním zásahům zabránila (URL 245).</p>		
27. 6. 1995	1863/32/I/09	RNDr. Čestmír Hofhanzl (ODA) Zemědělský výbor
		Předseda vlády
<p>Ústní interpelace ve věci transformace lesního hospodářství.</p> <p>Před dvěma měsíci jsem v dobré víře poslal dopis, ve kterém jsem se pokusil upozornit na chyby a nezdravé jevy v transformaci lesního hospodářství. Od podzimu roku 1990 jsem měl možnost, sledovat reformu lesního hospodářství. Mohl jsem posoudit principy, na nichž byla založena a důvěrně poznat motivace lidí, kteří ji uskutečňovali. V odpovědi na má upozornění, byly polopravdy nebo zjevné nepravdy.</p> <p>Z výčtu jen některé: Např. je skutečností, že reformou došlo k částečné deetatizaci, která ukončila státní monopol vlastnictví a hospodaření ve všech lesích státem. Je to ale jenom kus</p>		

pravdy, neboť transformace vytvořila monopolní prostředí, výhodné pro dodavatelské firmy a obchodníky se dřevem v lesních akciových společnostech. V současné době je hospodaření Státních lesů ČR zcela neprůhledné. V demokratických zemích je zásadně rozpočet státních lesů předkládán Parlamentu a jím schvalován. Parlament nechce v lesích hospodařit, ani řídit hospodaření státních lesů.

Ve všech slušných lesnických zemích se dřevo prodává na odvozním místě nebo na dřevoskladech. Transformace převedla dřevosklady do rukou akciových společností a zde se dělají zisky. Les se přesně zaměřuje podle smluvního ceníku, ale často to dělají pracovníci akciových společností, které dřevo kupují, a státní revírník provádí namátkovou kontrolu. Lepší prostředí pro korupci, než tento způsob, nebylo možno vymyslet. Lesní závody zásadně neměly být privatizovány kupónovou metodou. Nikde lépe nemohlo být privatizováno přímým vlastníkům, než privatizací státních lesních závodů a dát tak vznik malému a střednímu podnikatelskému stavu v tomto oboru. Přes všechna varování a odpor se prosadila transformace na lesní akciové společnosti kupónovou metodou, která dala monopolní převahu uživatelům a obchodníkům se dřevem nad vlastníky lesa, a to i státního. Vše u majetku, který má hospodářský cyklus v řádu sta let, minimální výnosovost a mimořádný celospolečenský význam. V lese se chyby projevují až po letech a pyká se za ně po desítky let a i generace. Stát nelze zakládat a obnovovat na nezodpovědnosti, neochotě opravovat své chyby a na korupci. Zodpovědnost neseme my, nikdo se nebude ptát, jak to ve skutečnosti bylo. Hodnocení budeme podle výsledků (URL 246).

Příloha č. 8: Parlament České republiky 1996 - 1998, PS

II. volební období 1. 6. 1996 - 19. 6. 1998,

Předseda poslanecké sněmovny Ing. Miloš Zeman.

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
13. 2. 1997	39./8. schůze	Zdeněk Krampera (SPR-RSČ)
		Ministr zemědělství Ing. Josef Lux
Interpelace ve věci hospodaření s lesními porosty.		
<p>Česká republika již delší dobu má potíže s kvalitou, množstvím a hustotou lesních porostů. Všechny rozumné státy v Evropě si tohoto obrovského bohatství nesmírně váží, lesy se nedají ničím nahradit. Je naprosto zarážející, že za účelem bezhlavého honu za penězi jsou naše lesy velmi brutálně a necitlivě káceny za účelem zisku několika jedinců a navíc díky zcela bezhlavé restituci a privatizaci vznikají další obavy i v případě chystané restituce lesů církvím. Nedovedu si představit, jakým způsobem může například nějaký venkovský pan farář odborně hospodařit s hektary lesy. Případně uzavře smlouvu se soukromou firmou, která se bude smluvně o tento les starat. Pochopitelně pak již nepůjde zcela jednoznačně opět tržním směrem. Jako další nebezpečné varování můžeme kvalifikovat bezhlavý tržní vývoz našeho nejlepšího dřeva za nízké ceny za nedaleké hranice s Rakouskem do prostoru Gmündu, kde je toto dřevo na rakouských pilách zpracováno a obratem těmito podařenými obchodníky importováno zpět do ČR, kde je na trhu prodáváno za dnes již astronomické ceny (URL 247).</p>		

25. 3. 1998	434	Ing. Petr Šulák (ČSSD)
		Ministr průmyslu a obchodu Ing. Karel Kühnl
<p>Interpelace ve věci uzavírání závodů dřevozpracujícího průmyslu v důsledku nedostatku surové dřevní hmoty, tj. kulatiny.</p> <p>V regionu Valašska, ale také v jiných podobných regionech České republiky dochází k uzavírání závodů dřevozpracujícího průmyslu v důsledku nedostatku surové dřevní hmoty, tj. kulatiny. K tomuto negativnímu jevu dochází z důvodu neúměrného exportu kulatiny do okolních zemí, především do Rakouska, Německa a Itálie. Zahraniční zpracovatelé dočasně, a tedy spekulativně nabízí vyšší ceny, než mohou zaplatit tuzemské dřevozpracující závody, čímž je likvidují. Jde zjevně o nekalou soutěž. Pro regiony jako je Valašsko, kde dřevozpracující průmysl je význačným průmyslovým odvětvím s vlastní surovinovou základnou, tento vývoj přináší hospodářskou stagnaci, nezaměstnanost a likvidaci důležité průmyslové infrastruktury. Do dřevozpracujícího průmyslu zahrnujeme výrobu pilařskou a impregnaci dřeva, dále výrobu dých, překližkových výrobků a aglomerovaných dřevařských výrobků, výrobu stavebně truhlářskou a tesařskou, dřevěných obalů a palet, zboží z korku, košíkářskou výrobu a ostatní výrobu ze dřeva. Organizačně je výroba dřevozpracujícího průmyslu značně roztržštěná, což platí zejména o pilařské výrobě. Kromě dřevozpracujícího průmyslu ji provozují stavebnictví, strojírenství a další odvětví v působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu i jiných ministerstev a institucí a vedle toho je poměrně značný počet živností. Je nutné přijmout opatření proti nadměrnému exportu nezpracované dřevní hmoty a proti následné likvidaci českého dřevozpracujícího průmyslu. Dřevozpracující průmysl má díky tuzemské dřevní hmotě dobrou perspektivu (URL 248).</p>		

Příloha č. 9: Parlament České republiky 1998 – 2002, PS

III. volební období 20. 6. 1998 – 20. 6. 2002

Předsedou Poslanecké sněmovny byl prof. Ing. Václav Klaus

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
14. 10. 1999	8./17. schůze	JUDr. Zuzka Bebarová-Rujbrová (KSČM)
		Ministr zemědělství Ing. Jan Fencel
<p>Ústní interpelace ve věci převodu lesů na město Letovice.</p> <p>Zákon 172/1991 Sb. ukládá dosavadním majitelům, aby bezodkladně a bez výjimek převedli historický majetek na města a obce. Obrátilo se na mě město Letovice, které se bezúspěšně a dlouhodobě domáhá vydání lesních pozemků v katastru sloučených obcí Třebětín, Novičín a Bahna po Lesích ČR Lesní správě Tišnov. Jak je zřejmé ze vzájemné korespondence, ani Lesy ČR není zřejmé, jakým způsobem by zákon 172/1991 Sb. měl být vykládán. Poukazují na skutečnost, že při splnění stejných podmínek v jiných katastrech stejná organizace lesní pozemky obci vydala.</p> <p>Doplňující otázka. Domnívám se, že zákon by měl být jednoznačný, aby občanům a obcím, neumožňoval dvojí výklad. Podle mého přesvědčení mělo ministerstvo za dobu účinnosti tohoto zákona iniciovat zpřesnění této právní úpravy tak, aby k podobným situacím nedocházelo (URL 249).</p>		

21. 10.1999	16./17. schůze	Ing. Pavel Hrnčíř (ODS)
		Ministr zemědělství Ing. Jan Fencel
<p>Ústní interpelace ve věci urychlení převodu pozemků obcím z Pozemkového fondu.</p> <p>Parlament ČR schválil novelu zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesnických pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, tzv. zákon o prodeji půdy. Tento umožňuje mimo jiné obcím bezúplatně získat státní pozemky určené pro zástavbu veřejně prospěšnou stavbou nebo stavbou pro bydlení. Starostové okamžitě zahájili potřebné kroky, aby kýženého převodu pozemků z Pozemkového fondu ČR dosáhli. Bohužel, narazili na ohromnou byrokratickou bariéru. Starostové si stěžují, že jsou posíláni pro stanoviska z místa na místo, pro různé instituce na všech úrovních od územních pracovišť až po centrální (URL 250).</p>		
4. 11. 1999	315/0	JUDr. Votěch Filip, KSČM
		Ministr zemědělství Ing. Jan Fencel
<p>Písemná interpelace ve věci přechodu vlastnického práva na obec dle zákona č. 172/1991 Sb.</p> <p>Pan poslanec Vojtěch Filip podal interpelaci ve věci přechodu vlastnického práva na obec dle zákona č. 172/1991 Sb. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 315. Pan poslanec na 17. schůzi uvedl důvod, pro který odmítl odpověď na svou písemnou interpelaci ve věci přechodu vlastnického práva na obce podle zákona č. 172/1991 Sb., tak jak je uplatňuje podle pokynu Ministerstva zemědělství státní podnik Lesy ČR. Jde o klasický případ toho, že je spor mezi dvěma ústředními orgány státní správy, mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem vnitra. Ministerstvo zemědělství setrvává na svém právním názoru, který prosazuje přes podnik, který zřídil stát, Lesy ČR, že tam, kde došlo ke sloučení obcí, nemá nová sloučená obec nárok na to, aby jí stát vydal prostřednictvím Lesů ČR pozemky, které přešly na stát po roce 1949 jako obecní majetek. Opačné stanovisko zastávají okresní úřady, tedy instituce, které podléhají Ministerstvu</p>		

vnitřní. Tuto věc je možné řešit sjednocením výkladu ministerstev, nebo novelou takového zákona (URL 251).

30. 11. 2000

3./29. schůze

RNDr. Libor Ambrozek (KDU-ČSL)

Ministr životního prostředí RNDr. M. Kužvart

Ústní interpelace ve věci šetření nálezu České inspekce životního prostředí ke kácení v Národním parku Šumava.

Nehodlám se přít o smysl kácení stromů v Národním parku Šumava. Má otázka se týká veřejných financí poskytovaných na tuto činnost Správě Národního parku a CHKO Šumava. Šetření České inspekce životního prostředí potvrdilo porušování předpisů správou národního parku. Správa již více než dva roky odváží a prodává dřevo z oblastí, z nichž je dřevo zakázáno, konkrétně z Lesních správ Stožec a Modrava. Příslušné rozhodnutí o zákazu vydal útvar Státní správy ochrany přírody v rozhodnutí ze dne 13. 7. 1998. Státní fond životního prostředí podpořil odvoz dřeva z asanačního kácení vrtulníkem v době od roku 1998 až dodnes částkami v hodnotě několika desítek milionů korun. Inspekce své závěry před měsícem předala ministerstvu k došetření. Jaké jsou výsledky došetření výše uvedeného případu vašim úřadem? Jaký objem dřeva byl vrtulníkem neoprávněně přepravován? (URL 252).

22. 2. 2001

6./34. schůze

Ing. Miloslav Kučera ml. (ODS)

Ministr zemědělství Ing. Jan Fencel

Ústní interpelace ve věci výběrového řízení na letecké vápnění lesů.

Vápnění lesů je činností velice potřebnou. Je také činností velice drahou a vyžadující speciální techniku. Proto se kolem této záležitosti točí veliké peníze, jde o poměrně veliký byznys a také se zde objevují velké lobbistické tlaky. Nastavíte parametry připravovaného výběrového řízení tak, aby mohl být používán hlavně český vápenec? Podotýkám, že je třikrát levnější se stejnými účinky jako srovnatelný německý. Nastavíte parametry tak,

aby zvítězila ta firma, která opravdu nabídne nejlevnější služby? Postavíte se za to, aby při stejné ceně a stejné kvalitě nabízených služeb dostala přednost česká firma před zahraniční, resp. tou, která se jako česká pouze tváří? Tyto otázky kladu s plnou vážností na základě konkrétních poznatků z vápnění loňského roku, konkrétního poznatku, že dne 10. 7. byla ustavena letecká lesní akciová společnost s jedním vrtulníkem na území České republiky, ale s deseti připravenými vrtulníky na německé straně a s deseti piloty s požadovaným osvědčením. Dále z poznatku, že již tato společnost významným způsobem lobbovala tady na zemědělském výboru Parlamentu, a z poznatku, že pokud budeme platit německý vápenec, německá letadla a německé piloty, ošetříme sotva třetinu ploch, které bychom mohli ošetřit za služby českých firem, které standardním způsobem poskytují služby v našem zemědělství (URL 253).

14. 3. 2002	8./47. schůze	Ing. Miroslav Beneš (ODS)
		Ministr životního prostředí Miloš Kužvart

Ústní interpelace ve věci dovozu pilin na Šumavu.

Na kraji šumavských hvozdů stojí obec Nová Pec. V této obci je pila, která je naplňována dřevem z okolních hvozdů a ročně se v ní seřeže na 60 tisíc m³ těžného dřeva, což produkuje zhruba 6 tisíc m³ pilin. I kvůli těmto pilinám jala se obec Nová Pec vybudovat centrální zdroj vytápění, mimo jiné z příspěvku, který udělil státní Fond životního prostředí a program Phare. Celkem zdroj stál 43 miliony Kč. Dnes se na této pile už musí řezat i jiné dřevo než z okolních hvozdů, protože se těžba snižuje. Dochází k tomu, že do tohoto centrálního zdroje vytápění se dováží takřka třetina kapacity z 20 km vzdálené pily Hůrka, čili na Šumavu se vozí dřevo. Protože hvozdy, které obklopují Novou Pec, jsou zařazeny pouze z malé části do první zóny, ale podle plánu péče mají být zařazeny do zóny 2A a 2B a jen malá část do zóny 2C. Upozorňuji, že v brzké době se do tohoto centrálního zdroje, pokud nebude pila uzavřena, bude muset dovážet 4 tisíce m³ pilin ročně. Považujete to za normální? (URL 254).

Příloha č. 10: Parlament České republiky 2002 – 2006, PS

IV. volební období 15. 6. 2002 - 15. 6. 2006,

Předseda Poslanecké sněmovny PhDr. Lubomír Zaorálek,

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
26. 6. 2003	4./18. schůze	Ing. Martin Říman (ODS)
		Ministr životního prostředí RNDr. L. Ambrozek
Interpelace ve věci kácení lesa v národním parku a jednoty slov a činů. Občané Moravskoslezského kraje jsou pobouřeni zprávou, že v Krkonošském národním parku se v těchto dnech na základě povolení Ministerstva životního prostředí kácí 4 ha lesa za účelem výstavby úplně nové sjezdovky, přestože v Beskydech byla zakázána existující trať, kde 50 let nebyl les, a žádal jste její zalesnění. V Krkonoších povolíte vykácet obrovský kus lesa, aby mohla vzniknout trať nová. Jak je možné, že jedna instituce může používat tak dramaticky rozdílný metr (URL 255).		
16. 9. 2003	455	Ing. Miloslav Kučera (ODS)
		Ministr zemědělství Jaroslav Palas
Písemná interpelace ve věci zrušení všech vyhlášených výběrových řízení na vápnění lesů. Ve všech třech ročnících vyhlášeného výběrového řízení na vápnění lesů, které ministerstvo zemědělství realizovalo, byly všechny soutěže zrušeny. V jednotlivých letech se částka na vápnění lesů pohybovala okolo 50 až 70 milionů korun. Obecně by mělo být výběrové řízení zárukou toho, že za uvolněné peníze bude povápněno co možná nejvíce		

hektarů našich lesů. Bohužel všechna výběrová řízení byla zrušena a přímými smlouvami tak byli zvýhodňováni především ti soutěžitelé, kteří měli špatné a nejhorší nabídky a poškozeni byli ti, co podali nabídku nejvýhodnější. Z jakých konkrétních důvodů byly soutěže celé zrušeny? Proč bylo přistoupeno k podepsání smluv bez výběrového řízení? Kdo je za výběrové řízení zodpovědný a jak byl potrestán, jaké byly vynaloženy náklady na výběrová řízení? (URL 256).

25. 9. 2003	7./20. schůze	JUDr. Eva Dundáčková (ODS)
		Ministr životního prostředí RNDr. L. Ambrozek

Interpelace ve věci šíření kůrovcové nákazy na Šumavě.

Na základě dopisu hejtmána Plzeňského kraje, který jsem obdržela, se musím zabývat záležitostmi plošného odumírání šumavských lesů, ke kterému dochází v důsledku rychlého plošného šíření kůrovcové nákazy. V dopise se konstatuje, že zcela bezzásadový přístup na Šumavě, tak jak je dnes aplikován, by kromě odumření prakticky všech dnešních smrkových lesů a devastace krajiny znamenal i ohrožení života v šumavských obcích, a to zejména ztrátou pracovních příležitostí v turistice a lesním hospodářství. K tomuto tématu pak se 11. září konalo shromáždění starostů šumavských obcí, kteří vydali společné prohlášení zaslané v příloze. V tomto společném prohlášení starostů obce Kašperské Hory, Stožec, Nová Ves, Železná Ruda, Hartmanice, Prášíly, Srní, Čachrov, Rejnštejn, Kvilda, Horská Kvilda a Modrava, jakož i v dopisu hejtmána Plzeňského kraje žádají vládu ČR, Ministerstvo životního prostředí a další politiky o aktivní zásah a ochranu proti šíření kůrovců ve všech lesích Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. Jaká konkrétní opatření v dané oblasti byla ministerstvem učiněna, která se chystají a v jakém časovém horizontu? (URL 257).

12. 3. 2004	608	doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc. (KSČM)
		Ministr spravedlnosti Karel Čermák
<p>Písemná interpelace ve věci postupu ministra spravedlnosti ČR a soudů ve věci pokusů Bertholda Thuna Hohensteina nabýt majetku a majetkových práv po Leopoldu Hohensteinovi přešlých na stát a konfiskovaných dle dekretů prezidenta republiky Edvarda Beneše.</p> <p>Byl jsem opakovaně dotazován, proč se řada soudů zabývá kauzami, ve kterých jde o pokusy získat nejrůznějšími cestami majetková práva a nabýt majetku, který byl konfiskován zrádcům, kolaborantům a dalším podle dekretů prezidenta republiky Edvarda Beneše. Proč stát v řadě případů nechrání účinně své vlastní zájmy, ani zájmy občanů, obcí a institucí, které dotčený majetek řádně více než před půlstoletím nabyly. Soudy zahajují vleklá nákladná řízení a pomíjejí fakt, že neoprávněné nároky na vydání tohoto majetku směřují proti vlastnickým právům řádných nabyvatelů a vlastníků, jako je tomu ku příkladu v případě zámku v Cholticích, který obec koupila od státu v roce 1947 (URL 258).</p>		
17. 6. 2004	1./33. schůze	Ing. Jiří Papež (ODS)
		Ministr zemědělství Jaroslav Palas
<p>Ústní interpelace ve věci zprávy NKÚ o hospodaření Lesů České republiky.</p> <p>Po přečtení kontrolního závěru z kontroly NKÚ v podniku Lesy České republiky (LČR) jsem dospěl k závěru, že důvody pro odvolání bývalého vedení tohoto podniku byly zřejmě motivovány něčím jiným než jen právě onou kontrolou. Už časová posloupnost je podivuhodná. Kontrola probíhala od července 2003 do ledna 2004, ale již začátkem září došlo k oněm personálním změnám. Napadáno je ve zprávě kromě jiného nedostatečné kontrolování a metodické řízení ze strany Ministerstva zemědělství. Naopak hospodaření finančními prostředky státu je vedeno řádně a majetková účast LČR v obchodních společnostech je v souladu se statutem. Proč nové vedení státního podniku LČR akceptovalo tvrzení NKÚ o ekonomické nevýhodnosti prodeje dříví u pně na základě smluv</p>		

o dodávce komplexních lesnických prací, ačkoliv ekonomické výsledky LČR v letech 1992 - 2002 prokazují, že právě tento způsob zabezpečování funkcí lesů ve vlastnictví státu byl zdrojem ziskovosti tohoto státního podniku a zkušenosti z okolních zemí prokazují, že obchod s dřívím v režii státního podniku není dobrým řešením? Je pravdou, že státní podnik LČR má v úmyslu vložit významnou část svých finančních zdrojů jako investor, resp. spoluinvestor do výstavby nové velké dřevozpracující kapacity? Je pravda, že vedení Lesů ČR připravuje zřízení dalších tzv. přímo řízených lesních závodů a zřízení vlastního obchodního závodu, a tím jakési zestátnění významné části podnikatelského prostoru v lesním hospodářství? (URL 259).

10. 2. 2005	5./41. schůze	Miroslava Němcová
		Ministr zemědělství J. Palas

Ústní interpelace ve věci blokačního paragrafu zákona o půdě.

Tato interpelace je vyvolána diskusí o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi. Je ale vyvolána také z iniciativy měst a obcí, jako je např. obec Červená Řečice, která má na svém území majetky, které v minulosti byly, jak sama uvádí, ve vlastnictví církve. S těmito nemovitostmi nyní hospodaří Pozemkový fond a LČR a obec má velké problémy se svým rozvojem.

Chtěla bych znát Váš názor na blokační paragraf zákona o půdě, kde se já domnívám, že je zjevně blokováno vydání mnohem většího objemu nemovitého majetku, než jaký by mohl být vydán zákonem o nápravě některých majetkových křivd způsobených minulým režimem. Tento blokační paragraf zní: Majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské společnosti a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákonů o tomto majetku. Bohužel blokační paragraf nemá žádnou návaznost na tzv. restituční hranici, to je na dobu od 25. února 1948 do 1. 1. 1990, a patrně umožňuje blokovat i majetek, který nebyl k této restituční hranici ve vlastnictví církví a náboženských společností. Proč do této doby nebyla Ministerstvem zemědělství navržena alespoň novelizace tohoto ustanovení, tak aby nebylo blokováno vydání nemovitostí, které nemohly být vydány jakýmkoliv restitučním zákonem, který by respektoval restituční hranici z roku

1948 (URL 260).

24. 3. 2005

4./42. schůze

Ing. Petr Krill (ODS)

Ministr zemědělství Ing. Jaroslav Palas

Ústní interpelace ve věci hospodaření Lesů ČR.

Informace od odborníků, kteří v lesích desítky let pracují, i mé vlastní zkušenosti naznačují, že způsob řízení hospodaření Lesů ČR je v současné době poněkud chaotický i nekonceptní. Navíc po personálních zásazích nového vedení na úrovni ministerstva a generálního ředitelství, i na některých nižších organizačních složkách, převládly mezi pracovníky obavy vyjadřovat se k činnosti vedení podniku Lesů ČR. Je vliv České asociace podnikatelů v lesním hospodářství ČR tak silný, že Lesů ČR nemohou změnit cenu dřeva u pařezu tak, aby zvýšily ekonomiku své výroby? Je zvolená technologie těžby Lesů ČR šetrná vůči půdnímu krytu a lesním cestám? Budou kritizovaná výběrová řízení pokračovat. Je podivné, že vypadla takřka třetina nabídek a z toho mnoho i ekonomicky zajímavých na ne úplně jasné zadání. Podnik si tak zadělal na řadu právních sporů a ztrácí pověst solidnosti a korektnosti u řady dodavatelů prací. Jak jsou nebo budou řešeny stávající smlouvy uzavřené na dobu neurčitou? Celá ta problematika je široká, takže prostor určitě ještě najdeme. Chci se zeptat, že prodávání dřeva, které je dnes 96 % "nastojáka", takže ve strategickém plánu jsou nějaké plány na snížení, což je samozřejmě rozumné. Jestliže existuje takový strategický plán, v jaké časové posloupnosti je snižování této těžby dřeva a kde je ho možno získat? (URL 261).

Příloha č. 11: Parlament České republiky 2006 – 2010, PS

V. volební období 3. 6. 2006 – 3. 6. 2010

Předseda Poslanecké sněmovny Ing. Miloslav Vlček

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
8. 2. 2007	18./11. schůze	Vladimír Hink (ODS)
		Ministr zemědělství Mgr. Petr Gandalovič
<p>Ústní interpelace ve věci politiky obchodu s dřevní hmotnou.</p> <p>V roce 2006 proběhla změna politiky prodeje dřevní hmoty ze státních lesů. Zároveň v tomto roce bylo provedeno výběrové řízení na převážnou část objemu těžby dřeva a byla vybrána jedna firma, která dostala zakázku na více jak 70 procent objemu této těžby. Tím se dostala naše republika a hlavně malé a střední dřevozpracující podniky do velkých potíží, poněvadž tato firma převážnou část svého objemu vyváží do zahraničí. Tím, že tento objem vyváží do zahraničí, není na našem trhu žádná kulatina, žádná surovina a tito podnikatelé, většinou malí a střední, nemají na svou produkci. Musím podotknout, že na ně jsou navázány další tisíce lidí, malých živnostníků, drobných živnostníků, kteří taktéž na tuto politiku doplácí. Na Slovensku zavedli opatření, kdy Lesy Slovenské republiky zakázaly vývoz dřevní hmoty a podporují přidanou hodnotu na svoji surovinu. Něco obdobného je v Polsku. Počítáte s tím, že na jedné straně budeme dřevní hmotu vyvážet za nějakou sumu a na druhé straně tuto hmotu budeme zpátky přivážet za podstatně vyšší ceny? (URL 262).</p>		

18. 10. 2007	2./22. schůze	JUDr. Michal Hašek (ČSSD) Ministr zemědělství Petr Gandalovič
<p>Ústní interpelace ve věci Lesy ČR, s. p.</p> <p>Chtěl bych položit otázky týkající se státního podniku Lesy ČR. Jedná se z pohledu státu o strategický podnik a o jeden z nejvýznamnějších subjektů, jehož zřizovatelem je Ministerstvo zemědělství ČR. Poměrně překvapivou zprávou pro nás bylo, že byl odvolán generální ředitel, údajně na vlastní žádost, pan Holický, který byl začátkem tohoto roku jmenován ministrem Gandalovičem bez výběrového řízení. Jaké jsou tedy důvody odvolání pana Holického z funkce generálního ředitele Lesů ČR a jakým způsobem bude vybrán nový generální ředitel? Je načase, aby proběhlo transparentní výběrové řízení, kde jednotliví uchazeči předloží také svoji vizi budoucnosti tohoto státního podniku, a budeme s takovou vizí u vítěze seznámeni. Jak zajistí pan ministr jako šéf příslušného resortu bezproblémové dokončení výběrových řízení na uzavření smluv, které budou mít Lesy ČR v letech 2008 až 2010? Lesy ČR se potýkaly s odstraněním živelní pohromy Kyrill. Jak bude dokončeno odstranění této živelní pohromy, jak budou minimalizovány případné škody z pohledu státního podniku a jak bude zajištěno také zalesnění (URL 263).</p>		
31. 1. 2008	1./27. chůze	Mgr. Ondřej Plašil (ODS) Předseda vlády
<p>Ústní interpelace ve věci vyrovnání s církvemi.</p> <p>Vláda ČR přijala na svém zasedání 23. ledna tohoto roku návrh věcného záměru zákona o nápravě některých majetkových křivd způsobených církvím a náboženským společnostem. Proč s tímto zákonem vláda přichází právě teď a co by znamenalo nepřijetí návrhu tohoto zásadního zákona o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi pro obce a státní rozpočet ČR a jak je tato transakce výhodná pro ČR z hlediska úročení a odblokování majetku, s kterým není možno nakládat? (URL 264).</p>		

31. 1. 2008	2./27. schůze	Vladimír Hink (ODS)
		Předseda vlády
<p>Ústní interpelace ve věci vyrovnání se s církvemi.</p> <p>Otázka mého kolegy Plašila směřovala k věcnému návrhu zákona o nápravě některých majetkových křivd způsobených církvím a náboženským společnostem. Mohl byste mi představit tento věcný návrh tak, aby nám všem, bylo jasné, jaká je finanční náhrada za nevydaný majetek? Jak vůbec na tom budou obce po přijetí tohoto zákona a co znamená přechodné období a jak bylo stanoveno? (URL 265).</p>		
12. 6. 2008	6./32. schůze	Ing.Břetislav Petr (ČSSD)
		Ministr kultury Václav Jehlička
<p>Ústní interpelace ve věci církevních restitucí.</p> <p>Chtěl bych interpelovat ohledně tisku <u>482</u>, který hovoří o zmírnění některých křivd, které se staly církvím a církevním společnostem. První otázka se týká výměry půdy, která je uvedena v důvodové zprávě, a která činí 261 tisíc hektarů. Opírám se o studii Restituce a církve, kterou napsal pan Kalný a kde úvod k této studii napsal Miroslav kardinál Vlk. Studie uvádí, že církvím patří pouze 234 tisíc hektarů. Takže rozsah půdy, který je v důvodové zprávě, je o 26 tisíc hektarů větší. Vyjdeme-li z toho, co je v důvodové zprávě, že cena metru čtverečního zemědělské půdy má být 40 korun, tak se jedná o 10 miliard, které by měl stát zaplatit za fiktivní půdu. Máme snad chápat tu vyšší výměru jako pochybení některých úředníků - poněvadž, jak jsem se dočetl, podklady dávaly Státní lesy, Vojenské lesy, Pozemkový fond, Svaz měst a obcí a Úřad pro zastupování státu - nebo se tady jedná výrazně o podvod? (URL 266).</p>		

23. 9. 2008	610	Ing. Břetislav Petr (ČSSD) Ministr kultury Václav Jehlička
<p>Písemná interpelace ve věci majtkového vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi.</p> <p>Otázky jsou reakcí na vládní návrh zákona o zmírnění některých majtkových křivd způsobených církvím a náboženskými obcím v době nesvobody a vypořádání majtkových vztahů mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, jak jsou uvedeny ve sněmovním tisku 482 a v doplnění důvodové zprávy. Česká společnost je při posuzování tohoto zákona rozdělena. Na jedné straně se žádá odmítnutí jakýchkoliv restitucí, na druhé straně se považuje stávající návrh vlády za nedostatečný. Ve své interpelaci bych se chtěl zabývat dvěma problémy, a to výměrou půdy, která patřila církvím a náboženským společnostem, a oceněním majetku, který nebude možné těmto institucím vydat a stát jim musí za něj poskytnout finanční náhradu (URL 267).</p>		
12. 2. 2009	25./48. schůze	JUDr. Stanislav Grospič (KSČM) Ministr zemědělství Petr Gandalovič
<p>Ústní interpelace ve věci odprodeje majetku Lesů ČR.</p> <p>Chtěl bych se dotázat na otázku prodeje majetku, který je svěřen Lesům ČR k hospodaření, konkrétně se jedná o majetek, který je svěřen Lesům ČR, krajské správě Liberec, polesí Ještěd. Jedná se o skutečnost, kdy se v průběhu 4. čtvrtletí minulého roku 2008 začalo proslýchat, že Lesy ČR mají zájem odprodat v rámci odprodávání přebytečného a zbytkového majetku všechny tři zmíněné budovy v Polesí Ještěd, týkající se obory Klokočka, soukromému subjektu. Do objektu investovaly zhruba 1,5 mil. korun. V této souvislosti bych chtěl říci, že tento objekt je i chráněn státním památkovým úřadem a není na seznamu majetku, který by měl být v rámci odprodávání zbytného majetku státních Lesů ČR odprodáván (URL 268).</p>		

18. 6. 2009	7./59. schůze	Ing. Ladislav Šincl (ČSSD) Ministr zemědělství Jakub Šebesta
<p>Ústní interpelace ve věci decimujících nájmu Lesů ČR.</p> <p>Obrátil se na mě Svaz provozovatelů lanovek a vleků, který v současné době řeší nepříznivý dopad pokynu správního ředitele státního podniku Lesy České republiky 1/2008, který se týká podstatného a v mnoha případech až likvidačního navýšení pronájmu pozemku Lesů ČR provozovatelům lyžařských areálů. Cílem státního podniku Lesy ČR by neměla být likvidace provozovatelů lyžařských areálů i dalších podnikatelů vysokými pronájmy, ale měl by pomáhat v rozvoji sportu, turistického ruchu a rekreace. Nájem za pozemky odráží cenu v místě a čase obvyklém. Jiná je v Beskydech, jiná je v Krkonoších. Je třeba hledat řešení, které provozovatelům lanovek a vleků umožní pokračovat ve své činnosti, a aby nedošlo v těchto místech k dalšímu prohlubování nezaměstnanosti a poklesu turistických služeb? (URL 269).</p>		
10. 9. 2009	1./60. schůze	Ing. Petr Krill (ODS) Ministr zemědělství Jakub Šebesta
<p>Ústní interpelace ve věci přidělování dřeva z Lesů ČR ke zprac. firmám.</p> <p>Obrátili se na nás zpracovatelé dřeva, pilaři z podhůří našich hor Jeseníků, okresy Šumperk a Jeseník, se žádostí o pomoc při zajištění dřevní hmoty pro práci ve svých firmách. Při objednávání dřeva od Lesů ČR dostali odpověď, že od 24. června je pozastaven prodej jehličnatého dřeva do regionu. To znamená, že ve třetím čtvrtletí nedostanou regionální firmy od Lesů ČR ani strom. Obrátil jsem se písemně o vysvětlení na generálního ředitele Ing. Sýkoru, který to v podstatě potvrdil s tím, že musí plnit tříleté smlouvy s velkoodběrateli, bez reálného řešení vzniklé situace. Ministerstvo zemědělství podporuje sice ve svém programu rozvoj venkova, ale těmito opatřeními život v této oblasti spíše umrtvuje, protože zaměstnanost v pilách se kvůli této situaci snižuje. Jsou to desítky a stovky firem, které se zpracováním dřeva u nás zabývají. Kdy budou mít k získání</p>		

surovin místní firmy stejné podmínky jako nadregionální velkoodběratelé? (URL 270).		
10. 9. 2009	2./60. schůze	PhDr. Walter Bartoš, Ph.D., MBA (ODS)
		Předseda vlády Jan Fischer
<p>Ústní interpelace ve věci Strážnické obory.</p> <p>Občany Strážnicka je vnímán velmi závažný problém. Jedná se o směny lesních pozemků v oboře Radějov mikroregionu Strážnicko v Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty. Součástí obory vlastněné státem a spravované státním podnikem Lesy ČR jsou i pozemky, které vlastní obce Radějov a Strážnice, jedná se zhruba asi o jednu čtvrtinu. Podle dostupných informací je nájemcem obory společnost Hamé, a.s. Už od počátku nájemního vztahu narůstaly problémy, které nikdo z kompetentních orgánů neřešil. Dlouhodobě přemnožená zvěř způsobila obrovské škody na lesích. Tyto problémy vedly město Strážnici i obec Radějov k vypovězení smlouvy o přičlenění honebních pozemků a k pokusu o vystoupení z pozemkového portfolia obory Radějov. Z neoficiálních zdrojů se občané města Strážnice dozvěděli, že proběhnou směny státních pozemků v oboře Radějov o výměře přibližně 1000 ha za lesy skoupené inženýrem Novotným převážně v oblasti Čech. Chci se zeptat, jestli je skutečně v zájmu tohoto státu vyměnit údajně pět velkých lesních pozemků roztržštěných po celé republice za ucelený komplex karpatského lesa v chráněné krajinné oblasti. Směny státních lesů a arondační program podniku Lesy ČR mají přece sloužit ke scelování, nikoliv k destrukci ucelených lesních komplexů v majetku státu. Na čí pokyn a v čím zájmu kompetentní představitelé podniku Lesy ČR takto jednají? (URL 271).</p>		
10. 9. 2009	3./60. Schůze	Prof. RNDr. Ivan Ohlídál, Dr.Sc. (ČSSD)
		Předseda vlády
<p>Ústní interpelace ve věci Radějovské obory.</p> <p>Obsah mé interpelace je dán stejnou záležitostí, jaká byla prodiskutována v předcházející</p>		

interpelaci. Jedná se o strážnickou oboru, kterou já nazývám radějovskou oborou. Já bych přece jenom doplnil poslance Bartoše v jeho interpelaci. Chtěl bych dodat, kdyby došlo k té zmíněné směně pozemků, tak by vznikl velký problém nejen v otázkách přemnožení zvěře v rámci zmíněné obory, ale snížila by se výrazně také výměra půdy, kterou spravuje Lesní správa Strážnice. V důsledku toho by mohlo dojít ke zrušení této správy a následkem toho také k zvýšení nezaměstnanosti v regionu Moravské Slovácko nebo v regionu Hodonínsko. Mluvčí Lesů ČR tvrdil, že takovéto směny se v rámci ČR provádějí běžně a bez jakýchkoliv problémů. Pokud by tomu tak bylo, takovéto směny jako směna strážnické, nebo radějovské obory, tak potom by skutečně vedení českých lesů už dávno mělo být nekompromisně voláno k zodpovědnosti (URL 272).

3. 12. 2009	2./66. schůze	Prof. RNDr. Ivan Ohlídal, Dr.Sc. (ČSSD)
		Předseda vlády Jan Fischer

Ústní interpelace ve věci podivných aktivit vedení Lesů České republiky.

Některé aktivity vedení Lesů ČR, které se minimálně zdají být podivnými. Chci především upozornit na určité majetkové prodeje, transakce, které jsou velmi podezřelé. O některých takovýchto prodejích už se zmiňovaly naše sdělovací prostředky, například Hospodářské noviny. Dále chci upozornit na to, že dochází k podivným výprodejům majetku Lesy ČR. Jako zbytný majetek jsou na internetových stránkách podniku uváděny k prodeji lukrativní budovy a jiné majetky. Dále chci upozornit na různé podivné směny lesů, které se provádějí v tomto státním podniku. Velmi často jsou totiž směňovány ucelené lesní plochy za dílčí plochy rozprostřené po celé republice. Také chci upozornit na jakousi podivnou personální politiku, která probíhá v tomto podniku. Například generální ředitel jmenoval šéfy lesních správ v Šumperku a Jihlavě lidi, kteří byli spojeni, nebo dokonce byli přímo v soukromé společnosti CE Wood, která se údajně podílela na podivných transakcích majetkového charakteru, které se týkají rovněž tohoto podniku Lesy ČR (URL 273).

3. 12. 2009	10./66. schůze	Jan Látka (ČSSD) Předseda vlády Ing. Jan Fischer
<p>Ústní interpelace ve věci Šumavy.</p> <p>Šumava kouzelná a umírající, Šumavu zabíjí kůrovec a fanatičtí ekologové. To jsou titulky, se kterými už bohužel nelze polemizovat. Kůrovcová kalamita v Národním parku Šumava je několikrát vyšší než množství zpracovaného polomu. Lesníkům vadí především porušování platného lesního zákona č. 289/1995 Sb. a § 32 ochrana lesa, kde při přemnožení škůdců, což jistě lýkožrout smrkový v našich lesích je, je nařízeno učinit bezodkladná opatření k zastavení jejich šíření, což je i vyvážení neošetřeného kůrovcového dříví z lesa. Odumřelé lesy napadené kůrovcem se stále rozrůstají. Letos jsou v Národním parku Šumava rekordní těžby - 300 tisíc kubíků dřeva, což odpovídá asi stejnému počtu stromů. Co je na tomhle ochrannářského? Zvláště, když se pro rok 2010 počítá s těžbou až 1 milionu kubíků kůrovcového dřeva. Situace není dobrá a je dnes již zcela mimo kontrolu. Nejvíce je to patrné kolem Plešného jezera. Při návštěvě jsem byl skutečně zděšen vývojem kůrovcové pandemie v této části Šumavy. O tom, že si příroda poradí sama, mě nepřesvědčil ani ředitel Národního parku Šumava, ani pár ekologických nadšenců. Pomozte Šumavě a zastavte toto drancování (URL 274).</p>		
28. 1. 2010	1./67. schůze	Jan Látka (ČSSD) Ministr životního prostředí
<p>Ústní interpelace věci Vize Šumava 2020.</p> <p>Jako známého odpůrce kůrovce mě vyděsil článek Obcím na Šumavě bude líp, kůrovci asi také. Zvláště pak to, že byste ve svém funkčním období chtěl pokračovat v tom, co bylo započato vašimi předchůdci. Nějaká vize být musí. Šumava 2020, která nabízí vládou schválený krajní plán integrovaného rozvoje, díky kterému budou zvýhodněny projekty</p>		

obcí ve specifických oblastech podávané do operačních programů. K tomu pak Ministerstvo životního prostředí vytvořilo speciální program podpory obcí hrazený ze Státního fondu životního prostředí. Domnívám se, že nezasahování proti kůrovci povede k poklesu turistického ruchu, protože nikdo se nebude jezdit dívat na plantáže souší. Účastníci několika setkání lesníků, majitelů soukromých a obecních lesů především vyjadřují znepokojení ze záměrného zatajování kůrovcového nebezpečí plynoucího z lesů Národního parku Šumava. Na lesnických technických školách je lesníkům vtoukáno do hlavy, že kůrovec je největší škůdce lesa a že se proti němu musí radikálně a systematicky postupovat, aby se náhodou nepřemnožil. Lesníkům vadí především porušování platného lesního zákona č. 289/1995 Sb., a to § 32 Ochrana lesa. Při přemnožení škůdců, což jistě lýkožrout smrkový v našich lesích je, je nařízeno učinit bezodkladná opatření k zastavení jejich šíření, což je i vyváženě ošetřené kůrovcové dříví z lesa. Ushly Modravské slatě, usychá Jelení skok, pod Podlommém a Plesnou vznikají obrovské holiny. Pokusíte se Šumavě nějak pomoci? (URL 275).

28. 1. 2010	7./67. schůze	Ing. Kateřina Konečná (KSČM)
		Ministr životního prostředí

Ústní interpelace ve věci státního lesního podniku Křtiny.

Několik let se ve vedení školního lesního podniku Křtiny pokoušejí dohodnout s Ministerstvem životního prostředí o způsobu úhrady újmy, která je tomuto lesnímu podniku každoročně způsobována v důsledku zákazu hospodaření v přírodních rezervacích. Váš předchůdce Ladislav Miko vyvinul značné úsilí, aby došlo k uzavření oboustranně rozumné dohody a aby náhrada újmy, jejíž proplácení Ministerstvo život. prostředí již několik let odmítá provádět s odvoláním na různé právní výklady příslušných ustanovení zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, začala být znovu proplácena. Vedení ministerstva i vedení Agentury ochrany přírody a krajiny ujišťovalo mě i ředitele školního les. podniku, že po přijetí novely zákona o ochraně přírody a krajiny již nic nebrání proplácení náhrad za zmiňovanou újmu. I když byla podána ze strany školního lesního podniku řádná žádost o náhradu újmy, reakcí Agentury ochrany přírody a krajiny a vedení ministerstva je mlčení. Nejhorší je to, že se jedná o školní lesní podnik, instituci Ministerstva školství, mládeže

a tělovýchovy. Ministerstvo by mělo připustit, že toto by možná mohla být ta laboratoř, na které bychom mohli světu ukazovat, že to umíme spojit a že jsme v tom dobří (URL 276).

4. 2. 2010	1./67. schůze	Prof. RNDr. Ivan Ohlídál, Dr.Sc. (ČSSD)
		Předseda vlády Ing. Jan Fischer

Interpelace ve věci tendrů Lesů ČR, s. p.

Špatné hospodaření státního podniku Lesy ČR vyniká, zvláště když srovnáme jeho hospodaření s hospodařením jiných podobných subjektů, například s bavorskými státními lesy. Pro ilustraci, například v roce 2008 byl hospodářský výsledek v korunách na hektar u státních lesů 540 korun, u bavorských státních lesů 2240 korun. Mohl bych uvádět další údaje v neprospěch státního podniku. Kdyby státní podnik Lesy ČR hospodařil stejným způsobem, na stejné úrovni jako bavorské lesy, tak by během posledních tří let měl mít hospodářský výsledek o více než pět miliard lepší. Jedním z hlavních důvodů špatného hospodaření podniku Lesy ČR podle odborníků i laiků je to, že při prodeji svého dříví využívá způsobu, kterému se říká prodej v lokalitě pařez, nebo také prodej při pni. Přesto v těchto tendrech byl tady tento způsob upřednostněn.

Doplňující otázka: Jak se zařídí vláda, tak aby k tomuto nevhodnému způsobu činnosti Lesů ČR nedocházelo v budoucnu. V rámci tendrů mají být zvětšeny smluvní územní jednotky, takže ne že regionální firmy na tom vydělají, ale naopak malé firmy vyložené na tom prodělají, protože nebudou mít prostředky na smlouvy, které by mohly uskutečnit s tímto státním podnikem. Je to přesně naopak, než jste říkal, a může to vyvolat dokonce i sociální dopady, zvýšení nezaměstnanosti (URL 277).

Příloha č. 12: Parlament České republiky 2010 – 2013, PS

VI. volební období 29. 5. 2010 – 28. 8. 2013

Předseda Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová

Datum	Tisk č.	Interpelace poslanců
		Interpelovaný
15. 3. 2012	12./36.schůze	Ing. Ivan Fuksa (ODS)
		Ministr RNDr. A. Vondra
<p>Interpelaci ve věci očisty vojenského újezdu Brdy od munice.</p> <p>V rámci optimalizace vojenských újezdů, konkrétně zrušení zmiňovaného vojenského újezdu Brdy, se nejčastěji zmiňuje problematika očisty tohoto prostoru od potenciální nevybuchlé munice, ale také budoucí ochrana přírody. Tento vojenský prostor i v minulosti, kdy byl velmi silně střežen komunistickou armádou, byl hojně navštěvován obyvateli jak Středočeského, tak Západočeského kraje - sběratelé hub, turistika, cokoliv dalšího souvisejícího s přírodou. Za Topolánkovy vlády ale došlo postupně k uvolňování a otevírání tohoto prostoru, budování cyklostezek a tento vojenský prostor v těchto zmiňovaných částech je velmi intenzivně navštěvován a veřejností je to velmi silně pozitivně přijato. Nicméně pokud dojde ke zrušení tohoto prostoru a otevření tohoto prostoru, tak je tam vlastně rizikové místo. To jsou dopadové plochy těchto střelnic. Podle tvrzení znalců je očista prostoru nereálná nebo velmi finančně náročná. Tak bych se chtěl zeptat, jak se připravuje vyčištění toho prostoru a v jakém zhruba časovém horizontu (URL 278).</p>		

3. 5. 2012	4./38. schůze	Josef Tancoš (ČSSD) Předseda vlády
<p>Ústní interpelace ve věci církevních restitucí.</p> <p>Obracím se na vás s výhradami k vládnímu návrhu zákona o majetkovém vyrovnání církví. Nesouhlasím s vyčíslením hodnoty nemovitostí, za kterou má být poskytnuta finanční kompenzace ve výši 59 miliard korun, zejména s ohledem na zásadu rovnosti, spravedlnosti při vypořádání ostatních restitučních skupin po roce 1989. Toto ocenění je nadhodnoceno. Finanční kompenzaci pokládám za nepřiměřenou vzhledem k aktuální rozpočtové situaci státu a potřebě snižovat deficit veřejných rozpočtů uprostřed vládní krize a v době, kdy země je ohrožena recesí a kdy by vláda měla upřednostnit výdaje, které posílí zaměstnanost a sociální soudržnost (URL 279).</p>		
7. 6. 2012	9./40. schůze	ThDr. Kateřina Klasnová (VV) Předseda vlády
<p>Interpelace ve věci hospodaření Lesů České republiky a závěrů NKÚ.</p> <p>Znepokojení nad přetrvávajícím a neřešeným stavem hospodaření státního podniku Lesy ČR mne nutí se na vás obrátit s interpelací a požádat vás o odpovědi na několik otázek. O závažných pochybeních hospodaření Lesů ČR a dokonce o několikerém porušení zákona jasně a důkazně hovoří kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen NKÚ), které kolegium NKÚ schválilo 30. ledna 2012. Kontroloři zjistili porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, zákona o účetnictví, zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, porušování povinností při správě cizího majetku, zákona o státním podniku, dále také porušování programu scelování pozemků určených k plnění funkce lesa, tzv. arondační program, aj. Za nevýhodné pro stát označil Nejvyšší kontrolní úřad nakládání Lesů ČR s volnými finančními prostředky. Porušení zákona, na které dle médií podal NKÚ dokonce trestní oznámení, shledali kontroloři v případě směny pozemků Radějovské obory. Zde dokonce doslovně hovoří o zcizování nemovitého majetku ze strany Lesů ČR před samotnou výměnou. Naprosto skandálním</p>		

způsobem byly a dodnes jsou financovány mediální, právní či IT služby. Zpráva NKÚ hovoří také o porušení kontrolních pravomocí ze strany zřizovatele Lesů ČR, tedy Ministerstva zemědělství.

Doplňující dotaz.: Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval tato pochybení 30. ledna 2012! To znamená, od 30. ledna přece mohla vláda konat! (URL 280).

14. 6. 2012	8./40. schůze	Ing. Ladislav Šinčl (ČSSD)
		Předseda vlády

Interpelace ve věci podezření kolem hospodaření Lesů ČR.

Zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu obsahuje velmi závažné a alarmující informace. Jde o podezření, že se v této státní firmě plýtvá finančními prostředky, že se tam předražují advokátní služby, že se zde nerespektuje zákon o zadávání veřejných zakázek, že se směňuje státní majetek způsobem, který porušuje zákon, a že se tam prodává majetek, aniž by se organizovala výběrová řízení. Vláda žádným způsobem na tento kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu doposud nereagovala. Bohužel zde bylo s vaším vědomím a souhlasem opět vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, a tím bylo znemožněno o tom vůbec hlasovat. Máte plná ústa boje proti korupci a plýtvání, a proto mi prosím vysvětlíte, proč s vaším vědomím a souhlasem bylo znemožněno o tomto hlasovat (URL 281).

6. 9. 2012	9./45. schůze	Karel Černý (ČSSD)
		Předseda vlády

Interpelace ve věci církevních restitucí.

Ve věci návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi často používáte argument, že o majetkovém vyrovnání s církvemi rozhodl Ústavní soud. Dobře víte, že nerozhodl, a už vůbec ne v podobě, kterou zde předkládá vláda ODS a TOP 09. Ústavní soud ale upozorňuje na jisté skutečnosti, že novým rozhodnutím nemohou vzniknout nové křivdy.

Ústavní soud dává přednost naturálním vyrovnáním před stanovováním náhrady a připomíná, že není nutné plné odškodnění, ale platí koncepce pouhého zmírnění, ne odstranění křivd. Zároveň Ústavní soud říká, že je potřeba dodržovat princip rovnosti občanů při odškodňování a nové odškodňování nesmí vyvolávat nové nespravedlivosti. Proč vaše vláda předkládá takový návrh, který na jedné straně řeší církve a na druhé straně diskriminuje jiné občany České republiky? Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z 90. let, že orná půda byla pro církve oceněna ve výši 44,50 za metr čtvereční, přičemž finanční náhrada za ornou půdu byla doposud 10 korun za metr čtvereční? Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z 90. let, že za lesní pozemky je vyplácena finanční náhrada 27,70 za metr čtvereční, přičemž finanční náhrada podle zákona o půdě z roku 1991 byla okolo 9 korun za metr čtvereční? (URL 282).

6. 9. 2012	11./45. schůze	Karel Černý (ČSSD)
		Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg

Interpelace ve věci církevních restitucí.

Významnou skutečností, která hrozí v souvislosti s návrhem zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a nenechává klidným ani prezidenta republiky, je prolomení hranice února roku 1948, a dokonce i Benešových dekretů. J. Kuba, poradce prezidenta republiky, se ve svém veřejném prohlášení obrátil na nejvyššího státního zástupce, aby jeho úřad prověřil, zda se předkladatelé vládního návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, to je sněmovního tisku číslo 580, nedopustili trestného činu. Čeho se obává poradce prezidenta republiky? Neobává se podobně jako prezident a také sociální demokracie, že schválením tohoto zákona dojde k prolomení dekretů prezidenta republiky, dekretů schválených ústavodárným Národním shromážděním? Neobává se, že s prolomením hranice roku 1948 přijdou nároky sudetských Němců, ale také potomků Lichtensteinů nebo hlubocké větve Schwarzenbergů? Prezident Václav Klaus požádal předsedy koaličních stran o vyjádření, kterými vyloučí pochybnosti o možném prolomení Benešových dekretů. Věřím, že se zde dočkáme vašeho vyjádření jako předsedy koaliční strany, člena vlády, ale také jako představitele nejen

orlické, ale od šedesátých let min. století i hlubocké větve Schwarzenbergů (URL 283).

25. 10. 2012

8./47. schůze

ThDr. K. Klasnová (VV)

Předseda vlády

Interpelace ve věci tunelování státního podniku Lesy ČR.

To, co se děje za vaší tiché podpory ve státním podniku Lesy České republiky, zcela popírá jakoukoli snahu o boj proti korupci. Vláda zcela ignoruje výsledky kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu ve státním podniku Lesy České republiky, jejíž výsledky jsou známy již devět měsíců. Co zjistil Nejvyšší kontrolní úřad při této kontrole? Velmi zjednodušeně řečeno, závažná pochybení a porušení zákona, co se týká hospodaření se státními lesy. V konečném důsledku jde o úniky v řádech stovek milionů, resp. miliard korun na zakázkách na IT, mediální služby, inzerci, právnícké služby, nevýhodný rozprodej nemovitého majetku. K obrovským únikům a nevratným škodám v lesnickém odvětví dochází také současně nastaveným způsobem prodeje dřeva. Na neprůhledné finanční toky poukazuje také to, že státní podnik Lesy České republiky je rekordmanem v zadávání zakázek firmám s neprůhlednou majetkovou strukturou. Jen za roky 2007 až 2010 získaly firmy s anonymními akciemi zakázky od Lesů za čtyři miliardy korun. Na prorůstání organizovaného zločinu do státního podniku Lesy České republiky upozorňuje také opakovaně Bezpečnostní informační služba. Kritizují tuto vládu a činím vás, pane premiére, zcela odpovědným za ignorování korupčních praktik ve státním podniku Lesy ČR. Letos v září zkrachoval holding LESS, přesto s ním Lesy České republiky smlouvu podepsaly. Krach největšího obchodního partnera Lesům ČR jen letos přivodit ztrátu až tři čtvrtě miliardy korun a postihne celé lesnické odvětví, protože mnohé další firmy byly na holdingu LESS závislé a dá se očekávat další lavina krachů. To je důsledek Dřevěné knihy, to je důsledek monopolizace odvětví. Ale to, že vláda vůbec nic nečiní, není tak docela pravda. Jsem ráda, že finančně analytický útvar ministra financí odhalil nelegální toky 640 mil. korun z Lesů ČR přes IT zakázky, které vedou, dle aspoň konstatování médií, k lobbistům sociální demokracie. Kdy se konečně bude vláda adekvátním způsobem zabývat Lesy České republiky a závěry Nejvyššího kontrolního úřadu (URL 284).

25. 10. 2012	21./47. schůze	Ing. Ant. Sed'a (ČSSD)
		Ministr zemědělství Ing. Petr Bendl
<p>Interpelace ve věci pohledávek Lesů ČR.</p> <p>Asociace českých a moravských dřevozpracovatelů opakovaně vyzývá ke zveřejnění pohledávek Lesů ČR za krachujícím holdingem Less, zejména pak za společností Less & Forest, to znamená stav pohledávek po lhůtě a ve lhůtě splatnosti k 2. říjnu tohoto roku. Údajně představitelé Lesů ČR neinformují širokou veřejnost pravdivě a je obava, že Lesy ČR tyto pohledávky nemají zajištěny bankovními garancemi. Protože nelze vyloučit, že bylo s pohledávkami Lesů ČR za firmou Less manipulováno a mohly být z větší části odprodány třetí osobě s cílem odvrátit vyvození reálné odpovědnosti manažerů Lesů ČR, můžete teď potvrdit, že bankovní garance úmyslně nekryjí riziko ekonomických újem na straně Lesů ČR, že jste dostatečně informován o výši pohledávek za holdingem Less a prověřil jste, že nedošlo k úmyslnému či špatnému nastavení?</p> <p>Doplňující otázka: Je mi líto, když krachují české společnosti, protože to snižuje zaměstnanost právě v regionech, kde je vysoká míra nezaměstnanosti. Rozumím informacím, které jste mi sdělil, ale přesto bych vás chtěl opakovaně požádat, abyste prověřil ať už krytí pohledávek, či bankovní garance (URL 285).</p>		
21. 3. 2013	24./52. schůze	Ing. Jiří Paroubek (Nezařazení)
		Ministr zemědělství Ing. Petr Bendl
<p>Interpelace ve věci „ k průběhu restitucí církevního majetku“.</p> <p>Bez úspěchu jsem navrhl zařazení dvou mimořádných bodů této schůze Sněmovny. Jedním z těchto bodů měla být informace ministra zemědělství o dosavadním průběhu restitucí církevního majetku za první tři měsíce účinnosti zákona č. 428/2012 se zaměřením na to, kolik žádostí je podáno, jaké církevní subjekty žádosti podaly, kterých nemovitostí se žádosti týkaly. Ačkoli zjevně nejde o utajované skutečnosti, ani média ani žadatelé</p>		

podle zákona číslo 106/1999 Sb. dosud neuspěli s dotazem v tomto směru. S odkazem na příslušná ustanovení zákona jsou státní orgány povinny informovat o své činnosti.

Doplňující otázka.: Jestli tomu dobře rozumím, tak je to v takovém stavu polotovaru všechno. Vlastně nebyla realizována žádná z těch výzev. Respektive nebylo rozhodnuto o věcech, a proto o to víc nechápu, proč třeba zatím nejsou ty požadavky nějakým způsobem zveřejňovány tak, aby se v tom veřejnost také mohla orientovat (URL 286).

9. 5. 2013	4./53. schůze	Ladislav Velebný (ČSSD)
		Předseda vlády

Interpelace ve věci výzkumu lesnictví pro rozvoj venkova.

K lesnictví neoddělitelně patří i dřevařská výroba, přičemž specifickou roli na venkově hrají především malé a střední zpracovatelské provozy, které vytvářejí velký počet pracovních míst v oblastech, kde je nedostatek jiných příležitostí. Práce v lese je stále spolu se zemědělstvím významným zdrojem obživy a v některých lokalitách takřka jediným pro významnou část venkovského obyvatelstva. Na podporu venkova byla v minulých letech přijata řada usnesení, ale mnohá nejsou promítnuta do konkrétních opatření. Jak zabezpečíte, aby tradiční lesnická a dřevozpracující činnost nebyla ekonomickými tlaky z venkova vytlačována? Jaké konkrétní opatření uvedete do praxe na podporu zejména malých a středních lesnicko-dřevařských podniků působících ve venkovských oblastech a jak zastavíte totální rozpad a rozklad státní odpovědnosti za vývoj v celém oboru? Jen tak připomínám, že Česká republika se stala za rok 2012 největším evropským exportérem v rámci EU ve vývozu surového dřeva, ale v sociální oblasti daných regionů se to vůbec ale neprojevalo. Nezaměstnanost stoupá.

Doplňující dotaz. Jak je možné, že Ministerstvo zemědělství vydalo pokyn k vypsání výběrových řízení na těžbu a prodej dřeva na období pěti let bez vyhodnocení sociálních a ekologických dopadů na dané regiony? (URL 287).

9. 5. 2013	14./53. schůze	Ing. Václav Votava (ČSSD)
		Ministr zemědělství Ing. Petr Bendl
<p>Interpelace ve věci historického majetku obcí zák. 173/2012 Sb.</p> <p>Moje interpelace se týká majetkoprávního vypořádání historického a přidělového majetku obcí. Ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 173/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., byl obcím stanoven konečný termín pro podání návrhu na změnu vlastnického práva u katastrálního úřadu či soudní žaloby do 31. 3. 2013. Tento zákon nabyl účinnosti dne 29. 6. 2012, to jest, obce dostaly k dispozici devět měsíců na dokončení celé agendy. U vědomí vlastní zodpovědnosti za majetek obce podaly tedy obce katastrálnímu úřadu návrh na zápis změny vlastnického práva, doložily to nezpochybnitelnými doklady o historickém vlastnictví či jejich nabytí do majetku obce po druhé světové válce a tyto doklady tedy předložily. Nechaly zpracovat i geometrické plány, samozřejmě, a zaslaly příslušným lesním správám Lesů ČR souhlasná prohlášení se žádostí o podpis z jejich strany - a zde právě narazily. Když se dotazovaly na důvod odmítnutí ze strany lesních správ Lesů ČR, bylo jim řečeno, že ty se řídí interním pokynem právního oddělení jejich krajského ředitelství, které dostalo tedy instrukce z generálního ředitelství. Tento postoj se samozřejmě obcím nelíbí, je pro ně naprosto nepochopitelný, napadají je účelové neférové důvody, na základě kterých chce stát připravit obce o jejich majetek. Chtěl bych Vás požádat o vysvětlení takového postupu Lesů ČR (URL 288).</p>		
16. 5. 2013	2./53. schůze	Mgr. Marta Semelová (KSČM)
		Předseda vlády
<p>Interpelace ve věci požadavků církví.</p> <p>Téměř 90 % obyvatel České republiky nesouhlasilo spolu s opozicí s Vámi prosazeným zákonem o daru církvím, který zadluží nás i další generace. Požadavky nejsou zrovna skromné. Bohužel o většině veřejnost neví. Zákon totiž neobsahuje výčtový seznam a církve ani stát je zatím nehodlají zveřejnit. Že by měly církve a vaše vláda stále co tajit?</p>		

Nebo se bojíte oprávněného hněvu občanů? Jako premiér jste už dokonce, aniž byste čekal na rozhodnutí Ústavního soudu, podepsal za zavřenými dveřmi spolu s církevními představiteli postupné vyplácení finančních náhrad, ačkoli jste byl odborníky varován, že se jedná o protiústavní čin. Církev zatím požádaly o vydání 8 676 pozemků a 23 staveb. Jedná se o památky, umělecké skvosty, pole, lesy, rybníky. Potěšili jste zároveň banky, pro něž jsou nyní církve velmi lukrativním klientem. Jen obyčejným lidem zůstanou oči pro pláč. A to nezmiňuji naštvanost lidí, když musí sledovat, jak církev, převážně katolická, dlouhodobě proniká do veřejnoprávní televize. Svědčí to o provázanosti a společných zájmech vlády, médií a katolické církve. Budete stále ustupovat nátlaku v neprospěch převážně ateistické společnosti, jaké kroky podnikne vláda, aby zabránila rozebrání majetku, který vytvořily generace našich předků, a zda podpoříte poslanecký návrh novely zákona, který by měl zaručit zveřejnění každé žádosti o vydání majetku (URL 289).

16. 5. 2013	9./53. schůze	ThDr. Kateřina Klasnová (VV)
		Předseda vlády

Interpelace ve věci výběrového řízení na GŘ v Lesích ČR.

Proč bylo první výběrové řízení na generálního ředitele tohoto podniku zcela netransparentní, proč bylo stejně netransparentně v březnu zrušeno a kdy bude vypsáno nové? Jakou lesnickou kompetencí vládne např. Jana Nagyová, jež byla členkou poradní skupiny, kromě toho, že zřejmě někdy zajde do lesa na houby. Jak budou vybráni členové poradní komise pro druhé výběrové řízení a budete apelovat na ministra zemědělství, aby v ní byli především nezávislí odborníci z lesnického a dřevozpracovatelského odvětví? Pokud ne, proč prosím? Proč zůstává v čele podniku vedením pověřený ředitel Gaube, tedy člověk, který byl z pozice ekonomického náměstka pod bývalým generálním ředitelem Svatoplukem Sýkorou přímo zodpovědný za nesrovnalosti v hospodaření státního podniku, na které poukázal i Nejvyšší kontrolní úřad a které vyšetřuje Policie ČR? Jak dlouho jej ještě chcete v čele Lesů ČR udržet a jak můžete vyvrátit, že se tak neděje právě proto, aby se zametly pod stůl kauzy spojené s tunelováním tohoto státního podniku? Můžete vyvrátit, že v případě Lesů ČR tato vláda nekoná, protože vládní strany či ODS mají

z netransparentního hospodaření finanční profit? (URL 290).

16. 5. 2013

18./53.
schůze

Ladislav Velebný (ČSSD)

Předseda vlády

Interpelace ve věci novely zákona o myslivosti.

Obracím se na Vás ve věci návrhu novely zákona o myslivosti, protože jste veřejně deklaroval, že současný stav myslivosti vyžaduje novelu zákona o myslivosti, která by mohla být nápomocna napravit nevyvážené postavení vlastníků honebních pozemků, nájemců honebních pozemků a uživatelů honiteb. Skutečnost návrhu však je úplně jiná. Proto se ptám: Nebyla to jen pouhá záminka k otevření zákona o myslivosti, aby se mohly řešit úplně jiné věci, jako například likvidace mysliveckých stráží, likvidace systému mysliveckého plánování, neodborný zásah do systému přičleňování? Ptám se, proč má zákon umožňovat vysílání cizích tzv. loveckých komand na území cizích honiteb. Nebo to má snad umožnit vytvoření nesmyslně malých honiteb? A tak bych mohl pokračovat dál a dál. Nebylo by rozumnější ukončit tento proces novelizace a začít konečně pracovat na moderní a odborné koncepci rozvoje odvětví myslivosti v ČR? (URL 291).